

ספר

יוסיפון

בשם האל רם ועליון

אחל ספר בן גריון

זה הספר הנכבד נזכרו חיים אלהים • גבור מיל • מעשות מלחמה •
הנקרא

יוסף בן גריון הבהן

ונחלק הספר הזה לששה מחצאים • והם ששה
ספרים יוכל ספר וספר לפרקים והם ל"ז פרקים •
והיה האיש הזה כורא מאלד בחכמה ובהנחה • וגדול
היחם ומשועי הכהנים אשר היו צירושלי • גם השם חלק
לו יתח שאלת ויתח עז צרעות צבית יהודה ועם כל שרי
רומי היתה לו יד ושם :

Jossefen

Druck von S. L. Flecker .
Lemberg. 1862 .

הקדמה

אמר

חס בן לאדוני החכם השלם ה"ר דוד חבן ישיא ז"ל • לבי ראה קורות נוראות
והמון חללות שואות ומשואות מצאו את עמי גלות ירושלים אשר בספר
בגירוש המר והנמהר אשר גירש ונטרד בארץ גלותו מגוי אל גוי ומממלכה אל ממלכה •
בשליף קלף וסימה שפוכה • ובגוים ההם לא הרגיעו שמה חבלתם אס החמורות ותלד
להם זעם ועברה ולרה כמזכירה • ושמה הרגיעה לילית שאון שאון ברעם וקול פחדים
על היהודים המרודים המרדים לשוד כי יבוא • גם שם לא הוגה להם ליראם רעתם
ופחדם יום אירס ופירס • והגות לבס אימה ומחומה בקרבם : שוד ושבר יום ליום
יביעו • וגנזלה שנתם אס לא ירשיעו • ותחלחל האומה הקדושה בחבליה לא זכרה ענייה
ומרודיה אשר בימי קדם ימי האלה והמגשרת בגפול כבודה והודה ציד נר גם לבי עדיה
וחפצרתה כי לרה משכחת חזרתה • ואין אים שם על לב לאמר מי ילד לי את חלה •
ואופן השתלשלות חלוצותינו מבטן מי ילאו אשר העדר הידיעה בזה היוק גדול לבני
הגלות אשר חזי שדי עמהם המלמחים בנפשותם אמונות נכריו ילדי הזמן ומסבותיו ובפרט
אנחנו המטולטלים בכל עת נטרך משען גדול להשען עליו להיות יהירות רבות ותכופות
ובהספר הזה מרפא באופן מה אל החולי הזה • בהודעת מה שמלא את לבותינו והפלות
אשר נעשו אחס כל ימי היותם בעבודת הבורא ואחרי סורס ספו חמו כמונו היום כי
עונותינו הטו חלה • ואני בחוך הגולה מחזקם בדמי התמורות המולאות את עמי ולחומי נשאתי
רוחי ונפשי אותה להיות בעוזרי הדפסה הספר הזה כי הוא אשר הערה מקיר חללות
צית יהודה ואשר העלה על ספר את כל המולאות אותם אשר זה כפי הבחינה הנאמנה
וההסקפה הרופה חופלת עתם לבני הגולה כאשר נספר בע"ה • ולהיות מן המחוייב בכל
ספר לדעת בו ענינים חקקום הראשונים בעט ברזל ועופרת • והיה הסבור הזה המפואר
יקר מאד אמרתי לבני להקדים אליו מה שאוכל הקיפהו במיעוט הפניות ויתר הטרדות
הסובבות את בני עמנו :

ואמנם

שם הס' הזה הוא יוסיפון והוא כסס מחברו כי שם המחבר הוא יוסף
הכהן בן גוריון הכהן וקרא הספר על שמו • ולמען היות מגדר הגדולים
להקטין שםם בחלוק • בני נכל גם בני צלי שם • הסכים להוסיף שמים לחיות על שמו והס'
היו"ד והנו"ן כי שניהם מצאו במכתב הקדוש יורו על ההקטנה אס היו"ד במלח האמינון
אסיד כי היו"ד נחוסף בו להורות על הכונה הנזכרת • והיה מדרכו להכתב האמון מבני
יו"ד • ואס הנו"ן כאשר נמצא במלח אישון בם עין אשר מקום מחלצה ממלת אים והורחשה
עס הגון על האיש הקטן המצוייר בעין • ולהיות האיש הזה גדול המעלה והססירות הסכי'
להקטין את שמו בשני אופני ההקטנה המשמשים בכתוב • והסכמתו בזה היתה כאשר
נמשח למשוח מלחמו • על עס ה' וזה לאות על ענותו כי לא גבה לבו בהתנשאו המדומה
והרוממות החלוק • והפליא לעשות בכנותו הס' הזה על שמו כי ימשכו ממנו חופלת •
הראשון שלא ישכח באורך הזמן מי חבר הס' הזה ולא יתנו אמנה לדבריו כי באו בו כמה
דברים יספרכו עדות נאמנה כאשר תראה יעיד עליהם הוא במקומו מפורים מספרו
להיותם רחוקים אלל השכל השני להיותו לזכרון אחריו כי כמו שנמשך מנהג השרים
מבולגי החבונה לבנות חלפיות יזכרו הצניני' ההם על שם • כן הוא מחק החכמים לחבר
ספרים יעמדו בעמד הצנינים ההם וחופלות אחרים ג"כ לקצר בם לשנאת האורך והנה
הספר הזה נקרא אללנו יוסיפון לשנה הנו' ונמצא גם אלל היוני' מועתק מלטינו הקדש
ויקראוהו

הקדמה

ויקראוהו יוסיפוס והעתיקו אליהם סתרון הסופר * גם נמצא מועתק מערבי לרומי אלל
הרומים ויקראוהו גוסיפוס * העתיקו אליהם גירגורין ההגמון הגדול אשר בהגמוני רומי
ואהב גדול ליהודים צימי שצטיין הקיסר * והנה המסבר הזה עלמנו חצר לרומי ספר
דברי ימים גדול מזה בספורי מלכיהם וקורתם ככתבם ובלשונם והוא הנקרא אללס גוסיפוס
מחיו"ר הכונה יוספון הגדול * והנה זה הספר הנדפס בעזרת הצור הוא היותר ארוך
הנמצא אחנו היום :

ואמנם

שם המסבר הזה הוא יוסף בן גוריון הכהן כאשר כתבנו * והאיש הזה היה
איש נורא מאוד בחכמה בתבונה גם השם חלק לו יתר שאת ויתר עז
ברשות בצית יהודה ועם כל שרי רומי היתה לו יד ושם : והאיש הזה היה גדול היסט
ומגזע הכהונה ובירושלם היו שני משפחות משפחת גוריון ומשפחת גוריון אבי המשפחה
האחת היה משועי הכהני אשר היו בירושל' * וגוריון אבי המשפחה השנית היה משועי
יהודה והיה חכם בצור ועשיר ואיש חיל ההמתנדבים ראשונה ללחום מלחמת עם ה' ויהרוב
באויבי עמנו הרב רב ויך צם מכה גדולה ויוחנן שר הפריז' הנודע בשררת הרשע בחלק
השני מזה הס' הרבו ככתוב שם ואחרי כן השמידו הפריזים והרומיים את משפחתו ולא נשאר
לו שם ושארית בישראל * ואולם גוריון הכהן אבי המשפחה הראשונה היו לו שני בנים
ושניהם היו מופלגים בחכמה * האחד והוא הגדול שמו יוסף בן גוריון הכהן והשני שמו
בזין * וכבר נודע שלמותו ע"פ רז"ל במס' תעניות והוא הנקרא אללס נקדימון בן גוריון
גם נודע ענינו בחלק השני מזה הספר * ואמנם יוסף הכהן והוא הגדול אשר מכווננו
אליו וכבר נודע ענינו ושלמותו ע"פ רז"ל במדרש עזרא ובמדרש דברי הימים גם מקימותיו
אשר חצר יתפרסם ענינו :

ואמנם

כונת הס' הזה נודעת ונגלית והיא להעלות על ספר מה שקרא לאבותינו
בצית שני וכל המלחמות אשר נלחמו ואשר הגדילו לעשות בכל אשר פנו *
ובזין הצית וכבודו ורוממות מלכי בית שני וחכמתם * גם אופן ההשתלשלות איך דרכו
אל ההפסק ואל האבדון אשר כל זה כולל זה הס' אשר אנו בדרך באופן מסובב ושלם
מצפנים וזה בסדר נכבד מאד : וגם כי מדרכי ספרי דברי הימים להפליג בדברים לא
הגיע מליאותם אל הים ולהעלות בספריהם חוספת בעיניים גם להמציא עניני' לא היו
והספר הזה עם היותו משתתף עמם בסוב יבדל מהם בתוספת ההבדל והוא הבדל האמת
והשקר כי הס' הזה כל דבריו אדק ואמת ועולה לא נמצא בו והאות על זה היותו היותר
קירוב אל הנבואה מכל הספרים שנכתבו אחרי כתבי הקדש והוא נכתב קודם המשנה והתלמוד
גם כפי האמת האיש הזה היתה עליו יד ה' בחבור הס' הזה וכמעט היו דבריו בדברי
איש האלהים :

ואמנם

חועלתו * הנה חועלותיו רבים ונכבדים והם כי מיניס אס החועלות
המשיגות אל יתר רספרים המשחתי עמו בסוב * והחועלות אשר יסדורו
ואולם החועלות שישתתף צם עם זולתו הם אלו הראשון כי ילקח עמנו דעת והשכל למה
שאנו בו ולמה שיקווה כי מהעבר ילקח ראייה על העתיד * והנה זו היתה אחת מהכוונות
בהעלות המגיע מהזמן על ספר יען כי עמנו יקחו מוסר והשכל אנשי הזמן ההווה איש
כפי מדרגתו * אס המלכים בלחון מלחמות והיועלים בהנהגתם כי אין כל חדש וכל
מה שיטנו ממנו היה בימים שהיו לפנינו * וממנו יושג חועלת למה שאנו בו * הצי כי

הקדמה

ממנו נשכיל מקור הפסדנו איך היה ואיך גלינו מעל ארמנו וזוה חלק גדול מהחובעל
וגם זו היא כונה ספרי זכרונות האומות כי בעמלעותם יורעים מקור מחלצם וגזעם ממנה
סילבו ואיך סולטלו אל המלכות הזו ולאחר הזאת והאחר הזאת לפניי למי היתה וכאלה
רבות הג' הוא כי האנשים הסוחרים השקועים בהלכות הזמן ואשר לא סרו לעשות הפנאי
אל החורה יתענגו בהריאתו לאשר ידמוהו מספרי דברי הימים :

ואולם

החובלות אשר ייחזוהו * האשר היוהו חלק מה מדברי הימים כי כמו שהספר
האחרון מכחי הקדש הוא מגיד ספורי מלכי בית יהודה בבית ראשון גם הספר
הזה הוא כולל כל מה שקרה את מלכי בית שני * גם הרחבת קצת דרושי באו בבחי הקדש
באופן יותר נגלה כספור אחשורוש ודניאל וזולתם * והבי כי הספר הזה כננין גדול באומות
התוריות והדעות בהקפת הדברים שגאלו את אבותינו בבית שני כי הם יחזיקו בדינו
לעבוד את השם הנכבד והגורא * כי הנה רוממות בית שני וכבודו היה גורא מאד ועונותינו
גרמו הפסדו * גם בספר הזה ספורי פרטים ילמנו כנפשותנו חזק בעבודת האל כספור
בני מכה והדומים אליו וכספור אחשורוש וספור דניאל * גם יראה חזק המופ' על השגת
פרטית בחשמונאים בנחמן המלחמות לבוטחים בבירא והשפנים על רחמיו * ומופתים
רבים נעשו בבית שני מורים על השגת יי צעו * גם פתרון נבואות עתידות מורות
על תבועת עם הקדש :

ואולם

חלוקתו הנה הוא נחלק לששה מאמרי נקראו ספרים וגם ספורים שונים הם
מהמקדונים ואם מהרומיים ואולם בס' הששי דבר בו בחרן בית שני באופן
גורא ופלא ולכן האריך כל הדרך והוא המאמר היותר מעולה שבמאמריו * וכמעט הוא חכלית
הספר ולכן שמהו אחרון כי ראשית המעשה הוא אחרית המעשה ובחתימתו נחמס הס'
הנכבד הזה והמהלה לאלהי ישראל : בילאו :

מפתחות

המאמר הראשון והוא הספר הראשון יש בו חמשה פרקים

פרק א' יספר בו מיום חולדות בני האדם איך ישלשלו עד זמן אפו בן אליפו :
פרק ב' יספר בו ספור לפי ודנקית דניאל בנאם ומסלי חכמים רבים :
פרק ג' יספר בו קצת ממלחמות המלך לאסירוס * ומלכים הצאים אחריו וספור מה
שקרא לדניאל עם דריוש אוהבו * ואשר נקשו שריו להחגולל עליו ולא עלה בידם
מאומה כי ה' אמו * וספור התעוררות עליית הגולה וכלי הקדש לירושלם וזכרון קצת ממלחמות
מלך כורש :

פרק ד' יספר בו ספור אחשורוש עם מרדכי ואסתר וחפלת מרדכי ואסתר :
פרק ה' יספר בו קצת ממלחמות אלכסנדרוס ועם מקדון וכבוד סוניא הכהן :

המאמר השני והוא הספר יש בו שמנה פרקים

פרק ו' יספר בו ענין חולדות אלכסנדרוס מיום לאמו לאויר העולם עד יום היוהו בן חננל
עשרה שנה :

מפתחות

פרק ז' וחי יספר בו ענין מלחמותיו מט"ו שנה עד עם שלום דריוש מלכאים אל פוליופוס ומלוך תחתיו אלכסנדרוס :

פרק ט' יספר בו ראשית מלחמותיו אחרי מלוך אלכסנדרוס עד בואו למרי :

פרק י' יספר בו דברים נוראים ראה אלכסנדרוס במדבר הגדול מדבר ארץ מרי :

פרק י"א יספר מלחמת פורוס מלך הודו עם אלכסנדרוס ודברים נוראים ראה בגלילות ההם ואשר קרהו עם המלכה קנדקי :

פרק י"ב יספר מלחמת אלכסנדר עם ממלכת נסים הגקראות אמזונס :

פרק י"ג יספר בו מיתח אלכסנדר איך היחז :

המאמר השלישי והוא הספר השלישי יש בו ארבעה פרקים :

פרק י"ד יספר בו המלכים אשר מלכו אחרי אלכסנדרוס :

פרק ט"ו יספר בו קצת מלחמות מקדוניאה והרומיים :

פרק ט"ז יספר בו ספור סליקוס עם עם ירושלים ויהודה :

פרק י"ז יספר בו ספור תלמי המלך עם חכמי יהודה :

המאמר הרביעי הוא הספר הרביעי יש בו שמנה עשר פרקים :

פרק י"ח יספר בו ספור רא יח מלחמות אנטיוכוס :

פרק י"ט יספר בו איך קדשו השם ז' אחיס בני סנהואר עברו עם אנטיוכוס :

פרק כ' יספר בו ספור פוליופוס שר לבא אנטיוכוס עם היהודים להעבירם מדחם ומלחמות התגורו בין החשמונאים ואנטיוכוס :

פרק כא יספר בו ספור מלחמות יהודה וגבורותיו :

פרק כב יספר בו ספור מלחמות אלופטר בן אנטיוכוס :

פרק כג יספר בו ספור התחלת ממלכת רומיים :

פרק כד יספר בו איך הפך אלופטר הכרית שבת עם יהודה :

פרק כה יספר בו מיתח יהודה :

פרק כז יספר בו מלחמות שנהיו אחרי מות יהודה :

פרק כז יספר בו גדולות הורקנוס :

פרק כח יספר בו מלחמת אנטיוכוס עם שמעון :

פרק כט יספר בו מה שקרא להורקנוס עם הפרושים :

פרק ל יספר בו איך מלך אריסטובולוס חתם הורקנוס :

פרק לא יספר בו ענין מלכות אלכסנדר אחי אריסטובולוס אחיו המלך :

פרק לב יספר בו מה שקרא לקליאופטרה עם אלכסנדר :

פרק לג יספר בו קצת מלחמות אלכסנדר :

פרק לד יספר בו ענין אלכסנדרה המלכה עם הפרושים :

פרק לה יספר בו מיתח אלכסנדרה ולואתה :

מפתחות

המאמר החמישי והוא ספר החמישי יש בו שבעה פרקים

פרק לו יספר בו חדוש הכרית אשר חדשו שרי רומי עם יהודה טרם מות המלכה אלכסנדרה :
פרק לז יספר בו ענין אנטיפטר ואהבתו עם הורקנוס
פרק לח יספר בו מלחמת אריסטובולוס עם אחיו המלך הורקנוס ומה שקרה להם עם פומפיוס .

פרק לט יספר בו איך נתן פומפיוס את ירושלם לרומא למס עובר ואיך המליך את הורקנוס אחריו :

פרק מ יספר בו מלחמות הורקנוס . ומחלוקת החברו בין הורקנוס ואלכסנדר בן אחיו
פרק מא יספר בו מלחמת אריסטובולוס עם גביתאים :
פרק מב יספר בו איך לקס גריסוס את כל הכלים הנמצאים בבית השני :

המאמר השישי והוא הספר השישי הנקרא מלחמות יי ויש בו חמשה וחמשים פרקים :

פרק מג יספר בו ענין רוממות גוליאוס הקיסר ואיך מלך במזקה צרומא :
פרק מד יספר בו ענין ממעלת בנו אנטיפטר פסילו והורודוס וסטא הורודוס :
פרק מה יספר חדוש הכרית שחדש הורקנוס עם גוליאוס הקיסר :
פרק מו יספר ענין מיתת גוליאוס הקיסר ומיתת אנטיפטר :
פרק מז יספר ענין המלכת אוקטביאנוס לקיסר צרומא תחת גוליאוס דודו :
פרק מח יספר בו ענין המלכת אנטינוס עם המלך הורקנוס דודו :
פרק מט יספר בו ענין מלכות הירודוס איך היה ואשר עשה עד מלכו בירושלם :
פרק נ יספר בו איך בא הורקנוס המלך אחרי היותו בצבא אל ירושלם ונתפחה לכתב הורודוס ולבסוף הרגו :

פרק נא יספר בו איך סבב הורודוס מיתת כל החשמונאים :
פרק נב יספר בו ההעדרות המלחמות בארס ובפרס :
פרק נג יספר רעם גדול נהיה בארץ יהודה ומנעמה בין הורודוס ומלך הערצ :
פרק נד מה שקרה להורודוס עם אנוסטוס הקיסר על אהבתו את שוכא אנפוניוס ואיך המית את מרימי :

פרק נה יספר בו ענינים רבים שקרו בימי הורודוס ואיך צנה בית המקדש לכבוד ולחפזת :
פרק נו יספר בו חלופים שקרו להורודוס עם בנו על מיתת אמס מרימי :
פרק נז יספר בו החלופים שקרו בין האחים עלמס בני הורודוס :
פרק נח יספר איך היו מתיעלים בני הורודוס להרוג אחיהם ונחגלה הדבר :
פרק נט יספר בו מחבולות אנטיפטר ורשעו ואיך חשב להמית את אחיו יספריס :
פרק ס יספר בו איך יאל אנטיפטר מרומי ששלח הורודוס בעדו על אשר זמס לעשות וענין המחלולות אנטיפטר :

פרק סא יספר איך המליך הורודוס את ארקילאוס בנו חתמו . ומה שעשה ארקילאוס אחרי

מפתחות

- פרק סז יספר בו ענין פאוליגאיה :
- פרק סח יספר בו איך מלך אנטיפטר חסד ארקילאוס אחרי מותו :
- פרק סט יספר בו מלחמות נחשורו בין היהודים והרומיים :
- פרק סא יספר מלחמות כסתיאז הרומי עם בית יהודה :
- פרק סב יספר בו גם כן מלחמות הרומיים עם עם יהודה :
- פרק סג יספר בו מלחמות אספסיאנוס וטיטוס :
- פרק סד יספר בו גם כן מלחמותיהם עם הגליל ועם יהודה :
- פרק סה יספר בו גם כן איך נמשכו מלחמותיהם צעיר :
- פרק סו יספר בו איך סמך אספסיאנוס על יודפת לבקוע הסומות ואשר התגרו כנגדו ?
- פרק סא איך כבשו ליודפת וענין היהודים שהי' במערה עם יוסף הכהן :
- פרק סב יספר בו תכלית מה שקרה ליהודים אשר במערה :
- פרק סג יספר בו נלחון אספסיאנוס וטיטוס יחלמירה וזולתה :
- פרק סד יספר מלחמות אספסיאנוס בגמלא וסלוקיה :
- פרק סה יספר בו חלוק הפריזים וענין מלחמותיהם מבית ומחוץ עם אספסיאנוס ובס
יהודה :
- פרק סז יספר בו רשעת שמעון הפריץ ואח רל אשר עשה :
- פרק סח יספר מה הם הענינים הנעשים לאיש המחקק ברומא :
- פרק סט יספר בו מה שקרה ליוסף הכהן עצמו כששלחו אספסיאנוס אל בנו טיטוס
לאלכסנדריאה :
- פרק עא איך באו גויס בנחלתו לסבת חלוק הפריזים והשמידים את הארץ :
- פרק עב יספר בו הקינה שקונן יוסף ו' גוריון על יהודה וירושלם :
- פרק עג יספר מלחמה גדולה נחשורה חוץ לירושלם בין הפריזים ולבשר רומי :
- פרק עד יספר בו איך נכנע טיטוס עור חוץ ירושלם לסבת מלחמה גדולה נפלה בין
היהודים אשר חוץ לעיר ודברים אחרים בקרו בהם :
- פרק עה יספר בו איך פרה טיטוס הרשע את יסוד החומה הראשונה :
- פרק עו יספר בו תוכחה גדולה שהוכיח יוסף הכהן אס עם יהודה וימרו בו ולא
אזנו לחוכחתו :
- פרק עא יספר בו תוכחה עוד סניף אליהם ואל זאת שמעו וירך לבדם :
- פרק עב יספר בו חלואות בני עמנו במלחמות הללו והיוחס כלאן לטבח יובל :
- פרק עג יספר בו איך רצה טיטוס להפיל כל חומות העיר מארבע פאותיה : ואשר התקומם
הפריזים נגד ויניסו את כל חילו :
- פרק עד יספר בו איך נחיעץ טיטוס לראות היוכל התקומם נגד הפריזים :
- פרק עה יספר בו ענין השמחת הפריזים בעם הקדש מהריגת החסידים ובפרט אמתי הכהן
ושלש בניו :
- פרק עו יספר בו דבר יוסף הכהן עם הפריזים :
- פרק עא יספר העצות והחכמות שזמם טיטוס לכבוש לירושלם ולהרוס חומותיה
פרק עב

מפתחות

פרק לב יספר תוכחות טיפוס אל הפריצים על רוע מעשיהם וקושי פרפס ולא חזו
שמוע לעצתו :

פרק לג ספור מריס שהרגס אח בנה וסכלתו להפלת הרעב :
פרק לד יספר זו שריפת קרם הקדשים בעונותיו * והאותות אשר נראו בירושלם
קודם סרבן הבית :

פרק לה יספר זו מלחמות טיפוס עם הפריצים על חזרות רשעם ובלתי הכנעם אליו :

פרק לו יספר זו מה שקרה לעם ארץ הרי אררט עם מלך פרס ומדי :
פרק לז יספר זו ענין עלה אלעזר הכהן לשחוט כל איש אשתו ובניו והקינה שקוקן
אלעזר על הבית וקינח יוסף הכהן * ופתרון נבואות מורות על ביאת המשיח
שיבוא במהרה בימינו : אמן

יוסיפון פרק א

אדם

הוליד את שם. ושת הוליד את אנוש. אנוש הוליד את קינן. קינן הוליד את מהללאל. מהללאל הוליד את ירד. ירד הוליד את חנוך. חנוך הוליד את מחושלת. מחושלת הוליד את למך. למך הוליד נח. נח הוליד שם שם חם ויפת. בני יפת גומר ומגוג ומדי ויון ותובל ומשך ותירס. בני נחם אשכנז ורופת ותוברמה. בני יון אגישא ותרשיש כתים ודורכים. ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים. ויהי בנקצם מקדם וימלאו בקעה וגוי ויאמרו איש אל רעהו הבה נבנה לנו עיר וירד ה' לראות את העיר ואת המגדל. ויאמר ה' הן עם אחד הבה נרדה ונבלה שם שפתם ויפץ ה' אותם משם על פני כל הארץ על כן קרא שמה בבל. ואלה משפחות בני יפת בארצות אשר נפולו משם ללשונותם לארצותם לבויהם. בני גומר הם פרנקוס. (פראגלאון) היושבים בארץ פראגלא (פראנקריין) על נהר פרנטל על נהר סינא (רי זיינע) ורופת הם ברטונים. (בריסן אדר ענגלענדר) היושבים בארץ ברטניה. (ענגלאנד) על נהר לירא וסופכים מי סינא ולירא בים אוקיינוס: (אלעזנטס) הוא הים הגדול תוברמה הם עשר משפחות מהם כוזר ופלינך ואליקיוס וכולגר: (כולגארען) ורנציא וטורקי (טירקן) ובזו וזוכך ואונגר. (אונגריין) וטילמך (ראלמאליען) כל אלה חוגים בלפון ושמות ארצותם על שמותם והם חוגים על נהרי הימל הוא אטלאן אך אנגר וכולגר ופורלינג חוגים על הנהר הגדול הנקרא רוצינא. (רי דאנוי) בני יון הם יונים היושבים בארץ מקדוניה. (מאלעדאליען אדר גריכן לאנד) מדי הם אורלוס היושבים בארץ בורסי. תובל הם היושבים בארץ תושקנא (טאשקאנע) על נהר פישא (פיזא) משך הם שבישני. תירס הם רוסים. (רוסלאנד) בישי (באזינע) ואנגליטי יושבים על הים הגדול. רופי חוגים על נהר בירא השופך בים גורגא. אלישה הם אלמניא. (דייטשלאנד) היושבים בין הרי יוז ושיכמו (ר' אלפן) ומהם לומבורדי. (לומבארדיי) אשר מעבר לנהרי יוז ושיכמו ויכבו ארץ חיסליאה וישבו בה עד היום על נהרי פואו (פא) ותיסיגר ומי פואו סופכים בים בונדקיה. (נאלפא די ווענעליא אדריאטישעס מעהר) בורבניא. (בורבנדר) היושבים על הנהר הגדול רורני. (רר פלוס ראהינע) ומהם ברדיא היושבים על נהר ריגוס (רר ריין) ששופך בים הגדול תרשיש (אין טאטע אין קליין אזיא) הם באו עם מקדוניה בדת אחת. מהם טרסוס. (ספניא) ויהי כאשר לכו יסמעאלים את ארץ טרסוס ברחו יושביה בנבול בני יון הם כלתמו עם היסמעאלים אשר בטרסוס. כתים הם רומיים החוגים בנקעת כנפניא: (שפמניא) על נהר חיבראו רודניא הם עם רנישני היושבים חוץ ערי לשונות ים אוקיאנוס בארי. דינא מכבא ובאחרנא בתוך ים הגדול אשר נשבעו לבלתי יעברו לרומניים ויתחבאו בתוך גלי ים אוקיאנוס ולא יכלו כי הגיע שם ממסלת רומי עד אחרית חיי הים ויגלחלאו (באליען) וקראוטי (קראליאן) וסלקיי (סלאווקייה) ולינפי ולזומי וכרבאר וכיזמין וכזמין מצני רודני יחשבו והם חוגים בארץ הים מגבול בולגרי עד בון דיקיאה: (ווענעריג) ומשם מושכים עד הגבול עד הים הגדול הם הנקראים סקצי ואומרים אשרים שהם מצני כנען אך הם מתיחסים לבני דורכים. ויהי בהפין ה' את בני האדם על פני כל הארץ ויתחלקו לחלקיה ויהיו בני כתים לאגורה אחת ויאלו לנקעת כנפניא וישבו שם על נהר חיבראו ובני תובל חנו בחושכנה ויהי גבולם על נהר חיבראו ויבנו להם עיר ויקראו שמה סבינה על שם האיש אשר בנה אותה

יוסיפון פרק א

וצני כחיס בנו להם עיר ויקראו שמה פלימנה ויתנאו על צני כחיס צני חובל לאמר לא יתחתנו בנו ויהי צני הקציר וילכו צני חובל על שדותיהם וצחורי צני כח' לאספו וילכו יאל ער סכינא ויגזלו את צנחיהם ויעלו אל עיר קפטוסיא וישמעו צני חובל ויבאו עליה למלחמה ולא יכלו להם כי שגב מהם ההר ויאספו אל ההר כל צחורי צני כח' ויהי לתקפות השנה ויבאו עוד צני חובל עליהם למלחמה וצני כח' העלו הילדי' מצנחיהם על החומה אשר בנו ויאמרו אליהם הצאתם למלחמה עם צניכם ועם צנחיהם הלא עלמכם צנחכם אנחנו מעת' ויחדלו מלהלחם צם ויוסיפו עוד צני כחיס ויבנו עיר על הים ויקראו שמה פורטי ויבנו עוד אחרת ויקראו שמה אריזה :

פרק ב

בימים ההם ברח לפו בן אליפז בן עשו ממזרים אשר לכדו יוסף בעלותו לקבור את אביו בחברון וילאו צני עשו לקראתו לשפן לו וחבר יד יוסף עליהם וילכד לפו בן אליפז עם חביריו ויביאם מזרימה ויהי אחרי מות יוסף ברח לפו ממזרים עם אנשיו ויבאו אפריקים (אפריקה) אל אנגיאם מלך קרטיניא (קארטאגנא) ויקבלהו אנגיאם בכבוד גדול וישמהו שר לבאו בימים ההם הים בארץ כחיס איש בעיר פולימנא ושמו עולי ויהי לצני כחיס לאלוה תענועים וימת האיש וכן חין לו כי אם בת אחת ושמה יאני והנערה יפה עד מאד וחכמה ולא נראה כיפיה בכל הארץ וישאלה אנגיאם מלך אפריקה לקחת לו לאשה וגם חורגם מלך בינדינוטו שאלה ויאמרו לו אנשי כחיס לא נוכל לתתה לך כי אנגיאם מלך אפריקה מבקש אותה ואנחנו יראי' ממנו פן יבא עלינו למלחמ' ואתה לא תוכל להצילנו מידו וישלחו יושבי פולימנה אגרת לאנגיאם מלך אפריקה בדברים האלה ויאסוף את כל חילו ויבאו באיי הים דרך סרדיניא ויקולו אחיו וילא יצלוש בן אחיו לקראתו ויאמ' לו בשאלי' שנים מעט אבי לוקש בצאתו שאל ממנו להשימני שר לבאו ויעם אנגיאם בן ויבאו בספינות ויעברו במחו' אשחורש תורנוש וילא טורניס מלך ביזויטו להחרימה ויהי המלחמה עלומה מאד בצקעה כנפיית ויפול במלחמה פבלוש בן אחיו בזמן ההוא וימלך אנגיאם דודו ויעם לו המלך גולס זהב ויתנהו בחוכו ויערוך עוד אנגיאם מלחמה לקראת פונוס מלך בינוטו ויהרגהו אנגיאם ויעם לו ארון נחושת וישימהו בחוכו ויבן עליו מגדל גבוה על אם הדרך ויקרא שמה קופצלוש מזה וקובטורנגש מזה והגם על אם הדרך ורצפה ביניהם עד היום הזה צין אלבנו ובין רומה ומהיום ההוא והלחה החלו לבא גדולי גדודי מלך אפריקה בארץ כחיס לשלול שלל ולבזז צו ויבא תמיד עמהם לפו בן אליפז ויברח לפו גם מאפריקה ויבא בארץ כחיס ויקבלהו כחיס בכבוד וישכרו אותו להלחם מלחמותם ויתעשר מאד וגדודי אפריקה פושטים בארץ כחיס ויאספו צני כחיס אל הר קופטיניא (קאפאראפיין) מפני גדודי בינדלי ויהי היום ויאבד לצפו פר בן בקר וילך לבקש את הפר וישמע את געית הפר סביבות ההר וילך לפו וירא והנה בחסתי' ההר מערה ואבן גדולה שומה על פיה וינפץ את האבן וירא והנה חיה גדולה אוכלת השור ומחליה ומפלה כדמות חיש ומחלי' ולמטה דמות אדם ויהרג לפו את החיה ויאמרו יושבי כחיס מה נעשה לאיש אשר הרג החיה אשר כלתה בהמתינו ויועדו כלם לעשות לו יום אחד בשנה מועד ויקראו את שם היום ההוא לפו על שמו וינסכו לו נסכים ביום ההוא ויביאו לו מנחות ויקראו את שם היום יאנוס על ש' החי' אשר הרג ויסיפו עוד גדודי נודל לבא בארץ כח' לשלול שלל ולבזז צו כפעם בפעם ויאסוף יאנוס לפו לקראתם ויניסו לפניו ויבריתם ויגיל הארץ ממרוצתם ויוסיפו עוד צני כחיס וימליכו את יאנוס לפו עליהם וילכו לכבוש צני חובל ואיי הים אשר סביבותיהם וילא יאנוס לפו מלכם ברשעם ויכבשם ויקראו לו עוד שם לפו יאנוס על

יוסיפון פרק ב

שם החיה וסטורניס (סאפורנוס) על שם הכוכב אשר היו עוזדים לו בימים ההם ושם הכוכב שבתאי זה מלך תחילה צבקעי כנפניה בארץ כחיס ובנה לו היכל גדול מאד וימלוך על כל ארץ כחיס ועל כל ארץ איטליה והימים אשר מלך יאנוס ספורנוס חמשים שנה וימת ויקבר בעיר גבנא וימלוך אחרי יאנוס אחר חמשים שנה ויבנה גם הוא צבקעת כנפניה היכל עליון למושבו :

פרק ג וימת

יאנוס וימלוך תחתיו לפיטנוס זה ביאר את שלשון בלעז ולשון לעז לפינו באותיותיו על שמו וגם הוא בנה מגדל מושבו גדול מאד ועשה ספינות הרבה וילך אל אזורובל בן אנביאס אשר לקח יאנייה מהם במלחמה עם כתיים ויהי למלך אזורובל בת ושמה אוספזינה יפה מאד וירקמו את כלמה אנשי דורה על לבושים מצויפה ויהי המלחמה גדולה מאד בין אזורובל מלך קרטיייה ובין לטינוס מלך כתיים וינכור מהם לפינוס את תעלת המים אשר הביא אנביאס בקחתו את יאנייה ויביאה אנביאס אל מדינת קרטיייה ובימי אנביאס חלתה יאנייה ויקם חליה על אנביאס ועל שריו ויאמר אנביאס המלך לסכמי במה ארפא חולי יאניי ויאמרו לו סכמיו לא חויר ארצנו כאויר ארץ כתיים ולא עימיו כעימי ע"כ חלתה המלכה בהשחנות עליה האויר והמים וגם בארצה לא חשכה כי אם מן המים המובאים מן פורמה אשר הענו אותה אזותיה על הגשרים ויצו אנביאס את שריו ויביאו מימי פורמה אשר לכתיים בכלים וישקנו המים ההם עם כל מימי אפריקה וימלאו מימיה קלי כנגדם ויצו אנביאס את כל שריו לאסוף חוצבי אבנים לאלפים ולרבבות ויחצבו אבנים לאין שיעור ולאין מספר וזוהי הרבה מאד ויצנו גשר עליוס מאד ויביאו מעין המים עד מדינת קרטיייה והיו המים ההמה ליואניה המלכה לכל לרכיה ולכל אדמותיה לשדות ולאפוח ולכבס ולרחוץ ולהשקות כל זרע אשר היא אוכלת ממנה וגם מן האדמה הביאו מכחים באניות רבות ואבנים לבנות ויצנו לה היכלות בהם וכל זאת עשו לה מרוצ אהבהם בה וינחשו העם בכשפיה ויחזרכו בה ויהי להם המלכה יאנייה ללילית ויהי כאשר נלחם לטינוס עם אזורובל בן אנביאס והרס מקלט הגשר ויכס מכה רבה מאד אז נתמלאו יושבי בוגדלי קנאה וימלך לבס עליהם וישפכו את נפשם למות ויפול אזורובל המלך במלחמה ההיא ויקם לפינוס את אוספזינה בתו לאשה וימלוך לטינוס בחזקה והימים אשר מלך לטינוס מ"ה שנה וימת לטינוס וימלוך תחתיו אסביאנוס ל"ח שנה וימת אסביאנוס וגם הוא בנה היכל גדול וימלוך תחתיו לפינוס ל' שנה זה לטינוס נלחם עם יושבי אלמנא : (דייטשע) ובזרנויה בני אלישה וישימם למס עובד וישב ויבן לו היכל לזופר והוא היכל כוכב הנובה וסגד היכל סטורניס הוא כוכב שבתאי והעביר את כהניו באש על מזבח לזיפור וימת לטינוס וימלוך תחתיו אניאס פרויאנוס ל"ו שנים ויבן גם הוא היכל לשבתאי וימת אניאס פרויאנוס וימלוך תחתיו חוליבא ל"ט שנים וימת חוליבא וימלוך תחתיו עבוליאס כ"ד שנה ויבן לו היכל לשבתאי וימת חוליבא וימלוך תחתיו ראפס ויבן היכל לשבתאי וימת ראפס וימלוך תחתיו קרפינטו י"ב שנה ויבן היכל לשבתאי וימת קרפינטו וימלוך תחתיו טביאנוס פ' שנה ויבן היכל לשבתאי וימת טביאנוס וימלוך תחתיו אנריפס וימת אנריפס וימלוך תחתיו רומלוס י"ט שנה ויבן היכל לשבתאי וימת רומלוס וימלוך תחתיו אבינטיני ל"ז שנה זה נלחם עם בני ריפת היושבים על נהר לירא ועל בני חורש (טראליען) היושבים בסורקיא על נהר לירא גם הם אשר ברחו מפני אנביאס

יום יפון פרק ג

אנגיאת מלך אפריקה ויבנו את תורש ואת אכזה ואת קינוד ויכניעו אבינטינו ויבן לו היכל לשכתאי וימת אבינטינו וימלך תחתיו פרוקאס כ"ג שנה ויבן לו היכל לשכתאי וימת פרוקאס וימלך תחתיו אימיליו מ"ג שנה ויבן היכל לשכתאי וימת אימיליוס וימלך תחתיו רומליס ל"ה שנה וזה כנה תחלה רומה בימיו הכה דוד את ארס ואת אדוס ויבדח הדרעור בן רחוב מלפני דוד ויבאו הדרעור וליר בנו בארץ כתיס וישן להם רומלום המנך מקום צחוק הים כהר ויבנו שם עיר ויקראו שמה לורנתו ושר האיש הכורס מפני דוד ליר ממפחת הדרעור וכו' להם עיר אחרת ויקראו אותה אלכאנו הקדומה וישבו שם עד היום הזה ואלו עיר לורנתו נקצו בחוכה מעין ולשני רבוי נשקע העיר ויבס הים עליה והנה היא נראית צין נפולי וצין לורנתו החדשה גם כזה לא נפסק המעין ההוא כי עתה הוא נובע ועולה השמן הטוב הנובע ממנה על מי הים וילקטוהו יושבי האפולי תמיד (נעפאליס) וירא אבינטי רומלום וראה גדולה מפני דוד ויבן סומה על כל בני המלכים אשר מלכו לפניו וישם על ההיכלות סומה גדולה והגבעות אשר מפני צחך הסומה ויאריו הסומה מ"ה מילין ויקר' את שם העיר רומה ע"ש רומלום וייראו יראי גדולה כל ימי דוד זה רומילום הנדיל שם כל בני כתיס ויקראו את שם הארץ רומניא עד היום הזה ויבן היכל עצום ליובים הוא כוכב נדק וישם לו מועד יום אי ויסגור היכל ליפירו ויעש רומלום מלחמה גדולה רבה ויהי לו ברית בינו ובין דוד וימת רומלום וימלך נומאנו כיפיליס מ"א שנה וימת נומאנו כיפולום וימלך תחתיו תוליאוס אסתולאוס ל"ג שנה וימת תוליאוס אסתולאוס וימלך תחתיו פריסקו תרכיוס ל"ז שנה וימת פריסקו תרכיוס וימלך תחתיו שירטוס ל"ד שנה וימת שירטוס וימלך תחתיו תרכיוס ל"ה שנה זה מלך תרכיוס חמד אשה מאנשי רומא והיא בעולת בעל ויקחה בחוקה ותתעלז האשה ותחקע חרב בבטנה ותמתיקומו אשה ובעלה ויארצו לו כהיכל יוצי"ם ויבא תרכיוס להשתחוות בהיכל יובים וידלגו עליו פחאוס כהיכל יובים כבאו להשתחוות שם וחרב שלופה בידם ויכוהו וימיתוהו וישבעו רומי' כיום ההוא כי לא וימלך עליהם מלך ברומא ויבחרו להם מזקני רומא ישים ועשו שלם מאות ועשרים יועליו עמו וישימו אותם עליהם למשול בהם ולנהוג מלכותם וימשול הישים וג' מאות וך' יועלי' עמו ויכבשו את כל המערב ויהי מקץ מאתים וה' שנה ויתעוררו מלחמות גדולות ועלמות צין ככל ובין רומניים בים וביבשה יען אשר עזרו את יון בהלחמתו על ככל צעת ההיא אשר מרדו ויפצו את נהר תיברו אל מקומות אחרות וירצפו את קרקע הנהר משער לשער ממבואו בעיר רומ' ועד שער לאתו מן העיר ומשער לאתו מהעיר עד הים י"ח מיל כלו רכוק נחשת ומשער רומא היוצא אל הים עד שער מבוא המים ו' מילין כי שלשה חלקי העיר מזה העבר לנהר והחלק הרביעי מעבר הנהר מזה והנהר כחך המדינה וירצפו אנשי יושבי רומא את קרקע הנהר למען לא יבאו אניות ליי שם ממלך ככל כי פחדו ורבו כל באי מזרח ומערב בשמעם כי לכד נבוכדנצר ירושלים עיר הקדש וישלחו אליו מנחה ביד שלוחיה ויכרות להם ברית אחרי המלחמה ותשקט המלחמה עד מלך דריוש המלך ויתעוררו עוד להלחם ויהי בפקוד אלהים על ככל כל אשר דבר על יד ישעיהו בן אמון הנביא ועל ידי ירמיהו בן חלקיהו הנביא על אדמותיה העיר ה' עליה את ב' מלכי נויס גדולים ואדרייס את דריוש מלך מדי ואת כורש מלך פרס ויתחתן כורש בדריוש ויקח את בתו לו לאשה ויתחברו שניהם יחד ויפגעו בעלך כשדים וימרדו על כלשאר המלך אז החנרו מלחמה גדולה

בתחלת

יוסיפון פרק ג

בחלחל המלחמה נצחו הכשדים ויפלו חללים רבים מגדודי מדי ופרס • ויחזקו
 עוד ב' המלכים את מעמדם ומלחמתם ותחגר עוד מלחמה גדולה ועלומה
 ביניהם ויפלו מאלה ומאלה רבים ושפכו דם נפשות רבות לאין מספ' וינצחו הכשדים
 ודרפוס כורש ודריוש וחיליהם ויכנסו עד מקום קרוב מצבל מהלך יום אחד ויחנו שם
 כורש ודריוש וכל מחניה' ויהי כראות בלשצר וישלח את כל צבא הבבירים ואלף שריו מן שרי
 כשדים ופמחה אנדרת הפריזים אשר בהיכל המלך רבה ועלומה מאד וילאו מצבל בפנות היום
 וילכו כל הלילה ויהי באשמורת הצקר החלו להכות במחנה כורש ודריוש ויתבהל הממנה וינס
 מחנה מדי ויעמוד כורש וכל מחנהו לפני כשדיו וילחם עמהם וישב אותם מדרוך אחד
 מדי' ויהי זהיום הלילה כפרדה המלחמה וירבו לנפול מחללי מדי ופרס כי נצחוס שרי בלשצר
 בבבירים ויעש להם המלך בלשצר משתה גדול ויתן להם במשתה כסף וזהב וישמח בלשצר
 מאד עם אלף שריו וישב עמהם לאכול ולשתות ויאריכו לשב' כל היום ההוא וכל הלילה וישת
 מן היין בלשצר מאד כנגד שריו ויהי כעוב לב המלך ביין ויאמר להציא את כלי הכסף
 והזהב אשר הגלה נצוה נר מלך כשדים עם הגולה אשר הגלה מירושלים לצבל ויחלל המלך
 את כלי הקודש וישת בהן יין הוא וכל שריו ופילגשיו וירא אלהינו ויקצוף מאד ויקנא לכליו
 כלי הקודש וישלח לכתוב על קיר בית המלך מכתב קשה להודיעו את הגזרה אשר גזר עליו
 ה' אלהינו ועל ממלכתו ויצא המלאך ויכתובו בשער נכח מנורת המלך ואלה הדברים אשר
 כתב ששב שקל והפריש י"ס מנה מנה חקל ופרסין אצל האותיות ולי' הקדש והמכתב לשון
 ארמית וירא המלך בלשצר את האצבעות כותבות ושאר הגויה לא ראה כי הי' המראה
 נורא מאוד על בן נבהל המלך בלשצר ויפחד מאד וירעדו כל אבריו וינע לבבו ויתפרדו
 כל עצמותיו ונסחנה דמות פניו והשרים אשר היו עמו לא ראו את המראה אז שלח המלך
 ויקרא לדינאל ויצא לפני המלך ויקרא לו את המכתב ופי' לו את הדברים וביאר אותם
 לו באר היסב ויאמר דינאל הל המלך נסכלת מאד על אשר חללת את כלי בית אלהי ישראל
 אשר בירושלים ועל בן קנא ה' אלהי ישראל לכלי בית מקדשו וישלח את מלאכו לכתוב
 כך את הדברים האלה ואלה הדברים אשר במכתב ששב שקל והפריש זה פירושם ששב
 ספר אלהי ישראל את מנין ימי אויבו וקצץ אותם • שקל שקל אויבו במאזנים ונמצא ספר
 והפריש הפריש אלהי ישראל את הממלכה מיד אויבו ונחנה לדריוש ולכורש מלכי מדי
 ופרס הנלסמי' עמך להיות ממלכתך ביניהם : ויהי כשמוע המלך ושריו את הפתרון הזה
 מפי דינאל איש סמורות עבד ה' ויחדרו האנשים חרדה גדולה ויקימו וילכו איש לביתו
 וישאר המלך בלשצר לבדו עם סריסיו ואנשי ביתו • ויהי הוא נרגז ונבהל ותכסהו פלגות
 וחפול עליו תרדמה וישן כאחד המתים לפחד מגורתו ויהי שם בארמון בית המלך סרים
 אחד מוקני נצוה נאלר מעצדיו נכבד וגשוא פנים • ויתשוב בלבו לאמר הלאזה דינאל
 שנקרא שמו בלשצר כשם אלהי אדוני נצוה נאלר אשר פחד לו את סלומותיו ולא נפל
 מכל דבריו ארלה אשר לא היה וינדק כל דבריו ועשה דבר על אדוני בלשצר המלך
 הדברים האלה ועשה אכרות ראשו וארצה בו אל מלכי מדי ופרס • ויהי בלילה ההוא
 כשכב המלך בלשצר על מטתו ויקם הסרים ויך את המלך וימיתו וישא את ראשו מעליו
 וישאחו ויזרם עמו אל מחנה כורש ודריוש מלכי מדי ופרס ויתן להם את ראש בלשצר
 ויספר להם את כל אשר עשה בלשצר לכל כלי בית האלהים אשר בירושלים כאשר סללם
 במשתה היין ואשר שלח ה' מלאכו ויכתוב לו המכתב ויפרס לו את המכתב דינאל איש

יוסיפון פרק ג

סמורות ויוכיחו על הדברים אשר עשה בלשאר אשר מלאו לבו לחלל כל כלי בית' ויבא
 עליו ה' את הרעה הזאת אשר תראינה עיניכם היום ויהי כשמוע כורש ודריוש את הדברים
 אשר דבר הסרים ויקרו וישחשו לה' אלהי השמים ויאמר כורש ברוך ה' אלהי הכלים
 סאלה ואלהי ההיכל אשר היה בירושלם וביהודה אשר עשה נקמה באלים אשר חלל את כלי
 בית מקדשו כי מאז ומקדם שמענו כי אתה הוא ארון כל הארץ ואלהי כל הצריות ויואר
 כל העולם ואמנם עתה ידעתי כי גדול יי' מכל האלהים ובירו ממעלה להסיר מלכים
 ולהקים מלכים אז נדר המלך כורש לזנות את היכל יי' אלהינו אשר בירושל' ולשלוח את הגולה
 מצבל לירושלם ולהשיב את כלי הקדש אל ההיכל אשר בירושלם . ויהי אחרי הדברים
 האלה ויקומו כורש ודריוש מלך מדי צביל כבד מאד וישחיתו את כל ארץ כשדים וימנו
 על צבל וילחמו עליה ויכוה לפי חרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק באלים אחר ובחוריה
 הרגו צרמזנותיה ובחולותיה דרסו צפרסי הסוסיס וכל שריה וזקניה סנקו בצבלי' וכל
 הרותיה בקעו וכל עולליה נפאו אל הסלע וינקוס ה' מצבל את דם עבדיו השפוך ואת נקמת
 היכלו ועירו ועמו . ויהי אחרי כן ויחלקו שני המלכים את כל מלכות כשדים מחולה
 לצבל . עד הנה בא הקץ למלכות כשדים . ויקח דריוש את צבל ואת צנותיה ואת היכל המלך
 וישב על כסא בלשאר המלך וימלך בצבל . והמלך כורש לקח את כל מלכות כשדים מחולה
 לצבל עד הנה דברי מלכי כשדים . ויעזרו מלכות פרס ומדי ודריוש המדי קבל את
 מלכות כשדים לעם זקנתו וימלוך במדינת צבל . ויהי כשבח דריוש על כסא מלכותו בצבל
 וישאל על דניאל וישלח ויביאוהו אליו ויושם לו כסא וישב לפניו ויאמר לו האתה זה
 דניאל ויאמר אני ויאמר לו תנה לי ענה ואעשה כי רום אלהי השמים כך אל נא
 סחשוך עלתך ממני כי זקנתי ואפס כחי ויבעוני דרכי טעיר ותמיד מלחמות סצבוני
 ואספון לזקנתי למוט ולא אוכל לאת ולבא במשא טורח עמי לשפוט בין אים לאים להאדיק
 ולהרשיע כי כבד ממני הדבר . ויען דניאל את המלך דריוש לאמר יפקד נא המלך
 שלשה פקידים אנשי חיל ואמת לשאת את טורח משא העם ושפטו בין אים לאים להקל
 ממך את כבוד טורח משא העם והמלך ימוט בציתו והיה הדבר הגדול אשר יקשה מהם
 יקריבו אל המלך והיה המלך ובסאו נקי ולא ילאה עוד בצורח העם . ויעש המלך דריוש
 כן ויפקד על העם שני שרי לבאות ואת דניאל הפקיד על שניהם לשפוט את העם וירביע
 המלך בהיכלו וישלח דריוש מכתב צבל ארץ ממעלתו לאמר כי אלהי השמים נתן בידי
 את כל ממלכות הארץ ויכבד עלי טרח משאם כי קלה נפשי מזוקן ואעציה מדניאל ענה
 ויעלני ענת אמת ואשמעה לענתו ואניס וארביע בחוך ביתי ויקל ממני טורח המשא ועתה
 סכו כבוד לאלהי דניאל והאמינו בו ושחרוהו חמיד ודרשו אליו כי אלוה גדול הוא על
 כל אלהים וידוע יהיה לכל אנשי מלכותי כי כעצת דניאל כן עשיתי ואפקוד על כל ארץ
 ממעלתי שני שרי לבאות להם ישמעו כל העם למשפט ולכל משא ועורח והקל מעלי טורח
 העם את דניאל מנתי על שני השרים האלה לשמוע לו לכל אשר יורה למשפט העם
 לצלתי המר דבריו ולעשות כל אשר ילוס לכל דבר כי אני שמתיהו לי למשנה ואת שרי
 הסיל נחתי סחת ידיו ומפר דת המלך לא יחיה . וישמעו שרי המדינות וכל העם את
 מצות המלך ואת אשר הקל המשא מעליו וירביע המלך בחוך הארמון וייטב בעיניהם הדבר
 ודניאל אים סמורות הוא משנה למלך וסיולא והבא לפני המלך והשרים והפסות והפרתמים

יוסיפון פרק ג

ו

ושרי המדינות נותנים כבוד לדינאל כי רוח אלהים בו . ויהי אחר הדברים האלה ויקנאו בדינאל שרי החיל עם יתר השרים והסגנים והפחות וגדולי הממלכה ויועדו כולם יחד לחרות חק ולכרות ברית לאמר על דינאל להזיקו למנוח עלילה להכשיל את דינאל לפני המלך והשרים ויועצו כלם ויברחו ברית לאמר כי כל איש קטן או גדול שר ומושל או מכל רבי החילים אשר יחלה פני כל אלוה לשאול או לבקש ולהתחנן על כל דבר למן הים עד שלשים יום בלתי מן המלך לבדו והיה למאכל אריות ולא ינאל על ידי המלך ולא יפדה בכל הון יקר ערכו לקיים דת הסרות ובכל זה לא ידע דינאל את מזמנם כי עליו הערימו סודם כי אמרו אם לא נלכדנו בדת אלהיו לא נוכל להכשילו והם לא הבינו כי כאשר דינאל נאמן לאלהיו בן אלהיו נאמן לו . ויכתבו האנשים את הדברים האלה אשר קיימו על ספר ורשם כל איש בכח ידו ויחתמו איש ואיש בחותמו לחזק דת הספר ויגישו האנשים דת הספר אל המלך בידם וישלח המלך את ידו ויקחהו ויקראוהו בתומו ולא שם לבו לערמתם אשר הערימו על דינאל להכשילו ויקיים להם המלך דת הספר ככל הכתוב בו ויחתום גם המלך את הספר ויחתמו לסופרי המלך למשמרת לעת פקודתו . ויהי לימים וישועטו האנשים לחור סביבות בית דינאל לדעת את אשר יעשה למען מנוח עלילה להתעולל למחשבותם על דינאל . ויהי בלכתם כה וכה סביבות בית דינאל וימצאו עלמה קטנה משחקת בכח פתח השער אשר לדינאל וישאלוהו לאמר איך דינאל ומה הוא עושה ותען להם לאמר הנה הוא בעלייתו נוחן שבת ותהלי לאלהיו מתפלל בכח החלון הפונה נגד בית האלהים אשר בירושלם ויאמינו האנשים וישאו לעלות אליו אל העליה אשר הוא מתפלל שמה ומלאוהו כורע על צרכיו ארצה וכפיו פרושות השמים כי שלשה פעמים ביום היה דינאל מתפלל אל יי' ומורה לאלהיו כי המתפלל אל יי' הוא מדבר וקורא בספר התורה הרי ה' מדבר עמו וכן עשה דינאל וכה משפטו כל הימים ויהי בבא האנשים בית דינאל והוא מתפלל ומורה ולא יחת מפניהם ולא נחדר לבבו לקול שאונם עד כלותו את תפלתו ויפלו עליו פתאום ויאחזוהו ויוליכוהו אל המלך ויהי כראות המלך את דינאל אחוז ביד השרים ויחרד המלך ויחתם מאד וידע כי למענו עשו וקיימו את דת ויאמר המלך לשרים מה זאת עשיתם על דינאל ויענו האנשים את המלך לאמר הלא לפניך כחצנו וחתמנו וגם בדתי מדי ופרס אשר אין להמיר ואין להפיל כי כל איש שר או גדול או קטן אשר ישאל או ידרוש לכל אלוה כל ימי הסדס הזה רק מן המלך לבדו ינחן למאכל אריות והנה דינאל נמצא בתוך ביתו כורע ומשתחוה ומתפלל לחל יי' למען הפר את מצות המלך ואת דתי מדי ופרס אשר אין להמיר ועתה חל ילעג לנו להפר את דתנו חנה אותו בידינו ונשליכוהו אל הצור לאריות למען לא ילעג עוד אחר להפר דת מדי ופרס ויען המלך את שריו לאמר הערמתם לשוא הקור הזה על דינאל אל לכם להתגרות בו חדלו לכם ממנו כי יהודי הוא ואיש נורא ועוז מאד פן יפרוץ בכם וישחיתכם והשרים האלה החזיקו את ידיהם בדינאל לבלעהו ולהפילהו אל צור האריות והמלך נועץ לישועת דינאל ואין מכלם אחד אשר עוזר למלך לישועת דינאל כי כלם אליס למפלתו ולהכחידהו וימאן המלך שמוע אליסם ויריבו השרים במלך והמלך צערים על דינאל עד צא השמש . ויהי כראותם כי יד המלך עמו אמרו לו למלך פה אחד יחדיו דע נא וראה אם לא תסגירהו בידנו גם אותך ידענו כי תפר דתי עדי ופרס וירא המלך כי נועדו כלם להתקשר עליו בגלל דינאל וירף ידו ממנו ויסגירהו בידם ויאמר אליהם

יוסיפון פרק ג

המלך הגידו נא לי אם יגלהו אליהו מפי האריות הנה תסתירו חרפתכם וכלימתכם הלא
תחתו כלכם תחתיו לאריות לאכלה ויאמרו כלם יהי כן וירצ המלך עם השמים עד שח
צא השמש ויאמר המלך אל דניאל הנה נועדו השמים כלם האלה להפילך אל צור האריות
ואלהים אלהי השמים אשר נתן צד רוח הקדש הוא יחוס את פיהם מורך ואני נקי לפני
אלהיך כי צקשתי להגילך ולא יכולתי וימשכו האנשים את דניאל וישליכוהו אל הצור
וצנור עשרה אריות סגורים בו וזה חקם אוכלים וטורפים עשרה לאן ועשר גויות אדם
וירעצום ביום ההוא מצלי טרף ולא האכילום מאומה למען יחשו לאכל את דניאל
ויהי צדקת דניאל אל צור האריות ויסקצרו אליו פנים וילמכוהו ויניעו אליו את זכותם
וישישו לקראתו כאשר ישישו הכלבים אל אדוניהם צוחים מן הסדה והשמים הפכו אבן גדול
ויסגירו את הצור ויחמוס המלך את פי הצור בעצמותו ובעצמת כל השמים וילכו אים לציתו
ודניאל מהלל את שם אלהיו בקול רנה ותודה ותהלה כל הלילה עד הצקר והאריות רוצצים
סביבותיו ומקשיצים לקול רנתו והמלך הלך אל ביתו מצל ומר נפש לחם לא אכל ומים
לא שחה וגם כלי שחוק כמשפטם לא נשמעו לפניו ולא נחלצו כליו מעליו כי נאצל מאד
על דניאל וחדד שנתו מעיניו כי נעצז מאד על קשר השמים על דניאל ויתמרמר המלך
צאנחתו והוא מתהפך על לדדיו ויען ויאמר מי יתן והיה צקר וראיתי וידעתי מה נעשה
בדניאל ומה פעל יי ויהי ביום ההוא עת הורד דניאל צור האריות והנה מצקוק
הנביא צארץ יהודה צא מקלירו לפנות הערצות צא השמש ויכרה כרה לקולרים והוא נשא
את ארוחתם צידו להציג לפניהם לאכול והנה דבר יי אליו לאמר לך והולכת את הארוחה
הזאת אל דניאל עצדי צארץ כסדים אל צור האריות אשר הורד שמה ויאמר אלה אלהי מי
יוליכני שמה צעת הזאת ורחוק ממני הדרך והנה מלאך נשאו צלינת ראשו והארוחה
צידו ויניסוהו אל תוך הצור אל דניאל ויאכל וישת עמו ויוציאוהו המלאך ויסיצוהו אל
מקומו אשר נשאו משם צטרם כלו הקולרים לאכול ודניאל מרנן ומשצח ומודה ומהלל
ליי כי צטח צישועתו כי המתפלל עם אלהיו הוא מדבר וקורא צדת אלהיו מדבר עם
אלהיו ודניאל לא נואס מתקדיו ויהי עד כה ועד כה ויאז אור הצקר ויקם המלך
וימהר ללכת אל הצור וישמע את קול רנת דניאל ונועם תהלתו ולא יכול לדבר לו כי
נפרץ קולו מן האבן ויתחזק לצו וקרא דניאל דניאל ההגילך אלהים מהאריות ולא נטרפת
ויען דניאל אל המלך אמנם כי חשכני האלהים מפי האריות ויחוס את פיהם ממני
וישישו לקראתי כעשום צרי ציתי כי לורם אלהי אשר צטחתי צו וגם ארוחה שולחה אלי
אמם על יד מצקוק הנביא צרות אלהי אך אדוני המלך לא חטאתי לך וכל עול לא
נמנא צי לפניך וכל תחצולה ופסע לא נמנא צי וישלח המלך ויקרא את השמים אנשי
שטנת דניאל ויצאו כלם אל המלך והוא נלצ על הצור ויאמר להם דעו נא וראו את
חותם בעצמותיכם החתום על הצור ויאמרו כאשר חתמנו כן נמנא וינו המלך ויגולו את
האבן מעל פי הצור וירינו דניאל מתוך הצור מרפא חם ושלם וכל מצלה לא נראתה צו
ויחננהו כל האנשים לנפלאות אלהי דניאל ויאמרו גדול אלהי דניאל מכל אלהי ויקרא
המלך את עצדיו ויחפשו את השמים אשר הלשינו את דניאל ואשר הערינו עליו הסוד יחדו
כלם כאחד ופילו אותם צחוך צור האריות וצטרם הגיעו אל קרקע הצור והאריות כולם
נקהלו לקראתם כי לא טרפו טרף מתמול שלשום ויצלעום כלציות ואת עלמותיהם כלם
דמו והדיקו וישאנו עליהם האריות מתוך הצור וילך קול שאונם למרחוק ויחדרו לקולם

כל העם כי אמרו יאלו האריות מן הבור • וישב המלך אל ביתו הוא ודניאל • ויוסף
 ה' לדניאל כבוד וגדולה וחסד בעיני המלך וכל העם • בעת ההוא צוה המלך להעביר
 קול בכל מלכותו לאמר אין בכל האלהים כאלו דניאל נורא להפליא פלאות • וחסדמות מי
 זכס בכל עם נמלטו יהי אלהיו עמו ויעל ויבנה את בית האלהים אשר ביהודה ואני אתן
 מאולדותי כסף וזהב לכל בדר המלאכה עד כלותה • וישלח ספרים ביד הרצים אל כל עיר
 ועיר בכל מלכותו לשלח את היהודים לעלות ולבנות את בית ה' אשר בירושלים הנה
 שנה אחת לכורש למלכו על מלכות כשדים אז שלח המלך אנכות אל כל ערי עבר הנהר
 אל הפחות להיות נכונים יסריו לעזרת היהודים ולתת די מספורם לבנין לעמים ולאזנים
 ולחסים ולשמן ולתירוש ולכל ספן הבנין עד כלותם לבנות וגם פרים ואלים וכבשים לכל
 דבר זבחים ואיש לא יזיק לכל מלאכתם ויקומו היהודים כל נריב לב לעלות אל בית
 האלהים ארבע רבוא ועמהם בראשם עזרא הסופר ואליקים הכהן הגדול וישוע
 ומרדכי ושאר ראשי האבות ליהודה ובנימן וילכו הלך עד עבר הנהר ויבאו ירושלים
 ויחלו ליםד את בית האלהים • ויהי ביסדס וחכון להם המלאכה ויקומו אנשי בני בליעל
 משארית העכו"ם לרי יהודה ובנימין סכבלט החורוני וקוציה העמוני וגשם הערבי עם
 רבי' מזוררי יהודה ובנימין ויכתבו שמה על יושב יהודה וירושלם עבדי אלהי השמים
 וישלחו את המכתב פרס לאמר ידוע יהיה לכם כי אם חבנה קרית ירושלם לכם יהיה
 למוקש ולפסע רב וקשר גדול זכס כי מימי קדם היו יושביה עזים וקשים וסובלים במלכים
 וברוזהים ובכל הארץ על כן הזהר עליה נכוד נלך מלך כשדים וישמית' ויגלה את עמה אל כל הארצו'
 אז נחו המלכים וירגיעו איש במקומו ע"כ באנו להודיע למלך את כל זאת לדעת את אמונתו כי
 לחם שולחן המלך אכלנו וחלילה לנו לראות זכשון המלוכה • ויהי כבא הספר אל המלך
 וחשבת המלאכה עד שנת שחיס לדריש המלך ויהי כשבת דריש המלך על כסא המלוכה
 וישאל על דניאל איש חמדות עבד ה' לראות סכמתו ולדעת עמלו ויבאו את דניאל לפניו
 ויחקרו וינסהו ויבן בו שבעים כשמע אשר שמע עליו וישמע ויאזהרו מאד וישימהו
 לו ביועץ ולמשנה כאשר היה לפנים • ויהי היום ויחוג דריש חג כל אלהי בכל ויבן המלך
 את המנחה להקריב אל כל וזה משפט מנחתו פר אחד ועשרה אלים ומאה בני יונה ומאה
 כבשים ושבעים ככר מעוב לחם שלחנו ועשרה כרי יין למערכת שלחנו כה היה משפטו ליום
 ויהי היום ויערכו השלחן לפני כל ויאמר המלך לדניאל מי יתן והאמנת בדת כל האלוקה
 הגדול אשר לנו אשר יאכל במערכת השלחן הזה ויען דניאל אל המלך לאמר אל נא
 יסיחך ואל נא יפתה לב המלך בדבר הזה צל כי הצל סוהו הוא ורוח אין בו כי מעשה
 ידי אמן הוא איכבה יאכל ואיכבה ישתה רק כהניו הם האוכלים את מערכי' שולחנו
 ועולותיו ועתה אם תשמע לי להסגיר את כהניו בידי ואני אגיד את ערמתם ואת עשייתם
 אשר מפתים אותך ועמך להשתחוות להצל וסוהו ויאמר לו המלך לו יהי כדברך • וילו דניאל
 ויסגרו את דלתות ההיכל אשר לכל ואת שעריו כלתי השער אשר בא המלך אז אמר דניאל
 הגישו אלי האפר ויפרשו את האפר על פני רצפה אשר להיכל כל והכהנים לא ידעו מה דניאל
 עושה ויהי ככלותם לעשו' כן וילא המלך ודניאל מן השער אשר באו בו המה וגעריהם
 וילו ויסגרו את השער ויחתום המלך את השער בעצעתו וטבעת דניאל וילכו אל בית המלך
 וילינו ויהי בבקר וישלח המלך לקרא לדניאל לראות ולדעת מה פעל כל וילכו עד שערי ההיכל
 וימצאו את החתמות אשר חתמו ויאמר המלך לדניאל היש עול בחתמות האלה ויען לא

יוסיפון פרק ג

6

וַיֵּצֵאוּ לַהֲסִיר וַיִּפְתְּחוּ אֶת הַשַּׁעַר וַיֵּרְאוּ אֶת הַסַּלְמָן וְהָגָה כָּאֵל כָּל אֲשֶׁר עָרַב עֲלָיו מִלְחָמָה
וְעַד צֶמֶר וְעַד יוֹן כִּי נִשְׁחָה • וַיְהִי כִּדְרֹת הַמֶּלֶךְ וַיִּפּוֹל אֶרְצָה נֶכַח כָּל וַיֹּאמֶר גְּדוֹל שָׂמֶךְ
כָּל וַעֲמִי כַמוֹךְ כָּל אֱלֹהֵי הַגִּיטִים בְּגִבּוֹרָה וַיִּפְנֶהוּ דַּיָּאֵל לֵאמֹר אֵל נָא תֹאמַר כֵּן הַבַּע נָא
אֵל הָאִמֶּר אֲשֶׁר פָּדָסְנוּ עַל רַפְּתָה הַבִּית קִצְיוֹ הַסַּלְמָן וְרָאָה אֵת מַדְרֵכֹת הַעֲקֻצֹת הָאֵלֶּה
לְעַמִּי הַמָּה כִּי הֵם אוֹכְלֵי שֹׁלְמָן כָּל וַיֵּבֶס הַמֶּלֶךְ וְהָגָה עֲקֻצֹת אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְנַעֲרֵי וַעֲקָ
וַיִּשְׁלַם וַיַּחֲפֹשׂ אֶת שַׁבְעַת הַכֹּהֲנִים מִשְׁרָתִי כָּל וַיִּשְׁבַּע לָהֶם הַמֶּלֶךְ אֵם לֹא תִגִּירוּ לִי הַלְעֵת
דַּעַן כִּי מוֹת תָּמוּתוּ וַיִּגִּירוּ לוֹ הָאֲמָת וַיִּרְאוּהוּ אֶת הַמַּבּוֹחֹת הָאֲפִלּוֹת אֲשֶׁר צִהַמָּה בָּאִים
אֵל כָּל לֵילָה וְאוֹכְלֵי אֶת מַעֲרַכַת שֹׁלְמָנוּ וַיִּדַּע הַמֶּלֶךְ אֶת עֲרַמְתּוֹ וַיֵּצֵא וַיִּהְרָסוּ אֶת הַיֵּכָל כָּל
עַד כְּלִי נֶשֶׁךְ מֵאוֹמֶה • וְגַם צִיָּעִים הָהֵמָּה הָיָה לִכְשָׁדִים אֱלֹהִים תַּעֲשׂוּעִים וְהוּא תַנִּין גְּדוֹל
יוֹשֵׁב בַּמַּעֲרָה אֶחָת וְהָיוּ מַעֲרָכָי לוֹ מִנְחָה וּבָאִים לֵילָה לְהַשְׁלִיכָהּ אֵל הַתַּנִּין וְהוּא הֵבֵא יוֹלָא
לְקִרְאָת הַמִּנְחָה וַיִּפְתַּח אֶת פִּיו כַּמַּשְׁפָּט וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֵל פִּיו וַיִּבְלַעְהוּ וַיִּגְצֶה לְרוּם כַּמַּעַט רֹוֹהָ
לְלֹאֶת מִן הַמַּעֲרָה • וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֵל הַמֶּלֶךְ הַגֵּם עַל אֱלֹהִים הַזֶּה אֲשֶׁר הוּא אֱלֹהִים חַיִּים
יֻכַּל דַּיָּאֵל לַתַּעֲשֵׂה כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְכָל וּלְכַהֲנָיו וּמַזְבֵּחוֹ וְשֹׁלְמָנוּ וַיִּשְׁבַּח אֶת עֲבוֹדָתוֹ וּמַדּוּעַ לֹא
יִתְגַּדֵּר בְּאֱלֹהִים הַזֶּה אֲשֶׁר הוּא אֱלֹהִים חַי כִּי אֵם יִתְגַּדֵּר בּוֹ עַתָּה יִנְקֹוס לָנוּ אֶת נִקְמַת כָּל
וְהַיְכָלוֹ וְכַהֲנָיו • אֵז אָמַר הַמֶּלֶךְ לְדַיָּאֵל שְׂמַע נָא דַּיָּאֵל וְהַאֲזִינָה לִי וְאִדְבַּרְהָ לְךָ הַגֵּם עַל
הַתַּנִּין הָאֵלֶּה הַזֶּה תַּעֲשִׂים מַחֲשָׁבוֹתֶיךָ לְהַכְחִירוֹ כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְכָל אֲשֶׁר אֵין רוּחַ חַיִּים בּוֹ הִלָּא
זֶה אֵל חַי גְּבוּר סֹזֵק וַעֲמִי יִתְיַצֵּב לִפְנֵי נֹהֲרֵעַ לוֹ וַיַּעַן דַּיָּאֵל אֵל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר אֵל נָא יִתְעַשֶׂה
הַמֶּלֶךְ גַּם בֹּזֵה כִּי חַיָּה הִיא נִכְבָּשָׁה תַּחַת יָדֵי אָדָם וְאֵין בָּהּ רוּחַ אֱלֹהִים וְעַתָּה אֵם תִּרְשָׁטִי
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ גַּם הַתַּנִּין הַזֶּה אֲנִי אֲכֹנוּ וְאֲמִיתֵנוּ כְּלִי חֶרֶב וְלֹא חִנִּית וְלֹא מִלְחָמָה כִּי שֶׁרָךְ
חַיָּה הוּא הַשּׁוֹרֵךְ עַל הָאֵרֶץ וַיִּתֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ מוֹרָא הָאָדָם עַל כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה הַרוֹמֶשֶׁת וְהַשּׁוֹרֶשֶׁת
עַל פְּנֵי כָל הָאֵרֶץ לִירְאָה אֲחֻתוֹ וּלְפַחַד מִפְּנֵיו כִּי בָּלָם אֱלֹהִים נִצְרָא הָאָדָם לַחַם מוֹרָאוֹ עַל
הַכָּל וְעַתָּה יִעֲבֹר בְּעֵינֶיךָ הָרָק מִמֶּנִּי וְאֲכֹנוּ וְאִכְרַתֵנוּ כְּאֲחֵר מִן הַפְּסִילִים אֲשֶׁר אֲבַדְתִּי רַק אֵל
יִמְשְׁלוּ בִי שֶׁרֶךְ לַהֲרַע לִי • וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לֵךְ וַעֲשֵׂה כֵן אֵם תּוֹכַל וְאֵל חִירָא וַיִּשְׁמָטוּ כָּל
הַשָּׂרִים מֵאֵד בְּאֲמֹר הַמֶּלֶךְ לְדַיָּאֵל לְהַתְגַּדֵּר בַּתַּנִּין כִּי אֲמַרְוּ עַתָּה יִאֲבֹד דַּיָּאֵל כִּי לֹא יֻכַּל
לְהַתְיַצֵּב נֶכַח הַתַּנִּין • וַיֵּלֶךְ דַּיָּאֵל מֵאֶת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב כְּנִי בְרוֹל בַּמַּסְרָקִי הַפְּשָׁטִי וַיִּדְבֹק
בְּצִיָּהִם גַּב עַל גַּב פְּנִימָה וּקוֹלִיהֶם פּוֹנִים מוֹלָה מִסְבִּיב לְשׁוֹפִים וְחִדְדִי וַיִּבּוֹלָל עֲלֵיהֶם כָּל
מִינֵי הַמַּאֲכָלִים סֹלֶכ וְדָשֵׁן וְכָל מִינֵי שׂוּמָן וְגַם הַרוֹחַת בְּפִרִית וּשְׂרָפָה נִחֵן בּוֹ עַד נַעֲלָמוֹ
קִרְנֵי הַבְּרוֹל וְהַסְרוֹלִים • וַיְהִי כַּמִּדְרָה הַבִּית הַמִּנְחָה וַיִּשְׁלִיכֵהוּ דַּיָּאֵל אֵל פִּי הַתַּנִּין וְהַתַּנִּין אָץ
לְבַלַּעַה וַיִּקְבְּלָהּ בַּחֲלֹז נִפְשׁוֹ וַיְהִי בְּכּוֹאֵל אֵל פִּיו וְחִרָד אֵל חֲדָרִי צָעַן וַיִּמַּס הַסֹּלֶכ וְהַדָּשֵׁן מַעַל
לְקוֹלֵי הַבְּרוֹל וַיִּבְּאוּ רָאשֵׁי הַסְרוֹלִים הַמַּחְוֹדִים בַּמַּעֲבִי הַתַּנִּין וַיִּנְקְבוּם וַיִּסַּח הַתַּנִּין וַיִּכְשַׁל וַיִּמַּח
לַעֲת מִמֶּחֶרֶת • וַיְהִי לְשִׁלְשַׁת הַיָּמִים וַיִּבְּאוּ הַכְּשָׁדִים וְהַבְּבַלְיִים לְדַרוֹם אֶת הַתַּנִּין כַּמִּנְחָה יוֹם
צִיּוֹם וְאִינֵנו כִּי מַח רַק עֲלָה הַבָּאֹשׁ מִן הַמַּעֲרָה וַיִּסְקֻוּ לְבָא אֵל הַמַּעֲרָה וְהָגָה אֱלֹהִיהֶם מִפִּי
נִפּוֹחַ נִבְאָשׁ וַיִּתְעַלְבוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּסַּר לָהֶם מֵאֵד עַל דַּיָּאֵל וַיֹּאמְרוּ מַה זֹּאת עָשָׂה דַּיָּאֵל
הַיְּהוּדִי לִשְׁנֵי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הַכְחִיד וַיֵּךְ אֶת אֵת כָּל וְגַם אֶת הַתַּנִּין וְעַתָּה אֵם יִסְגִּירוּהוּ מֶלֶךְ
בִּידְנוּ יוֹמָת וְחָם לֹא יִדּוּעַ יִהְיֶה לְמֶלֶךְ כִּי לֹא יִחַיָּה • וַיֵּשֶׁב מֵעַ הַמֶּלֶךְ כִּי קִשְׁרוּ עֲלָיו עַם
הָאֵרֶץ וַיִּשְׁלַח וַיֵּךְ אֶת גְּדוּלֵיהֶם • וְאֶת שָׂרֵיהֶם פֶּס הַקָּמִים עַל דַּיָּאֵל לְפִי חֶרֶב • וְדַיָּאֵל זָקֵן
מֵאֵד וַיִּבְּא דַּיָּאֵל וַיִּשְׁחָטוּ לְמֶלֶךְ וַיֹּאמְרוּ לוֹ בִּי אֲדוֹנֵי הַמֶּלֶךְ הִנֵּה נָא זִקְנָתִי וְאֵין בִּי כֹחַ לַעֲמוֹד
וּלְלֹאֶת וּלְבָא כַּמַּשְׁפָּט הַמְּלוֹכִי וַיִּכְנִיעוּ מִיָּדֵי עַמָּךְ בְּאִיבָחָם כִּי בְּבוֹר הָאֲרִי הוֹרִידוּנִי זֶה פַעֲמַיִם

יוסיפון פרק ג

י

גם עם החגין וימלטני יי' אלהי אשר חסיתי בו וגם נפשי דימו לקחתה להמיתני בקנאה
אשר קנאו לפסילתם ואלהי חסכני משחיתותם ואת שלשה רפי חנניה מישאי ועזרי' הביאו
אל כבשן האש לישרף ובכל זאת חזקה יד אלהינו לעזרתנו ועתה אדוני המלך חפול גא
חמתי לפניך לשלחני ללכת לביתי להרגיע ולעבוד את אלהי אבותי כי זקנתי ואין בי כח
לעזור עוד ויען המלך את דניאל לאמר ומי ישמע לך לדבר הזה לשלחך ואתה איש
אלהים אלהי שמים ואם תעזובי איך תכון מלכותי בלכתך מעמי אמנם ידעתי כי זקן
אתה ואין בך כח לעמוד ללכת ולבא כמשפט השרים שרי המלוכה אך אם חזן ארס כמון
איש מצני עמך יכס ונבון ומלא רוח אלהים כמך ויהי עמי תחתך כמשפטך אז אשלחך
לשלוש לנוח ונהרגיע בביחך אף כי נפשי יודעת כי אין בערךך בכל בני עמך ויאל
דניאל מלפני המלך לפנות ערב ויקס ויתפלל לאלהי השמים לתת בלב המלך לשלחו
ללכת לעבוד אלהיו וילן בלילה ההוא וישכם בבקר וילך אל עדת הגולה וימנע
שם את זרובבל בן שאלתיאל בן יכניה מלך יהודה ויקימם דניאל מחוך הגולה ויסו בידו
ויוליכם אל המלך ויגישם לפניו אז אמר דניאל הנה לך איש תחתי כערכי יהי לך
במוני והוא מן הפרתמים מזרע המלוכה מצני שאלתיאל בן יכניה מלך יהודה והוא איש
חיל מלא רוח חכמה ודעת אלהים בכל אשר בו ולא נופל היא ממני ולא נחס' ויהי
לך לנאמן וליועץ כמוני ואתו חשכה להגיע במקומי ויאמן המלך לכל אשר ספר לו דניאל
וישלחו ללכת וישחטו דניאל למלך והמלך חזק את דניאל וינשקו וינו ויתן לו מתנה כד
המלך וישלחו וילך ויהי זרובבל למלך תחת דניאל ויתן דניאל את כל אשר נתן לו המלך
לשלחני הגולה ואחרי כן הלך אל מקומו אל שושן הבירה אשר צעילס המדינה ויעבור שם
את יי' אלהיו עד יום מותו בקרב אחיו עדת הגולה אשר שם זרובבל איש חיל ואיש מצליח
בבון וחכם מלא רוח חכמה כי סמך דניאל את ידיו עליו וימלא חן בעיני המלך ויאהבהו
מאד לאהבה דניאל וישימהו לנגיד על כל השרים וראש על שני שרי הצבא שומרי ראש המלך
ויהי היום ויאספו כל השרים להתיצב לפני המלך כמשפטם ויאמר אליהם המלך הראייתם בכל
הארץ כאיש הזה זרובבל איש נבון וחכם כרוח דניאל ויענו ויאמרו נכון דבר המלך : ויהי בעת
ההוא שם את אשר ישכב המלך על משכבו אחרי אכלו וישכב על מטתו ויין ויחיצו שני
השרים שומרי ראשו כמשפטם לשמור וזרובבל עמהם בראשם ויעמדו סביבות המלך עד
בזש עד עת תעודתו והמלך כבד משנתו כי נשחכר ציין וילאו שלשת הצעורים נעמוד
ויאמרו איש אל רעהו הבו ונחודה לנו חידות דברי חכמים איש ואיש לפי ערמתו
ונחבנו את דברי חידותינו על מגלת ספר ונשימה את המכתב תחת מראשותי המלך עד שייקץ
משנתו ויראה המגלה ויבין בפשר דברים והיה האיש אשר יראו דבריו מסוכמי' משני רפיו וחידתו
מעורבת על חידות אחיו יהיה למלך למשנה וגם במושב הכסא והמרכבה ואף ללכת ולבא
לפני המלך הגדול וכל כלי שולחנו יהיו כלי זהב ורסן זהב ינחן על לחיי סוסו גם כתר המשי
ינחן בראשו ומחנת משיה יקם מאח המלך ושאלתו לכל דבר יתן המלך וריע למלך יהי
ויאמרו כלם יהי כן ויכרתו ברית ויקימו בדת מדי ופרס אשר אין להמיר ויביאו את קסת
הסופר והמגילה ויפילו הגורל לשלשם ויסול הגורל לאחד ויכתוב על המגילה לאמר אין כמך
חזק בארץ והשני כתב אין כין חזק בארץ והשלישי הוא זרובבל כתב אין כאשה חזקה
בארץ ויהי ככלותם לכתוב את חידותיהם וישימו את המגילה הזאת מראשותי המלך והמלך
ער ועיניו עצומות והוא מקשיב את לשן דבריהם ויהי בתחם את המגלה תחת הכפתות
מראשותי

יוסיפון פרק ג

מראשו חי המלך ויקס המלך כמקץ משנתו ויעביר את שתי ידיו על עיניו ויבקש חתת מראשו חיו
וימלא מגלת הספר אשר כתבו שלשת הבחורים ויפתח ויקרא ויעלר בה עד בא כל השרי
והפחות והפרתמים ושרי המדינות ויקרא שלשת הבחורים האלה ויאמר קרבו לי איש ספר
והשמיעו פשר דברי חידותיכם והפוז והישר משלשכם אמלא את כל הכתוב במגילה לכדו
ולנשאו ויקרב הראשון ויקרא את מכתבו ויאמר ישמע נא המלך והשרים אל דברי אשר אדבר
אין כמלך חזק בארץ • ויגש השני ויאמר אין כיין חזק בארץ • והשלישי הוא זרובבל אמר אין
באשה חזקה בארץ • ויען המלך והשרים שמענו דברי חידותיכם אך תמליצו יושר דבריכם
ונשמע ויען הראשון ויאמר בי אדוני המלך ובי השרים הגבורים הלא ידעתם את כח המלך
וחזקת מלכותו על הארץ והים והאיי ועל כל הגויים והלשונות להמית ולהחיות אם יזוה להוציא
לכא ויאלו לחיות כלם ולא יסובו פניהם כי יקדמו אל המות ואם יאמר להרוס סומות יהרסו
ואם יאמר ויזרעו ויקצרו את תבואת הארץ והרימו את תרומת המלך טרם יאכלו מן התבואה
כי יראים הם מן המלך וכלם ירעו מאימתו אשר הוא אדון וגבור על כלם ואין מכלים
להפר את דבריו ואת מצותיו על כן יאמנו דברי כי אין כמלך חזק בארץ ויתמהו כל הנלבים
על הדבר הזה • ויען השני ויאמר בי אדוני המלך והשרים המהוכמים אמנם כלכם
ידעתם את חזקת המלך וחזקת ממשלתו אשר הוא רודה ומושל בארץ ואימתו ופחדו
על כל בני אדם כאשר שמעתם באזניכם ואף היין חזק מן המלך כי כל גבורות המלך
אמת היא אך כאשר ישמה היין ימשול בו ויפה לבו אל דברים אחרים לרנן ולזמר ולרקד
ואף להסתכל כי נהפך לבו לין להרחיק קרובים ולקרוב רחוקים להמית איהבים ולכבד זרים
ולבלתי שאת פני אב ואם את שאר בשרו הלא ידעתם כי חזקת היין כן הוא אם ישמה
איש כל למד ספר יהנה רכנות ואיש מחריש יריע וסוד סתר יגלה נמנשה סתום יוליא חזן
ואנשי עזבון ישמח היין ואכלים ודאבי נפש ואנשי תמותה אם ישמו ממנו ישישו ויגילו כי
ואנשי דאגה יזמרו ומעוני ככל לקוחי למות אם ישמו יין ישחקו וחרצ על רעהו יזהיק שכור
ולאנשי צושת יעזו פנים והיה בלאת היין מקרבם שכחו את כל אשר עשו ולא עוד יבינו ויזכרו
כי עבר היין מהם ויאמרו לא עשינו מאומה ומי לא יאמין בכל זאת כי היין חזק מן המלך
בעת אשר ימשול בו כי את רבלי האדם יעקל מלכת ועיניו רואות אשר לא נכון ופיהו יהנה שית
בל למד • הלא לכם לדעת כי חזק היין מן המלך אשר ככה הוא עושה ויתמהו כל השומעים מאד
ויקרא המלך אל זרובבל הוא השלישי ויאמר לו ספרה גס אתה פשר חידתך כאשר ספרו רעיק ויען
אספר ויאמר הקסיבה והאזיני דברי המלך וגם השרים והפרתמים והפחות וכל העם הנלבים אמנם
חזק וגדול המלך מכל והיין מחליש המלך בחזקתו עת משלו בו ואין לבחש בחזקת המלך וגם בחזקת
היין אבל האשה חזקה מן היין ומן המלך ומכל נטעי הכרמים אשר יולד מהם יין ואין לא
חזק האשה מן המלך והיא ילדה המלך ותיקרה ותאמנהו בחיקה ותגדלהו ותכלכלהו ותלבישהו
ותרחץ לו אמו ויגדלו ותיסרהו ותמשל בו כאשר בבן בענה ומוראה מופלת עליו ויחרד לקול בערתה
כי פעם שכנו ופעם תבער בו ואם חטה אליו הפצו יברח מפניה לנוס חולה כי יירא ממנו
עו אשר יגדל הנער להיות בסוראת מוראה לא ישכח ואת כבודה לא ימיר ואת פניה ישא
בכל עת כבן להורמו ואחרי כן אם ישא עיניו וראה אשת יפת תואר יתאווה ליופי מראה
לשחוק בה כי חרבק נפשו בה ולבו יעז אלה ולא ימיר אהבתה בכל הון ואף כי אמו
הורמו ואביו מגדלו יעזוב אביו ואמו ויבגר גם לאהבת יופי האשה ותארה ורבים נפחו לאהבת
האשה ורבים נסכלו ונשבעו למענה כי ישבו בה ורבים נהרגו בגללה וירדו ביגון שאלו רבים חכמים

נלכדו ברשתה ונכבדו' נוקשו במכמדת חרב שפנה בין אחים חפיר מדנים ואוהבים חפיר
 ויבגדו איש באחיו הלל לכס לדעת אם תעבור אשה יפת תאר נכס איש והוא נטף כל כלי
 חמדה הלל עיניו נופות אליה אל מראה יופיה כי לבבו נוסה אליה ואף כי תען דבר שיש
 מפיה את כל אשר בידו יעוזב ופיהו פתוח ומביט אליה כי הפתו למשוך לבו אליה ומי לא
 יאמין לי על זאת ויודה על האמת בחזקת הנשים ספרו נא לי והגידו למי תעמלו ותיגעו
 ולמי תגזלו ולמי תאגרו הון רב הלל לנשים לקנות להן כל כלי חמדה זהב וכסף ועדי
 עדיים וכל כלי יקר משכנות זהב ומור ואהלות וכל מיני בשמים ושמן מרקחת וקפורת נעים
 הלל לאשה תכינו כל אלה ואם יפרוץ אדם פרץ והלך אל מקום מארב הדרכים במדברים
 או בהרים או ביערים או בימים ונלחם ורלח ושלל ושמם ובזו וחטף ושפך דמים למי
 בלעו למי יביא השלל והבז והמלקוח הלל לאשה כולם יוצאו והלל חנוכי ראיתי את המלך
 יושב על כסא ונזר תפארתו על ראשו ואפוגיה בת אבתיאוש המקדוני פלגשו יושבת נגדו
 ותשלח ידה ותסר את נזר המלך מעל ראשו ותשימהו על ראשה והמלך שחק למולה וכאשר
 בעסה אין המלך יכול לפייסה ולשכך סמחה למען הסר את בעסה ומי לא יאמין לדברי
 ויודה כי האשה חזקה מכל החזקים אשר בארץ וגם מהמלך יהי אשר יהי והלל את כח שמשון
 היא הכשילה ואת דוד היא הסתו ואת לב שלמה הסתו ותפתהו ותוכל , והלל רבים
 נלכדו בה ואין מספר להרוגיה ורבו ועזמו חלליה ואף זאת לכס ללמוד דעת כי ימשול
 איש א' על כל הארץ ויושביה לא יספר מרוב וכלם יסדרו וירערו ויסילו מאימתו כי הוא
 אי ומושל בכלם . ועל כל אשר נתן שר ומלך למשול בה ואילו תשוקתה נתנה ולא יוכל
 לכבשה למשול בה וגם אדם חבי כל יושבי הארץ אשתו הסתו לעבור את פי ה' אלהיו
 ותסגירהו למות פס אלאיו אחריו ראו עתה איך גדלה חזקת האשה . ומי לא יאמין
 לדבר הזה כי מראשית המולס ועד אחריתו איש לא נעדר מלהבין הדבר הזה ומלדעת כי
 אמת הדבר ועם כל זה הנה אהה אודיע למלך ולכל השרים המכובדים השומעים כי הכל
 המלך המושל בארץ והכל היין המושל במלך והכל האשה ועולתה מושלת בשלשם כאשר
 הודעתיה ואמת מושלת בשמים ובארץ בימים ובתהומות ותחזק האמת נגד חלקים ואדם כי
 במכון האמת לא יכון השקר והאמת חסיר השקר ממכונו ובאמת נבראו השמים והארץ
 והימים וכל אשר בהם ואמת ה' חלקינו לעולם ועד , ויענו כל העם הנלבים לפני המלך
 עם הפרחמים והפחות ושרי המדינות ויאמרו אל המלך פה אחד עם המחוכם זרובבל האמת
 ואז אמר המלך אל זרובבל גשה נא אלי ויגש , וישלח המלך את ידו ויקרבהו אליו ויפסקהו
 וינשקהו נגד השרים וכל העם הנלבים . ויאמר המלך ברוך ה' חלקי זרובבל אשר נתן בו
 רוח אמת כי חלקים אמת הוא ויכון כסאו על האמת , ויתר הכל הכל ויענו כל השרים
 והסגנים והפרחמים וכל העם לאמר אמנם אמת כי האמת גדולה מכל נמצא ואין לכל
 נמצא כח להתיצב למולה כי היא מושלת בשמים ובארץ והכל נכון ועומד עליה , ואמת
 הוא חלקי זרובבל אשר נתן רוח אמת בפיו לשבח ולהלל את האמת נגד חלקים ואדם ,
 ויאו המלך למלא כל הכבוד הנמצא כתוב במגילת ספר וימלאו כל זה לזרובבל כי מלא
 חן ושכל סוב צעיני חלקים וצעיני המלך והשרים משני רעיו . ויאמר המלך אל זרובבל שאל
 כל אשר תאמר נפשך ואעשה לך ויען זרובבל ויאמר למלך יזכור אדוני המלך את הנדר
 אשר נדרת לה' חלקי השמים אהה וכורש המלך רעך לזכות את ביתו ולהשיב את כלי מקדשו
 אל מקומם ואת גלות עם חלקי השמים לשלסו לשלום לעבדו בבית מקדשו אשר נקרא שמו

יוסיפון פרק ג

עליו למען יתפללו אלקי השמים בעד המלך ובעד מלכותו כי אין לאחר הגדר לאלקי השמים
 ויזו המלך וימהרו סופרי המלך לכתוב ככל אשר שאל זרובבל מאת המלך לבנות את חרבות
 ירושלים. וישלח המלך דריוש אל כורש מלך פרס להיות ידו בדבר הזה לשלם את נדרם
 לכוון את בית ה' אשר בירושלים, ואז העביר כורש קול בכל מלכותו לאמר מי בכם מכל
 עם אלקי השמים אשר נשאו לבו לעלות ליסד ולבנות את בית ה' יעלה ואני אחן מאושרותי
 את דרך עבודת העובדים עד כנחם לבנות. ויכתבו הסופרים סופרי המלכים על פי המלך
 דריוש מלך מדי וכרש מלך פרס לשדים ולפחות המושלים בעבר הנהר לארומיים ולזוריים.
 וללדיניים ולשמרוניים. ולאסף שומר פרס הלכנון ידוע יהי' לכם כי העיר אלקי השמים
 את לבנו לשלוח את גלות עמו אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל ולהשיב לאל את כל
 הבית הגדול והקדוש אשר נקרא שם אלקי השמים עליו ולבנות את מקדשו ולהקים את
 מזבחו ולהעלות עליו עולות חמיר דבר יום ביומו ולבנות היכל קדש הקדשים ולכוון הארמון
 על משפטו ולבנות את פרוצת ירושלים, ועתה כנחם המכתבים מאתנו אליכם התאמנו לתת
 יריכם לעזרתם ולמלאות להם את כל מחסורם לכסף ולזהב ולנחשת ולברזל ולעצים ולחבנים
 ולבונים ולחומרים עד אם כלו לבנות ולתת להם כל דרך המלאכה וכל אשר יסאלו בפייהם
 גם חטים ושעורים ושמן ויין וכל מחסור לבדק המלאכה וגם לבדק המזבח לתת פרים בני
 בקר ואילים ועחדים וכבשים וחורים ובני יונה וסלת ושמן ומלח וכל דרכי דבר מזבח
 העביר עד כלותה ועל הארומיים לזו בני המלכים לתת שכרם בעבודת בית ה' תחת כי
 היו בעזרת הכשדים להרסה ולהיותם נכילים לתת מס לדביר דבר שנה בשנה חמשת ככרי
 זהב לחזק את בראש עבודת הבית עד כלותה ולבנות את הבית ואת עיר הקדש. וגם לזה
 המלך לצורים וללדיניים ולארומיים וכל עבדי המלך אשר בלכנון אשר הם תחת יר אסף שומרי
 הפרס לזו לפרות עלים מהלכנון ולמשכס מני הלכנון ועד ים יפו למלאות עבודת בית
 אלהים. וילוו שני המלכים לאמר איש אל יניח אחסם עד כלות כל המלאכה. ויכתבו
 הסופרים את כל הדברים האלה ככל אשר לוו שני המלכים האלה ויחתמו ויחתמו לזרובבל
 בן שאלתיאל ולנחמיה בן חכניה. ויהי בעת ההיא וימלה דריוש מלך מדי למות ויהי כי
 קרבו ימיו למות וישלח ויקרא לכורש מלך פרס חתנו בעל בתו לבא אליו ויבא אליו
 וימליכוהו תחתיו ויהי הממלכה אחת למדי ופרס ודריוש המדי נאסף אל עמיו וימליכו
 שרי ופרס ומדי במאמר המלך דריוש את כורש חתן דריוש על מלכות מדי ופרס ומהיום ההוא
 והלאה היו שתי מלכויות מדי ופרס למלכות אחת וישב כורש על כסא מלכות בבל אשר
 לכשדים. ובשנת אחת למלכו העיר ה' אלהי ישראל את רוח כורש מלך פרס ויחזק
 לעזור לעם ה'. ויזכור המלך את נדו אשר נדר נשלים את הנולה ואת כלי הקדש מבבל
 לירושלים. וגם המלך דריוש טהר לפני מותו על ככה וישיבם על זאת וישלח ויקרא חזן
 את כל זקני הנולה ויבאו לפני המלך כורש ויקרא אליהם המלך בשלום ויאמר אליהם העלך
 מי בכם מכל עם אלקי השמים אשר ידעו לבנו לעלות לירושלים אל מקום רגלי האלון הגדול
 לבנות את ביתו ואת היכלו אשר הרס נבוכדנצר מלך בבל והרשיע לעשות עמכם רע מכל
 המלכים אשר היו לפניו יצא נא אלי ויעלה ויבנה ויהי אלהיו עמו כאשר ידעו לבנו
 ואני כורש עבד אלהיכם ומשיחו אשר הומלכתי מפני אחן מהוגי ומאזרחי כל דרך בית
 אלקי הגדול אלכיקם אלקי השמים אשר המליכני על מלכות מדי ופרס ואשר עזרני על

מלכות כשרים להשחית. ואז עלו כל זקני הגולה ועזרא הסופר ונחמיה בן חכניה ומרדכי
וישוע וזרובבל בן שלתיאל בראש' עם שארי ראשי הגולה. ויבאו ירושלים ויבנו עיר
הקדש ויבנו את היכל ה' במדה אשר נתן להם המלך ויבנו את המזבח כמשפטו ויערכו
עליהם על המזבח ואת בשר הקרבנות שמו על העצים ואש הקדש לא מלאו. ויחפלו עזרא
הסופר ונחמיה בן חכניה ומרדכי וישוע וזרובבל בן שלתיאל ושארי ראשי הגולה וינעקו אל
ה' ויאמרו ארון כל העולם אתה העירות את רוח מלך פרס ואתה נתת בלבנו לבנות את ביתך
ולשלוש ענני עמך וכהניך לזכות את זכר ואת שלמך כאשר עשו אבותינו החסידים לפניך
והנה אנחנו עבדיך באתו אל המקום הזה ונכונן את מזבחך במחכותו ונבטנו זבח וערכנו
עליהם על העולה יאין לנו ממסלה ולא יכולת ולא רשיון מלפניך להקריב לפניך אש זרה
והאש הקדושה איננה איתנו כי הנביא ירמיהו הסתיר אותה ושארי ראשי כהניך אשר הלכו
בגולה בימי נבוכדנצר ועתה חלקי השמים מה לנו לעשות הן לנו עולה וצורה כי הממסלה
בירך ובירך לגדל ולסוק ולעזור לעבדך ויהי בהתפללם בדברים האלה ושם ה' זקן אחר
מהכהנים ויזכור את המקום אשר הנביא שם את האש הקדושה ירמיהו הנביא ויבא הזקן
ההוא אל מסין למחיה וילכו אחריו כל הזקנים והנה הוא רואה חתת הסומה בור א' ואבן
גדולה עליו והוא היחה מטיחה נטיחה של סיד ויחלו את הטיחה ויבוללו את האבן מעל פ'
הבור ויראו בו מים כשמן עב וכרש וישבו ויגידו לעזרא ויבא עזרא אל הבור והיה לראות
הפלא ויאמר אל הכהנים רדו אתם אל הבור וקחו מהמים בחפניכם ואיש זר לא יגע שם
כי אם הכהנים אשר מזרע אהרן כי האש הקדושה היא בו וירדו הכהנים אל הבור וישאו
מן המים בחפניהם וילכו אל ההיכל ויזרקו המים על המזבח ועל העולה ועל העצים
ויהי בעשותם ויחזקו פתאום אש בלהב נירא וארירות להט הלהב ואש הקדושה חולכלת והולכת
וחזקה מאד ויכנסו הכהנים מהבית כי לא יכלו לעמוד מפני האש כי היחה האש הולכת וחזקה
עד מאד ומערת את המזבח גם לוהט את העולה ואת העצים ואת כל אשר על המזב'
וסובבת את כל הבית ומערת את הכנים ואת ההיכל. ואשרי טהרה את הבית ואת הכלים
ואשרי אכלה את העולה ואת העצים ואת כל אשר על המזבח נגרעה מהבית רק על המזבח
נשארה כמשפט. ומהיום ההוא והלאה נתנו עליהם עליה וערכו עליהם על המזבח להיות אש
יוקרת חמיר עליו לא חכמה. ויהי האש בו חמיר עד הגולה השנית והארון איננו כי לקחו
ירמיהו הנביא ע"ה עם כל היריעות אשר עשה משה עבד ה' במדבר ויעלם הר בוג וימלא
שם מערה ויחנה בתוכה. והכהנים אשר היו בימים ההם ירמיהו רדפו אחריו לראות
מה יעשה בארון וביריעות למען הכיר את המקום. ויבט ירמיהו הנביא אחריו וירא
אותם ויקניף וישבע לאמר ה' כי לא יודע המקום לא' מהם עד בוא אליהו עבד ה'
בימים האחרונים והוא ישיב את הארון אל מקומו אל קדש הקדשים אל חתת כנפי הכרובים.
ויהי מהיום ההוא והלאה ויקריבו אבותינו את קרבנותיהם ואת עולותיהם ואת זבחים ואת
שלמיהם ואת חמיריהם דבר יום ביומו כי עזרו מלכי מדי ופרס בכסף וזהב וחסים
ושמן וביין ובפרים ואילים ובכשים דבר שנה בשנה כי אהבו מלכי מדי ופרס להיכל
אלקינו ואת מקדשו והמלך כורש מלך על כל ממלכות הארץ ויחזק השם את ימינו
ויבנו לפניו שערי ברזל ודלתות נחשת שבר לפנינו ומטמוני אורות נתן אליו כאשר דבר
בד עבדו ישעיהו הנביא למען יעקב עבדו וישראל אשר בחר בו וילחם כורש במורס
וילכוד את כל מעברות ארץ הודו ובדרוס גברת ממלכתו. וילכוד את כל ארץ כוש ואת

יוסיפון פרק ג

כל היושביו באפסי הדרום ובמערכ ועד ארץ ספרד. וכלפון הגדיל לעשות בצבורי כי חזקו
הי אלקינו וילכו אח כל ארץ מקדון ואח כל ארץ כפתור ויאדרע וכל ארץ אלחן ואלסאר
והרי אלת והס הרי אשור לבדו עד הרי השולג והרי החשך הלך ומלך אשר אין יכולת
לאדם לעזרם ויתר דבריו הלא הם כחוצים על ספר מלכי מדי ופרס ועל ספרי אני
יוסף הכהן ו' גריון הכהן אשר כחצתיו לרומיים והוא הספר הנקרא יוסיפוס ואני הוא
יוסף בן גוריון אשר הגלו אותי טיטוס ואספייאנוס מירושלי. גם דברי כורש כתובים
עוד על ספרי מלכי הרומיים והנה זה הספר אני יוסף ו' גוריון הכהן כחצתיו לישראל
והספורים אשר בו אני ספרתי אותם וביארתיו בו כל המשפחות והאומות והארצות הנזכרות
בו וזה החלק ראשון גם נקרא ספר וגם כן עשיתי בספר שני לי והנה הספר אשר הסילותי
בו לספר ספרי מלכות אלכסנדרוס ו' פיליפוס מקדון ונציארש. וכן ספרתי אודות
מולדתו וחכמתו ובבורותיו וכל ספרי קורותיו עם מלכי הארץ. וכל הקורות אשר קרהו
לעם אלקינו ציינתי עד בא חליפות אלכסנדרוס ו' פיליפוס. ובספר השלישי ספרי ויהי
אחרי מות אלכסנדרו וימלוך אנטיפיוס שר לבאו תחתיו בארץ פחדוס וחלק מלכותו
כחצתיו אח כל הקורות אשר מצאו אבותינו עם הקדש על יד מלכי רומי ומלכי יון ומלכי
גויס אחרים וע' מלכי ישראל מזמן מלכות אנטיפרס הנזכר ושאר המלכים אשר מלכו
אחרי מות אלכסנדרוס כי נחלקה ממלכתו עד זמן מלכות בני חשמוני הכהנים. ובספר
הרביעי כתבתי אח כל הקורות המולאות אח אבותינו מתחלת בני חשמוני על יד מלכי
רומי ועל יד מלכי יון ומלכי גויס אחרים עד חוס מלכות אלכסנדרה כלת הורקנוס אשת
אלכסנדר ו' הורקנוס וחמת ותאסף אל עמה. ובספר ה' כתבתי אודות הקורות המולאות
אח אבותינו מזמן חוס מלכות אלכסנדרה הנזכרת אשת אלכסנדר בן הורקנוס וחמת
תאסף אל עמה וימלכו שני בניה על ישראל והם הורקנוס וארסתובלוס בני אלכסנדר
עד בא זמני להלחם מלחמות ה' אני ורעי ועד הגיע עת קץ הגולה הרעה המשחית.
צימי אגריפס המלך. ואשר ראיתי בזמני והעידותי בעיני נלחמתי אח מלחמו ה'
כיכלתי כחצתי בספר ו'. וספר ו' נקרא שמו יוסיפון כלשון יהודית גם נקרא הלחמות
ה' וכלשון יוני נקרא יוסיפוס וכלשון הרומיים יוסיפוס כי כן שמי אלס. ואמנם נקרא
הוא על שם להיות שם הספר הכולל כן גם כאשר ספרתי בו ראיתי והעידותי בעיני
ואשר ספרתי בספרים הראשונים לו הנה ספרתי במלואי כחוב מירי סופרים כאמנים
בכתבם כמו יקולאוס הסופר הנאמן אשר ממדינת דמשק ואני ראיתי וכמו סתברון
אלפתורי וטיטוס הסופר הדומי ותונסס הירושלמי ופורפיריוס הרומי וסופרים זולתם רבים
גם על פי אשר שמעתי וירעתי מדור אחר דור על פי אבותי הקדושים הכהנים הגדולים
והסופרים המורים בחורה. ואמנם ששיתם אני כחצתי כלשון יהודי. וששיתם הם ספרי
יוסף הכהן בן גריון ואח ששיתם מקבץ שם יוסיפון ועתה אוסיף עוד לספר מעלומות
גבורות מלך כורש אשר המליכו אלקינו על כל ממלכות הארץ ויתשחהו לנגיד עליהם עד
חומי ספור פאר המקדש השני ופסע סנבלט החורני בו צימי אלכסנדרוס ו' פיליפוס אשר
לח אח דריוש השני וישחח אח כל ממלכתו וילחם עוד כורש במלך שטים וילך שטים על
אשר הרים יד מלך שטים וימרד בו וילאו אנשי שטים לקראתו ויערכו מלחמה גדולה
נגדו ויגנפו בעלי שטים לפניו ויחנו עודף לנוס. ויפול מלכם במלחמה ההיא וגם כל
גדודי מחנה השליך כורש הרונים ארצה וירדוף אחרי הנשארים ויבאו בעריהם ובמנצריהם

עם תלמירה המלכה אשת מלך שטים ועם בנה וירא כורש כי באו אנשי שטים בעריהם ואין יולא ואין בא. ויעש כורש בערמה ויקם ויעזוב את מחנהו כצורת ויברס. וילאו אנשי ממלכת שטים עריהם עם בן מלכס לרדוף אחר כורש כי חשבו כי צורח הוא באמת. ויהי כאשר ידע כורש כי ילאו אנשי שטים צמיסור ויסוב המלך את פניו וידבק אנשי שטים ויך מהם ג' מאות אנשים ויפול גם בן המלך עמהם וינוסו אנשי השטים עם תלמיר המלכ' אל ההר וילכוד המלך כורש את ערי מצריה ויהרס' וישם כורש נציבים במדינות אשר לבד וישת אל לבו ללאת מן הארץ ויהי כאשר ראתה המלכה תלמירה כי מת בנה ותחעצב המלכ' מאד ותתאכזר וחשס את נפשה בכפה למות ותלך ותארוז ותלכוד את מעברות הרים אשר לשטים ויהי כלאח כורש המלך מארץ השטים בהשקט ובנעמה כי לא נתן אל לבו לאורב. ויעבור את כל מחנהו וישארו עמו מתי מעט וילך צין שני ההרים וישכב במקום ההוא. ויהי צלילה ההוא ותפול תלמירה המלכה על מחנה כורש פתאום ותך במחנהו מאתים חלק גבורי פרס. ויהרג גם המלך כורש במלחמ' ההיא ותתאכזר המלכה וחצא על פגר כורש כחי רעה ונצוכה אשר היא שכולה כדוב שכול ותכרות בידה את ראשו ותשימהו בחוף הבור אשר מלאה אותו מים סללים ותאמר תלמיר' שמה כורש המלך ושבע ורעה נפשך מן הדם אשר אהבת זה י' שנה שפכת דם לאין מספר. והמלך כורש מלא במלחמ' אשר נלחם בארץ השטים את גבול חייו ולא מלא כורש המלך את הגבול הזה ככה לבדו כי גם שאל עשיה ה' ימיו הוסגרו במלחמ' וימיו קלבו בה. וגם יאשיהו הנריק מלא גבול חייו במלחמ'. והמלך כורש נאסף אל עמיו וימלך כמדינה בנו תחתיו. וילך כמדינה וילכוד את העלכות שפימה ואת תלמיר' המלכ' הרג בחרב ובער את זרע ממלכת'. וילך כמדיש' על ממלכות מדי ופרס וילכדן. וילכוד כמדינה את דמשק ואת שריה הרג בחרב על אטר מדרו צו. וילך אל ארמיניאה וילחם עם יושביה ומלכה ויכניעם תחת ממלכתו ויקח את בניהם לערבון וימלך על מצרים וילכדו ויכנע את כל יושביה וישימם לעבדים לו ולנוחני מס וימשול עליה בחזקה ויפול פחדו על כל העמים ופחדו נפל על כל ממלכתו מאד מאד. ואבותינו עברו למלך כורש ולכל מלכי פרס אחריו עבודה מחוקה כי לא הרעו להם ולא לחלו אותם ואמנם עזרום בכסף ובהב ובחטים ובשעורים ובשמן וציין ובאלים ובשחורים דבר שנה בשנה ז

פרק רביעי

רק בימי אחשורוש כמעט אבר ובר ישראל ויהודה מכל ממלכות פרס באיבת אים עמלקי אשר ה' שמו המן בן המדחא האגני כי גדל אותו המלך הגדול אחשורוש וינשאהו על כל שריו ויעש רצונו בכל מלכותו ויחשבו להשמיר את זכר ישראל ויהודי מכל ממלכת פרס על אשר לא קם מפניו מרדכי היהודי השרים הפרחמי' אשר לשבט בנימין גם הם השרי' גבורי בנימין אשר באו עם המלך שאלו בשדה עמלק ויכו אותם מכה רבה ועלומה עד מאד והכוס מחוילה עד צואכה שור מהלך ימים רבים וישליכו מעם עמלק יוחר מחמם מאות חלק אים פגרים מתים כל אלה נפלו מהעמלקי במלחמות המלך שאלו בעם עמלק כי את גבורי עמלק כלה שאלו ושפך דם נפשות אנשים וטף בכל ארץ עמלק עד אשר אין מספר להם על כן על כל דברי המלחמות אשר נלחם שאלו המלך בעם עמלק. עלזה הדבר שמר המן איבה לעם ישראל ויהודי ויכניעם את כל שבט בנימין. ובימים ההם בשנת מררכי בשער המלך הסוורים סריסי המלך אחשורוש

יוסיפון פרק ד

אחשורוש הכיר לחיטת שנים ויחיענו יחד להרים יד במלך ולהחיות את ראשו כשכנו על משתו
ולשאת אותו למלך יון למען יאוחזו הם למלכי יון כי אז התעוררו מלחמת גדולות בין מלכות
יון ומלכי פרס. והסריסים ההם היו מקרובי המן ואוהביו הנאמנים ומיועזיו השלמים
אחו שם הא' בנתן ושם הב' חרש ומרדכי שמע לחיטות הסריסים ויבן את רמזיהם
ועזותיהם ויגד מרדכי הדבר לאסתר המלכה בת דודו ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי
ויבוקש הדבר וימצא ויחלו שניהם על עץ והמן עשה כל יכולתו להגילם מהמות ולא יכול
וחכתוב אמונת מרדכי ומעשהו עם המלך בספר הזכרונות אשר למלך אחשורוש וישר
להמן מאד על אשר נחלו רעיו ואוהביו השלמים אחו ויבוקש המן להשמיד את כל
היהודים. וידע מרדכי את מחשבת המן ויזכור את החלו אשר ראה בשנה השניית למלך
אחשורוש כי בחלומו ראה והנה רעש גדול ורעם חזק ועננס ותחי צהנה בכל
הארץ ופחד ורעש ורעד על כל יושביה. ויריעו אז ב' חנינים גדולים זה
לקראת זה למלחמה וירצו לקיים כל גוי הארץ. והנה ביניהם גוי א' קטן
ויקמי כל הגוים על הגוי הקטן הזה לאבד שמו ולמחות זכרו מעל כל הארץ. ויהי
ביום ההוא חשך ואפלה בכל העולם ויזר לגוי הקטן מאד מאד והיו נועקים אל ה'.
והחנינים נלחמים באכזריות ובחמה גדולה ואין מפריד ביניהם. וירא עוד מרדכי שנית
בחלומו והנה מעין קטן עובר בין שני החנינים האלה ויפריד ביניהם מן המלחמה
אשר היתה ביניהם. והמעין ההוא הקטן גדול עד מאד ויהי לנהר שוטף כשטף ים גדול
ורחב ידים ויהי הולך ושוטף בכל הארץ וירא והנה זרמי השמש על הארץ ויהי אור על
כל העולם. ויתרומם ויתגדל הגוי הקטן ההוא והגבוהים הושפלו ויהי שלום ואמת בכל
העולם ויהי מהיום ההוא והלאה וישמור מרדכי בלבו את החלום אשר ראה. ויהי אז
כראות מרדכי את הסלום ויספרהו לאסתר והנה נערה קטנה בחיקו. ויהי כאשר הגר לו
המן ויאמר מרדכי לאסתר המלכה בת דודו לאמר בן החלום אשר ספרתי לך בימי
נעוריך ועתה קומי ובקשי רחמים מאת ארון הרחמים וזואי נא לפני המלך אחשורוש
ובקשי חסוה מלחו על עמך ועל מולדתך. ויתפלל מרדכי היהודי אל ה' אלהי ישראל
ויאמר גלוי וידוע לפני כסא כבודך. ארון כל העולם הלא נודע לפניך כי לא מרום
עיני ולא מגובה לבי עשיתי זאת אשר לא השתחויתי לעמלקי המן הרע הזה הצורר לעם
קדשך ותפארתך אמנם מיראתך החברתי בו ולא השתחויתי לו כי יראתי מפניך ה' אלקי
ולא חזיתי ללח את כבודך לאחריים ותפארתך לנשר ורם ולא רייתי להשתחוות לזולתך
כי עי' אני אשר לא אשתחוה להמן אשר נשא זמנו והמלך אחשורוש גדלו והגלו על
חשופת אלקי ישראל נעליו אשר ברגליו ועפר הארץ אשר ידרוך. ועתה אלקינו הגילנו
נא מידו ויפול הוא בשחת אשר עמן ובבור אשר כרה וילכד ברשת אשר עמן לרגלי ספידך
וידעו כל העמים כי לא שכחת את השבועה אשר נשבעת לאבותינו ולא הפרת אותה גם
ידעו כי לא נחתנו בגלות מקוור ירך כי לא יכולת להושיענו כי אם בעונות אבותינו
נמכרנו ובחטאותינו גלינו מארצנו כי חטאנו לך ועתה אלקינו רב להושיע המציה עמים
ריבה את ריבנו ונקום את נקמתנו והושיענו מיד המן כי נר לנו ממנו מאד ואנחנו עליך
עיינו ועדיך נברח להיוותך למגן בעדינו ולעמוד בקרבנו להלחם את מלחמותינו ולשפוט
על כל הקמים עלינו וזכרנו ה' אלקינו כי חלקך אנחנו בזני האדם. ומאז בהנחילך עליון
ובהפרידך בני אדם ונהיה אנחנו בנורלך אשר השלכת לבני אדם ונהי העולם על גורל
ה'. ועתה אלקינו למה יאמרו זרינו כי אין אלקים לישראל ויפחשו פיהם לבלוע את

חלקך את עם הקדש ולהלל את עזניהם והבליהם. אחא חלקינו הילנו נא מירד ויבשו מחקוחם וישימו יד לפה בראותם את ישועתך ה' עמנו ורחם על עמך ועל נחלתך ואל תסתום פיות מהללך ערב ובקר וזהרים תמיד והפוך יגונו לששון ואכלנו לשמחה וי"ט . וכל ישראל הנמצאים בשושן הבירה זעקו אל ה' עם מרדכי השר המושיע וגואל לישראל ביד חלקיו הטובה עליו לעזרו על דבר השר אשר השר ואשר הליקס המן בן המדחא העמלקי גם ככל מדינות המלך אסכורש ובכל עיר ועיר מערי המדינות לזה מרדכי בכתב לעשות חיש כמעשהו יחבקם גם המלכה אסתר רחמי השם כי פחדה גם הוא מן הרעה אשר למטה על עמה . וחפשיט את בגדי מלכותי ואת עדתי חפצתי וחלבש שק ואפר וחפור שערות ראשה ותמלא את ראשה עפר ואפר וחענה בלוס נפשה ג' ימים לילה ויום ותפול על פניה ותנך ותתפלל ותאמר ה' אלהי ישראל אשר משלת מימי קדם וזורח העולם עוזר נא לאמתך אשר אין עוזר לה כי אם חותך ופדה אותי ואת עמי מיד השר הזורר אותם כי דבר אני יושבת הנה בבית המלך ואב ואם אין לי ואתה הוא אבי יתומים ויתומות וכיתומי עני' שואלת מבית לבית כן אנכי שואלת את רחמיך מחלון לחלון כי אראה שמך ואגדלה שמך על כל מעשיך בורדת ויחידה בבית המלך אסכורש וכן היום אשר לוקחתי הנה ועד היום הזה ועתה חלקים הנה נא נפשי בכפי קחנה מידי אם ייעב בעיני כבודך ואם לא תרצה לקחתה ותאבה להחיותני להורות את שמך כי לא יסופר בקבר חסדך הילנה נא את לאן מרעוהך מן האריות האלה אשר קמו עליהם לטרפם כי אבי ואמי ספרו לי ומרדכי עבדך חומני למדני ובתורתך כתיב לאמר אשר הוצאת את אבותינו ממצרים והרגת בכוריהם ועמך הקדוש הוצאת עמך ביד חזקה ובזרוע נעווה ואשרי בן העברתם בים סוף כמים העובר בבקעה והולכתם במדבר ותתן להם לחם מן השמים ומים מלור החלמים וכן לכל גוי לא עשית כי משפטך לא ידעו וגם אשר לשובע נתת להם ותן לפניהם מלכים גדולים ארורים ואת ארנך הטובה הקדוש והטהור הנחלת אותם וכאשר חטאו אבותינו לשמך הגדול ואינך נחת אותם ואותנו בשבי והנה אנתנו בגולה כהיום הזה כי עונותיהם סבלנו . ואתה ה' יחברך מאז רחמיך גברו על פשעינו ותשפטנו לפי חסדך ותיעדנו סליח' כי נזעק אליך בעת צרה וכה דברת ביד משה עבדך לאמן ב'תך ב'ר לך ומלאוך כל הדברים האלה וגו' . כי אל רחום ה' חלקך וגו' על יד משה הנעמת חסדך הגדול לצלתי חפר בריחך אתנו וזכור לנו ברית ראשונים להיותך לנו חלקים וכן כתוב ע"י משה עבדך ואף גם זאת בהיותם בדרך אויביה וגו' וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים וגו' ועתה ה' חלקינו רב ללרים הצוררים האלה כי יעבדו אותנו בפרך גם כי המה חומרי' כי לא נתתנו אתה בידם ויורו לפסיליהם ולהם ישתחוו לאמר אתם נתתם את היהודים בידיו ועל כן אני שפחת חסדך הגדול . תעצתי שנאתי אותם שנאה גדולה כאשר ישנא הסכס היודע בטבע העולם להעביר על פניו חתיכת בנר מנוכך אשר תסתמש בו אשה מדה . כן גם אני אשנא את בגדי חפצתי ואת כתר המלכות אשר בראשי להיות עמי גולה ביניהם וגם אני גולה וסורה עתהם ומהיום אשר הביאני הנה לא שמחתי כי אם בחסדך הגדול ובטובך הנעי' אשר לא יכלה , ועתה חלקינו אבי יתומים עמוד לימין היחומי' הנוטעת בך ותן לי רחמים בעיני האיש הזה המלך אסכורש וכי ירחיו כאשר יכא גדי העזים מפני האריות והשפילה

יוסיפון פרק ד

והשפילהו והכניעוהו עם כל יועציו ויהי כנוע וכבוש לפני בקשתי במן וביופי אשר נתן לי אחי אלקי עת אבא אליו לבקש מלפניו על עמי והטה את לבו לשמוא את חויצך ולאהוב את עבדיך המה בני ישראל עמך הקדוש ונחלתך העהור כי לב מלך צידה' ולב המלכים בידך אל חריר ונורא וכשב הצילני נא היום הזה מהיראה ומהמנור אשר יראתי וינורתי ואבאה לפניו בחסד שמך ואלא מלפניו בשלום : ויהי ביום השלישי ותלבט אסתר מלכות את בגדי יפי' ואת עדי תפארת' ותקט עמה את שתי נערותיה ותשס יד ימינה על הנער האחת ותשטן עליה כחוק המלכות ללכת על משענת הנערות . והנערה האחרת היחה הולכת אחרי' ומגבהת את שתי בגדיו לכל יגעו ארצה בזהב אשר בבגדיה וגם הי' נסוק המלכות אשר לא יגיעו ארצה בלבושיהם ותשס על ראשה כל אבן יקרה בעדי כתר מלכות ותאהל פניה ותכס את הראגה אשר בגפשי ותצוא בחצר הפנימי' נוכח המלך ותעמוד למול פניו . והמלך אחשוורש יושב על כסאו בלבוש מלכות חפור בלבוש זהב והפז אשר עליו נוצץ והברקת והאודם והנופך מתלפדים וכל אבני התפארת אשר בלבושו מצריקים וישא עיניו וירא את אסתר עומדת למול פניו ותבער בו חמתו מאד על אשר הפרה המלכ' את דתו ואת חקו לאמר אשר יבוא אל המלך ולא יקרא אחת דתו להמית והיא באה בלתי נקדחת ותשא אסתר את עיניה ותרא את פני המלך והנה עיניו בוערות כלפירי אש מגדול החמה אשר גדלה ובערה בלבו . ותכיר אסתר את קלף המלך ואת חרונו ותבהל האשה מאד מאד ויפג לבה ותשס את ראשה על הנערי הנשענת עליהם בהוד ימינה . וירא אלקינו עמלינו וירחם על לחץ עמו ועל עמל גתלחו ויהי לעזרה בצרת היחומה העניה השואלת רחמיו אשר בטחה עליהם . ויתן לה סן לפני המלך וחוסף יופי על יופיה והדר על הדרה . ויקם המלך בבהלה מכסאו וירץ אל אסתר ויחבקה וינשקה ויסמכה בזרועו . ויאמר לה המלך מה לך לפחד הזה אסתר המלכה חזקי נפשך ואל תיראי מדבר אהובתי כי הנה הדת הזה אשר סקקנו . אין לו ממסלה עליך באשר את מלכה ורעייתי . ויקח את שרביט הזהב וישס על ראשה ויאמר לה מרוע לא תדברי לי אסתר המלכה ותאמר אסתר כי ראיתיאותך אדוני המלך ונבהלה נפשי מהוד כבודך ומפני גדלת תפארתך . ויהי בדברה אליו ותשס עוד ראשה על הנערי כי עיפה נפשה ביום ובצרה וביגון ויתבהל המלך מאד וינך על פני אסתר המלכה וכל משרתי המלך מחסננים למלכ' לדבר אל המלך להסיב את נפשו בראותם צרת אדוניהם ותדבר אסתר המלכה למלך ותאמר אם על המלך טוב משחה אעשה לו מחר ושם אודיעהו מה הי' לי לבא אליו בלתי נקראתי ויאמר לה המלך כן אעשה . ויהי ממחרת וישמם עמה במשחה והמן הגדול בבית המלך עמו וגם ביום ההוא אמרה אסתר המלכה למלך לאמר אדוני המלך גם מחר עשה עמי חסד כדת היום והי' שמח במשחה אשר אעשה לך ואז אודיעך את צרת נפשי . ויהי ממחרת היום ההוא והמלך עשה כדבר אסתר המלכה והוא שמח וטוב לב ויאמר אליה אמור נא אסתר למה ירע לבבך אם שאלתך לקחת את חלי המלכות הודיעני לי ותעש . ואסתר המלכה נתנה את קולה בבכי ותצעק לעקה גדולה ומרה לאמר ומה יש לי עוד אדוני המלך בכל מלכותך ובתפארתך ממסלתך כי מכרת אותי ואת עמי ציד איש צר ואויב להשחיתני ויאמר המלך בחכי אף מי הוא זה ואי זה הוא אשר עליה לבו לבקש ממני זה ומאי זה עם את ותאמר אליו אדוני המלך יהודית אני צרת מררכי היסודי היושב בשער מלכותך והצר הצורר הוא המן הרע אשר גדלחו על כל השרים ואחתה ידעת את מעשה מרדכי עמך כי גלה סוד סריסך אשר בקשו לשלום יד כך והלל את נפשך ממות וישלם המלך אחרי מרדכי לרעת

לדעת מה זה ועל מה זה ויבא אל המלך ויאמר המלך אל מרדכי כה דברה אלי אסתר
המלכה ואפה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי ממנה בלתי היום ספרה נא לי את
רעת הלא האורר והודיעני מה עשה ויאמר מרדכי אל המלך הושיע ארונא המלך כה
חשב וכה עשה וכה כתב בשמך ספרים אל כל מדינות המלך להשמיד להרוג ולחבר את
כל היהודים. ועתה ראה איכמה תוכל להצביר את רעתו ולהשיב אחר את מחשבתו.
ותצער חמת המלך בו ויקם ממשתה היין בחרי אף ויצו לחלוחו על עץ עד ימיתו את המן
ואת בניו ויהי אחרי הדברים האלה ויעש ה' תשועה גדולה פ"י אסתר המלכה וע"י מרדכי
היהודי איש ימיני היושב בשער המלך ויתלו את המן ואת בניו על עץ א' וימותו. ויגדל
מרדכי בבית המלך ויהי הלך וגדל ויתן עוד המלך רשיון ליהודים לאבד את כל אורריהם
ויכו לפי חרב את כל מבקשי רעת ישראל ויתרומם מרדכי מהיום ההוא והלכה בבית
מלכות אחשורש ויגדל ישראל ויתנשא ויעבדו אבותינו את כל מלכי פרס בנחת ובהשקט
עד אשר מלך דריוש השני:

פרק ה

ויהי במלכו ויתגר מלחמה עלומה בגוי מקדון ויך בהם מכה רבה מאד
וירד בפרך בגוי מקדון ויתגר בהם בתגרת מלחמה ויכניעם עד מלך
אלכסנדרוס ממקדוני בן פיליפוס אשר הגדיל את גוי מקדון ואשר הכה את ארץ מזרח
עד סוף כל הארץ המיושבת. ויהי בהתעורר גוי מקדון על מלכות פרס ויאל אלכסנדרוס
ממקדוניא בחיל כבד מאד ויבא על דריוש למלחמה. ויך את כל הגוים אשר היו בבית
דריוש ויך את ארץ מצרים ואת ארץ ארום ויבא בחוף הים ויך את עכו ואת אשקלון
ואת עזה וסם פניו לעלות לירושלם להכותה תחת אשר היתה בבית עם דריוש ויסע מעזה
עם כל מחנהו הלך ובוא עד אשר בא בדרך במלון ויתן שם הוא ומחנהו. ויהי בליל
ההוא והנה הוא שוכב על מעמו בחוף האהל וירא ונהה איש עומד על ראשו לבוש הבדים
וחרבו שלופה צידו וצידו החרב כמראה הצדק אשר יצריק ביום הגשם וירם חרבו על ראש
המלך ויירא המלך מאד ויאמר לו למה ארני יכה את עבדו ויאמר אליו כי שלחתי אלהי
לכבוש לפניך מלכים גדולים ואדירים ולהכניע תחתך גוים עצומים ואני הוא המלאך
ההולך לפניך לעזור אותך ועתה דע כי מות תמות על אשר מלאך לבך לעלות לירושלם
להרע לכהני יי ולעמו ויאמר המלך ואנא שא נא לפשע עבדך כי אדוני ואם רע בעיניך
אשובה לי ויאמר אליו האיש אל תירא בי נשאתי פניך לך לך להרכך ירושלימה
והיה צבואך מול ירושלים וראית איש לבוש בדים פמוני כחארי וכדמותי. וכראיתך אותי
מהר נפול על פניך ארצה והשתחות לו וכל אשר יאמר אליך עשה ואל תעבור את פיו
כי מות תמות ביום עבדך את פיו. ויקם המלך מסתלון וילך לדרכו אל ירושלים בחרי
אף ויהי בקרבו מול ירושלים כגר העיר עם מחנהו הרחק מנגד כמטחוי קשת וירא
חנניה הכהן וכל העם מאד משמעות אלכסנדרוס וילעקו אל הש"י ויקראו אום ויהי
אחרי האום ויאלו היהודים לקראתו לכבדו ולהתחנן לו לבלתי הכות את העיר וחנניה
הכהן עתה. ויאל הכהן מן השער הוא וכל העם והכהנים אחריהם וכניה הכהן הגדול
עומד לפניהם לבוש הבדים וירא המלך אלכסנדרוס את חנניה הכהן וימהר וירד מעל
הרכב ויפול על פניו וישתחו לכהן. וירגזו המלכים אל תרגזו על ככה כי המלאך
לאיש הזה אשר אין לו כח למלחמה ויאמר אל עבדיו המלכים אל תרגזו על ככה כי המלאך
ההולך

ההולך לפני ככל הגוים לעזרני דמותו ותארו כאיש הזה אשר השתוויתי לו . ויהי אמרי
 כן ויבא הכהן ואלכסנדרוס המלך אל ירושלים ויביאם הכהן אל מקדש אלהינו ויראהו
 הכהן את היכל ה' ואת ספרות המקדש ואת גזיו ואומניו ויראהו את מקום קדשי
 הקדשים ואת מקום המזבח ואת מקום העולה : ויאמר המלך ברוך יי' אלהי ישראל אלהי
 הבית הזה ואשריכם אתם עבדיו המשרתים לפניו במקום הזה ועתה אעשה לי זכר הגה
 ואחן זהב לרוב לאומניו ויבנו את כלמי ויקומו אותו ציון הבית וציון קדש הקדשים ויהי כלמי
 לזכרון לי בבית הזה בית אלוה הגדול . ויאמר הכהן אל המלך הזהב אשר נדבנו שפתיך
 חנהו למחית כהן יי' ולמחית הבאי' להשתחות בית הזה ואני אעשה כך זכר פה טוב מאשר
 שאלת אתה ויאמר המלך ומה יהיה הזכר ההוא ויען הכהן ויאמר זכרך יהיה זה כי כל
 ילדי הכהנים אשר יולדו בשנה הזאת בכל יהודה וירושלם יקראו על שמך אלכסנדרוס
 ויהיה כך זה לזכרון כאשר יבאו לעבוד את עבודת יי' בבית הזה כי אין לנו רשיון מאת
 אלהי הבית הזה הוא יי' אלהינו לקבל פסל וכל תמונה ויתמה המלך על דברי הכהן
 ויכסרו בעיניו ויעם כן . ויתן המלך זהב לרוב לבדק הבית וישתחו ליי' אלהינו ויבא ויבקש
 המלך מהכהן כדורש את יי' אלהים צעדו עיפי האורים והתומים אם ילך למלחמה עליריבם
 ואם יחדל ויענהו הכהן לאמר מיום גלות הבית הזה בגלות בכל נעלמו ממנו האורים והתומים
 אמנם אדרשה את יי' בחפלי ויהוא ישלח מלאכו ברוח קדשו ויוריעני להורותך את אשר
 חפשה . וידרוש הכהן את יי' בעד המלך ויי' שם בפיו דבר לאמר למלך . ויאמר הכהן
 למלך על פי יי' כך רכב וללחם כי יתן ונתן בידך ויבא לפניו את ספר דניאל הכבאי'
 ויקרא בו ויראהו את הכתב אשר כתוב בו על דבר האיל בעל הקרנים המנגח לכל דוש
 ועל דבר לפיר העזים . ר' רן על האיל וירמסכו ארלה ויאמר הכהן אל המלך אתה הוא
 לפור העזים ודדיוש הוא האיל אתה תרמסכן ארלה ולקחת את ממלכתו מידו . ויחזק
 הכהן את לב המלך ויבא אלכסנדרוס מירושלים שם וסוב לב ויעבור ללכת על דדיוש
 למלחמה . ויעבור על בני עמון ויבא סנבלט החורגי לקראתו וישתחו לו ארלה ויקבלהו
 בביתו ויעם לו ולכל שריו משחה גדול ויתן לו כסף וזהב לרוב וישאל ממנו לבנות
 מקדש בהר גריזים בגלל מנשה הכהן וחתנו צעל בחו והוא אחי עדוא הכהן הגדול אשר
 היה בירושלם כי לא אבה מנשה לגרש את אשתו כאשר עשו אחיו הכהנים בימי עזרא הכהן
 אשר רגשו הנשים הנכדיות ולכן גרשוהו הכהנים החסידים והתמימים מלכהן בירושלם :
 וילך עם אשתו אל סנבלט החורגי וחתנו ויטב עמו . על כן בקם סנבלט מאת אלכסנדרוס
 המלך לבנות מקדש בהר גריזים לכהן שם וחתנו הוא ואלישיב הכהן עמו ויאמר
 לו המלך בנה המקדש אשר שאלת בהר גריזים רק השמר לך פן תהיה
 למוקש לכהן הגדול חנניה אשר בירושלם וגם לכל כהן אשר יבא אחריו
 לכהן תחתיו . וילך המלך לדרכו למלחמה על דדיוש . ואז בנה סנבלט החורגי מקדש בהר
 גריזים ויאמר אל מנשה חתנו הנה לך מקדש אמת ככתוב בתורתכם ונתת את
 הצרכה על הר גריזים . ויהי המקדש ההוא לאבן נבק וגלור מכשול ולמוקש לכהני יי' אשר
 בירושלם ולמקדש אשר בירושלם כי רבים מפריצי עמי היו הולכים אל הר גריזים מדי שנה
 בשנה לחוג את חגם במעשרותיהם ובנדבותיהם ופשלתיים והמה עוזבים את מקדש יי' אלהינו
 אשר בירושלים ויתעשר המקדש ההוא מאד ויעמור ימים רבים עד מלך הורקנוס בן
 שמעון מכני חשמונאי ויהרסו וישב העבודה התמימה אל מקדש יי' אשר בירושלם .
 והורקנוס

יוסיפון פרק ו'

והורקנוס זה הוא הרקנוס אשר מל אח אדום ויציאהו בצריח וי אסרס בצבלי מילה כאשר
נספר בספר מעשה חקפו וגבורתו :
נשלם הספר הא' מספר יוסף בן גוריון ההבן :

ספר שני

פרק ששי

כה אמר יוסף בן גוריון הכתן כרואי ספריו למען היות
אלכסנדרוס המלך מלך נורא ועל כל מלכי הארץ כאשר
נודע חקפו וגבורתו אמרתי בלבי לספר מספרי תולדותיו מראשית מולדתו מעט מזער.
ואעפ"י עליו כאשר מלאתי מדברי סט"רבון הכפתור וניקולאוס הרמשיקי וטיטוס הסופר
הרומיי גם כאשר מלאתי בספר תולדות אלכסנדרוס אשר חזרוהו חרטומי מזריח וחכמיה
המחשפקים בחכמות הקרקע ובטבעי היצורים והכוכבים וסודות הכונות ומעשה האלמחים
ובעלי החיים והתמונות אשר הוציאו לאור העלומות החכמות הנעלמות וזה פתח הספור:
איש היה בארץ מזרים וימלך עליה ושמו נתקניצור והוא היה לבי אלכסנדרוס באמת
כאשר נודע אודותיו אמנס שמו הגנוי והנודע לכל העמים הוא אלכסנדרוס בן פוליפוס
ולא היה בן פוליפוס באמת והיה האיש ההוא הוא המלך נתקניצור משכיל וחכם וראש על
כל חרטומי מזרים ואביר המכשפים ומורידו כחות הכוכבים ויודעי העתידות. ונוכח חן
בעיני עמו ומתחלה להם מקטנס ועד גרוס ויגד לו כי מלך פרס הוא ארתחשסת' המלך
נועץ להלחם ולהבקיע את מדינת מזרים ולהכניע את מלכותה אליו. וכשמעו את הדבר
הזה וישלח מנאמני שריו ומטובי אנשיו ללכת אל קצה מדינותיו הקרובות למלכי פרס לחור
ולחקור על אמתות השמועה ולרעת האמת הוא אס לא. ואס"כ נחנודד הוא לביתו להשקיף
בחכמתו בהוריד כחות הכוכבים לדעת האמת משפטו לעמוד על הנסחרות והעתידות.
וימלא מזרק נחושת ממי מטר שהיו לפונים אתו מקדם למלאכת הקסם. ויקם בידו כפות
חמרים אשר כרתו בזמן ידוע ויחחכם בהם עם המים עד אשר נראו אליו דמיוני
הגדולים העולים אליו וכאשר עמד על ככה שב להחחכם ולדעת היגבר עליהם אס לא
ועודנו מתחכם בזה ואמר ממלאכי הנאמנים אשר שלח לחור את אודות ארתחשסת' המלך
בא אליו ויאמר לו. דע נתקניצור המלך נאמנה כי ארתחשסת' המלך מתאזר לעלות
עליך וללכוד את מצנריך ונכבש את ממלכתך בגדודי אויבך הקמים עליך וכל
נותר מאנשי מרי ופרס אשר לא שת לבו לעזרתו חכמונים וחכמונים בלמים וכראשאים
לוחים ותוגרמים כושים וערבים וערקים וסינין והודיים כלום נקבלו יחדו ובאים עליך
לא נעדר בהם איש שולף חרב רומה קשת נושא לנה ורומח ממזרח שמם מכל ארץ הודו
אשר לא נחאזר עליך בחיילות האלה אמנס נקבלו עליך בלב ים ובדרך יבשה. וישלח
נתקניצור המלך בדבריו ויאמר אליו הוי איש חלש ורך הלכב עקב כי יראת ותחת כי
יגורת ודברת באזני כדברים האלה והלא שמעת אס לא ידעת כי אין הנלחון
ברוב חיל אס לא בגבורה וחזק לב. והלא אריה אחד ישמיד וישחית גדיי עזים
וטלאים לאין מספר ועתה לך ושב בביסך כי לא איש חיל אתה והמלך נתקניצורקס
מכסא מלכותו וישב במקום חכמת הקסם אשר הי' אחר. ויעש תמונות רכב ופרשים
מדונג ושימש במים המהו כמים בקסם הנמלאים אחר על ככה. ויאחז בידו כפות חמרים
ויחחכם

יוסיפון פרק ו

ויתחכם לדעת היגלה את הקמים עליו או ילחמהו הם . ויראו אליו חמונות כלמי
 חיילותיו וגדודיו במפלה ובהכנעה לפני חמונות כלמי גדודי פרס העולים עליו ויתחכם
 מהחזור ללאת לקראתם וישב ויתחכם איכבה יוכל להמלט את נפשו ויגלה את ראשו
 ואת זקנו ואת גבות עיניו ויתחכם וילבש בגדים לאזים . ויברח נקתניבור המלך ממארים
 מחכר מעירו לילה וישא עמו ככל אשר יכול מאבדים יקרות ומהבז ואבני חפץ וישא עמו
 עוד את כל הצורות המסוכמות והחמונות אשר היו אתו אשר היו עשיות בחכמת הכוכבים
 והקסמים אשר על פיהם היה יודע הנסחרות והעתידות וילך ממארים אל מדינת בליסיה
 ויסע משם וילך אל מדינת אנטוכיה . והיא ראשית מדינת מלכי יון . בימים ההם וילבש
 שם בגדים לבנים צון ומשי בגדים אשר היו מיוזגים כמספט הגמוני צבל וכהניה ויסע
 משם אל מדינת מקדוניה . ומדינת מקדוניה היא העיר המהוללה והיא היתה את
 המלוכה על כל המדינות אשר היו במלכות היונים וישב שם ויכבדוהו חכמי המדינה כי
 הכירו סכמתו וכי היה כמנבא ציניה' ומגיד לכל אחד מהם אודותם ויקר צעיניהם
 וינשאוהו למעלה . ואנשי מארים בראותם כי נפקד ארזניהם וילכו אל כלם מלמי
 חבבותיה' ושמו סראפיש ויזכו לו זכאים ויקרבו לפניו קרבות וישאלוהו חכמיהם לאמר
 אנה פנה מלכם . וישיבם הלל דבר לאמר ויאמר להם דעו כי נקתניבור המלך ברח
 מפני ארתחשטחא מלך פרס העולה עליכם לראות כי הוא ימלוך עליכם שנים רבות עד
 בוא בן נקתניבור וימלוך על כל הארץ והייתם אתם ואויביכם עבדים לו . והמאריי
 כשמעם את דברי הלל זיעשו תמונה מאבן סחורה כחמונת נקתניבור מלכם ויכתבו
 בה את חסות הלל . להיותם לזכרון להם ולזרעם אחריהם וישמרוה צבית כנסת יועלי
 המדינה . ונקתניבור היה יושב במדינת מקדוניה מכובד ולא גורע מי הוא ומתי זה עם
 אמנם מכובד היה ציניהם מאד . וירבו הימים וילא פיליפוס מלך מקדוניה להלחם את
 אויבים באו לצור עליו וילך נקתניבור אל בית ארמונו לבקר את נביראש המלכה אשתו
 וכאשר הביט בה חשקה ויאהבה מאד וישתחו לה אפים ארצה וישק את ידה ויאמר
 אלהי' יהי בעזרת מלכת מקדוניה ותענהו לאמר יברך אלהים חכם הרוים שבה לימיני
 ויתר וישב . ותקב היא אליו פניה ותאמר אליו האתה הוא הזקן המגיד אותות האנשים
 וקורותיהם אשר באת אל מלכותנו מבבל זה מעט כי בן הוגד לי . ויען הוא ויאמר
 אני הוא ואם חכמתי לא משלה על כל זה כי לאלהים לבדו פתרוני אודות העולם ותאמר
 אליו הן תעיד בדברי חכמותיך כי מחכמי מארים אתה . ויענה הן גברתי המלכה
 כדתיני ובחסדך הגדלתי לאמר כי מחכמי מארים אני כי הם המליצים המסוכמים ופותרי
 החלומות הנעלמים ויודעי הנסחרות ואם אני אני מהם הנני מתיחס אליהם ביחס
 החכמה כי כל החכמים הללו הם קרובים גם אצטרך קרובתי כי לא נופל אני מהם בגלוי
 הרז' וביריעת העתידות ונקתניבור בדברו אליה לא הפך עפעפי עיניו ממנה מהביט בה מרוב
 הוד יפיה והדר תואר פניה . ותאמר אליו מה חביט אני ככה ויענה עקב כי
 הוד יופי תמונתך מזכירני על אשר ידעתי בחכמת הרוים כי אלוה גדול מאלוהות אנשי
 מארים יחשוק במלכה גדולה לעבדה ומי יודע אם אתה היא ותשמע המלכה את דבריו
 ותאמן בם כי גם היונים היו אז עובדי אלילים במארים וילא נקתניבור מחיקו חבן
 יקרה משהם במשכיות מיני מרגליות מחואר במחוגה מעשה אומן ובאבן היתה חמונת
 שלש מעובדת שלמות על האחת חמונות סמולות שנים עשר ועל השנית חמונות שבעה
 המשרתים

המשרתים ועל השלישית אומות נסיוני המזלות במולדות המלכיות • ויולא עוד מחיקו
 ארבע אבנים יקרות מחוקקות בחמונות מסוכמות בחכמת פרוי' בהגדת העתידות והודעת
 הנסמרות ויתן את האבנים ההמה למנחה לנביא ארם המלכה וכאשר ראתה נביא ארם
 את מנחת נקמי צור אליהוא את האבנים ההם היקרוי חמה עליו מאין צאו אליו כי היו
 מעידים על כי הוסדו מאולדות מלכים • אמנם לא חקרה ממנו על ככה רק קבלה
 ממנו את המנחה ותיטב בעיניה ותאמר אליו הן הנחילך האל חכמה הלא חגיר היום
 והשמה והרגע אשר נולד בו פוליפוס המלך • אם זה חגיר לי אבטחה בחכמתך ואני כבר
 יודעיה וזה אבטחך ויגד לה בפתע את אשר שאלה ממנו על נכון • ויאמר אליה אם
 תשאלני להגיד אליך מכלעדי זה על דבר חגיר • ותאמר לו אלל אנשי המדינה מספרים
 איש אל רעהו כי פוליפוס המלך יש בלבו לגרשני בשוכו מזאת המלחמה כי לא ילדתי
 לו בנים וישיבה נקמי צור לאמר עקר יאמרו וכזב ידברו ואולם יקרה אליך עמו אשר
 שני מקרה ותפטרני ממנו ואם"כ ישוב נכנס לבקש מהבטך • ותפטר בו להודיעה
 המקרה ההוא עד סופו ולהיות לה לעזרה בחכמתו למלסה מפוליפוס אישה • ויאמר
 אליה דעי כי אשר מן האלוהות הגדולות אשר אמרתי לך כי יחשוק במלכה הוא יחשוק
 בך וידרשך להלוות אליו והוא יעזרך בכל אשר תרצי • ותאמר מי הוא האלהים הזה
 ומה תארו • ויאמר שמו האלוהי אמון החזק ונקרא בשם זה כי הוא יחזק ויעזור כל
 הנשענים עליו ותאמר הודיעני תמונתו ולורתו כי יבוא • ויאמר אליה האלהים הזה הוא
 איש צינני בקומה לא זקן ולא צמור ובמאסו קרנים בקרני השור וזקנו כזקן כלב וממנו
 יולד לך בן • ותאמר אם זה אמת לא אקרא את שמך עוד מתנבא כי אם איש אלהים
 קדוש הוא ויהי אחרי כן ילא נקמי צור מלפניה וילך היערה שם להתחכם באסוף ערשי
 ומעשי לקסויהם למען תראה המלכה בלילה והוא פוכבת על מססה את כל אשר דבר לה •
 ויהי ביום השני ותשלח אחריו לספר לו סזיונה ויבא אליה ותאמר לו כל אשר אמרתי
 אמת כי הלילה בא אלי בחאר מלאך • ותאמר כי היא שלוחו ובשרני כי הוא
 יהיה לעזרתי ויאמר אליה הנה הוא ישוב עוד לבא אליך בדמות נסח אם יש אתך מקום
 בארמוך אלין בו בפאה אחת כבואו אליך חודיעך מה תפשי • ותאמר אליו הנה הארמון
 לפניך צמר לך פאה כדונך וכאשר יאמנו דברך והיית לבב לבן אשר יולד ותאז ויפנו לו
 בארמונה לשכב שם • ובלילה ההוא והוא נהפך לנחש כמשפט הקוסמים כי יומרו לכל
 תמונה אשר יספנו צם וילך בצורה ההיא אל ערשה ויבא אליה ויאמר לה ככלותו פן
 הזרע הזה יהיה לך בן צמל כח וגבורה מכל אשר היו לפניו ויהי בבקר וילא נקמי צור
 משם וילך אל בית מלונו • ובדבות הימים והמלכה | נאצירם הבינה הילד מחרוץ בקרבה
 ותשלח ותקרא לנקמי צור ותגד לו באמר הנה הילד מחרוץ בקרבי ותשאלהו להודיעה
 בחכמתו מה יקרה לה על ככה עם פוליפוס אישה ומה יהיה משפסה • ויאמר אליה אל
 סיראי כי האלוהי אמון הוא יעזרך על ככה ויתקן אודותיך עם פוליפוס בעליך וילא
 משם נקמי צור היערה וילקט עשבים ושרשי הצמחים אשר מנהגו להוריר בהם כחופ
 הככבים כמשפטו והיה מראה לכל אשר בסלומו את ראונו להראות ולהתחכם לקסוס למען
 יראה פוליפוס בסלומו באשר הוא כי האלוהי אמון שכב עם אשתו ואם"כ סתם פי רפמה
 בחותם פצעת בצורת נחש ועל ראשו מאכלת והשמש מטה אורו עליו וירא פוליפוס
 כאשר היה כן ויקץ ותפעס רוחו ויקרא לסרעומיו ואשפיו ויספר להם סלומו ויפטרם

יוסיפון פרק י

לו לאמר כי המלכה חלד בן מרוח אלוה מהאלוהות ויהי לו כח הכפיר וערמת הנחש
 ותפסות מלכותו בכל מקום אשר יזרח בו השמש וזה צורת הנחש ופחרון אשר היה חקוק
 בצוחת הטבעת אחרי המראה הזה לכר פוליפוס את העיר אשר היה לו עליה ובהן
 העלממה נראה לו כאלו נחש נלחם בעדו בין ידיו ומאיים את כל צרי המדינה הנלחמים
 אחר וממיתם וכאשר לכר פוליפוס את המדינה ויסב את פניו וישב אל ארצו מקדוניה
 ובבואו לארמונו והנה המלכה יושבת לקראתו ותשא חן בעיניו ויחזקה וינשקה ויאמר אליה
 אל תיראי מהרויך כי אלוה נלוה אליך ואני ראיתי בחלומי כל אשר קרה לך ואין לי ולא
 לכל בשר להחטיאך ולהאשימך על המעשה הזה. בימים ההם ופוליפוס יושב על כסאו
 בצית המשתה ושריו ועבדיו לפניו והמלכה יושב' לימינו ויחזק נקתיצור בחכמת הקסם
 והספך לנחש ויבא אל ארמון המלך פנימה אל חיק המלכה וינשקה ויסדר על ככה המלך
 והשרים. ויאמר המלך אליהם ראה ראיתי את הנחש הזה בלכדנו את המדינה אשר
 ארמה והוא הורג לפני את חויצי הנלחמי' עמי והיו נסים מפני ויפלא בעיני י
 ויהי לימים ופוליפוס יושב על כסאו וירדס והנה בחלומו וחפול בחיקו לפור
 וספרים ציפה וחפול ציפה מחיקו ותשבר וילא ממנה נחש קטן וילך על גסונו במרולה
 ובדלותו לשוב אל שפופרתו מת ערס הגיעו אליה ויחמה ויאסוף המלך לחכמיו ולשרותיו
 לדעת מה זה ועלמה זה ויפתרו לו חכמיו ויאמרו לו דע כי המראה הזאת כענין נבואה
 היא מאת האלוהות להביר כי הצן אשר יולד לך ימשול על כל כנפות הארץ ויהרוג כל
 הממלכות וסרס שובו אל ארץ מולדתו ימות. וימלאו ימי המלכה ללדת ותשב על
 משבר ויספך העולם וחקדר השמש ותמליט זכר כי החכמם נקתיצור בקסמיו ובכשפיו
 להראות אותות נוראים באויר מקדוניה ביום ההוא להבהיל את פוליפוס וליראו לשמו
 את הילד. ובעת ההיא נתעשה הארץ וירגזו מוסדי חבל ויצרקה בריקים וירעמו רעמים
 ויגבר קור עזים במדינת מקדוניה אשר לא נודע ליושביה כמוהו וילא הילד ויחבר
 המלך על ככה ויבא אל המלכה ויאמר אליה אני הייתי נועץ מה לעשה בילד הזה כי
 יולד יפן איננו מחללי. ואולם בראותי עתה אותות נוראים צמולדו אדע כי הוא
 מצני האלוהות והנני מקיימו ואשימה עיני עליו ויקרא שמו אלכסנדרוס וינול' לאמחותיו
 הפוקדות על ביתו לשמרו ולאמנו ולגדלו ולנמלו עד יגמל ואלכסנדר לא דמה באחרו לא
 לאביו וגם לא לאמו כי שערו כארי ועיניו גדולות האחת שחורה והאחרת כמראה חכלת
 ושיניו גדולות וקולו כקול השור ויגדל הילד ויגמל וישב בצית הספר ויהי משכיל ומצב
 בכל חכמה ומוסר ויגזור פוליפוס על נקתיצור ללמד גם הוא את אלכסנדרוס חכמה
 ומוסר ובהיותו בן י"ב שנה רכב על סוסים ולא עמד לפניו פרש לאונו ועלמו ופוליפוס
 בראותו את גבורתו נפלא עליו ויאמר לו הוי אלכסנדר אני אזהבך ונפשך קשורה בנפשי
 אבל אין לצני שלם לראות חזניתך נכדל מחביתתי והמלכס שומעת ויחר לה ותחשוב כי
 לבבו לא נכון עמה ותשאל על זה לנקתיצור וישיבה אל תחשבי על פוליפוס אישך
 מאומה רע כי לבבו שלם עמך. ויהי כשמוע אלכסנדרוס את דברי נקתיצור ויאמר אליו
 מאין לך החכמה הזאת ואיככה תוכל לדעת את לב המלך. ויענהו זה מושכל יגיע אדם
 אליו בחכמת הכוכבים כחות הגופות העליונות והיה נקתיצור אשר ממלמדי אלכסנדרוס
 והשיבו אלכסנדרוס אני האב מאד לדעת החכמה הזאת ואיני מושב למאומה כל החכמות
 אשר למדתי לכנס החכמה הזאת ולמה אסרת עד כה ללמדני אותה ויענהו עקב כי
 ילטרך

יפסדך כל מבקשה להתיחד צעירים ובמדרגות ולהביט אל הכוכבים ולעשות חוללות רבות אשר לא מעשה בלתי יחוד כי אם בדר וישאלהו אלכסנדרוס לאמר התוכל בסכנה הזאת לדעת מה אחריך ומותך . ויענה מחכמתו זאת אדע כי חיי קצרים והיוצא משלני והרגני . ויאמר אליו אלכסנדרוס מאד הקבעת את הסכמה בלבי ולא אדע איכה אוכל לדעתה . ויענה הלא אמרתי לך בלחך עמי היערה ושם תלמוד הענין כרצונך ויופדו יחדיו ללחך מן הפיר באחד הלילות אל היער ויעשו כן וצעצם על ספחתיים אשר היו מביטים אל הכוכבים קרוב לחומות העיר ויאמר נקתיבור הצט בני וראה כוכב שבתאי ושור שורו חיד גוטה לקדרות והצט וראה כוכב דק ומונה איכה יהלו חורם וזהרם ויאמר אליו אלכסנדרוס הורני אחה אחה הרב . ויקרב אליו נקתיבור וכאשר נשא עיניו אל הכוכבים להראותו אחס וידיחהו אלכסנדרוס אל סוף הפסת ויאמר לו לך לחמת האלהים כי כן נאה לעשות למגלה סודות המלך ותעלומותיו וזכור לא זה על אשר גליית סודות אבי לאמי וירם נקתיבור את קולו מן הפסת ויבך ויאמר פתה ידעתי כי יראה סכמתי לשור האמת כי אחה הוא בני אלכסנדרוס אשר סזיתי כי תהרגני . השיבו אלכסנדרוס ואידך אני בך ומי יאמר זה . ויענה אחה בני באמת ולא תשאלני איכה . ויסר אף אלכסנדרוס וישלך עליו אבן ויפגע בו וימת . ואשרי כן תקע לב אלכסנדרוס עליו ויאמר אולי אמת היה דברו וינחם על הרבו אוחו ויחד אל סוף הפסת ויואל ממנה גוית נקתיבור וישאלה על כתפו עד ארמון המלך וכראות נביאם אמו זה ותאמר אליו מה היה זה בני . ויען ויאמר אליה זאת הגויה גוית נקתיבור תלמדו . ותאמר אליו ולמה עשית הנבלה הזאת והלא הוא היה אביך או במקומו מדוע שלמתו רעה תחת טובה . ויאמר לה אלכסנדרוס כל זה יגיע לך ממורך לבדך וספלות דעתך . ואשר כך נותה המלכה לקבור את גוית נקתיבור בארמונה :

פרק ז

ומלך פליס'א מהמדינות הסמוכין למקדוניא היה מאוהבי פוליפוס ומאנשי בריתו וישלח אליו מנחה סוס עזוס ונאה לא נראה כמוהו בכל ארץ מיקדוניא ויכנה את שמו בוצעפאל . והסוס היה בעל עצמה וחרן ומרוב עלמו וחרונו לא יכול פרס לרכבו כי כל הקרב אליו היה הורג . וינו המלך ויעשו לו כלוב ברזל ויביאום אליו ויעמוד שם ויכלכלוהו בו וכל איש משפח מות ליה המלך להשליך אליו ויהי בעשיתם כן והסוס היה משחיתו ומכתת עלמותיו כרגע ואוכל את צפרו . ויהי הסוס אסור בחוך הכלוב ימים רבים ואיש לא יכול לקרוב אליו . ופוליפוס הלך אל אחד מאלמי חועבותיו הנעשים בחכמי ע"י סרפומיו ואשפיו לדרוש ממנו להראותו מי ישב על כסא אחריו . וירא בחלומו והנה אחד מהאלמים בא אליו ויאמר האיש אשר ירכב על הסוס האסור אשר לך הוא ימלוך אסריך . וישמור פוליפוס את הדבר בלבו ולא גלה סודו לאח מעבדיו . ויהי בהגיע אלכסנדרוס אל ט"ו שנה והוא כבר נשא ונתן בכל סכמה ולמד סכמת הצוסי מקלס'תאנס וסכמת הפלוסיפיא מאר'קטו הפלוסוף . וסכמת הזיון והגבור' מכשכאנס הגבור ויגדל שמו בין השרי' ויגבר בעכסיסי המלכות וזיונה והגם יום אחד והוא עובר על פתח מאסר הסוס האסור הנז' ויפן אליו וירא והנה עלמות אנשים בין רגליו וגלגלות שורות ויסר לו מאד ויחש ידו מחוך סלוגי הכלוב וימשש את

יוסיפון פרק ז

את צוואר הסוס ויפן הסוס וילחך את ידו בלשונו . וילו אלכסנדרוס ויפתחו את הכלוב
 ויפסוס ידו על צווארו ולא פנה הסוס אנה ואנה וירכב עליו אלכסנדרוס מבלי חפס
 ורסן . וכראות פוליפוס זה כי כן הגידו אליו וינסהו וישמע עליו מאד . ויאמר התסלה
 לאל אלהי האלהים כי נאמנו עליך דברי האלוהות שלוסיו ואז ספר לו את אשר נראה
 לו בחלום הלילה ויענהו אלכסנדרוס לו נתת לי חיל ורכב ופרשים ללחם ולהלחם באשר
 רצונך להלחם בו אז האמנת בחזיוןך וישיבהו המלך עשה בני כטוב בעיניך ובחר לך
 מגבורי כרלונך והנה אני צויתי לכת לך מאוצרי מי אלפים זהובים לזרה לדרך . ויבחר
 לו מאה פרשים גבורים מגבורי המלך ושרים וילו להוליך על ימיו את הסוס בוספאל
 וילא אלכסנדר עם הגדוד ועמו פלסתיים הסופר ליועץ . ויפגע בדרך את ניקולאס מלך
 אנדריאש בא בחיל בצד וכראו ניקולאס אלכסנדר וישאלהו לאמר מי אתה ויענהו בגאון
 ובוז אני אלכסנדרוס בן פוליפוס המלך ויאמר אליו והלא שמעת מי אני ואיכה חרים
 קולך למולי לפניו בגאון ובוז ויענהו מכירך אני כי אתה הלא נקראש מלך אנדריאש ואל יגבה לבך
 בהיותך בשררה לחשוב כי לך לבדך המשרה כי גם אני משנה לאדוני אני המלך
 האדיר . והלא ידעת כי הגבוה מפיל ומשפיל את בעליו והשפל והנעיר גובר על הרב
 המחגלה : ויאמר לו ניקולאס לו תחזור ליום מפני היה טוב לך . ויענהו אלכסנדרוס
 כמשחק עליו נטה הלאה אתה בן אדם ומי אתה ומי אני . ויהי בשמוע ניקולאס את
 דבריו ויחר לו עד מאד כי לא קראו בשם מלך ויאמר אליו הוי כסיל ובער אתה מתנאי
 בעלמך ולא חדע כבוד המלכים ולו צויתי לעבדי לרוק עליך הלא חשבנו בדוקס ? אמנם
 אחמול על הוללותך כי נער ובער אתה ויקלוק עליו עד מאד וירק בפניו ויאמר לו ככה
 יעשה לכסיל כמוך אשר אין לו בשת ואלכסנדר לא שח לבו למעשהו ויען ויאמר לו במעני
 דך מעשה כמו ככל עשית ולא אמליאך כמוהו תוכס את העידות כי יום אחד אשר נחראה
 פנים להלחם בגדודנו שנינו אז יודע מי הכלב ומי האריה ויועדו שניהם להקבץ יחד ליום
 מועד . וישב כל אחד מהם לעירו וליום הכסף נאספו שני הגדודים ותעל זעקתם וילחמו
 מקלע היום עד אשר נס חיל ניקולאס מפני חיל אלכסנדר . וירדוק אחריו אלכסנדרוס
 עד אשר הדביקו במערכה וירדוק אחריו וידביקו ויהרגו במערכה וירדוק אחד החיל עד
 צואו אל תוך מדינת ניקולאס וימלך עליה ויפקוד עם שריו ועבדיו וישב את פניו לשוכ
 אל ארץ מולדתו וכתר המלכות בראשו ובבאו לארצו מקרוביא מלא פוליפוס לביו נשא אשה
 אחת על כניארי המלכה אמו במקומה ושמה קלאופטרה ויעש משתה גדול ושריו ועבדיו
 מקובצין לפניו ובבא אלכסנדר וירא המשתה ענה ויאמר הכני מבשרך אדני בכתר הכלחן
 והגבורה אשר נתן לי אלהים בראשים מלחמתי ואני מבקש לנביאש אני מלך אשר
 אשיאנה לו ולא אקראך להיות בבית המשתה הזה וישיבהו קאליבאס שר לבא פילופוס
 אשר היה מוסב שם ויאמר המלך פיליפוס נשא אשה שחלד לו בן אשר ידמה לו כתארו
 וישיבהו על כסא מלכותו תחתיו . כשמוע אלכסנדר את דברי קליבאס חרה לו עד
 מות ויבהו במעיה אש צידו על ראשו וימות . וכראות פוליפוס כי קליבאס שר לבאו
 מת בערה בו סמחו ויקס על פני אלכסנדר במלכת אשר בידו להכותו ובקומו אחזהו
 בצלעות ובעתחו רות רעה ויפול על פניו ארצה וילא אלכסנדר מאכלו בחרי אף ויבולע
 המשתה ויותר פיליפוס מולט ויבקררו אלכסנדר ביום השלישי ויאמר לו אלכסנדר
 פיליפוס לא היה נכון לי לקרוא לך בשם וגם לא אכנך ככנוי בן לאביו אמנם ככנוי
 האם לאחיו ועתה שמע בקולי איענך והשיבה את אשתך שלא הרעה מעלליה ואתה

הרעות משללך לקחת אשה אחרת בלעדיה ואל תחסיאני בהרבי סליגיאות שר נצאך
אמרי אשר היה בן מות בדברו אלי בדברים האלה באזנך ולא היה לך לקום עלי להנקם
מיחת סליגיאוס כי בן עשיתי צפנניו . כשמוע פיליפוס דברי אלכסנדר בכה בכי גדול
ויבך אלכסנדר עמו ואחרי כן יצא ויצא אל נביאם אמו ויאמר אליה אל יסר אפך
בגלל מעשה פיליפוס ואשמחו עמך כי הסטא אשר עשית בסתר עשה פרי בגלוי וטוב מאד
הוא לנשים לסבול עול בעליה ויקח אמו נביאם בידה ויצאה לפניו פוליפוס והי כראותה
נשאה חן צעינו ויקרבה אללו ויחבקה וינשקה ויושיבה על כסא ויגרש את האשה אשר
לקח עליה :

פרק ח

והי לימים וישלח דריוס מלך פרס מלאכים אל פוליפוס לבקש ממנו
המס אשר היו משיבי לו מדי שנה בשנה ויחשוך אלכסנדרוס מתת להם
מאומה . ויאמר אלכסנדר למלאכים לכו אצרו לאדוניכם דריוס כי פוליפוס בעת היותו
מבלי בניס היתה לו חרנוולת מטילה ביני זהב וכסף כולד לו בן עמדה החרנוולת
מלכת ויחמיו המלאכים אים אל רעהו איך מלאו לבו לדבר בדברים האלה וילכו לדרךם.
ובשוב מלאכי דריוס והנה מגידים באו ויגידו לפוליפוס ארמינאה וכראסנא מארצות המערב
למקדוניה אשר היו תחת ממסלת פוליפוס מרדו בו וימאנו לתת לו מס כמשפטם ויאמר
פוליפוס לאכסנדרוס אסור המרכבה ועלה עליהם למלחמה . ויצא אלכסנדרוס צחיל כבד
ויצא על המדינות הקושדיות על אביו ויכניעם לפניו וישובו ויתנו לו מס כמשפטם והיה
כנסו על המדינות ההן קשרו על פוליפוס אנשי צרטיא ויצא כראבונים מלך צרטיא
צחיל כבד לעלות על מדינת מקדוניה ולמלוך עלי' לצבצור לקחת את נביאם המלכה אס
אלכסנדרוס כי חשקה זה ימים . ויחן במדינת אגאניה הקרוב למקדוניה וכשמוע פוליפוס
את שמע קול מחנהו יצא אליו בראשית גדודיו וכראותו כי רב חילו הסב את פניו
לשוב למקדוניה ולצלחי הלחם עמו וירא אושאנים ארון אגניעה העובר לכאסנים כי
גם פוליפוס וירדוק אחריו וירבק אותו מול פיר מקדוניה וחבצר המלחמה ביניהם ויך
יושאנים את פוליפוס על ראשו ויפול מעל מרכבתו ארצה כמת ויבדו את חיל פוליפוס
עד שער העיר ויצא אל בירת מקדוניה ויכבשה ויבקש את נביאם לקחתה ולא יכול
כי עלמה באת המבצרים אשר היו שם . וכבוא יושאנים אל בירת מקדוניה הביע חיל
אלכסנדרוס בשובו מארימיניא אחרי כבשו אותם וידע יושאנים בבואו ויצא ממקדוניה ויצא אל
מדינת יוגאנים הקרוב אליה ויחאזר ללאת לקראת חיל אלכסנדרוס וידע אלכסנדר את כל אשר עשה
וילך לקראתו ויצא פוץ מחנהו ויכה בחרבו על רחש יושנים וימיתו ויגם חילו וילך אל
מקום המערכה אשר בו נפל פוליפוס אביו ויקראתו מרסוק ויבך . ופוליפוס עדן נשמי בו
ייענהו ויאמר הקולך זה בני אלכסנדרוס עתה לא אראג על מותי כי ארע כי תשובנקם
לצרי ויאנה אנה גדולה וימת שם . ויפול אלכסנדר על פני פוליפוס ויבך וינו
ויחננוהו כמשפט המלכים ויקברוהו שם ויתחבל עליו עד עזר ימי בכיתו והיה כעצם
וישב אלכסנדר על כסא המלכות וימלוך על כל ארץ יון וישלם ויקרא לכל שריו ועבדיו
ויבאו לפניו ויאמר אליהם . שמעו אלי שרי מקדוניה ותארסיה ותלאסיה וכל פחות
היונים והביטו וראו כי ושימו לבכם באדותי ואל תבטחו בגבורת אדם בלתי בשם
יחזקך לבדו והוא ושיעכם ויפל את אויביכם . חללים לפניכם ואל ירך לבכם

והי דריוס המלך ויחאזר ללאת לקראת חיל אלכסנדרוס וידע אלכסנדר את כל אשר עשה

וילך לקראתו ויצא פוץ מחנהו ויכה בחרבו על רחש יושנים וימיתו ויגם חילו וילך אל

יוסיפון פרק ט

צ"ב

במות פוליפוס אבי והתנחמו ואחם בעלי זרוע לעשו אים דרבו ואים חנימו והאיש אשר אין אתו כלי קרב יקנה לו כי אני אשכיר חני מדם איויכם ולא אשקיע ולא אנוח כי לא גאה הממות למלכים ויענו זקני גדודיו ויאמרו כבר יגענו וכללנו בימי אביך ואין בנו כח לשאת עתה כלי קרב כי קפאה עלינו זקנה והחרב והמלחמה נכונים לילדים ולבחורים. ויענה הוא אכחמו צריכים אל הזקנים ואל הישישים מאד מהנערים והילדים כי הילדים בועסים על גבורת ילדותם ויציאו את נפסם במבוא המות ועלת הזקנים סנהלס ותנחם. וכשמוע ההמון את דברי אלכסנדר ישרו צעיניהם מאד ויקדו וישתחוו לו וישיבוהו סוז הדבר אשר דברת מאד הננו ועשינו כאשר דברת ויפקוד על העם זקנים וישישים לעשות על פיהם כל דבר ויעשו כן וימלוך אלכסנדר תחת אביו והוא בן עשרים שנה במלכו תחת אביו והיה גבור מלחמה וחכם וסם רבו המלמדו להועיל אריסטוטלים החכם ותארו בהיותו בן עשרים לא דמה לא אביו ולא לאמו וגם ביום הולדת אותו היה בן. ותהי לזרמו כלורת פני אריה ועיניו עכורות ומעורבות עינו הימנית שחור ומצטת למטה והשמאלית היתה לבנה כעין חמול ומצטת למעלה ושניו מדורות כביני הכלב והיה מהיר כאריה מילדותו:

פרק תשיעי

בראשית מלחמותיו חשב ופקד אנשי מלחמו אביו וגדודיו וימלא מקדונים כני רבוא וחמשת אלפים אנשי חנית ומהם אנשי מלחמה בחנים ה' אלפים ז' מאות ואנשי חרב שנים רבוא ות"ק ושאר העם יודעי במלחמה ל' רבוא ו' אלפים שש מאות. ויוציא מאורותיו חמשת אלפים ככרי זהב ויתנם לבעל חדרו להוילא וחמשת אלפים ככרי כסף נתן לסוכן להוליך בדרך ויתן כסף זהב לכנא כחפס ויעש חניות ולוי ארירק' ואניו משוט ק' ויתן כסף זהב גם לאני בהולאה ויעבר אותם באי צילילאה לעבור באילילאה. וישמעו גרונירומי את שמעו וישלחו לו כתה מוכחר במרגליות ויודוהו לארון ומושל ויקבלוהו בשמחה. ומשם עבר וילך אל ארץ אפריקויאל לקראתו שר לבא ארון הארץ ויודוהו לארון וישם משם על הארץ. ויעבור משם בארץ לביאה ויכנע אותה תחתיו. ויעבור בארץ בארציה' ויכנעם. ויסע משם הלוך ונסוע עד לבוא הנהר הילול מים אוקיאנוס וירא את מימיו זכים ולמים וירחץ בהם וירעו לו המים ויכאב ראשו ויחלה מאד וירפאהו פוליפוס הרופא במסקים ובתמרוקים. ויעבור משם בארץ מדי ויכניעה. ויעבור בנהר פרת וילך בארץ בקסריאני ויכנעה. וישמע דריוש וישלח אליו ספרים לאמר הלא ידעת כי אני הוא דריוש מלך המלכים וארון כל גויי הארץ ואלהי השמים המליכני והכין את כסאי. ועתה אין מלאך לבך לעבור את הים ואף למלוך על גוי מקדון כלתי רשיוני גם זאת וכבשת מקומות מארצי ולא הכנעת את כשך לפני כהכנע העבר לפני עצדיו. ולכן מהר בוא והשתחוה לפני ואם את פי חמרה איסרך במוסר מות. ואם אלי תבוא לא חירא כי אסמול על נערוך ואסלח על סמאחך ויקרא אלכסנדרוס את ספרו ולא שת לבו לדבריו וימלא חמה. ויערוך את לבאו בארץ הערב בשדה לערוך מלחמה עם דריוש וגם דריוש הוליא אל השדה לבא רב ועזז ויוערו יום למלחמה ויערכו מלחמה גדולה ביום מועד ויכו אלה באלה ויפלו אלה מאלה רבים. ואחשך השמש ביום ההוא ויהי רעם חזק וזרמו הפרסיים מקול הרעם ודריוש עזב את מרכבתו בכלי נשק וירכב על סוס ויברח וירדפו אלכסנדרוס מהלך ארבעים יום וירבק את אשחו ואת בניו. ויתפסס סיים ודריוש ברח לילה ויך אלכסנדרוס

יוספון פרק ט

אלכסנדרוס את סיל דריוס לפי חרב ויזו אלכסנדרוס אחרי כן לקבור את ההרוגי ויעל
מספר ההרוגים מן המוקדונים מאה ותשעה אלפים וחמש מאות בין רגלי ורכבי סוס
ויתפשו חיי' מאה ושמנים אים ומספר ההרוגים מהפרסיים י"ב רבוא בין רגלי ורכב
סוס . ויתפשו מהם חיים ארבע אלפים שרים ומן מקדוניי' מאה ושמניי' אים ויאסוף עוד
דריוס מחנה גדול מן הראשון אחרי אשר ברח וישלח אלכסנדרוס מרגלי' לראות את
הנצח . וישלח גם אלכסנדרוס את שרי נצחו אנטיפטרס ואסקתנדרון לאסוף סיל מארצות
ממלכותיו וינכו ויבאו אליו בחיל גדול מאד מאוריוולך בארץ אסיה ויכבושה ומסע עבר
בארץ ברטיא' ויכבשו וילכוד את ארץ אוליכתון ויכנעו וילך בארץ כנען ויכנעו וילך בארץ מסופיון ויכבש
ויהי רעב בארץ ההיא וימותו רבים מהמקדונים ברעב עד שאכלו רבים מהם את סוסיה
ויסע הלך ונוסע כבוס ולכוד מממלכה אל ממלכה עד לבוא מלכות לוקוס ויכבשה :
ומסע עבר אל ארץ אקרקנטוס בסיקליא ויכבשה וישלח את אנשי אגיותיו דרך ים להמית את כל יושבי
ורפולי כי נדדו בו . וילך הלך ונוסע עד עיר קרטגיניאה היא עיר הגדולה לאלה
והיא ראש לכל מדינות מלכות אפריקה ומדת העיר עשרים וארבע מיל ושלוש מאות
ושמנה כפות רגל . וילך משם ויעבר את נהר טיגריס הלך וכבוס והוא נהר חדק .
ומסע עבר עוד בארץ מזרים עם כל מחנהו . וירק את נצחו עוד ללכת אל ארץ פרס
וישמעו השמימה כנ שרי דריוס וכחצו בחצים אליו ויודיעוהו זה . ויקרא דריוס את
הכתבים ויירא מאד ויהי כקרב אלכסנדרוס לארץ פרס וירא כי חומות המדינות בצורות
וגבוהות מאד לזה לקחת לאן רב ולקשור בסביבותיהם עשבי הסדה וענפי שיחי האדמה
לנהלם בחפזון לעפר עפר ולהעלות אבק רב . ויצאו כן ויעל האבק עד לשמים ויראו
הפרסיים את האבק מרחוק ויחשבוהו לאבק פרסות סוסים וימת לבם בקרצם ויגורו מאד
וישלחו מלאכים אל דריוס ויודיעוהו זה . ויקח אלכסנדרוס סגן אח' ושמו אואימולין אים
גבור סיל ונאמן ועמם שלושה סוסים . וילך עמו ויעבור בנהר ארטקסן והנהר נקפא
מן הקרה והכפור עד אשר היו הסוסים והעגלות עוצרים עליו . ויתפשו וילבש אלכסנדרוס
צנר שרי מקדון ומגבעת על ראשו כמגבעות של מקדוניי' ויעבור הנהר ורחבו מיל ויבא
עד סער מדינת דריוס וישאלהו הסוער מי אתה ויענהו מלאך שלים מאלכסנדרוס אלו
המלך דריוס הולכיני אליו וארצרה עמו ויוליכנהו אליו וימלא את דריוס יושב על כסא
לובש לבוש מלכות וכחרו על ראשו ושצט המלכות בידו ויפלא אלכסנדרוס מהוד פניו
וישחמו לאפיו וישאלהו דריוס מי אתה ויענהו מלאך שלים מאת אדוני המלך אלכסנדרוס
אני והוא שלחני אליך לאמר כי תתראה עמו עוד פניי ותלחם עמו ואם לא תלחם עמו
יהי לבזו לך ויקטוף דריוס ויאמר לו אולי אלכסנדר אחת כי תדבר אלי בזדון ויאמר לא
כי שלוחו אני ויענהו לאמר אכול על שולחני ושחה עם השריי ואשרי כן אשובך מלין
וישב ויאכל וישת וכל כלי זהב אשר בו היו משקים אותו היה מחבואו בחיקו וישאלהו
דריוס מה זה תעשה בן . ויאמר אליו כה משפץ אדוני אלכסנדרוס לעשות לכל שליח הנצח
אליו מאת המלך כל כלי זהב וכסף כי ישקוהו בו כי יאכל באוכלי שלחני לא ישוב עוד אל
השולחן והיה לשליח ואחשוב אני כי כה משפץ' גם אתה אדוני המלך . ויענהו דריוס
לאמר הגדיל לעשות בזה אלכסנדרוס אדוניך . ויהי כאשר שמע אחד משרי דריוס מהעומדים
לפניו את קול אלכסנדרוס והוא כבר ראהו כי שלחו דריוס אליו לשליח ויכירהו ויאמר

יוסיפון פרק ט

אל היושבי למולו והלא זה הוא אלכסנדרוס המלך ולמה לא יתפשטו אדונו המלך ויאמרו לו היושבים הם כי לא להזכיר דברי הוללו איכה תחשוב כי אלכסנדרוס יבא פה ויבן דבריהם אלכסנדרוס כי למענו היו מדברים ויפתח דבריהם ויאמר ליושבים למולו דרך אנשים לי אקום ואשוב ויאמרו לו קום ויקם ויעזר פתאום מפניהם וכלי הזהב בחיקו ויתנס לשוער הצירה במתנה ויפתח לו ללכת וילך אל שער העיר פתאום וימלא את שוער העיר יושב ויפלא עליו ויאמר מה זה ויענהו לא דבר ויהי כראותו את השוער מבקש לסוך אותו מלכת מהשער ויכהו וימחהו וילא ומשחתו עם סוסו היה חוץ לשער העיר וה' רוכב על סוס וסוס אלכסנדרוס צידו וירכב אלכסנדרוס על סוסו ויברס והמלך ירע הדבר ויזו לרדוף אחריו וירדפו הפרסי אחריו ולא הדביקו ויבא צנהר איסתרנגן לעבור וכאש' עבר נמס הנהר ויראו הפרסיים כי נמס הנהר ולא יכלו לעברו וכי נוסע אלכסנדרוס ויסובו הפרסי נכלמים וילך הוא צרגליו כי סוסו נפצע צנהר בעברו ומת וילך בעזר הנהר וימלא את סגנו כאשר הניסו עם שני סוסים וירכבו שניהם וילכו ויגד לגדודיו את כל אשר קרהו ויאסוף עוד את סילו וילסם עם דריוס וסילו ויפלו הפרסיים חללי לפניו ויברס דריוס עם עתי מספר ויעזר את הנהר ויהי כאשר חמו שרי לבאיו לעצ' צנהר וימסו עימיו ויגרפם כלם בעברי על הקרס ויבא דריוס אל בית מלכותו ויפול על הארץ ויבך בדי גדול ויכתוב ספר אל אלכסנדרוס לאמר חני והשב לי את אשתי ואם בני ואם מלכים אשר אחי ואחן לך זהב לרוב ומסמוני מלכותי ושבעים פלגשים צמות מלכים אשר אחי בשושן הצירה ויקרא אלכסנדרוס את הספר בצאני כל שריו ומלסך עליו ויאמר אם ילכסי חן זהבו שיה לי כלום אבל אם אלכסנו כל זהבו בידי ויעמוד בארץ פרס כל הסתיו ויחשוב עוד דריוס לערוך אותו מלסמה ויסלס אל פורוס מלך הודו לעזרו ואלכסנדר הלך וקרצ אל מדינת המלכות וילך אל ארץ מדי כי שמע כי הלך דריוס אל ארץ באטנין וירדוף אחריו אלכסנדר ושרי דריוס כשמעם כי הגיע אלכסנדר ויהרגו את דריוס ויהי בהרגם אותו וילכוד אלכסנדר את מדינת המלכות ויבא אליה וימלא את דריוס ועוד רוח חיים בו ויבך עליו בדי גדול ומלא נפשו בחיקו ואלכסנדר כזה את הרופאים ויסגורו ויקוננוהו הוא ושריו ויזו ויהרגו את האנשים אשר המיתוהו :

פרק עשירי

ויהי כאשר העביר אלכסנדר את כל הארץ תחתיו ויעבור מארץ מדי דרך המדבר הגדול עם רבים מיושבי הארץ ההיא ויבאו עד בקעה עמוקה לרוב וילכו בה ה' ימים וימלא שם חיות משונות ופירות רבות וימלאו שם אנשים הנקראים פיתיקס בלשון יון והם נכוסין ויבקש לחפשם חיים וברחו ויעיתו אנשוי מהם ממה ועשרים והם המיתו מאנשיו שלשה אנשים ואכל מפירות המקו ההוא וילן שם כלילה ההוא וילך משם אל סלאוואקין וימלא שם אנשים פראי שוכנים ציפורים דומים לענקים ופניהם כאריות גבורי חיל אזורים במתניהם באזורות עור ואין אחס כלי מלחמה ויהרגו מאנשיו באבנים ובעלים ק"ל איש ויזו אלכסנדר ויבעירו את ציפור ויברחו הפראים מפני האש וילכו עוד וימלא חיות גדולות ארץ קומחס ד' אמות בעלי ג' עיני נוקרת בחבורה רות וימלאו עוד פרעושים גדולים כמו שילוניא והם בני יונה ויעבור משם במקום אחר ויפגע באיש אחר בעל שער גדול וימחור לחפשו ולא יכול לו ויזו ויפסיטו אשה אחת ויוליכוהו אליו כי אמר אולי יפנה לחיות יצרו ונתפשטו

ויקח הוא את האשה ויאכלנה וירדפו אחריו לתפשו ויבא עד יער וידבר בלשנו וילא
מן היער אנשים כמוהו בלי מספר • ויו אלכסנדרוס ויבעירו את היער באש ויברחו מפני
האש ויתפשו מהם תיק איש • ולא היה להם דעת כבני אדם והיו נובחים ככלבים
ויעזזום • ויעבור משם וימצא חילנות וילמחו מן הארץ מזרח השמש עד וי שעות מהיו
ומש שעות ולמטה היו נכנסים לארץ וגזל שרף מהם טוב הרים מאד ושמו איסכוקטין
וחכמי פרס מקפדין בו את כלמיהם המסוכמים • וילא המלך לחתוך מהם גם לאסוף
משרפיהם והאנשים אשר קרבו לחתוך הוכו בשוטים גם היו נומעין קול
לאמר לא תחתכו מהם ולא תלקטו שרפיהם כי פמותו וימצא שם נהר ובו חנינים גדולים
ודגים ולא יבשלו כי אם צמים חיים • והיו צו עוד חרנגולים כדמיון הנמצאים אחנו
וכל אדם הקרב לתפש' וישליכוהו עליו אש להבה מגופם וישרפוהו • וימצא שם עוד חיות
בעלי ה' רגלים וג' עינים וו' אמות קומתם • וימצא עוד חיות גדולות כסמור יער הו'
פרור בעלי שש עינים ולא יראו כי אם בשחים מהם וקומתם ה' אמות וימצא עוד שם
אנשים בלתי ראש ועיניהם עם פיהם בחזיהם ומדבריו בלשונם ומאכלם דגים • וירא
שם עוד פרטנים גדולים בספינות קטנות : ויעבר משם אל מדבר אחר ולא מצא שם כי
אם ים ושמים וארץ ויבא בספינה אל אי מאי הים ההוא וימצא בו אנשים מדברים
בלשון יון ואמנם היה שומע לקולם ואותם לא יראה וישלח מאנשיו אל האי וידלג עליהם
פרען אחד וינער עהם חמשים איש ויירא מאד מהם • וילך משם דרך שני ימים ויבא עד
הרי חשך ושם לא יאיר השמש לאור יומם ויחפוף ללכת עד מקום בני יוגד בן רכב וקצת
השצטים הדרים יחד אחרי הרי חשך • ויקרא מגדודיו אלף וג' מאות גבורים וילך הלוח
ונסוע • ויקח עמו אחון מיניקת עיר ויאסור את העיר בנה במצוא המקו ויבא שם וימצא
אחיר המקום מעונן בעלטה ואיד ולא ראו איש את אחיו והארץ ההוא מלוטחת בטיס
ויפגעו בעופות גדולים ופניהם פני אדם ומדברים בלשון יוני • ויאמרו אליו אלכסנדרוס
שוב לך כי לא תוכל לדרוך בארץ עובדי אלהים איך יכול לבא בית אלהים ובית עבדיו
שוב לך כי לא תוכל לדרוך באיים הישבים שם קדושי אלהים וזרע אברהם עבדו ולא תחמר
לעלות במרום השמים אשר נסית לעלות ויאמר עליו עוף אחר החבשר כי תכבד מלכות
הודו ותהרוג את פורום עלך הודו וירעד אלכסנדרוס מפני העופות וישב נסוע אחר דרך
עשרים יום וימצא את מחנהו אשר עזבו • ויבן שם בנין עגום ויסגור את מצוא המקו ויכתוב
באבנים גדולות כל אשר ראה :

פרק אחד עשר וילך משם אל ארץ הודו וישמע פורום המלך
את שמעו וישלח אליו ספר לאמר ברח לך מארצי פן

חמיסך בחרב ולא אבה אלכסנדרוס לעשות כן ויקבץ פורום את חילו וגם אסף שנהבים
וחיות רעות ללחום עם היונים וינר אלכסנדרוס מאד מפני החיות כי לא נסה להלחם
עם חיות וילך הוא עצמו לרגל את ארץ הודו ויעצ את עצמו כסומר קונה וימצאוהו
דיוליכוהו אל פורום מלך הודו וישאלהו לאמר מי אתה ויאמר אליו מיוצאי לבא אשר
לאכסנדרוס אני ויחר אפו עלי וישלחני מאמו ואבואה אליך לשרתך : וישאלהו על
אלכסנדרוס לאמר מה עושה ואיך ימלאהו לבו להלחם עם מלך גדול כמוני • וירא
את החיות אשר הכין מלך הודו להלחם בם עם אלכסנדרוס וישאל לאנשיו לאמי ממה
יברחו החיות ויאמרו לו לא יברחו כי אם מאש ואלו ידעזה אלכסנדר כבש את ממלכתו
ויעזזם

יוסיפון פרק יא

עא

ויעצבם וישב אלכסנדר לדרכו אל מחנהו ויצו ויעשו האומנים ללמי נחוש כחאר בני
 אדם המה חלולים וירליקוס באש עד אשר יהיו שורפים בגחלים והיה מגרה אותם
 באומנית בכלי ברזל על החיות וכאשר קרבו שני המלכים בגדודיהם להלחם ויוציאו את
 הללמים ויפזרום בשדה והחיות כי ראו את הללמים בלתי מתנועעים וידעו עליהם
 לנשכם והיו נשרפים פיותיהם וגופותיהם מפני האש ויברחו מהחיל וילחמו שני
 הגדודים וילחמו גדודי היונים לגדודו הסודיים ובחור המלחמה נפל בולעפלאס והוא
 סיסו של אלכסנדרוס אשר היה ראשו רומה לראש שור בערמת מלך הודו ויתעלז
 אלכסנדר על סוסו מאד ויהי המלחמה ביניהם ג' יום ויתעלו חיל אלכסנדרוס
 למסרו ביד מלך הודו ואלכסנדרוס הבין עתהם וישלח אל מלך הודו לאמר למה נשחית
 את אנשי גדודיני בא ונלחמה שנינו והמלח ימלך וייעבו דבריו בעיני פורוס וישמח
 על הדבר הזה כי קומם אלכסנדרוס לא היתה השובה בעיניו לכלום להיות ארכו חמש
 אמות וקומם אלכסנדרוס ג' אמות וילחמו שניהם לבדם ויהי זעקה גדולה בתוך מחנה
 הודו ויסב פורוס את פניו למחנהו לראות מה קול הזעקה ויכהו אלכסנדרוס אל השוקים
 וימיתו וימלך אלכסנדרוס על מלכות פורוס כי נלחמו ויקח את כל ארצו וילך משם
 אל ארץ אופרדקוס הס האכרמיין ויבקש לראות חכמת אנשים כי היו חכמים עד מאד
 והיו יושבים ערומים בסוכות ובמחילות עפר וכשמעם את שמעם וישלחו אליו חכמים עם
 ספרים לאמר אם תבא להלחם איתנו לא יועיל לך זה מאומה כי אין כל מאומה
 איתנו תשכול ואם תחפון לראות חכמתנו מה לך לחיל ולכח בא תבא אלינו ברנה
 בדברים רבים ואנחנו לא נרנה אתך מלחמה כי המלחמה והקטטה יאוחו לך ולך נאה
 המלחמה ולנו נאה חכמה וילך אליהם אלכסנדרוס עם ג' גבוריו ויראם ערומים ונשים
 ואנשים וילדים על פני השדה כלאן וישאל לאחד מהם ויאמר הים איתכם קצרות ויענהו
 גופותינו קצרותינו ובהפרד נשמתינו מגופותינו נחיה וישאל לאחר לאמר מי הם הרבים
 המתים או החיים ויענהו אללכס המתים ואנחנו כלנו חיים גם כי העניים והמתים
 רבים מאד בכל דור מעשירים וחיים וישאל לאחר מי הוא ערום וחכם בין האדם
 וחיות השדה ויאמר לו האדם וישאל לאחר ויאמר לו מי הוא אשר לא יכזב ויאמר
 האל האמת שוודע האמת וישאל אחר לשמר אי זה לד מהאדם יותר טוב הימין או
 השמאל ויענהו אללינו השמאל ואללכס הימין גם כי השמאל הכי נכבד כי הוא משכן
 ללב שהוא שורש לחיים האנושיים והאשה כי תחל להניק את בנה תחל מלך שמאל
 והמלכים ישאו את שבע המלכות ביד שמאל ויהי כשאלו אותם שאלות רבות ויאמר
 אליהם שאלו מה אין לכם וסעוקו כולם ויאמרו תנה לנו חיי עולם ויאמר
 אליהם לא אוכל על זה ומי יתן ויכונתי לנפשי ויאמרו אליו ואם כן איפה למה תיגע
 להלחם לשלול שלל ולבזו בז ולהכניע את העולם תחתך ולא תדע מי ינחל את כבודך
 אחרי מותך ויאמר להם כה גור האל יתעלה להיותנו אנחנו נשרתים לאחרים
 הבאים אחרינו והבאים אחרינו לבאים אחריהם כי לכך נולדנו והשילנות לא יועו
 בלא רוח וכן האדם לא ישקוט ולא ינוח ולא ינלח מצלי רשיון עליון ואני אחפון
 לשקוט וארון הכל אשר יר יפס כל מי לא ינחני ואחרי הדברים האלה קרא אלכסנדרוס
 אליהם לשלום ויפרד מהם וילך לדרכו ויכתוב אגרות רבות אל ארסטו רבו ומלמדו
 הגדול ויגד לו את אשר קרהו בארץ הודו ויכתוב בה לאמר כאשר באתי בארץ פרסיאקון
 היא מדינת ארץ הודו באתי באי הים ושם מלאתי בני אדם דומים לנשים ואוכלים

דגים חיים ומדברים כלשון בני אדם כלשון יונת ויאמרו לי ראה כי בתוך זה הארץ
 קבר מלך קדמון ושמו קינן בן אנוש שהיה קודם המבול שמואל על כל העולם כלו והיה
 האיש ההוא חכם ומצין בכל החכמות ומושל ברוחות ובשרים ובמזיקים ויבן בחכמתו כי
 השם יתברך יצא מבול על הארץ בימי נח ויכתוב את העתיד להיות מזה על לוחות האבן
 והגם שם והכתב כתב עברי. ויכתוב עוד בכתב ההוא כי בימי האין אולעאנום שליש
 של עולם וכן עשה בימי אנוש בן שת בן אדם הראשון ויבן בתי ההוא מדינה גדולה
 מאד מוקפי חומה ויעש בה מגדל גדול מאבני שיש ויאלצו בו חכמים טובות ומרגליות
 ואלורות זהב וכסף לרוב מאד ושם הוא בנה מגדל על קברו להיחזק לו לזכרון ואין
 איש יכול לבוא שם כי הוא בנוי על פי שבעה המשרתים ועל פי חכמת הקסם והבא
 שם אל חומותיה ימות כרגע. וכאשר ספרו לי זה הלכו להם ויטחו אניותיהם לו
 שנים עשר אניות. וארא שם חיות גדולות צים וזעק בהם וספדו מאנשי ויסקיעום צים
 ומרוב הראנה שהיה לי מזה היותי שם שמונה ימים. ואמר נלתי את דריום והכנעתי
 את כל הארץ הלכתי אל מדינה אחת בהודו והיא יושבת בתוך הגנה ובו קנים ארוכים
 משלטים אמות עבים ג' אמות ויטודות המדינה על הקנים מי הגהר מריה כלענה
 ובאו מאנשי בתוך הגהר ליכך אל המדינה ויאלצו מן הגהר חיות אשיפטמי ויחפדו מאנשי
 מיד אנשים ויהרגום. ונסעתי משם ולפנות ערב באתי אל מקום אחד ומלאתי בו מעין
 מים מתוקים כדבש ואלינה שם כלילה ההוא. וירעדו אנשי כי באו הסיות מן היער
 לשחות מים ועמהם עקרבנים לצבים ואדומים ובעלי קרנים ותנינים וגחשים בעלי קרנים
 ואריו' ורממי' וחזיריו ונמרי' וסנהב' ועמה' עוד אנשי בעל שם ידו' וימיתו מאנשי רציו ולולי כי
 הצערנו אש ציער במדורו' גדולו' ורצו' כמעט הם השמידונו כלנו וכאשר הצערנו האש היו
 השרלים רלים ונפלים באש וכשרפים והיה סרסוגם לנו למוקש ותבא עלינו חיה גדולה
 ותשאג החיה וימיתו מגבורי חמשים וששה גבורים מפסדם משאגתה ואחרים מגבורי
 התאזרו והמיתו את החיה אחרי אשר המיתם מהם ס' גבורים ויגדלו את החיה ממקומה
 מזה עד מקום המנהגה ש' גבורים ושם מלאנו פרעושים כיונים ועטלפים כתוריו' גדולים
 ולהם שינים כשיני אדם ולא היה לנו שום מזון זולתי כי היינו לודים העופות כגון
 הראה והדאה והעורבים למחייתנו. ומשם הלכנו לארץ קפסיאקון ובשעה החשיעית
 ליום נשבה רוח גדולה ולא היה כח לאיש ממנו לעמוד על רגליו ונפלנו על פנינו ארצה
 עד אשר שקטה הדום. ואלכד את מדינת המלכות מארץ קפסיאקון והיא המדינה אשר
 שמה קפסיאקון והיא ראש מלכות הודו. ויאמרו לי יושבי הארץ כי שם ארשם נפלאות
 אלהים. ויוליכוני אל בן אחד וארא בו חילנות מדברים כבני אדם ובהם רשמי השמש
 והירח. מהם שני חילנות ועל אחד צורת השמש ועל האחת צורת הירח ואילן השמש
 הי' זכר ותארו ודעתו כחומר ודעת הזכר ואילן הירח נקבה ותארו ודעתו כחומר ודעת
 הנקבה ופירותיהם כפירות האילנות הנמלאים במארים הנקראים מורבליטון ובאור
 חפתי בן עדן ושם האילן הזכר שמש ושם הנקבה ירח והאילנות היו מדברים כלשון
 הודו כבני אדם ויאמרו מות מות אימה הושת ולעת בא השמש אל קול גי האילן הנקרא
 שמש כלשון הודו ויהצר רציו' ולא רצו אנשי הודו לבארם לי כי יראו ממני יאשבע להם
 כי לא יבורו מזה ויאמרו לו באור הדברים הוא כי האילן מבשרך אשר מהרה חמות

יוסיפון פרק יא

על ידי אנשיך וקרוצין ואכרע על ברכי נגד האילנות ואחפלה לאמר אתי יהיה קלי .
 ויאל קול מאילן הירם ויאמר אלי בלשון יהודי הוי סכל כי תסתור לדע' דבר אשר
 לא יוכלו הנביאים לדעתו . והי בלילה לעת זרום הירם ואחפלה ואשאל לאמר אם אשובה
 אל ארצי ואראה את ארצי ואת עמי ואת אוהבי . ובבקר לעת זרום השמש שצתי עוד
 ואחפלה באמש והוספתי בשאלת הצקר להודיעני אם ספו וכלו ימי חיי . ויאל קול
 כסול מבין שני האילנות משמים דברים בלשון יהודי לאמר תמו שנוחך וספו ימי חייך
 ולא תשוב עוד אל ארצך לעולם . ואחרי מוחך יתמו קרוצין ובני אשפחותיך ויסוף
 זכרי ולא תסיף לשאול עוד כי לא תענה ואסע מארץ יהודי ואבואה אל מלכות
 השמידים והנהגת המלוכה על יד אשה מולכת עליה' ושמה קונדיקי והיא אשה יפה
 עד מאד ואשלח אליה אברת לאמר . הנה האלה אמן מקומו בזה הגדול מהרי מלכותך
 ואנחנו עובדיך ועמה יש את נפשי ללכת אל ההר ההוא להשתחוות לו כי הוא היה צעורי
 כי שמעתי כאשר הכנענים ולקחם ארץ עמון לקחם גם אלהי אמן עמכם ואם לא
 תשלחי אותו אלי אלך אליכם למלחמה ותפניני כבר ידענו כי הוא הי' בעורך כי עת
 מולדתך בחלקו וידענו בן מי אתה ועתה לא נוכל לשלוח לך אלהי אמן וכהניו יש
 את נפשם לשלוח לך תשורה ושלח את מלאכיה וישאנה אליך ותשלח לי היא למנחה מאה
 כפות זהב מופז משקלה מאה ליטרין ומרגליות יקרות מאחים
 ומרגליות נקודות לערי ענקים שמונים וכמותן בלתי נקודות שמונים ומעטות אליה
 אמן אשר אתה עטרת אמת באבנים יקרות ערכה מאה ליטרין זהב . ונערים כושים
 בלתי בעל זקן ח"ק והמה נוסאים חיצות מעשת שן מלאות אלפנטים ח"ק . ונערים
 מ"ב ואריות ששה . ופנטרים והם חיות משונות י"ד וכלבים אוכלי אדם חשעים פרים
 צפלי מלחמה מ' . פילים ב' . פיירים ש' ראמים מאה . מפות עשויות מעץ אוכנס
 אדום ושחור כקן עזים שמונת אלפים . וכמנחה ההיא לא הגיעה למלך לעולם . והעירו
 סופרים רבים מסופריה על המלכה ההיא כי לסוף ימיה מלכה על כל פעולם . ואפנה
 אל לבי ללכת אללה . והמלכה קנדקי שמעה את מנהגי אשר הייתי נוהג לרמות את המלכים
 וללכת אחרם בערמה ובמרמה . וחלו ראש מלאכיה אשר שלחה אלי עם המנחה הנזכרת
 לחקוק ולחפור על לוח את צורתי ולהביאה אליה . ויעש כן ויבא אליה את צורתי תמונתי
 סקוקה על לוח ותקם הצורה ותשימהו בחדרה . וילך קנדקלים בן המלכה קנדקי אל
 מחנה אלכסנדרוס ויקסוהו השומרים ויוליכוהו אל המסנה תלמירה . ויאמר אליו מי אתה
 ויענהו בן המלכה קנדקי אני ואני הייתי בא לשאת פני אלכסנדר המלך ולכבדו ועמי
 אשתי ומעם לבא כי לא למלחמה הייתי הולך כי סוד גדול יש לי מפי הנשים הנקראים
 אמזונס ויפגע בי שר הנשים הנקראות אמזונס ויקח את אשתי וימת רבים מאנשי ועמה
 יושיענו אדוני המלך כי פחדו ומוראו על כנ העמים . וילך המסנה ויגר אלכסנדרוס
 המלך הדברים שעברו ויאמר לו קח נא את בגדי מלכותי ואת עטרת ראשי ושכ על
 כסא מלכותי והיה תחתי מלך כמוני ועשה בערמה וקרא אלי אנטיגנוס כשמך ויעש
 אנטיגנוס המסנה כאשר נהו אלכסנדרוס ויאל המסנה לבוש בגדי מלכות ועטרת על
 ראשו וישלח אחרי קנדקלים לבוא אצלו ובצאו אליו וירא אותו ויירא מאד כי אמר אולי
 יחשבני למרגל ויטוהו להרגני ואני נקי . ויאמר בערמה לעומדים לפניו קראו לי את
 מלאכי סנאמן אנטיגנוס וילכו ויקראו את אלכסנדרוס ויאמר אליו אנטיגנוס בערמה
 כדברים

כדברים האלה • הלא ידעת כי האים הזה בן המלכה קנדקי היה בא להדר פניו ושר
 אמזונם פגע בו ויעש לו כה וכה • ויענהו אלכסנדר אם חנזור עלי חלכה לי אליו בצבא
 ואלחמה עמו ואתקום נקמת האים הזה ואליה את אשתו מירו • ויענהו המענה חבל נשלמה
 מלאך אליו לקרוא לו לשלום טרם מלחמה ונבקש ממנו להשיב אשת האים • והיה אם שלום
 יענה וישב אשת האים והיה זה שלום ואם לא יאבה לשלום ועליו ונזור עליו עד
 רדתו • ויאמר אלכסנדר חלכה לי אני אליו ויענהו כך • וילך אלכסנדר ויתחבא שלשת
 ימים וישלח עבד מעבדיו אל השר אמזונם לאמר כה אמר אלכסנדרו השב אשת קנדקלים
 כי אני היה בא ואם לא הגידה לי ואדעה מה אעשה לך • ויתן לו את האשה ויציאה
 אל המקום אשר היה שם אלכסנדרו נסבא • ויאמר אליה בדרך כי הוא יוליכה אל משנה
 המלך אשר הוא ממחינו אחרי ההר כי לא רצה המלך לשלוח את משנהו השר כי אם
 את עבד משנהו ותשמע האשה ותאמן בדבריו • והיה כאשר הציאה לפני אלכסנדרו
 ותפול על רגליה ותשתחו אפים ארצה • ויאמר אליה קומי ואל תפלי על רגליך לפני כי הכבוד
 כזה אללנו לא נעשהו כי אם למלך והיה כאשר תבואי לפני המלך ושם אישך ועשית לפניו
 את כל הכבוד הזה ויהי ביום הג' ויציאה אל אנטיגנוס היושב על כסא המלכות וירא קנדקלים
 את אשתו וישמח ויאמר אלכסנדרו אל אנטיגנוס אדוני המלך השר אמזונם מודיעך כי
 הוא אים שלומך והנה הוא לך לעבד ולמשרת ולו ידע כי אליך היה בא קנדקלים לא נשא
 אליו עיניו לראותו ותשתחו האשה ותפול על פניה לפני אנטיגנוס ותאמר אליו תשואות סן לאדוני
 המלך כי הציל את נפשי מיד אויבי • וקנדקלים חבק את אלכסנדרו אשר היה בעיניו
 המענה וינשקו ויעל על צוואריו ויאמר אליו כדברים האלה האמן לי ובא עמי אל עמי
 ואני אתן לך מתנות גדולות • ויענהו איך אוכל ללכת בלתי רשיון המלך שאל אותי
 ממנו ואם המלך יתן לי רשות על ככה אני שמח וגם אני מתאוה לראות את אמן ויבא
 קנדקלים אל המשנה והוא בעיניו אלכסנדרו ויפל לפניו ארצה • ויאמר אליו אדוני המלך
 אמלא חן בעיניך וילך משך עמי עד בואי אל אמי ואפיכה עמו • ויאמר אליו ראה
 קנדקלים גם על זה חשא פניך כי מלאח חן בעיני • הנה אני אשלמהו עמך אל אמן
 צספר ואתה תשיבהו אלי שלום כאשר משיבך הוא אל אמן עם אשתך שלום ויאמר
 קנדקלים עלי אדוני המלך לכבדו ולנשאו ואעשה כדבר המלך • ויקומו משם וילכו שניהם
 יחדיו קנדקלים ואלכסנדרו וקנדקלים היה שושב כי ההולך עמו הוא משנה המלך אלכסנדרו
 והיה שמו נודע אליו אנטיגנוס בשם המלך • והיה כבואם אל סצר המלכה אמו ותהום
 כל הפיר לאמר הנה קנדקלים בא עם אשתו נוסע ושלום • ויראו אמו ואחיו לחבקו
 ולנשקו ולהלל לאלהים בעד שלומם • ויאמר אליהם כבדו ונשקו ומבקו את האים כי הוא
 הושיע אותי ואת אשתי מיד האויב • וישאלו מי האים הלזה ומה שמו אנטיגנוס והוא המלאך
 הנאמן אשר למלך הגדול אלכסנדרו והוא משנה לו וישאל הוא ואיך הושיעך הוא •
 ויגד להם המעשה ויספר להם אודות קורותיו • וינשקוהו ויחבקוהו אחיו ואמו ויכבדוהו
 וישבו עמו לאכול ולשתות בערב • וקנדקי הבינה כי סוף אלכסנדרו ננפשו וחדוס • ויהי
 צבקר ותלכש קנדקי בגדי מלכות ותבא אל אלכסנדרו החדרה וסדרה בנוי מאבני זהב
 ורעפיו וקורותיו זהב • ושם מסות מולמות עשויות בזהב באדרת שער והמה מנופך ויהלום
 וזהב נורות חנינים עשוהם ואבנים יקרות פורפוריסו ונורות מרכבות מפוסים עם כלי
 מלחמה וברגלי הקוסים היו נורות חלפנטים עשויות מאבנים יקרות ונגדס נהר מזהב
 מופן

מופז ומצוה יחילני זה עס פירותיה מזהב ויסקדו שם ציוס ההוא עם צני קנדקלים
ואחיו • ויהי ממחרת לקחם קנדקי המלכה את אלכסנדרוס ותראהו חדרים גדולים
צנוים מאדני חפץ והם האצנים הנקראים אריראפוס בלשון יון וסגולתם למלאה
חפלי נוסחיהם לטוב • ויהי נגה השמש ואורו עוצר באצנים אל החדרים • ויאמר לה
אלכסנדרוס כל זה היה ראוי ליונים ולא לכם ומה תעשו אחס • ונתנהו
בחדה הוי אלכסנדרוס הסכלת לדבר וחי אחס ומה ראוי לכם והלא כלכם חסרים
אכל טוב ויהי כשעשו כי קראתו בשמו ויחדר האיש חדה גדולה ויחזק לבו ויאמר
אליה • גברתי המלכה לא אלכסנדרוס שמי כי אם אנטיגנוס מלאך אלכסנדר ולמה
תקראני בשם ממלך ומחייז את ראשי למלך • הלא אני מלאכו השלוח לפיך עם ספרו
ועם צנך ועם אשתו ואיך תחשצני לצוגד כי אסכול להקרא בשם המלך • ותענהו הוי איש
ערמה בא אלי ואעידה עדים על דברי ולא תוכל להכחישם ויצא עמה החדרה ותראהו
תמונה לורתו חקוק' על לוח תלוי • צקיר • ותאמר אליו הלא חכיר כי זו היא תמונתך ואחתי
היא ולמה תבזה ידדברי והלא אשה הוא המרגיז והמרעיש ארץ פרס ושורו והמשצני מלחמו
מדי וכל הגוים • ועתה איה חכמתך ובזרתך כי נסגרת ביד אשה בלא חרב ובלא חנית ובלא
עלמיה למען חדע כי לא שלמת בחדמה גם כי תדע שחכם יחשוב דבר וחכם אחר ואם
לא יהיה כמותו ויחכמם יותר ממנו • ויקלף אלכסנדרוס על נפשו ויחרוק את סיניו ויחפון
להמית את עלמו ואותה • ותאמר אליו קנדקי המלכה למה תחרוק סיניך ומה תחשוב לעשות
ואיה חכמתך כי חמית אותי ואותך הלא חשגה ולא יועילך ותשחית נפשך ונפשות עם רב
מה תוכל עשות • אל תירא ואל תחת כי למען היה עם לצנך לעשות חסד ולהליל את צני
ואת כלתי גם אני אליך מכל פגע רע הנה ברצון חתן פורוס מלך הודו הוא צני
הקטן ובא אלי הנה מקרוב ולו היום במלכות חצי שנה • ואחיה ידעת כי אחיה הכית בחרבך
את הוחנו פורוס מלך הודו ואילו ידע כי אחיה הוא אלכסנדרוס יקם נפשך ולא ימות עד
מותך • אבל אני לא אגלה סודך לאדם ואקרא את שמך אנטיגנוס לפני צני ולפניו •
ותלא קנדקי מהחדר עמו אל קנדקלים בנה עם אסיו ואל כלתה אשה קנדקלום ועמהם
ברצון חתן מלך הודו • ותאמר עליהם הנה האיש הזה אנטיגנוס חפץ ללכת אל אדוניו
אחס ידעתם את סקדו אשר גמלנו כי היל אוחך קנדקלים ואת אשחך מכף האויז
מהמות • ועתה חפלי ביקרו לכבוד אדוניו המלך אלכסנדרוס מה תאמרו לעשות לו והלא
לולי הוא לא הייתי רואה פני קנדקלים ופני אשתו לעולם ומה מחנות חתן לו • ויענה
ברצון בנה הקטן גברתי המלכה קנדקי לרקת בכל אשר אמרי אמני אשתי חפזה להמיתו
כי שלח אלכסנדרוס הוא והוא המית את אחיה מלך הודו • ותענהו ומה יועיל לכם כי
ימות הוא החננחו את מלכו במותו ויען קנדקלי אחיו האחרים ויאמרו השליח ישוב אל
מלכו לשלום ולא ישלם לו כי אם גמול טוב • ולו ידענו כי אלכסנדרוס לאמר נמיתוהו
וחסקו הארץ ויענהו ברצון לא אבל ימו' כי מלאך נכבד הוא צעני אלכסנדרוס גם כי
הוא משנהו ויזר לו בעדו ונקם נקמה ממנו • וקנדקלים אמר אשר יבקש את נפשו וישלוק
סרבו ויעמוד וישלוק גם ברצו' את סרבו ותזו המלכה עליהם וילכו מלפניה • ותאמר
אליהם דומו צני עד אשר אראה בעלתי אם חכון עלת ברצון להמית האיש או אם חכון
עלת קנדקלים לשלחו לשלום • ואם נמיתוהו בחפזה מה תועיל לנו עשה אחרי כן ותקת
קנדקי את אלכסנדרוס ותביאהו החדרה ותאמר לו בסתר הנה נא עשה ודבר הלום כי
ראית

רחית כי צעבור בני חפלים להרוב זה לזה ויאמר אליה הוציאו אליהם ואדברה עמם
 ותאמר עשה כחפנך ותוליאוהו אליהם ותאמר להם שמעו דברי האיש כי הוא ימסור את
 אויביכם צידכם ונקיו אונתו מדמו ומשבועתו אשר נשבע קנדקלים למלכו ולא נהיה
 חטאים צעיני אלהים ואדם ויאמר אליו מה תאמר אתה ויאמר הנהם הנני צידכם הרבני
 אם תרצו אמנם אם תהרגוני לא יר לארדוני כי אתו שרים רבים וגכבדים ממני ואם יר
 לו יעלה עליכם בחרצ הקשה ויחריב ארצכם ואם תשלחוני לשלום ותחתו מחנות חלכה
 לי ואפחתי ואציאו אלי כי עד יבא במקום הזה ותראוהו לפניכם רק כי תשמרו את נפשי
 וישמתי האנשים את דבריו ויאמניו כי ויעזבוהו ויאמר קנדקלים ענת האיש הוא נכונה וכוה
 נכניי את אויבינו ותשקוט הארץ מפחדו ואני עוד אדריכהו ואיעלהו בענתי מה יעשה
 כי יקרב לבוא אלינו עמו והיה כי ישלים מעשהו יהיה שר לבא מלכותנו ונהיה עמו שלום
 ושקטים ויענוה צניה לאמר גברתנו המלכה ואמנו העצת לראות בעלתך עשה כטוב
 צעיניך ותציאוהו קנדקי המלכה עוד החדרה ותאמר לו עתה ידעתי כי חכם אתה והאלהי
 עזרך ותחן לו עטרה משמיר ערכה ב' ככרי זהב ושירין קשקשים מאבן חן הוא אוניאון
 ומאבן יהלום והוא צביליאון ומעיל ארבמן מרוקס ברקמת זהב ותשלמהו וילך מאתה לשלום
 ויבא אל מחנהו עם אנשיה אשר הלכו אתו ויהי ממחרת וישימו כתר מלכות בראשו וילבישוהו
 בגדי מלכות וישב על כסאו ויראו אנשי קנדקי אותו כי ישב על כסא המלכות ויחמהו
 האנשים מאד מאד ויאמר אליהם גשו נא אלי ויגשו ויאמר אליהם אני הוא אלכסנדרוס
 מקדון המולך על כל הארץ ואחס תדעו כי נקיתי משבועתי אשר נשבעתי לכם לאמר כי
 אליב את אלכסנדרוס המלך לפני אדוני כי וכבר עשיתי בן ואחס לכו לשלום כי נשבעתי
 לגבירתיכם לצלתי ארע לכם את כל זה ראיתי ונתון אל לבי אדוני ומלמדו להודיעך בנאמנות
 כאשר עלי לעשות כחובה החבונן בנפלאות העולם והתפלל בעדי אל יי אלהי השמים :

פרק שנים עשר

ויהי אחרי הקורות האלה וילך אלכסנדר אל איי
 הנשים הנקראות אמזונס וישלח אליהן ספר לאמר
 הלא שמעתם כי נלחתי את כל הממלכות ורלוני לחת עול אליהן ולהכניע אחכן
 לעבודתי כי תחפלו צעד שלועי אל האלהים העליון ואם לא תרצו לעשות כן אלך
 ואחריצ אחכן ואת ארצכם ותשיצנה אליו בספר לאמר הלא שמעת אם לא ידעת
 כי גם אנחנו מלומדות למלחמה ואנחנו יושבות צנהר אמזוניקון ויש בחוף הנהר אי
 גדול ומהלך קציצי האי מהלך שנה תמימה והנהר מסב את האי ואין דרך לעבור
 אליו כי אם צמטעול אחד ולנהר ההוא אין ראש להשיבו למקום אחר לכל יבא
 לסב אליו והנשים הצחולות יושבות כלן צאמלע האי והצחולות על שפת האי
 במקום מוטעול האי וסבילו ואין אחס זכרים כי האנשים יושבים מעבר הנהר עם
 הלאן והמקנה והצקר ושם רועי ולא יוכלו לבא אלינו כי אם מתי מספר מהם
 כרלונינו וזה כאשר תגמולנה הנשי המניקות את ילדיהן עד היות בני ו' שנים
 ואז יבאו אליהן צעליהן לצד כי השלחה אליהם ספר צמנות מלכתנו וכאשר תהרין
 הנשים ישובו הזכרים לדרכם ואיך יעלה על לבך או על לב זולתך לבוא אלינו בחזקה
 גם כי תשחרר עלינו לאמר כי תחריצנו ותחריצ ארצנו ודע כי אנחנו נזנה קוסים
 בכל שנה לעבודת אלהי זיאוס ואלהי פרינוס שלשים יום בכל שנה והם הם יעזרונו

יוסיפון פרק יב

מכל לר ואויז : גם כי אנחנו כאשר יצא עלינו לר ואויז ואלך למלחמה נרכב על סוסי
 י"צ רבואות גבורות ונערוך אתו מלחמה ושאר הנשים שומדות את משעול מצוא האי
 ופצילו וזכרנו רודפים אז אחרינו רגלים כאשר נהיה בעצר הנהר להציא אלינו לדה
 ומזון ואם לנלח אנחנו כמנהגנו וכמשפטינו לעשות עד ה' הזה עם כל מי אשר
 עלה על לבו ללור עלינו ילא לנו שם ושצח גדול אל כל המלחכים
 אשר ישמעו את שמענו * ואם ינלחנו אויבינו אשר לא נהיה
 עדיין זה לא יהיה להם שם ושצח בזה כי אנחנו נשים והם אנשי מלחמה ומי יתהלל
 בגבורה לאחר אני נלחמי אשה : ועתה דע לך כי אנחנו סודענוך על כל עניינו ואם
 תרלה את שלומנו אנחנו רולים את שלומך ואם לא הנך תמלאנו מזומנו' צהרי' לערוך
 עמך מלחמה עד אשר תשצע * ואמנם עם כל זה אנחנו הסכמנו לשמור כבודך
 לעובדך צמס כרלונך ואתה השב לנו תשובה בהסכמת עלתך והיה זה שלום * ויקרא
 אלכסנדרוס את הספר וילחק מאוד וילו לכתוב ספר ולשלוח אליהן לאחר הרציתן לדבר
 ועתה אם תרלו שאחריצ אתכם עמדו צהרים מזומנות למלחמה * ואם תחפלו רחמים
 ממנו עזרו הנהר וצאו אלי ולא ארע לכם גם שלחו מכן אלי נשים רוכבות על
 סוסי' מלואדות מלחמה ואני אתן שכר לכל אחת מהן כרלונה כסף או זהב * ותשלחנה
 אליו עוד ספר לאחר אך אם אתה לו שמענו ועצור הנהר וצא וראה את ארלנו
 ונתן לך מאת ככרי זהב גם נתן לך ת"ק נערוות יפות לפלגשים ואם תרלנה הן
 להנשא אל אנשיך אנחנו נתן לך אחרי' תחתיהן * גם נתן לך ק"כ סוסי' חזקי'
 וגבוריו כסופיך צולעפאל אשר אצדה ואנחנו שמענו את שמעו * וילך אלכסנדרוס
 ויעצור אל האי ההוא וירא את הנשי' והנן יפות תואר מאוד וצגדיהן כצגדי היוניות
 ויקם מהן עם ויתנו לו כאשר נדרו * ומסס הלך אל נהר אנטלנטא וימצא מעבר
 הנהר גוים וצרות משוכות ושם מל האנשים הנקראים צלסון יון קינוקפלות וראשיה'
 כראשי הכלבים וימצא אחרי' צלתי ראשים ופיהם ועיניהם צחזיהם ומסס הלך אל
 ארץ אחרי' והארץ ההיא צתוך ים שצעה מילים וצא לשם ומלא עיר אליאוס היא
 עיר השמש ומדת חומת העיר כצי' ק"כ מילים ומגדלותיה מקושטי' מזהב ומאבן
 יקרה היא אסמירלר' ובה חכמים גדולים והיכל גדול וכתן ההיכל כושי וצו יעצרו
 עצודה לשמש ויעצודשם אלכסנדרוס את עצודתם ויצח צחמים לשמש וילך משם דרך
 שלשה ימים וימצא חשך ולא אור ומסס הלך אל מדינת כרס וקריקסס מלכי פרס
 ויקם ונלחם צחיס רצים וערי' מלאים מזהב וכסף ודצרים ממודים :

פרק שלשה עשר

ויהי אחר הדצרים האלה הוסיף עוד אלכסנדרוס
 לחפש העולם וילך עד קלות הארץ והמדצרות
 והימים ויעל על רוחו לעלו למרום צאורי השמים ולרדת לקרקעות הים הגדול והלך
 לקלות הארץ והמדצרות והימים וישם את פניו ויצא צצלה ויעש כן על פי מלאכות
 נוראות וחכמות נפלאות ככתוב בספר תולדות אלכסנדרוס וגבורותיו אשר חצרוהו
 הרעומי מלרים וחכמיה וכתוב עוד אלכסנדרוס אגרת ויודיע את כל זה למלמדו
 להועיל ארסעו * ויהי אחרי כן חשב צצלו אנטיפראס שר לצאו להמיתו צעשק' מס
 המות צצלו וירקם את המשקה מסס המות וישימהו צכלי עופרת כי למזקו לא מלא
 כלי ישימהו צו ולא יסצר רק כלי עופרת * וינסהו צכלי צרזל ונהשת וכלי חרס
 וזכוכית לא היה כלי אשר לא צצקע מרוב חריפותו * וישלח המשקה ההוא לאחר
 אליאוס

אליאום והוא שר המשקים לאלכסנדרוס • ויהי ציוס מימים ויקאוף המלך על אליאום
 שר המשקים ויכהו בשבט על ראשו • ויטעום האיש את המלך בלבו וינעור את האיצה
 בלבו ולימים אחדים עשה המלך לאלכסנדר משחה גדול לכל שריו ויועליו את משחה
 חסועתו ללאת ממלכות הודו • ושר המשקים אשר לו זכר את אשר קאף עליו ואת אשר
 הכהו על ראשו ויסקהו ממסקה הסס המות ביין וישח המלך את היין ולא הכיר ובעבור
 שעה אחתו כאלז גדול בכבד ובפחע פחאום לעק לעקה גדולה כאלו בחץ הכהו בלבו
 וישם ידו על לבו וילא רוחו וימות בצבל • וילן החכם משנהו וסמו פטא למעאום והיא
 חלגי ויחטוהו וישימוהו על עגלות ויליכוהו ממארימה ויקברוהו בעיר לאלכסנדריא אשר
 בנה על שמו • ושני חיי לאלכסנדרוס ל"ב שנה וכן י"ח שנה התחיל להלחם ובהיות בן
 כ"ה שנה נלח כ"ב מלכים ויכניעם תחתיו : ויכנע את כל הגוים כלם לעבודתו • ויום
 מולד לאלכסנדרוס היה החדש הנקרא פיחות בלשון מלרים והוא שדס אייר ברביעי בו ציוס
 רביעי כזרח השמש • ובחדש ההוא ברביעי בו ציוס רביעי כזרח השמש מת והוא מלא
 ממכתב נקתיצו אשר היה אציו באמי את משפט מולדו ואת רשם היום והשעה והרגע
 רק את קלו לא הניד לו אמנס הניד לו לאמר כי לא ימות מית נסח רוס אבל מית
 צהלה וחפזון ומיתה זרה וכן היה ויתר דברי לאלכסנדרוס המלך החכם וגבורתיו וכל אשר
 עשה הנם כתובים על ספרי מדי פרס ועל ספי ניקלאום וטיטוס וסטרבון ועל ספר
 סולדות לאלכסנדרוס וקורותיו אשר כתבוהו סרטומי מלרים וסכמיה בשכח מות לאלכסנדרוס
 המלך • וימי מלכותו היו י"ב שנה כי בן כ' מלך וכן כ' היה כשמת פילפוס אציו וימליכוהו
 ועיניו רואות אותו יושב על כסא המלכות :

ספר שלישי

פרק ארבעה עשר

ויהי אחרי מות לאלכסנדרוס מוקדון ותחלק מלכותו
 לחלקים רבים • וילך אנטיפאטרוס שר צבאו
 ראש צאלירא בארץ היוני במלכות פטרוס אשר היתה תחת ממשלת אציו ויקראה פטרוס
 על שמו ויהי עליהם למלך פטולמעאס משנהו הגדול והוא הנקרא אנטיגנוס גם נקרא
 אוילוס מלך במלרים וצאלכסנדר' ובצנחיהן ופולוקוס אוליקסור מלך בארץ ארס
 ותחפשו מלכותו עד צבל ועד מדי פרס • ודוקסין ונקרא שמה עוד רוסאןן והיא בת
 דריוס והיא היתה אשת לאלכסנדרוס ותשאר הרה בלכתו אל ארץ סודו מלכה על
 מקדיניה צעלה צרארקים הזקן אשר היה בעל לאחותה ותלד דוקסין בת דריוס היא
 רוסאןן אשת לאלכסנדרוס בן ויקראו את שמו המקדונים לאלכסנדרוס על שם אציו המת
 וימת פטולמעאס אוילגוס גם נקרא אנטיגנוס וימלך תחתיו דימטרואוס פוליאוקריטו
 וילכוד את עיר שומרון • וימת דימטריאו' ויקבר בעיר דימטריאה אשר בנה על שמו
 בארץ אדום וימלך תחתיו איפסולימי הנקרא פיליאלפו' בן פטוליאמיוס אוילגוס ליס
 שנה והוא בנה את מגדל פארין אשר בנמל לאלכסנדרוס אשר יראו בו עד היום נפלאות
 כי בו מראה יכירו זה כל אניה או אכיות תבואנה ממרסק לביא אמון והוא המגדל אשר
 התחיל לאלכסנדרוס לבנותו ואחריו פטולמעאוס אציו ולא השלימו • והמגדל ההוא נבנה
 על פי חכמת הקסם ומורד כחות הככבים ויחבוננו בו המצינים ויכירו בו אומות

יוסיפון פרק יד

חב

חכמה נורא' והוא הציא תחלה את ספרי היהודים מארץ אוליבאה ששם עלו שבעים רבים לשכון וישם אותם באולרו באלכסגוריא ויבקש להעתיקם ולתרגמם מלשון עברית אל לשון יונית ובימיו ילאו היהודים אשר במצרים חפשי' וישקטו מעול המלכות וינוחו ואז שלח הוא אל ירושלים ויקח משם את אלעזר הכהן החכם אחי שמעון הכהן החכם ויפתור לו את כל ספרי היהודים מלשון יהודית אל לשון יונית. וימת הוא וימלוך תחתיו אימפראיס הוא קיסר רומי בלשון יונית וימת הוא וימלוך תחתיו אימפראיס הוא קיסר על רומי ועל מצרים ועל ירושלים ועל מקדוניה ועל צבלומדי ופרס:

פרק חמשה עשר

בשנת ס' לאמפראוס הכניעו הרומיים את קאלאב"ר'א ויקחו את מדינת מעס"ינה וזה גלות רביעית למעסינא בשנה ההיא הכניע אילראנוס אפטוס את איסקליאה תחת הרומיים בימים ההם היה ארסטאטלים החכם ברומה ויעץ לעשות וזו נחשת ברומה כי בתחלה לא היו נושאים ונוטחין ברומה עד ערך גרגר שיעור' כי אם בזוי כסף ובמטבע כסף ובשנת קכ"ד לאמפיראוי נלחמו הרומיים בקרקוסטה וילכדוה ובשנה ההיא גאו גויי קרקדונין על הרומיים בסקילאה מארץ קרקדוניאה אשר במלכות אפריקא וילחמו עמה וינצחו הרומיים. ובשנה ההיא המליך אימפראוס קיסר את אמבריוס במצרים וימלוך עליה כ"ז שנה. ואז בנה ניקודימון את נקדומינאה היא העיר הגדולה ואז הניח איטידוקס הקטן מלך אסינא את עם אסינא ויבנה את עיר קרטגינה אשר בנהר אוריגנטון במלוי אימפראוס קיסר רומי.

ובשנת

קל"ד לאימפראוס נולדתי אני יוסף הכהן בר גוריון הכהן ואני הוא יוסף הנקרא יוסיפוס היהודי אשר הסיפור עניו בעולם כי כתב ספר מלחמות ה' והוא החלק הששי מזה הספר ובחלק ההוא והוא הספר הששי תראה עיר עדומי על זה נאמנה. ובימים ההם הרבו הרומיים לרבעה רבוא באנטיאוס ובשנה ההיא היה והושע בן סירך שר וגדול על היהודים: ובשנה ק"מ לאומפראוס מלך אפטולמוס הנקרא פילאטוס צמארים י"ז שנה ובשנה ההיא שלח אמפראוס קיסר רומי את מרקוניאוס ואת איפולמיס ויחריבו את סרקוסטה וילכדו את קפוא"ה ויכניעו עוד את כל איסקליאה תחת יד הרומיים כי בגדו עמה בהם. ובשנת קמ"ד לאמפראוס קיסר מלך אנטיוכוס הגדול על אנטיוכיא במאות אמפראוס קיסר רומי והיו ימי מלכותו ל"ו שנים ובשנה הראשונה למלכותו בא על ארם וילכדו את ארנו ויעל על ארץ פליפפוריא וילכס בה ויוצא את פילאפטורי מלכה וילכדהו חי. הוא אנטיוכוס המלך הגדול אשר פסה ופחה את היהודים להוציאם מאמונתם ולהאמין באמונת היונים ולא לבדו לשמוע לו ויקלוק עליהם ויבנה בחיל גדול וימית יהודים רבים ויחריב את ירושלים עיר הקדש והוא גלות ירושלים השלישי ויקח את עושר ההיכל ואת אוצרות י"י החריב והשמיד ובאחרונה עמדו עליו ועל אנשיו בני חשמונאי הכהן וינצחו' ויהרגו היהודים מהם פ"ט אלף גבורים. ובשנת ק"ן לאימפראיס היתה מלחמה גדולה באי סיציליא' כי עמדו עבדי יושבי האי על אדוניהם ויהרגו מהם רבים וישלחו להודיעם לרחם לרומיים וישמעו הרומיים את הדבר הרע הזה ויתאבלו וישלחו את לוקומס שר צבא מלכות רומי ויכבשם ותשבת המלחמה. ובשנה ההיא הי' הורקנוס הכהן הגדול נלכס על עיר סומרון הנקרא בלשון יונים פיניספין וילכדה ויחריבה עד היסוד ואסרי כן נבנתה עוד ע"י הורדוס הנקרא שמה

שמה **קנוסטא** ואז נשרף מקום קפריסוניאס והוא מצר צעיר רומה ואז לקח טגריס
 מלך ארמניקים את כל מטריות לאשה וילגלג בלגלג בחיל גדול כחול אשר על שפת
 הים וילחם עם אנטיוכוס הגדול המלך בארם וילחמו ויעצרו ממלכותו
 ויכנע תחת ידו את כל הארץ ההוא עד ארץ פלסטים הנקרא בלשון ערב
 פלסטין. ומהשנה ההוא החילו הארמניים והם העמלקים להכנע ולתת גם לרומיים
 ובשנת קפ"ז לאימפראוס קיסר רומי נכנסה עיר פומפיא על יד פומפיאוס המלך ובשנה
 הסיא העצירו הרומיים את ארץ אלכאניה ואת ארץ אבוריא ואת ארץ קולוסים ואת
 בני ערב כלם תחתיהם. ואז היה המלך פומפיוס מולך על ירושלים ויעצור את ישראל
 בעבודה קשה. ובשנה הסיא לכדו הרומיים לירושלים כי עלו על פומפיאוס וילחמו עמו
 וילכדוהו ויהרגוהו על אשר לא חמל על היהודים. וארוסתובולוס בן הורקנוס הראשון
 היה אז מולך בירושלם תחת יד פומפיוס ויקחוהו הרומיים לשבוי על אשר תרד
 ברומיים ובטח בפומפיוס אחרי מות אביו ועל זה שנתה מלכות ארסתובולוס והוא
 גלות ירושלם הרביעי. ובשנת ד' אלפים וארבע מאות ושבעים לבריאת עולם
 ולחשבון הגוים בשנת קפ"ד לאימפראוס קיסר רומי מלכה קליאופטרה גם אנטיוכוס הגדול
 מלך ארם שמלך במצרים כ"ב שנה: ותמלך גם על ירושלים ועל היהודים אבל חמלה
 עליהם ולא נקמה נקמת אביה מהם: ובשנת כ"ב למלכות החריב קאסיאוס המלך
 במנות קיסר רומי את עיר אסיאה. ויעל גם על ירושלים ולחם עם
 היהודים וילכדם וישלול את ההיכל והוא גלות ירושלים השמיני.
 הוא החריב עוד את האי הנקרא רודוס ואיי הים וערים רבות
 סביבו כי כאשר מת רודן מלך רודס מסר את מלכותו ביד הרומיים. ובשנת קפ"ה
 לאימפראוס ססק אנטיוכוס מגדולי מלכי רומי וקיסריא את קליאופטרה המלכה כי
 הללו אותה אליו. וילג מרומה וילך בארץ פרס וילכדה וימלך עליה ומשם חזרה ללכת
 אל ארץ טורקים כי שם היתה קליאופטרה אז. וכשמוע קליאופטרה את שמעו ילגה
 ממדינת פרס הגדולה לקראתו ותקבלהו בשמחה וחביאהו אל המדינה וילכו שניהם
 יסרו באלכסנדריה המדינה ושם נשא אנטיוכוס את קליאופטרה לאשה ומשם הוליכה
 עמו אל רומה ויגרם את אשתו אקטאביאס הראשונה אשת קיסר המלך אוקטאביאוס עם
 בניה מביתו ומלכי הרומיים כאשר שמעו את הרעה והשרפה אשר עשה אנטיוכוס
 קיסרם כי נשא אשה על אשת המלך אקטאביאוס ויסכימו להסיר את כתר הקיסרות
 ממנו ויעשו כן וימליכו לקיסר על כל מלכי הרומים את אנטוניאס אחי אקטאביאוס
 וישאר אנטיוכוס מלך לבד ולא קיסר ויהי מלחמה עלוה בין אנטוניאס הקיסר ובין
 אנטיוכוס המלך על אשר גרש אחותו ויבצר הקיסר אנטוניוס על אנטיוכוס המלך ויהרגו
 ויהרוג את קליאופטרה ואת ניאוס וקיסריוסם בניה ויפקוד אנטוניוס הקיסר במצרים
 את קרטיליאוס למלך ויהי מלכות מצרים מאז לרומיים רצ"ה שנה. ואז נלחמו הרומיים
 באי קנדיאה הוא האי הגדול מכל האיים הקרובים אליו אשר המה שבעים איים
 בגבולו ולא היה למלכות רומי אז אי יותר נכבד ממנו. ובשנת קפ"ה שנה לאימפראוס
 מלך סורדוס בן אלטיפרוס האשקלוני על היהודים ועל ירושלים וימרוד ויבגוד במלכות
 רומה ויעלעלו אנטוניוס הקיסר וינלסוהו ויתפסוהו מי ויאסרוהו וישלחו אל רומה בכבלי

יוסיפון פרק טו

ברזל וילך אבוסטוס הקיסר אל ארץ קטזרוס וילכדה. ובשנת ק"ל שנה לאפרואוס כבש טיבריאוס שר לבא אבוסטוסאס עיר סברומיניוןמלאריניוןהמלךהראשוןאשר קראוהו בלפיוס אימפיריאוס ובאורו קיסר והוא הקיסר הראשון אשר ראיתיו אני והוא אשר השיב חק הקיסריות פעם שלישית במדינת רומה כי מלך עליהם בחזקה והוא המלך יוליאוסאשר מלך ברומה בחזקה ותתסוק מלכותו להיות גברת ממלכות. וימלוך על רומה ברשע חדש אב ובאב גם בן מולד ולכן קרא שם החדש יוליאוס כשמו ועל ידו גברה מלכות רומי על כל הממלכות ואסריו נקראו מלכי רומה האמפרוסים קיסרים כאשר נעיד על זה עוד בפדות נאמנה בספר הששי הנקרא מלחמות י"י והוא החלק הששי מספרנו זה. וזהו המלך החכם בחכמת התכונה והמספר יותר מכל המלכים אשר מלכו ברומה לפניו והוא עשה חשבון עשר השנים לנוצרים וליונים ויהי במלכותו ד' שנים וה' חדשים. והקיסר הגדול והוא אבוסטוס אשר זכרנוהו הוא דמה אל יוליאוס בחכמה ובגבורה ומצני בגיו הי' וימלוך אבוסטוסהקיסר במלכותו כ"ו שנה וימלוך הורודוס על פי אבוסטוס הגדול ל"ז שנה ויהי אזהב נאמן לישראל ויום תחלת מלכותו היה ר"ח אלול ויקרא את שם חדש אבוסטוס על שמו והוא בנה את ההיכל אשר בירושל' אשר החרבו אנטיוכים וכזהו הורודוס פי שנים ציופיי באורך וברוח ובגובה גם היא בנה את עיר שומרון חסלה ויקרא שמה סביעין ופתרון זה השם ליזרואה. כאשר כתבנו למעלה בספר השני בסופו כי אחרי נח אלכסנדרוס מוקדין את דריוש ואחרי משלו על כל העול' ויקרבו ימיו למות מת המיתה אשר הודענה שם ואחרי מותו נחלקה מלכותו לד' ראשים גדולים ממספחתו וכי הראש הא' מהם היה ברדקוס זקן מזקי מקדוניא' אש' משל על כל עם מקדוניא' עם דשואן אשתו וגם שמה דוסקין אבוסטוס הקיסר הגדול הזה נכד ברדאקוס זקן מקדוניא' אשר ישראל בשלוה בכל מקומות ממסלת עולו. ואמנם הסלקים האחרים אשר הגיעו לשלשת הראשי' האחרים ממלכות אלכסנדרוס אחרי מותו הם המה אשר אכלו את עם יהודה וירושל' ויכלוהו לולי אלהינו אשר עמד לגדור פרזותינו והעיר את רום כהניו החשמונ' לנקום נקמת עמו כי כמעט אבד זכר עם יהודה וירושלים כאשר נכתוב בספר הכ' :

פרק ששה עשר

ויהי אחרי מות ברדאקוס הזקן המולך על מקדוני האוהב לישראל וימלוך סלוקוס בנו תחתיו אבי אבוסטוס הקיסר החסיד אשר זכרנוהו. ויהי סיליקוס ושמו עוד סוליקוס איש מלא רחמים וימשול על מקדוניא' ועמהוימשול גם על ירושלים ועל עמה ועל עם יהודה. ותהי ממסלתו בנחת וברחמים עם יהודה וירוש' ולא לחץ אותם ולא העבירם בפרך ולא הלכו אליו פריצים מצני עמנו רשעים בני בליעל ויאמרו לו הנה באנו להביד אליך עושר המקדש אשר בירושלים אין קץ להמון הכסף ולזהב ולאזנים היקרות אשר בו כי אין מספר וכל זה נאות להיו' בהיכלך אדונינו המלך ומה יעשה המקדש בו ויפתוהו על זה וישלח המלך לירושלימה אחד השרים מצני מספחתו ושמו אליאדור' לקחת את הכסף ואת הזהב ואת האזנים היקרות אשר במקדש י"י. ויבא השר אל ירושלים פתאום וישלח אחרי הכהן הגדול אשר היה אז. ויבא הכהן אליו ויאמר מה אדוני מבקש מעבדו ולמה באת פתאום יהי' בואך שלום. ויענהו באתי על דבר הכסף והזהב והאזנים היקרות אשר במקדשכם אשר הוגד לאדונינו המלך לשאת אותם אל אדונינו המלך

המלך ויענהו הכהן ויאמר למה יבקש המלך לשלול הזהב אשר בבית אלוה הגדול
אשר צידו נפש כל חי והלא חין שמה כי אם אשר נדרו ונתנו תלכי מרי ופרס צימיהם
ומלכים אחרים אחריהם לאורר לאלהינו לבדק ביתו גם לתת נדקה למסית יתומים
ואלמנות . וגם אדונינו המלך סילוקים עשה בן ואנחנו מתפללים אל יי אלהינו
בבית הקדוש אשר נקרא שמו בו בכל יום ויום לסיי אדונינו המלך ובניו ואנהביו .
ולא שת לבו אליאורוס אל דברי הכהן וישם שומרים סביב הסיכל עד ליום המחרת .
ותהום כל הפיר כלילה המוא ותהי בה בבית רבה ולעקה גדולה ומרה עד מאד וישלחו
הכהנים ויקראו את כל העם זקנים וזקנות בחורים ובחורות ילדים וילדות שרים ושרות
ויגזרו עליהם לעפוק אל יי ויזרקו אפר כל העם על ראשיהם ויענו את נפשם גם
הילדים עמהם ובכל ענוי לום וזולתו ועד מהיונקים מנעו חלב וינעקו אל ה' ויתפללו
אליו ויבקשו ממנו לשמור אותם ופקדונם אשר הפקד בבית ולא יבא כבוד הבית ביד
האויב וגם הבחולות היו שבו בבית אבותיהם פרושות ידיהם השמימה בעד החלונות אשר
בבתיהן ולעפקות אל יי . וחנניה הכהן הגדול עומד מתפלש באפר לבוש שק ומדיו
קרופים עם יתר הכהנים אשר למקדש וכפו פרושות לשמים ומתפלל אל יי אולי יתרחק וירחם
ויהי ממחרת ויבא אליאורוס וכל שרי גדודיו עמו ויאמר לעור והלך בחוך מקדש יי
ויבא עד מקום הקדש . ויי השמיע באזניו ובאזני הבאים עמו קול רעם ורעש גדול
סזק מאד ויברחו כל גדודיו וכל הבאים עמו מקול פחד הרעש הרעש ויתחבאו כאשר
מצאו וישארו אליאורוס לבדו וישא עיניו וירא אים בקדש ומראהו נורא מאד בלבוש
זהב ונוץ באבנים יקרות ומבור כלי קרב מזהב והוא רוכב על סוס אדיר ועלום והסוס
הולך ונא לקראת אליאורוס מדג ומקפץ . ויקרב אליאורוס אל הסוס ויכהו הסוס
ברגליו ויפילהו ארצה ויעמוד עליו . וינו הרוכב לשני בחורים אשר היו אתו לבושי
זרים ובדיהם שופים לאמר הכו גם חכו את האויב . ויכו את אליאורוס מזה אחד ומזה
אחד בשופים מכה נמרצת עד בלי חמלה ויאלס האים ויהי בין מות לחיים ויעצוהו .
ויקרבו בחורי הכהנים וישארוהו על שכמם וינאיוהו מהמקדש ויחטו אותו לאנשי ויוליכוהו
באסלו ויפול על מסתו וישכב אלס ולא פתח פיו ולא דבר וגם לא חכל את כל מאוהה
ואז הלכו זקני מקדון והשרים אשר באו עמו אל חנניה הכהן ויחטנו ויבכו לפניו
ויאמרו לו בי אדונינו התפלל בעד עבדך אליאורוס ובעד כל עבדך השרים אשר באנו
עמו ונחיה ולא נמות . כי ידענו אשר חין אלהים בכל הארץ אלאי אלהיכם כי הוא
עשה את כל העולם ונשמת כל חי צידו ואלהי העמים תוהו והבל . ויתפלל הכהן אל
ה' ויעל עולות וזבחים בעד אליאורוס . ויבאו שני הבחורים המכים אותו בשופים אל
אליאורוס בשלום הלילה ויאמרו אליו שמע אלהי אלהים את חפלת הכהן בעדך . ועשה
קום לך אל חנניה הכהן והשתחוה לפניו ארצה כי בעבורו נשמך יי והנך תראה מופת
כי כאשר יאור היום תדבר . ויהי בבקר וינסה אליאורוס את לשונו וידבר . ויקם על
רגליו וילך אל חנניה הכהן וישתחו לפניו אפים ארצה . ויבדך את יי אלהי ישראל
ואת הכהן ויתן כסף וזהב למנחה לאור בית יי ולכהן : ויהי ממחרת ויקם וימחר
לאסור מרכבתו ואת עמו לקח עמו וירכב וילך אל מקדוניה אל המלך סליקוס .
ויאמר המלך אליו שלום מה לך בירושלם זה ימים רבים ויענהו אם יש לאדוני המלך
אויבים אשר יבקשו את נפשו ושלם אותם אל ירושלם ויבאו אל מקדשה ואל הסיכל
אשר

אשר בו כי אם בא יבואו אליו שם ימותו כי חלום גדול הוא חלמו והוא ישחית את לרי יהודה וירושלם • ויספר למלך את כל אשר קרהו ואת כל אשר ראה וגם הסרים ההולכים אתו ספרו למלך כמוהו ויפלא הדבר הפלא ופלא ציני המלך סילוקם ויחפש את פריצי עם ישראל אשר פתוהו לעשות כן וכל אשר באו חמת ידו מהם ויהרגם בהרג עז • ולא יסף עוד סילוקם לשלום ביתושלם להרע ואולם מדי שנה שנה שלח מנחה לכבוד ההיכל אשר ליי' בירושלם כל ימי חייו ויאהבו כל מלכי הארץ לשלום מנחה לכבוד את ההיכל אשר בירושלם :

פרק שבעה עשר

ותלמי המקדוני משנה המלך אלכסנדרוס מקדון אשר הומלך על מלכות מזרים ואגפיה צמות המלך

אלכסנדרוס היה איש חכם ונבון ואוהב לקרוא בספרים מאי זה חכמה יהיו ומאי זה דת ומאי זה עם יהיו • ותשאל נפשו לקבץ ספרי הדתות אשר יוכל למצוא בבת מלכותו לבחון בהם דעות אנשי העולם ככל אשר יוכלו לקבץ ושם האחד אריסטיוס ושם השני אנדריאוס וילכו ויקבלו ספרים הרבה מספרי מדי ופרס וממלכי שאר הלשונות ויבואו אל המלך • ויאמר להם המלך כמה ספרים בידכם ויענוהו חשע מאות וחשעים וחמשה וישימם המלך עד מאד וישתק ויאמר הנה ונוסיף עוד חמשה ויהיו בידינו אלף ספרים ונבחנו בהן אלף דעות ואלף פסקמות מצני העולם • ויאמרו לו אריסטיוס ואנדריאוס אנדריאוס ושירו ותבמיו אדוננו המלך דעה כי לשוא נעמלנו ויגענו ללכת לסבוב את רוב עולם ולקבץ את רוב הספרים אשר הביאונו אליך כי כלם באשר הם ספרי הכל ואין צם מועיל • ואם על המלך עוז יחזוב אל ירושלם אל הכהן הגדול והוא ישלח אליך מחבמי היהודים אשר בירושלם היודעים לשון יוגית והמה יצארו לך את ספר התורה אשר אחס ושאר ספרי הנביאים הנמלאים עמהם כי הספרים ההם הם ספרי הקדש בצאתם וכל הספרים הנמלאים בעולם אודות הדתות בלחם ספרי תורה והכל המה • ויעש המלך כן וישלח ספרים ומנחות אל הכהן אשר היה בירושלם בימים ההם ויצקש ממנו את הדבר הזה • וישלח אליו הכהן שבעים זקנים כהנים חכמים ואת אלעזר הכהן הראש הוא אלעזר הכהן החכם אשר בוחן וגסה בנסיונות המות על ידי פוליפוס הרשע צימי אנטיוכוס המלך האכור וההרג על קדושת חורת יי' ככתוב בספר הרביעי • ויהי בצוא אלעזר הכהן הנזכר עם השבעים זקנים הכהנים החכמים המלוצים במזרים ויקבלם המלך בכבוד גדול • ויתן להם תלמי המלך שבעים בתים ויבדל איש מרעהו ויתן לכל אחד מהם סופרים יוגים יודעים לבון יוגית ומחכבם וסכתחם כמשפס • וילום כאמר כחצו בספרים ככל אשר יורו אחכם הכהנים ואל תפנו לנטות מעלינת דבריהם ימיו ושמאל • ויצארו הכהנים את ספר התורה ואת שאר ספרי המקרא כ"ד ספרים וימליצום מלשון הקדש ללשון יוגית ויביאום לפני המלך ואלעזר הראש וילו המלך לקרוא באזניו את אשר המליצו אחד אחד מהם את אשר המליץ והנה מליצה אחת ודעת אחד באור אחד לכלם • וישמח המלך מאד על זה ויאמר אל אריסטיוס ואנדריאוס יהי האלהים בעזרכם אשר יעלתם אותי על אחת ונכון כי עתה ידעתי אשר ספרי היהודים בדתיהם הם ספרי החמת מכל ספרי שאר הדתות ובלב מצניהם חנוח חכמה • ויחר ספרי הדתות אשר לאומי העולם הלא המה הכל ושהו ושוא ואין צם מועיל ונביאיהם חזו שוא ותפל וילו ויביאו מלכותו בסף וזהב ויתן לאלעזר הכהן הראש נכחים הצאים אליו וגם לעם

הכהנים הנאים את אלעזר נתן מתנות מכסף זהב ובגדי מלכות וישלחם ירושלימה ויחן לכל אי וא' מהם ק' דרכמונים זהב * ועוד שלח חפשי' ביום ההוא מהיהודים הנותרים מהם לאיזרחיו ק"ג אלף איש מיהודה * וגם לכהן הגדול אשר היה בירושלם צימס ההם שלח מנחה מכסף זהב וסגולת מלכות * וישלח מנחה לחלהינו ולבדק ביתו שולחן מזהב עם כלי זהב מהור והמה כלי מלכות ומשקל זהב כלם אלף ככרי זהב ויחרות בשולחן הזהב אשר שלח חבנית כל ארץ מצרים וחבנית נהר שיחור וחבנית יאור מצרים ואיך יולא ועסקה את כל ארץ מצרים * ויעש לשולחן מסגרות סביב ויחרות צס חבנית כל ערי יהודה וירושלם ולא נראה בשולחן הזה ככל הארץ וישלחם חלמי המלך ירושלימה מנחה לבית האלה הגדול הגבור והנורא על כל אלהי הארץ והוא אלהינו אלהי עולם יי * ויהי אחרי ימים רבים וחלמי המלך החכם הוא מלך מצרים נאסף על עמו וימלוך חלמי בנו תחתיו ולא נבונה הממלכה בידו כי החרידו אנטיוכוס הרשע כשמעו כי מת אביו : ויעל עליו אנטיוכוס מלך מוקדון ויכהו וימיתו ויקם כל ארצו מידו וילכוד את כל ארץ מצרים וימלוך עליה * ויתר דברי חלמי ותכמתו וגבורותיו וכל אשר עשה בלא הם כתובים על ספרי יון ומדי ופרס :

ספר רביעי

פרק שמונה עשר

צימס ההם צראשי' מלך אנטיוכוס על ארץ מצרים הסתילו לצמות מלחמות גדולות ומוראות צעם יהודי כי אנטיוכוס הרשע בהכותו את מלך ארץ מצרים וימלוך עליה גבה לבו עד מאד * ויעש כלם גדול צחמונתי מזהב לחלוא ויגזור אומר וישלח צכל מקומות ממסלתו לכל עם ועם להסתחות לכלם ההוא ויאחזו כל הבוים אליו וישתחוו לו * ויבואו מפריצי בני עמנו כמו אלקימוס וחביריו אל ארץ מצרים אליו וישתחוו לכלם ויעוררו את המלך להרע לישראל : ואז נראה מופת מהאלהים בירושלים עיר הקדש כי באו צה מ' יום צין השמים וצין הארץ דמות סופי אש ורובציהם נושאים צידם כלי מלחמה אשר לזהב לזהב ואשר לכסף לכסף ואשר לצרזל לצרזל ואשר לנחשת לנחשת וכלחמז' אלה למול אלה מ' יום ויפתחו חכמי ישראל את פתרון המופת לאמר כי זה אות אשר צוררי יהודה וישראל יכרתו ומן השמים ילחמו עם אויבנו ואנחנו נחריש * ואנטיוכוס הרשע מהרה יפול צחרב כי יהרגוהו מצני עמנו וינקמו את נקמת ישראל ממנו * ויבאו מרשעי ישראל מפריצי עמנו אל המלך אנטיוכוס ויאמרו אליו כדברים לאמר נראה מופת בירושלים כה וכה וישמחו עמה צו והמה אומרים זה מצער כי אנטיוכוס המלך מהרה ימות ויורד מגדולתו והם ישמחו על מפלת ארוננו המלך ויקצף המלך מאד ויבוא אל ירושלם פחאום וילכדה ויכה את עמה לפי חרב ויהרג הרב רב וגדול בירושלם ויולא צגלית עם רב וגדול ויפזר את כל עדת החסידים והחכמים אשר נחוכה ויזוסו היערה וישבו שם ויאכלו עשבים כבהמות ויתחבאו כחיות ציער והמלך הרשע הזה אנטיוכוס לא רב לו אשר הרג והגלה והעציר אבל צלחתו מארץ יהודה עוצ צה משריו לעמות את עם יהודה : ויפקד המלך את פוליפוס הרשע עליהם ויזהירוהו ללחון את עם ישראל ויהודה והוא איש גבור קיל וילוהו לאמר כל אשר יאות מהם למצותי וישתחוה

יוסיפון פרק יח

וישתחוה אל כלל תמונתי אשר הרימוני ויאכל בשר חזיר וילא מדת חורת משה יחיה
 וכל ממאן בזה יהרג בלי סמלה • וילזה עוד לאמר מנע את העם מלשמור שבחתיים
 ומלחוב את חגיהם ומלמול את בניהם וצוה חכיעם כרונך • וישאר פולפים פקיד
 על כל ארץ ישראל והמלך אנטיוכוס הואיל ללכת לדרכו מקדוניה ופולפוס איש חיל
 וגבור וישוב את כל ארץ יהודה וירושלם ויעש כדבר המלך • ואנטיוכוס עודנו בירושלם
 וימנע את העם מלשמור את מצות התורה ומשמרת אלהינו ויחיה את רשעי עמנו
 ואת הפריצים ויהרוג רבים מעדת החסידים : בימים ההם נמלאו צי נשים אשר מנו
 את בניהן אשר ילדו וילשינו אותן אל פולפוס אנטיוכוס ויצאו עמנו ויצו פולפוס ויתלו
 את היולדות ההן בדריהן וילדיהן • עממן ויתלו אותן ואת ילדיהן ויענו • ואז נתפש
 אלעזר הכהן החכם שר הכהנים והוא אלעזר הכהן אשר נכתב בס' הכ' כי הלך אל
 מצרים בימי תלמי להמליך אליו את ספרי הקודש ככתוב שם • ויביאו את אלעזר הכהן
 לפני פולפוס ויאמר אליו פולפוס כדברים האלה אלעזר הכהן הלך איש חכם וגבון
 אתה אל לא תעבור את מצות אדוננו המלך עבוד בללמו ואכול מבשר זבחו ותחיה ולא
 תמות • ויען אליו ויאמר חלילה לי להפר את מצות אלהי שהוא אלהי העולם הזה
 והבא ולעשות את מצות המלך אנטיוכוס אשר ימיו כלל עובר • ויקחהו פולפוס בסתר
 ויאמר לו הלא ידעת כי אהבתיך וכבדתיך זה ימים רבים מזמן היותי משרת לתלמי
 המלך כי באה אליו להמליך לו את ספרי תורתכם ונביאכם ועתה תמלתי על נפשך
 ועל שיבתך ולא תסבול נפשי להרע אליך יוקח נא מעט בשר מבשר זבחיכם אשר אחס אורכתי
 מהם ויומן לפני העם ותאכלהו ויאמרו מצחתי כלל המלך אכלת ותחיה
 ולא תמות ויהי כשמוע אלעזר הכהן את דבריו ויתבונן בקדושת כהנתו ובתפארת סכנתו
 ובגדולת יהודותו ובהוד עבודתו וילעג על דברי פולפוס ויאמר לו שמעני היום אתה
 פולפוס פקיד המלך אנטיוכוס • בן חשעים שנה אנכי היום ותדבק נפשי מאז ליראה
 את יי אלהי ישראל כל הימים באמונה ואין אבא היום ליראה אותו במרמה ולהפר
 בריתו כי ארמה בני אדם לאבד נפשותיהם • כי אם כה לעשה אחטא את ישראל
 ויאמרו הבסורים הגה אלעזר הכהן בן ל' שנה עזב את תורת אלהים והפר בריתו
 ותדבק נפשו בצחור תעוועי כלל המלך ועתה מה לנו עוד חלק ונחלה בתורת ה'
 ויפרו גם הם תורת אלהי ויעזבו את תורתו וילכו נפשותיהם לאבדון ולמהומה רבה
 ועתה חלילה לי לטנק את קדושתי ולטמא את פיהי שיבתי ולתת במרמה לבסורים
 האלה אשר אחי רפיון ידים באמונת תורת יי • כי יאמרו הגה אלעזר הכהן בן ל' שנה
 פשע מתחת ידי אלהי ובחר להיות עובד להבלי הגוים ותעוועי אלמיהם ועתה בואו
 וגעשה גם אנחנו כמוהו וגרדפה אסריו • והגה אתם לכם יכולת להמית הסייזולהעדיר
 מהם חיי העולם הזה כי תהרגו וכי תמיתו אבל אין בידכם יכולת על המתים לשפסם
 או להחיל אותם מן האבדון אף כי להסיתם • ואני בהמליצי את נפשי היום מידכם
 ואעשה רצונכם איך מיר אלהי אגלל ואמלט ואין לי מנוס מידו לא חי ולא
 מת • והלא הוא ממעלתו על החיים להמית ועל המתים להחיות אמותה הפעם את
 המתים הזה ואעזבה אחרי גבורה לעמי ולבסורי ואתם תמיתוני פה ואלהי ישראל יסייני
 שם • והבסורים בראותם אותי מות פה על ידכם כי לא ארצה להפר ברית יי יאבדו גם
 הם לעזוב מיתחם למען יקר תורת אלהינו ונהיה אני והם כלנו חיים • וכשמוע פולפוס
 את הדברים האלה ויהפך לו לאכזר וירע לכל ישראל בכל מאורדו ויצו ליסר ולהכזיב ולחלל

ולטנק ולטמא כל חסיד • ויזו עוד ליסר ולהכות את אלעזר הכהן ולחללו ולטמאו
ולטמאו בכל טומאה ויהי בהכותם אותו בכל מיני מכות בלי חמלה ויאמר אליהו
אשר הבאתני עד הסיבה הזאת אתה ידעת כי יכולתי להציל נפשי מן המות הזאת אבל
לא ספאתי כי אהבתיך והנה הם יכוני מכות נמרצות אשר אין בי כח לשאת אותן אבל
לאהבתיך ויראת שמך הלא הם צויות בעיני ונחשבות כאין ואסבלם בכם וגבורה ואתה
למען רחמיך רחם קהל עדת ישראל והצילם מכף כל אויב וסיוע ושוב מחרון אפך
והנחם על הרעה לעמך • ויהי ככלותו לדבר אל ה' ולהתפלל ויסגר פתח חיו ביומו
וימת ותשלם נפשו ויקן את חלקו בעולמו ויעצוב אחריו גבורה וכן לעמו ובחוריו •
פרק תשעה עשר ואז כתבשור' אחים בני אדם אתה ושם האדם
סנה ונתפשו עמה ויצאום אל המלך אנטיוכוס

האכזר כי עוד לא הרחיק ללכת מירושלים מרחק רב למען יראה מה יעשה פוליפוס
פקידו במשפטו עם ישראל וציהודה ובירושלים (ובעבור כי מחועב צער חזיר והרום תבאש
צטרו שסופו שימות באכזריות האכזר שונא חללים) ויצא האחר מהאחים והוא הגדול
לפני המלך וידבר אליו המלך דברים רבים לפתוחו להפר את בר' ה' ולנטוש תורת אמו •
ויען את המלך ויאמר מה לך להרבות דברים ולקרוא באזניו וללמדנו חורות תענועין
כבר למדנו אבותינו את תורת ה' • הנהנו ועלינו (את ה' כי) לקבל את המות על ה'
ועל תורתו כי בן ערבנו לאבותינו ומה לך לדבר עוד רק נמחרנו לעלות אל ה'
אלהינו כי חמיתנו • וישמע המלך את דבריו ויקצוף מאד ויזו וישימוהו על האש
ויאמר לכרות את לשונו ואת ידיו ואת רגליו ולפשוט עור ראשו ולתתם על המחבת
אשר על האש לעיני אחיו ולעיני אצו והמה רואים • ושאר הגולם צה וישימוהו צקיר
גדול מנשחת על גמלים ויהי כצוא הכחור למות ויזו העלך את פוליפוס לאמר להסיר
את האש מתחת הסיר כי לא ימות במהרה ודעתו היתה כי צה יפחיד את אמו ואת
אחיו ויודו לו והמה אז צראותם כי מת אחיהם על ה' ה' מאמלים ומחזקים זה
את זה צראותם כי מת אחיהם ויאמרו איש אל אחיו הנה זאת היא
הנצואה אשר דבר ה' ציר משה עבדו אשר דבר משה עבד ה' בשירתו לאמר כי ידן
ה' עמו ועל עבדיו יתנחם ונעלה נפשנו צעיני ה' ומה יקרה כי נהיה עבדיו אף כי
יתנחם בנו עתה על כל הרעה אשר דבר לעשות לעמו וירחם עליהם • וימת הראשון
מהאחים ויצאו גם את השני ויאמרו לו שרי המלך ומשרתיו שמע נא את מצות המלך
ולמה תמות ביסורים גדולים כאשר מת אחיך • ויען אליהם ויאמר מהרו האיש מהרו
החרב ועשו בי כרצונכם ואל תגרעו לי דבר מכל אשר עשיתם לאפי כי לא נופל אנכי
ממנו בחסידות ובטהרת הנפש וביראת אלהים • ויזו המלך לכרות את כל אבריו ולהשים
אותם על המחבת אשר על האש ולעשות בו כמשפט אשר עשו באחיו • ויען הוא ויאמר
אל המלך הוי ואוי עליך אכזר על נפשותינו התחשבות כי חקת את נפשותינו וחזרונו
אותן בכנדיך לעשות בהן כחפץ • הן הנה הולכות אל האלהים אשר נתן ואל מקום
האוויר הגדול אשר עם ה' • ועוד נחיה חיים ארוכים אשר לא יהיה לה' סוף וקץ
בהקינו אלהינו את מתי עמו ואתה הרובי עבדיו ואתה נפשך חלך לדראון עולם • וימת
גם השני מהאחים • ויצאו את השלישי ויפן אליו המלך להביט בו ויפן הוא אל
המלך ויט ימיו למולו ויאמר לו הוי צר ואויב מה לך להפסידני בכל זאת לא נדאג

יוסיפון פרק יט

ולא ירע לבזו כי ידענו שכל זה רצון האלהים בנו לכפר בנו אל עמו ישראל ומן
השמים באו ומשם הביענו כל המשפט הזה וגם את הכל נקח ונקבל צאהצה ועשה
אתה צווי ונקלה בעינינו וכלין הם נגדנו כל ייסוריך ומשפטך כי מאת אלהינו נקוה
כבוד ומן והוא יתן לנו את שכר פעולתנו ואתה נשמה תהיה * ויתמה המלך וכל
שריו על גודל הנפש אשר הראה הבחור הזה ויפלא בעיניהם וימת גם השלישי מהאחים *
ויצא הרביעי לפני המלך ויאמר אל המלך אל תדבר אלי דבר אכזר כי לא תועיל
ולא תלכית מחשבךך איש בליעל לא תאריך עלי בדברים עשה רצונך בגוייתי ונשמתו
ילך אל אלהי חסועתי ואנחנו נמות על תורת ה' ואלהינו ישוב ויחינו ולפניו יקימו
ולך לא יהיה חקומה וחיים וימת גם הרביעי מהאחים * ויצא החמישי לפני המלך
ויאמר אל המלך אל תאמר בלבך כי מסרני בידך אלהים לגדלך וכי איש ראוי אתה
לזה גם לא משנאחו אותנו ירלה בנו לעמוד למשפט לפניו כהיום הזה רק מאהבחו אותנו
הביאנו עד הכבוד הזה ואתה לבוא תחשיב בלבך לאמר בזה תוכל לקיים חמונתך למלך
למען ימחה שמך ושם זרעך מכל העולם ויעשן אף ה' וקנאחו כך וכל בני ביתך
ריב ל"י עמנו והעיר אותך לעשות עמנו את כל אשר תעש' וכך ובזרעך
יעשה נקמה וימת גם החמישי מהאחים * ויצא הששי לפני המלך וטרם
דברו החל אליו דבר ויאמר אל המלך אנחנו ידענו רשענו ועון אבותינו כי סעלנו
לאלהינו * ועשה אלהינו מתרלה במותנו לכפר עב עמנו והנה אנחנו נמות ואתה אשר
מלאך לבך לנשוחנו כמשפטים האלה לעדדי אלהינו ונהלחם למולו תעזור לרעה והוא
ילחם כך ושרך מארץ חיים וימת גם הששי מהאחים * ויצא השביעי לפני המלך
והוא נער קטן ואם הבנים הקדושה היא חנה הקסידה ראתה את שבעת בנים נשפטים
בהרג משונה ביום אי' ולא פחד לבה ולא רגזה בנפשה ולא שחה לבה לאת אצל כלל
אחד מהם היחה משוררת ואומרי אם הבנים שמחה הללויה ותעמוד באומץ לב על
בניה הבהנים הנהרגים ועל איבדיהם המושלכים על הארץ ותשר הסירה הזאת בני
בני לא ידעתי איכה באתם בצעני ואלי לא רקמתי את גיוותיכם ברסמי וגם רוח ונפש
לא נתתי בכם גם לא גרמתי ולא רוממתי אתכם * אמנם האלהים אלהי ישראל הוא
יזר אתכם והוא בנה עצמותיכם והוא ארג את גידים והוא העלה עליכם את צשרכם
תלמעלה גה הוא כסה את צשרכם מנמעלה בעור והלמית עליו שערותיכם ויפה באפכם
נשמת חיים והוליא אתכם לאור העולם ואוירו ועתה אם נתחם נפסכם תחת תורתו
הקדושה למות מיתה קצרה ולהפרד מחיים קצרים והוא ישיב עוד את נפשותיכם בכם
ויציל עליכם רוח וחייתם ויילכס מהמות הארון וינחילכם החיים הארוכים ועל כן זאת
בני שכר יתן לפעולתכם ואשריכם על ככה ואשרי יולדיכם ויולדתכן יהי כן ה' עמכם
כאשר היה עם אבותיכם * ויתמה המלך מאומץ לב האשה ההיא גם פוליפוס נכלס
מאד כי נלחמו אשה אחת * ויאמר המלך הבישו אלי את השביעי כאשר הוא נער קטן
ואולי אוכל לפחותו בדברים לעשות רצוני ולא תתפאר עלי האשה הזאת לאמר כי נלחמתי
את אנטיוכוס המלך בחזקי ואמלתי את בני למות על תורת אלהינו ויבישו את השביעי
למלך והוא הנער ויקח אותו ויאמר אליו עשה רצוני ואני נשבע לך להפקידך למשנה לי
ולהמשיךך בכל מלכותי ותהיה עשיר בכסף ובהב ובצבודה רבה מאד ויבז הנער את דבר
המלך ויאמר לו הוי מלך זקן וכסיל איכה תתפאר ותהלל במתחשקר ואתה לא תדע

מה יולד יום הזה כך ומה יהיה מחרתך ואז ענהו המלך קשות ויפחידהו לאמר כי כה
 וכה יעשה בו משפטים אם לא יאזה לעשות רצונו * ויענהו עוד הנער מה תחלה
 ברעה הגבור חסד אל כל היום מהר ועשה בדברך צי ואל תאחרני וה' האלים דרכי
 ללכת אליו * וישמע המלך את דברי הנער הקטן ויפלא צעיניו מאד ויקרא את אמו לבוא
 לפניו וחבא אליו ותעמוד וידים אסורו * ויאמר אליה המלך אשה טובה חמול כה על
 הילד הזה ורחמי את פרי בטןך ופתי אותו בדברך לעשות רצוני והיה זה כך לפליטה
 וגם את חסיי ולא חאדרי : ותאמר אליו חנוהו לי וארחק מכס מעט ואראה חולי אוכל
 לפחותו ויחנהו אל אמו וחוליכהו מעט מעמהם וחשק אותו לפניהם וחשק על צושת
 המלך ועל כלימתו ותאמר אל בנה בני שום לך בדברי והבינס עוזב כל זאת אשר אני
 גש אחיך בצעני ס' חדשים ושתי שנים מחלבי הנקנחך ונחלב ומזון עד היום כלכלחך :
 וגם מיראת אלהי וסורתו כפי יכנחך * וכפי שניך למדחך ועתה בני פקח עיניך וראה
 השמים והארץ הים והיבשה המים והאש והרוח ויתר הנבראים * והחזון בהם לדעת כי
 בדברי י"י נעשו ואחר יאר האלהים את האדם להיותו חמיד לעבודתו ולדבקה אחרי
 ולקבוע בלבו את יראתו והוא נחן בכר לפעולתו * והצטפת האדם הכל ותהו לא חושיל
 ולא תלית והכל נגד העולם הקיים כאין * ועתה בני אל יצטח אותך האכזר הזה
 בדברי שקר ואל תשען על רוח פיו כי מה יתן לך ומה יוסיף לך איש אשר לא
 יסלוט בגופו ואין ממסלה לו בגופו אבל כי הרשיעו אלהים בהרגו את אחיך ומחנול
 למאות עלילה חולי יופר לו עונו וחושב כי אם חפזתה בדברו ולא חמות הוא לא ישפט
 לפני האלהים בעונו כי רחם עליך * ועתה בני אם תנלל לפי שעה ממשפטו איך תנלל
 ממשפט האלהים כי חמיד תורתו שעשעו והוא הוא המושל ברוחך ונשמחך ברגותו
 אליו יאסוק ואם ירלה יכלה אותך עם כל הנבראים כלם ברבע חלילה לך מעשות זה
 אך שמע בקולי ומות על ימי ולך עם אחיך ומי יתן בני וראיתי עתה גדלות מקום
 תפארתכם ונאור כלנו באור ימי נבילה ונשמחה יחדו בו * ואני בני אבא אליכם שמה
 ואשמח בכם כאלו ראיתי יום חתונתכם ויהי לי חלק בקדושתכם ולדקתכם עוד היום
 מדברת עמו ומרבה לדבר אליו ויען הנער ויאמר כמה מאחרני ללכת ולא תעזבני ליסע
 אל אפי הקדושים כי אין בלבי לשמוע אל המלך ואינני שומע לו ודבריו כולם ובטחוני
 הנם כאין נגד דעתי * אמנם אשמע ואכנע לתורת אלהינו הנחונה ביד מרע"ה אל ישראל
 עם הקדש * ותשיבהו האשה אל המלך ותאמר אליו הנו בידך לא יכולתי לפתוחו *
 ויוסף עוד המלך ויאמר לנער הוי נער ובשר למה לא חשמע לעצתי ותעשה רצוני ולא
 תעו * ויאמר אליו הנער הוי מלך זקן ובקיל אכזה ואויב לוי על מי תחנשא לאמר
 כי תנללהו בדברך ובפתוי סכלותך אני בן ז' ואחיה בן ע' ואני מלעיג הולנחך ומאנת
 הכלם * אני מאמין בתורת ימי אלהינו אשר חרפת וגרפת בדברך ומעשיך ולא אחיש
 לתעשויעך והכלך * ואחיה המלך הסכל חוי לך אנה מרום אלהינו חלך ואנה מפניו
 חרפת איש נר ואויב איש הצליעל הלא הוא אותנו יפאד וירומם ויגדל לנלם ויחיה לנלם את
 נפשותינו לעולמי עד ולך אשר זדת לשלוח יד בעבדיו היה טוב שלא ילאה מעקום גוף
 האולם אמן אשר ילדה צפר וסכל כמוך ואחיה הרעות לעשות לנפשך ולנו הטיבות ואם
 פס נסבל מכאובי משפטיך האלה בעולם הזה הננו הולכים לחיי עד ולמקום האור אשר
 אין בו ספק ולמקום השמים אשר אין בו מות * ואחיה תשאר פגול על כל סבריות ומחשבות
 ומרוסק

יוסיפון פרק יט

ומדומק לאלהינו כי יעשה כך נקמה • ובנגעים רבים ומכאובים קשים תמות במיתה מסוכה
 ממיתות הזריות בשאלו חסית חדר במקום אשר אין בו לא אור ולא חיים אבל הוא
 מקום חשך ולמות ולא תמצא שם לפסח מרגוע ולא מנוחה אמנם לרה ולוקה יסובבך
 ואם וגפריית יקיפוך כי זה חלקך מאת אלהי זה גורלך מאת יי' אלהינו כמשפט איש
 הדמים ואיש הבלועל • ויי' אלהינו ירחם על עמו וירחם על חסידיו ועד הנה היתה
 קלף חמתו עלינו ומעתה לא יוסף לקלף עוד על עמו כי יאנחם בנו על כל אשר עשה
 באמת ובזרקה ואנחנו הרשענו לפניו והוא ישוב ירחמנו ויכבדנו עונותינו למען שמו ויקבל
 משפטינו לכפרה על ישראל ואם נשמתנו ימיה לחיי עולם • ויקלף המלך מאד על
 אשר לא עשה רצונו ויזן ויוסף על זה מכות נמרצות ואכזריות מכל אשר עשה לאחיו
 וימת גם השביעי • ואז חנה אמר הקדושה והטהורה והחסידה בזרקה בישראל עמדה
 על גלמי גוייתיהם המושלכות ארצה וחפרו כפיה השמימה ותחפול סנה ותאמר עלך
 לבי ביי' רמה קרני באלהי כי רצה להחנכם על עמו בזני ולהיותם לו לעבדים רחב פי
 על אויבי כי לא יוכלו לפתות אחד מצני לפנות אל מעשה מעשועיהם אשר לא יועילו ולא
 יצילו כי תורה המה • אין קדוש כיי' ואין בלתי מושיע לנפשות החוסים בו • אל תרבו
 תדברו גבוהה אויבי ונוררי יהודה וישראל ולא יצא עתק מפיכם לאמר כי נלסתי בכחכי
 ויש כח לאלהיכם אמנם אל דעות יי' ולו נחכנו עלילות וכאשר באתנו בעונותינו ובעונות
 אבותינו כן ישוב ירחמנו אלהי משועתינו ונוררי יהודה וישראל יכרתו • ותאמר עוד אלהי
 האלהים הנשגב והנורא אלהי עולם יי' אלהי הושיעה נא אלהי יי' הליתה נא לשמך
 חנה ואסוף נשמתו אליך ואל יפגעו בי אויבים ואל יתעללו בי ערלים ולא יטמאוני
 והראני את המקום אשר הכינות לעבדיך בני העמים על קדושת תורתך והנחילני חלק
 מעם עמם שם ויהללך כל מעשיך ותסידך יצרכוך וגם אני עמם • ויהי ככלותה
 להתפלל ולשפוך שיטה אל יי' יצאה נפשה בדברה עוד ותלא רוחה ותפול על גלמי
 גויית זניה ותושלך גם היא בארץ עמם :

פרק עשרים

ויהי אחרי הדברים האלה ויסע מלך אנפיוכוס משם
 הלך ונסוע ללכת למקדוניה לדרכו ויזן אל פוליוס
 הפקיד ואל השרים אשר עזב בארץ יהודה לאמר ממה תמסה את זכר ישראל ויהודה
 מעל כל הארץ ואשר יזכור את שמו יהודי הרבוהו ואשר יאות להיות מעמי ויזכור שמו
 יוני חייהו ויעשו כן פוליוס והשרים אשר עמו וישחיתו כל אשר מצאו מעט יהודה
 וישראל וימת כל אשר מצא שומר התורה מהם • רק אשר ברתו עם מתתיהו בן יוחנן
 בחר העודעית נמלטו שם עמו כי מתתיהו בן יוחנן הכהן הגדול חרפת הגוים לא
 נשא ויסם את פניו לברוח מפניהם • ויהי כראותו את שבר ישראל ואת צרתו ויקנא
 ליי' אלהי ישראל ויבך ויאמר אוי לי אמי כי ילדתני לראות את שבר עמי ונפלתי
 ולא אוכל קום • וישלח את יהודה בנו בכל ערי יהודה בסתר לאמר מי בכס ירא
 יי' ומי ליי' אלי ויאספו עדת החסידים אליו ביד חזקה ויבאו עמו אל מתתיהו אביו
 ויאמר להם מתתיהו שלום ביאכם מה לנו עוד להרבות דברים ועלות ואין פה כי אם
 להתפלל לאלהינו להושיע את שאריתנו • ועתה חזקו ונחמקה במלחמה וגמות במלחמה
 כאנשים ואל נמות כנאן לעבד יובל • ויחזקו כלם על דברי מתתיהו ויאמרו איש אל
 רעהו איה אלהיך יהודה כי מושל בארץך גוי מקדון ומלך אנפיוכוס רב לך לרס בזה

סדה חרבך עם יהודה וראש איך חליל נפשו מגוי מקדון ופרקת עולו מעל לוארץ
 ומיום העלה ההיא והלאה נפרק עולגוי מקדון מעל עם יהודה כל שר תראה מנפלאו
 אלהים המושיע אותה מידו • ויהי כשמוע פוליפוס ושרי המלך הדבר הזה וכי הפריזים
 הגידו להם לאמר קשר מתחיהו ובניו קשר על מלכות גוי מקדון ויפתו את עם יהודה
 להתחזק להלחם עמם והגם מתאזרים על ככה • ויטעו מאשר היו שם וילכו אליהם
 לפלות אל הר בחיל כבד מאד • ויהי הם הולכים ובלכתם מלאו דרך במערה אחת
 עם מיהודה כאלף איש ונשים וסוף לרוב והמה במערה ההיא שומרים את יום השבת •
 ויבאו כל פי המערה ההיא ויאמרו להם לאו פה וחללו את השבת ויעשו את מצות
 המלך וחיו ולא תמותו • ויענוהו לא כלא ולא כחלל את השבת כי עדים עלינו היום
 השמים והארץ כאשר קבלנו בסיני לקיים מצות תורתנו ועתה אם יש את נפשיכם
 להמיתנו המיתנו כי לא נעשה מצות מלככם • וילי פוליפוס ויכרתו עליהם מההר
 ויביאום אל פי המערה ויתנו בהם אש ותעשן המערה פנימה וימותו כלם בעשן •
 וילך משם פוליפוס ושרי המלך אל מתחיהו הכהן דבר המודעית וימלאוהו סגור
 כלי קרב ואחיו ובניו עמו ומתי מעט מעדת ישראל החסידים כי הלכו שאר אחיהם
 הביא את נשיהם וטפם דבר המודעית ולהתחזק שם ולהסאזר למלחמה • ויקרמו את
 לתחיהו הכהן הפקיד פוליפוס ושרי המלך אנטיוכוס בדברי שלום לאמר שמע לא מתחיהו
 מכהן אתה איש נכבד בעמך עשה את מצות אנטיוכוס ותחיה ולא תמות • ויען מתחיהו
 הגובה לבו ויאמר אני את מצות מלכי אני עושה ואחם פשו את מצות מלככם כאשר
 צוה אחכם • ויהבילו שרי המלך את דבריו וישחקו וילעגו עליהם ולא ענוהו דבר כי
 אם היו חושבים ומשחמים איכה ילכדוהו ויהרגוהו כאשר הרגו יתר החסידים ויען אחד
 מהיהודים הפריזים וגבי הצליעל אשר היו עם שרי המלך ויאמר תמה אני מאד משרי
 המלך ומחילו עד מתי תחרישו למתחיהו ולא תעשו נקמה בו אשר העיז פניו לבלתי
 עשות מצות המלך • ובדברו בן הפריץ וישלף את סרבו ויתז ראש סזיר אחד ויקחהו
 וילך אל המזבח אשר בנו להצלי המלך אנטיוכוס לצבות עליו וישם את ראש החזיר על
 המזבח ויקטר אותו לפסילי אנטיוכוס ולללמיו ויעלהו על המזבח ההוא וישרפהו כמשפט
 העולות אשר היו נקרבות על מזבח הקדש ומתחיהו נופה מההר ורואה • וירא מתחיהו
 את מעשה הפריץ ויקנא לאלהיו ויקצוף ותבער בו סמתו וישלף סרבו וידלג על המזבח
 ההוא ויכה את הפריץ בחרבו על לוארו ויגזה את ראשו כעוף השמים למעלה ויפול
 הראש לפני שר המלך אשר נגש לדבר עם מתחיהו וגופו נפל על המזבח אשר היה עומד
 עליו להקטיר וישרוף באש בוער גוף הסזיר • ואת השר ההוא העומד שם שסע
 מתחיהו בחרבו ואת יתר השרים שהיו אתו הברים ורבים מהמונס אשר שם הפיל •
 ויתקע מתחיהו בשופר ויזעק את עסיהודה לצוא אליו ויתן את מלחמה וגצורה הוא מתחיהו
 הכהן הגדול אשר הרים יד חסלה במלכות יון והוא אשר צוה את ישראל להלחם בשבי
 והוא יעמד לנו מליץ והוא אשר עמד להושיע מגוי מקדון בימים ההם • והוא כתוב
 עוד על הספר הששי הוא ספר יוסיפון באמת הנקרא בשם יוסף הכהן בן גוריון הכהן •
 וילא מתחיהו ממכריו ובניו חמשה עמו ועמהם עדה מהחסידים גדולה מאד וירדפו
 אחרי הפריזים ואת החטאים המחטיאים את ישראל ויכוסם ויכחוסם עד כלי השחור להם
 שריר ופליט בארץ • וימולו כל הילדים הנמלאים אז בעם יהודה וישראל ויעש י"י חסועה

יוסיפון פרק כ

גדולה לישראל על ידו. ויקרבו ימי מתחיהו למות ויקרא אל חמשה בניו ויחוקס
ויאמנם בדבריו ויאמר להם בני אני ידעתי כי עתה יאגרו מלחמות גדולות ביניכם על
אשר קמנו ונתעורר להנחם צער עמנו וצער יתר פליטתינו. וצער ערי חלתינו. ועתה
בני קנאו קנאת אלהיכם וקנאת מקדשו ולא חגורו מן המות כי אם חממותו במלחמת יי
תקבלו שכרכם והייתם בארץ החיים עם אבותינו גם כי תנחלו חלק ונתלה צנורל חלקם
כי כל אבותינו קנאו לי יי ויתן להם אלהינו חן וכבוד והלא חדעו כי פנחס אבינו על
קנאתו לאלהי ישראל בהרגו את זמרי עם המדינית קבל ברית מלח עולם והיתה כהונתו
לו ולזרעו אחריו ברית עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל ויי אלהינו
על ככה נשאו על כל בני אהרן אבותיו הראשון ויתן לו את בריתו שלום גם כל אבותינו אשר
קנאו לאלהינו נתן אלהים שכרם וימלאו חן בעיני יי. ועתה בני חזקו ואמנו ואל תראו
ואל תפצרו מפני הגוים הטמאים האלה. כי הם יבטחו בכם הכלה ובצורתם הספה
ואתם תבטחו בכם יי אלהינו אשר לא יכלה ובעז גבורתו אשר לא תסוף. גם כי
הם יבטחו ברוכ גדודיהם וסילם. ואתם תבטחו ביי אשר אתו אומץ וכן להושיע דבר
או במעט. ויסקר כח הסוס לתשועה כי לי יי התשועה. הקבלו בני והיו
כאיש אחד וכלב אחד וקנאו לאלהי ישראל כאשר עשו אבותיכם הסקידים ויי אלהי
מעזכם הוא יתן פחדכם ומוראכם על אויביכם. ויקרא לשמעון בנו הגדול וילכו ויאמר
אליו בני אני ידעתי כי נתן יי חכמה ודעת בלבך ועתה הפיצה בלון שלם את עצמך
לעמך ולעם הקדש ואל כל חשדך עלמך ועצמך מאת העם הזה והיית לאחד לאב
ואחיד ישמעו לכל דבר כי עלה וחכמה וגבורה נתן בך יי אלהינו ויאמר עוד מתתי
קראו לי את יהודה בני ויקראו אליו ויעמוד לפניו. ויאמר לו בני יהודה הנקרא שמך
מכבי על גבורתך שמש לעמתי ובכל אשר תפנה תשכיל ותלליט אני ידעתי כי אם
מלחמות אתה והאלהים נתן בך כח וגבורה לך כלל הארצות אשר לא ימס ולא יבורעו
כבר את ה' מכהך אשר נתן לך כי ממנו הכל ולא נחם את מלחמותיו בלתי עולה ואל
תתעצל ללכת בכל רוח ובכל שנה צמורם וצמערב צלפון ובדרום בארץ הקדושים לקחת
נקמה מיד הגוים המטמאים אותה והיה לעם הקדש לשלם אבא ולמשוח מלחמה. ויען
יהודה את אביו ויאמר הנני ארוני אבי ואעשה ככל אשר צויתני. וילכו ויביאו אליו
את פך השמן וישפוך על ראשו וימסחוהו לגבור ולמשוח מלחמה ויריעו כל העם תרועה
גדולה ויתקעו בשופר ויאמרו יחי המשיח ויהי ככלות מתחיהו הכהן לצור' את בני
ויגזע וימת ויאסף אל עמיו. ויקם יהודה בנו הנקרא מכבי על סם גבורתו תחתו
מזביו לנגיד ולמשיח ויעזרוהו אחיו וכל בית אביו וכל עדת הסקידים ויקבור את אביו
בכבוד גדול. ואחרי כן לבש יהודה שריון קסקסים בגבור ויחגור את כלי מלחמתו
על מתניו וירד על הערלים החונים סביבות ההר אשר באו עליו ללכדו ויך ס' אלפיי
ומאחיים גבורים מגבוריהם וישפוט את ישראל בחרבו ויכרור מהם הפריצים ויכלם
וירמוס לארץ הזדים אשר בכל גבול ישראל. ויהומנו הרשעים מפחדו ויחזהו כל עושי
עול ממוראו והיה כי ילעק ויהי קולו כקול טאנת ארצה ביום אשר ישאג לערוף וישמח
כל ישראל בפעלו וישישו במעשהו ויזהל העולם משמחו. אז נבהלו מלכים גדולי ואדירי
מעמו ואילי הארץ ומלכיה חסמו רעד וילא שמו בגוים עד סוף כל הארץ ויגיעו ספורי
נפלאותיו מלחמותיו וגוראות גבורותיו עד קצום הארץ וכאשר נאסף אל עמיו הללו
וכבדוהו

וכבדוהו כל זרע ישראל ויאמרו לאמר רוח ה' הניחנו וישב צמח עליון וכלל סדי
 יתלונן תחת עץ העיים וילך נעיר לעיר ויהרוג את כל הרשעים צעם יהודה המכלים
 את עם ישראל וישמע אפוליאנוס שר לבא מקדון את הדברים האלה ויפלא צעיניו
 ויאמר מי הוא זה אשר מלאו לבו למרוד על אדוניו המלך אנטיוכוס ויאסוף עם רב
 מגבורי מקדון ויצא עמהם להלחם ביהודה ועדת החסידים וילא יהודה לקראתו ויתגר
 מלחמה גדולה בין גוי מקדון ועדת החסידים והי' בהלחמה וירא יהודה את
 אפוליאנוס עומד בחיך נושא נס מקדון ודגלם וירץ אליו צמח כמו צחוך עמק
 המלחמה ויך במקדוניים תימניו ומשמאלו ולפניו ויפל את גבורי מקדון כאשר
 יפיל הקולר את שלוותיו ואת עמרי קליו ויצא עד אפוליאני ויכהו במרדו וימת
 ויפנו יונים עורף ליהודה וינוסו וירדפוס יהודה ועמו ויכוס מכה רבה ויקחו
 את כל שללם ויקח יהודה את חרב אפוליאנוס וילחם זה כל ימי חייו וישמע
 עוד סרון שר לבא מקדון את שמוע יהודה ויאמר לעשה לי שם ואלכה ואלחם
 ביהודה הגבור ויאסוף את כל עמו וחילו ויצא עד צית מורון ויוגד ליהודה
 ויאמר יהודה אין לנו להתאמר כלל אליהם ואף כי הלכו אחינו מעדת החסידים
 נעמנו ואם נקום עד צואם הנה עתה יאמרו לרינו כי אנחנו יראים מהם וילך
 יהודה לבא אליהם כל הלילה והי' לאור הצקר ויראו לפניהם עם רב ועלום והמון
 גדול ויאמרו אל יהודה אנשיו ההולכים אתו איכה נוכל להלחם צהמון הרב הזה
 ואנחנו נתי מעט ויאמר אליהם יהודה קראו אל יי ותושעו כי ליי המלוכה
 והתשועה ויצא יהודה מלך הממנה וידלב עליהם פתאום ויתגר צם מלחמה ויצא
 צחוך נחניהם וילעק אל יי הישועה ויתצהל סרון וכל עמו וינס וירדוף יהודה
 אחריו וידציקהו ויכהו גם סלה את כל אצירי נחניהו ויפל מהם פגרים נתי רבים
 ויפול פחד יהודה על כל הגוים וישמע אנטיוכוס המלך את הדברים האלה ויקלון
 מאד ויאסוף את כל עמו ואת המון כל הגוים אשר תחת ממלכת ידו עם רצועלום
 מאד ויחלק את כל עמו וחילו ויקח לו את חלי וילך אל ארץ פרס כי אז פשע
 גוי פרס נחמת יד מקדון צמחם כי פשע עם יהודה באנטיוכוס ואת חלי החיל
 נתן אל ליסיאה והוא היה איש גדול וממספחת המלך מזרע המקדוני ויהוה ויאמר
 לו אתה ידעת את כל אשר עשה לי יהודה מתתיה ואשר עשה לשני שרי הגדולים
 אשר היו לי בכל ארצי לעזר ולהועיל בכל מלחמה ואשר עשה ללצאותיהם ועתה
 לך והכית את כל ארץ יהודה והחרמת את עריהם והנה עמך סלך אאופטר
 בני ואני אלך אל ארץ פרס ואגרש את גוי פרס תחת אשר פשע צי וילך אנטיוכוס
 המלך אל פרס להלחם זה ויעזוז המלך את ליסיאה אומן לבנו ללכת להלחם
 בארץ יהודה ויצחר ליסיאה את עולמיאוס ואת נקנור ואת גירגוריאוס ללכת
 עמו ונחמה אנשי גבורים ויסע ליסיאה המקדוניה עם ג' השרים הגבורים הנזכרי
 ללכת הלוך ונקוע עד צואם גבול ארץ יהודה והי' כקרצם אל הארץ ההיא
 וישלח ליסיאה עם ג' הגבורים הנזכרים ללכת הלוך ונקוע עד צואם אל גבול
 ארץ יהודה ומ' אלף איש צחורים רגלים עושי מלחמה ושצעת אלפים פרשים
 ויפקד עליהם את השר ניקנור ויכוס ללכת להלחם ראשונה עם יהודה והוא
 שב למקדונים כי אמר לא יספוק עפר ארץ יהודה לרגלי קוסי החיל אשר שלחתי
 ולמה

יוסיפון פרק כ

ולמה אשכנז פה • ויתחננו אליהם עוד כל חיל ארם וכל חיל פלשת ויצואו כלם
 אל ארץ יהודה להשחיתם וישמע יהודה וכל זקני ישראל עמו את הדבר הזה ויתאבלו
 ויקראו לזם וילצטו סקים וישימו עפר על ראשם וילעקו אל יי • ויהי אחרי הלום
 ויפקוד יהודה את כל עמו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות ושרי מנשים
 ושרי עשרות • וילא הסדה עם הלצא ללכת לקראת מחנה גוי מקדון וילו ויעצירו
 קול צמחנה לאמר מי האיש אשר נמנע כרם ואשר צנה בית חדש ואשר ארם
 אשה והירא לו הוא כך הלצא ילך וישכח לציתו • וישכחו מן העם הרבה כי כך
 לצנס לשמוע קול ההמון הרב הצא עם המקדונים וישארו עם יהודה ז' אלפים
 איש צחור ונחורי ישראל כולם גבורי מלחמה ה' למאה ופניהם לא ישכחו מפני
 כל חיל • ויסעו נשם וילך יהודה לקראת ניקנור וניקנור סציה עמו ממקדון
 סוחרים הרבה ויחפוץ למכור להם נערים ונערות מיהודה כי חשכ לשכות סציה
 רבה מארץ יהודה • ויצאו צבאות גדול לקראת יהודה • ויהוד' הולך לקראתו
 בשפלות וצרעדה נלכד כי היה צומח ציי אלהי ישראל כי אמר הוא אלהי תשועתי
 והוא יהיה לעזרתי • וילא יהודה נצין החסידים אשר עמו ללך אחר מנחמהו
 ויפל על פניו ארצה וילעק אל יי ויאמר אלהי האלהים הנשגב והנורא אשר משלת
 מימי קדם ומאז ועד עתה תמסול • ואתה הוא המעורר מלחמות והמשצית מלחמות
 וצידך כח וגבורה לרומם ולהשפיל לכן צרחתי הרצים פנה אלינו והכנע את הגאה
 הזה לפני עמך השפל הצומח צחקך הגדול כי אתה הוא אשר תדבר עמים תחתינו
 ולחומים תחת רגלינו • ויהי אחר תפלת יהודה ולעקתו ויתקעו הכהנים צחלולות
 הקדש ויריעו העם תרוע' גדולה וידלג יהודה למלחמה ויך יהודה צמחנה ניקנור
 מכה רבה וינאסו גודיו מפניו וידדוק יהודה אחריהם הלך והכות וישפוך הוא
 ואנשיו צערב ההוא דם תשעת אלפים גבורים ממקדונים וצני ארם ופלשת וישכחו
 ויקחו את כל שללם ואת הזהב אשר הציאו הסוחרים אחרם לקנות נערים ונערות
 מישראל ויחלקו השלל ההוא לעניים • וישכחו שם צמקום המלחמה כי צום הששי היתה
 המלחמה הזאת ויעצור נשם יהודה וילך לקראת צ' גבורים ממקדונים ויקדון אשר היו פקידים
 על ארץ סורי' והסצגרים וממתיאום וידדוק אחריהם יהודה וסוף דבק אותם כי צאו צעשתי
 ויהי כאשר קרב יהודה אליה ויעה פוליסום מן הדך ויצא צצית אחד ויצא אחריו
 יהודה וילח יהודה את סצית צאם וישדפו אותו צמקום הסוף וינקום את נקמת
 אלעזר הכהן ואת נקמת דמי החסידים אשר שפך בארץ יהודה • וישכח יהודה
 נשם ויפסוט את החללים וישלת את שללם ירושלמי' וילו לסלקו לעניי ירושלם
 ולאציוניה • וניקנור צרח וימלע כי פשט את צגדי הארגמן אשר היו עליו וילצט
 צגדי עני ועל כן לא סכירוהו אנשי חיל יהודה גם לא הכירו יהודה • ויצא אל
 מקדוניא' ויספר אל ליסיאה את כל אשר קרהו • צעת הסוף שצ אנשיוכוס המלך
 מארץ פרס צכליי' וצחרפה כי הצריחוהו אנשי פרס • ויהי כצואו מארץ פרס
 ויגידו לו את כל אשר עשה יהודה לשדפו ולעמו ואת אשר הכם והעיתם • וימלא
 אנשיוכוס חמה ויחרף ויגדף לאלוהו • ויאמר אלכה ואצואה אל ירושלם ואעשנה
 קצרות מתים כי אמלאתי מפגרי חללים • ויאסוף את כל עמו הרכב ואת הפרטי'
 עם רב ועלום מאד אשר לא יספר מרוב • ויקנא יי לעירו ויחמול על עמו וידרוש

אח דמי החסידים מיד אנטיוכוס ויכהו יי אלהינו בשחין רע ובחולי מעיים וכל זאח לא שב אפו מעמו ולא נכנצ ועוד ידו נפוייה לאמר אלך ואשריבה אח ירושלם כי אעשה את רצוני וארצה רצון מי יקום ואין מי יעמוד לפני ומי יעמוד לפני והיס והיבשה לי המה ולי כח וסיל למיר צריחם כרצוני כי אעשה מהיס ארץ ומהארץ יס כאשר אספון . ויהי ככלותו לרצון וירכב וילך עם חילו חיל גדול מאד ועמו פילים רבים יודעי מלחמה ומסנה כבד מאד . ויהי צורך ויעבור הרכב ממול פיל וילעק הפיל וירבץ הסוסים וידלגו ויקפצו ויה פכו אח הרכב ויפול אנטיוכוס מעליו וחשברני כל עלמותי כי היה איש עב צריח שמן וכבד ויוסף יי מכה על מכתו ויבאש כל צורו כריח צור החלל המושלך על פני השרה צימי הקין לחוס השמש וישאוהו עבדיו על שכמם מעט כי לא יכול לרכוב . וישליכוהו ארצה וינוסו מעליו כי לא יכלו לנשח אליו מפני הריח הרע היוצא מצורו הנבאש . ויאמר איש אלהים הלא במשפט בזה המכה הזאת לאיש הזה כי הוא היה מחרף את אלהי כל ויהי אויב לאלהי השמים . ויהי כאשר נלאו כל אנשי החיל מאנטיוכוס מריח רע היוצא מצורו וידע כי יד הי נענה בו וישפל ויכנע ויאמר לדיק הוא יי המספיל גבוהים אשר השכנני והכניעני דשע כמוני היום הזה חסח אשר עשיתי רעות גדולות לעמו ולחסידיו הביא יי עלי את כל הרעות האלה : וידר נדר ליי ויאמר אם ירפאני יי מפליי זה אבואה אל ירושלם ואמלאכה מכסף וזהב ובגדי ארגמן אליע בכל רחובותיה ואחן לה את כל אנדרות אצותי הקדמונים המקדוניים אל מקום האלהים הגדול והקדוש הזה . ואמול את צור ערלתי ואלכה לי אל כל ממלכות ההרץ מכריז ואומר אין כיי אלהי ישראל בכל העולם . ולא שמע יי נתפלתו ולא האזין אליו כי לא היה לבו האכזר שלם עם יי אפנס בכל ארץ וארץ אשר הלך האכזר אנטיוכוס מאז לבקש צמד חליו היה נקרע צורו מפל עלמותיו וטפל צורן עד אשר לא נשאר צור בכל עלמותיו ולקץ ימים נפלו מעיו ארצה . וימת ציושה ובכלימה צורן נכריה וימלך אאופטר בנו חמתיו . ויהודי בן מחסיה הכהן הגדול וכל עדת החסידים אשר היו עמו באו אל ירושלם ויהרפו את כל המצבות אשר בנו העמים ויטהרו את הבית מבלולי הגוים ויבנו מזבח חדש ויחנו צור זבח עליו ויערכו פנים ואש קדשו לא מלאו וילעקו אל הי ויקראו אליו ותלא אש מן האצנים אשר על המזבח ויערכו ענים עליה ויקטרו את זבסם ויהי האש על המזבח עד הגול' השלישי . ויעשו חנוכה המזבח בצרם כסלו ככה בו וישימו את לסס הפנים על שלפן יי וידליקו את נרות המערכה על מנורת יי ויהללו את יי במקרא ההלל הי ימים :

פרק כא ויהי אחרי חנוכה ישראל וילך יהודה אל ארץ אדום לקראת גריגוריאוס ויחנכו יהודה עליו ועל חילו וינוסו מפניו וירדוק

אחריהם יהודה ובסוריו וסלה ציוס הוא יהודי ובסוריו מאדום גויות כי חלק גבורים והגשאים נסו מפחדו וילכו הוא את ארץ אדום וישס עליה מס וגריגוריאוס נס וילך אל חמתיאוס בצורן הערב כי הוא הפקיד המולך על כל ארץ מערב ויאל חמתיאוס לקראתו בקיץ חלק אנשי המלחמה מחיל מקדון ומחיל ערב ויהרוב צורן הגלער רבים מעם יהודה וילר עליהם . וישלחו אגרת אל יהודה צכיי ובחמנוגים לאמר פנה אליו והושיענו כי כגזנו אנשי חמתיאוס ואנשי מלך הערב וגם אנשי הגלגל שלחו אליו

לאמר

שית

יוסיפון פרק כא

לאמר עלה אלינו והושיענו כי כלנו אנשי צור וצידון ואנשי מקרון היושבים בה * ויהי כשמוע יהודה את הדברים האלה ויאמר לשמעון אחיו כך אחי בגלגל ואני אלך בגלעד ויבחר לו יהודה מכל גבורי החסידים ה' אלפיי גבורי * ויאמר וילך ויעצור את הירדן ללכת בגלעד * ושמעון אחיו גם הוא לקח עמו ג' אלפים מגבורי יהודה וירד בגלגל ויתגר מלחמה גדולה באנשי צור וצידון ואנשי מקרון היושבים ביניהם וישלך ארצה מהם ביום ההוא אלפים גבורים * ויושע את אחיו בגלגל ויקם את שלל האויבים ויביאם אל ירושלים ויהודה משיח מלחמה עבר את הירדן ויבא בגלעד על תמתיאוס וימלאם והוא נלחם על העיר אשר בה הגלעד ויתגר בו מלחמה ותהי שם מלחמה גדולה מאד ביניהם ויעמדו אלה לנכח אלה ויהי עם תמתיאוס עם רב ועזים מאד ועם יהודה מתי מעט * ויקרא יהודה אל ה' מחוך עומק המלחמה וילעק ויאמר ה' הושיע נא ויאמר עוד הושיע ה' את שארית ישראל ותן בידי הגוי העזים ההוא ביום הזה ויהי הוא קורא ולועק אל ה' וישא עיניו וירא ה' בחורים גבורים רוכבים סוסי * אש וכל לציסיהם הב * ושנים מהם עומדים מול יהודה מזה א' ומז' א' ומגינים אותם במגניהם * והשלשה מהם ראה והנס נלחמים למול מחנה תמתיאוס ויהי בראות אותם יהודה ויבשר את עדת החסידים אשר אתו ויען ויאמר הלא מן השמים שולחו לעזרת החסידים ובואו לעזרתו * ויסוק ויחמץ בבשרתו את גב בחוריו הגבורים * וילחץ הוא וגבוריו את לבא תמתיאוס ויכה יהודה מלכאו ביום ההוא כי אלף וח"ק איש * וינס תמתיאוס משם דרך הירדן ויהודה דרך אחריו הלך והכות ומשם ברם דרך סוף הים ויבא עזתה ויסוק מעמד תמתיאוס במקום ההוא ויערוך מלחמה עם יהודה כי נאספו חליו כל גדוד חיל פלשת הנשאים ויקרב יהודה במקום המלחמה ויקפוץ עליו כקפון הארי על עדרי ולן ויהפוך תמתיאוס את ערפו מפניו ונפולו מעליו כל חילו וירדפו ארזם לבא השממוני ויכנס ויכתום עד התימה אשר לעזה ויבא תמתיאוס בעזה ויסגור השער בעדו ילחם מעל החומה עם יהודה * ויהודה וכל בחוריו השממונים נגשו אל העיר וילחמו עליה ה' ימים ולא יכלו לה ויהי ביום השמישי ויעלו אנשי תמתיאוס על המגדל הגדול ויקללו ויחרפו את משוח המלחמה וירצרו בחרופים וגרופים על אלהינו אשר לא יאות לספר בם * אז קנאו ב' בחורים מבחורי השממונים על דבר הפרפות אשר סרפו סמחרפים ויקחו את מגניהם בשמאלם ואת חרבותיהם בימיןם וירצו למול החומה פתאום ויעל אחד מהם על החומה ואחריו האחר כי הרימו פתאום סולם על החומה וידלגו עליה וילחמו עם הצומדים על החומה וירחיבו מקום לחבריהם ויעלו כולם ויבואו השערה וילחמו על השער מבית ומחוץ וכל לבא השממונים מסוך נגשו אל שער ההוא וישרפיהו באש ויפול השער וילכדו את עזה * ויתפשו את המחרפים חיים והם הם אשר הודו כי חרפו את אלהינו ואת משיח המלחמה וישרפו באש ויכו את עזה לפי סרב ויהרגו את כל זכורה ב' ימים לא חדלו להרוג כי עם רב הי' בה ויבדל תמתיאוס ויתחבא בא' הבורות ולא נמלא * וימלאו את אחיו והם בראו ואפולניס ויביאם אל יהודה חיים ויאו יהודה ויחיו אז ראשם * ויקחו את כל שלל העיר ויבואו ירושלימה בשיר ובהלל ובחורות ומהללים את ה' עמי שיר דוד מלך ישראל עליו השלום והוא שיר הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו *

ויהי כשמוע אאופטר בן אנטיוכס הרשע הוא אנטיוכס אשר עשה
הרעה הגדולה בירושלם ויהודה אשר הרג את החסידים וימות
בנגעים גדולים כאשר הודענו למעלה בספר הזה * כי יהודה גבר במקדונים וכי
החשמונים השמידו את המקדונים מהארץ הקדושה וישלח את ליסיאה בן דודו בחיל
פ' אלפים פרסים ופ' פילים עמהם יודעי מלחמה ברעש ורעד * ויצאו ביהודה ובירושלם
ויילחמו בראשונה על ביתר ויצבו עליה דיק סביב ויסלו להכותו לנגף את העיר בחילי
ברזל ובאבני סוללה ויהודה וכל לבא החשמוני יושבים ביפריסוברהים ומתחבאים מפני
פחדם מפני חיל יון העצום * ויאמר יהודה אל בחוריו הבה נקדע את פני ה'אלהינו
בזלם ובחשמונים ונלכה על לבא יון הכלחמים בביתר ויעטוהו הגנו ועשינו במזותיך *
וינא יהודה עם בחוריו במקדש ויקראו לו ויעלו עולית ויזכוו שלמים ויקראו אל ה'
ויזעקו אליו גדולים וקטנים לאמר הושע ה' את עמך את שארית ישראל ויהי לאחר
הזלם ויתקע יהודה בשופר פתאום ויתן אות מלחמה וילך הוא וכל בחוריו עמו לעזרת
אחיהם אשר בביתר * ויהי כלאחם מירושלם ללכת אליהם ולהלחם במסנה יון * ויאמר
יהודה אל בחוריו סזקו ונתחזקה בעד עם ה' ובעד ערי אלהינו ונמותה יסוד עמם
בגבורה ולא נראה ברעה אשר תמלא את עמנו * ויהי כדברו אליהם כדברים האלה
וישא את עיניו וירא צין השמים ובין הארץ איש לבוש בלבוש זהב ורוכב על פוס
ודמות הסוס כמראה להב * וציד האיש רומם ואחוריו גבר לבא החשמונים ופניו ילכו
גבר מסנה יון המקדוני וידו נטויה להכות למסנה יון * ויאמר יהודה אל בחוריו
אל תיראו ולא תערכו מפני הערלים הסמאים האלה ה' אלהינו הוא הכלחם עמם
בעדני הנה מלאכו אתנו * ויאמר עוד יהודה ברוך ה' אלהי ישראל אשר שלח מלאכו
להושיע את עמו ולהכות במסנה אויביהם * ויאמר עוד יהודה לבחוריו ראו אחרי
כי אתנו תשועה ה' * ויראו אחרי ויצאו אל ביתר וידלגו פתאום בתוך מסני מקדון
ויבהילו את המסנה וישליכו חללים ביום ההוא מפגרי מקדון י"א אלף רגלי ואלף וגי'
מאות רוכבי סוס ויגם ליסיאה וכל מסנהו בבושה ובכלימה וידע ליסיאה כי ה'
נלחם לישראל ויכרות ברית עם יהודה * ויהי סרס טוב ליסיאה אל ארצו מקדוניא
וישלח אגרת אל יהודה לבקש ממנו ברית ושלום וידור נדר ליהורא לאמר כי הוא
ישלים את המלך מקדוניא הוא אאופטר בן אנטיוכס עם היהודים * ואם אביו למשחים
להשמיר ליהודים הוא יהי להם לעוזר ואוהב וישלח יהודה אגרת שלום ע"י שני
אנשים מנאמניו אל ליסיאה ברשות את אגרתו וכשמעו נדרו לו וכי הוא מבקש
מהיהודים שלום וברית והאנשים אשר שלח אליו הלך הם יהונתן ואבשלום משרי
יהודה ועמם יהודי אחרים משרתים ואלה דברי האגרת אשר שלח יהודה לבחית
שלום לליסיא שר לבא אאופטר ומסנהו * ידוע יהיה לך ליסיאה שר הלבא כי אגרתך
קראתי והבינתי מדברך כי אתה מבקש שלום וברית * והגני מודיעך אשר אנכי כורת
ברית עמך היום ואמנם כי תקיים את נדריך יהיה בינינו שלום * ויהי כבוא האנשים
אל ליסיאה ואגרת יהודה בידם קרא האגרת ושמח בה מאד ויכבד את מלאכי יהודה
אשר שלח וינשאים על שריו * ויצא לספרו לכתוב אגרת תשובה ליהודה וליהודים ואלה
דברי האגרת מאת ליסיאה שר לבא אאופטר בן אנטיוכס ערך מקדוניא ומסנהו אל
מסנה מלסמה יהודה שר היהודים ומושיעם ואל עמו שלום ידוע יהי לכם כי אגרתכם

יוסיפון פרק כב

ז

קבלתי מיד יהונתן ואנשלוס אשר שלחם אלי וכל אשר דברו אלי עשיתי ואח האגרת
 באהבה קראתי וכל הכתוב בה מלאתי ולמלך בגללכם כתבתי כל אשר שלחם אלי
 דברים השיבותי ליהונתן ואנשלוס והנה יגידו לכם על פה אח הכל וגם צפי מלאכי
 אשר אני שולח אליכם שמתי דברים דברי שלום ואמת והם יגידו לכם את רצוננו ואחם
 שלום. והנה אני נדרתי לה' אלהיכי כי לא אלא מארצכם ולא אלך אל ארצי עד בא
 אגרת המלך לקיים כל אשר שאלתי ממנו בעדכם. ואנו דברי האגרת אשר שלח ליסיאה
 שר לבא מלך אלופסר אל אלופסר מלכו ואדוניו וכן דודו צער היהודים. ידוע יהי
 לאדוני המלך כי היהודים גוברים עד מאד בכל מלחמה ולהם היא התשועה בכל מלחמה
 וכי ראיתי אני זה אמרתי אבקם מהם שלום וזרית צער המלך ואמת תדע מה תעשה
 כי אני קיימתי בעדך עד היום שלום וזרית ועמה הואל נא וצחר בשלום פן תספה בעון
 אביך עמהם והיה לך לעוקש. ויהי לימים אחדים וישלח המלך אלופסר חשונה לאגרת
 ליסיאה בן דודו ואלה דברי האגרת מן המלך אלופסר לליסיאה בן דודי ואמי שלום ידוע
 יהיה לך כי האגרת אשר שלח אלינו בעבור היהודים קבלנוה וקראנוה באהבה רבה.
 ואני מודיעך כי אבי הלך בדרך כל הארץ וחדל להיות עם אנשים ואני מצקש שלום מכל
 בני מלכותי ורצוני להשפית כל מלחמה ולקיים כל שלום. ושמעתי כי היהודים לא אבו
 שמוע לדברי אבי להפר תורחם ולכן גזרו עלינו בחרב והרגו לשרי אבי ונכבדיו וגבוריו
 ועמה חן ימיק להם וכרות זרית עמהם בערי וקיים עמהם שלום והודיעם כי מדעתי
 אשלימה לשמור את תורחם כרצונם ועמה והם שלום. ואלה דברי הזרית והשלום אשר
 שלח אלופסר בן אנטיוכס המלך ליהודה שר היהודים ועשום מלחמה מאת המלך אלופסר
 בן אנטיוכס המלך המקדונים אל נגיד היהודים יהודה משום מלחמה ולכל עם היהודים
 זרית ושלום ידוע יהיה לכם כי בזרתי בזירה בכל מדינה ומדינה עמדינות ממשלתי וצכל
 עם ועם ממשלת ידי על היהודים להזהיר את בני ממלכתי לצלתי לחון אחכם ולעצור
 אחכם לשמור את משמרת תורותיכם. וכל אשר עשה אבי כחלה בשגנה עשה ואחם
 כפרו לנו והתפללו לנו על שגגותנו גם אם אנחנו שגגנו נגדכם כפרו לנו והתפללו
 לה' אלהיכם בעדני והנה שלחתי אליכם מגילתא קרובי עם אגרתי והוא ידבר לכם דברי
 שלום וזרית אמת ויבא מגילתא ליהודה ויבא לו אגרת המלך אלופסר ויקראה ויקימו
 שלחם יהודה וליסיאה ומגילתא הזרית והשלום וילך ליסיאה לארצו מקדוניה ויספר
 לאלופסר עוד פה אל פה אשר קרהו ויגד לו כי מן השמים נלחמים המלאכים עם כל
 אויבי ישראל וירא אלופסר מלך מקדוניה ויגד לו מאד מאד:

פרק כג

ויהי בימים ההם החלה' לגדל ולהגשא (יהודה) מלכות רביעית על מלכות
 שלישי' הוא מלכות רומי אשר נחמוררו על מלכות יון ויגדל שעה על
 כל המלכויות והיא הסיה הרביעית אשר נבא דניאל עליה ואמר בעדה אכלה ומדקה
 ושחיה צרגלה רפסה כך הגוי הזה רומיים עלו למעלה וגזרו חיל הרבה מאד עד אשר
 אכלו והדיקו את כל מלכויות ובני המלכות הזאת הם אשר נלחו אנטיוכס הגדול מלך
 יון וישברוהו במלחמה ויכניעוהו לתת להם מס. והם הם אשר הכניעו את זרון אניבל
 מלך אפריקה אשר מלך בעיר קרטגינה כי בא אניבל בעם כבד ורצ כחול אשר על שפת
 הים לרוב ועמו כל חיל בארצו וכל חיל כוש ופוט וחיל גויס אחרים רבים. ויעצור את

הים הקר אשר בין אפריקה ובין הספרד ויבא בספרד ויכנע את גאון גוי גיתום ויסע
משם וילך בכל ארץ גימליא היא ארץ מערב ויכנע את הצרעונים היושבים על ים
אוקיאנוס ויסע משם וילך אל ארץ איטליא וילחם ברומיים ויבאו רומיים לקראתו
ותהי מלחמה גדולה ביניהם ויפלו ציוס ההוא הרומי לאין מספר וילחמו עוד
הרומיים עם אניבל כי שנים ויערכו עמו י"ח מלחמות ולא היתה להם תקומה לפני
אניבל באחת מהם ובמלחמה האחרונה הוציאו ממלכות רומי כל לבא הגבורים ויפקידו
בראשיהם את צ' הפריזים הגדולים אשר היו במלכות רומי שם סאמר אימליאום וסם
השני ברום וילכו ויבאו להלחם באניבל וימלאוהו נלחם על קנוססיא היא העיר הגדולה
ויערכו שם מלחמה אחר על נהר אאופרס ותהי שם מלחמה גדולה ועזומה ביניהם מאד
מאד ויפלו ציוס ההוא מגבורי רומיים ג' אלף ואז הוכה אימליאום ראש הרומיים
והוא היה איש גבור חיל וימת בקרב המלחמה ויצרח ברום וימלט ויבא אל כספיא והוא
העיר היושבת בין הרים וארץ מישור וי' מיל תסבוב וגם מאנשי אניבל נפלו במלחמה
ההיא מ' אלף איש חללים ויירדוף אניבל חיל רומים עד שערי רומה וילחם על העיר
י"ח שנים ויתן בתים לפני שער רומה וישכנו צם גבוריו וילורו על העיר מאד מאד
ויאמרו יועלי העיר איש אל רעהו הבה נפתחה השערים ונעבור את אניבל ויכרות
לנו ברית ונחיה ולא נמות ויאמרו כלם לעשות כן ויקם נער א' מחוך העיר ושמו
סיפיאון ויאמר לש"כ יועלי העיר אחת עתהכם היא כי נעבור את אניבל סלילה
לנו מעשות כן ויאמרו אליו ומה נעשה כי אין לנו תקומה לפניו היום י"ח שנה ויאמר
אליהם הבו עצה יחד ונתנו לי חמשת גיוני גבורים ואלכה לי אל ארץ אפריקה ואלחמה
עליה ואשחית אותה אולי ילך מעליכם ויבוא אלי להניל את ארצו מידי ואז ינוח לכם
ויעשו כן ויתנו לו ג' אלף גבורים מגבורי הרומיים וישא רגליו ויאך אל אפריקה
ארץ אניבל ויהרוג את אסדרובל אחיו במלחמה ויקם את ראשו ויביאו אותו אל רומה
ויעל על החומה ויקרא את אניבל ויאמר לו מדוע חמדת את ארצו ולא באת להניל
את ארצך מידי כי השחתי אותה והנה לך ראש אחיך לעד ויטף אליו את ראש אחיו
מעל לחומה ויכר אניבל את ראש אחיו ויקשה את רוחו ויחזק ויעמוד וישבע ויאמר לא
אחרל מעל העיר הזאת עה לכדי אזהה וינר עוד על עיר רומה ימים רבים וילך
עוד סיפיאון אל אפריקה וישחת כל ארץ אפריק' וילך אל קרסגינא וינר עליהם
וישלחו אנשי קרט'ני אגרת אל אניבל והוא ברומה לאמר מדוע חמדת ארץ נכרים
ומאסח בארצך והיא נלקחה מידך ואין מושיע ועתה דעה אם לא חמדת לבוא
להושיענו מיד סיפיאון נפתחה השער ונתן בידו אף העיר וכל אולדות ביתך ויהי
כהגיע האגרת הזאת אל אניבל ויקראה ויחדל מעל רומה ויבא אל אאופירוס כי שם סיה
עומדות ספינות רומה ויהרוג שם מהרומיים עד אין מספר אנשים וגשים ועף מן השמים
אשר היתה עמו ויבא כספ'נה וילך אניבל עם חילו וילך סיפיאון לקראתו ותהי ביניהם
מלחמה גדולה וינלם שופואון לחניבל ויבדחהו ויהרוג אלפים רבות ציוס ההוא מחילו
ועד שלש פעמים הכהו במלחמה ויצרח חניבל מפני סיפיאון וילך מרומה אל חלמי
המלך ואחי סיפיאון הי' משרת ושר לחלמי המלך וישאל את חניבל ממנו צער שיביאו
אחיו ויאמר אליו כתוב אגרת ושלח אותה לאחיך ויבא אלי פה ואני אפגירוהו בידו
רק כי ישבע לי לבלתי יהרגהו אך יכבדוהו באחד משריו המשיגים לו וידע סיפיאון

יוסיפון פרק כג

את הדבר הזה וילך מלרי' ויתן תלמי המלך את חניבל ביד שיפואו וישביעוהו לבלתי
 ידע לו וכי יכבדוהו וישבע לו על הדבר הזה • ויבא שיפואו את חניבל בארץ אפריקא
 ממלכים בכבוד גדול • והי' בשבט חניבל אל ארצו וישת סס סמכות וימח בו ויקבר סס
 בבית מלכותו • וילכו שיפואו כל ארץ אפריקה וכל מקום אשר בו מקור הכסף והזהב
 כי בארץ אפריקה מקור הכסף ומולא הזהב ויגדל אז גויי הרומיים על כל גויי הארץ
 והוא החיה שראה דניאל איש חמדות וכחז עליה אכלה ומדקה ושאלה ברגלה רפסה
 והם הם הרומיים שאכלו וכלו עם יהודה והמריבו ירושלם • והי' כשמוע יועלי רומה
 וחקיה את הגבורה אשר נתן ה' ליהודה ולעמו ויועלו להתחבר עם יהודה ועם עמו
 ולכחוז לו אגרת שלום ואגרת ברית ויעשו כן ואלה דברי האגרת אשר שלחו הרומיים
 אל יהודה הכהן בן מחסיהו הכהן נגיד ושר על היהודים וכהן משוח מלחמ' מאת
 קינליוס מימילאוס ותיילאוס וספילאוס ומניליאוס שרירומה אל יהודה הנגיד ומשוח מלחמה
 ואל כל זקני ישראל שלום • ידוע יהיה לכם כי אנחנו שמענו את שמע גבורתכם
 ומלחמותיכם ושמחנו מאד מאד • ועתה כרתו ברית עמנו וכחזו והודיעו לכל היהודים
 באשר הם כי ברית עולם בינינו וביניכם יוגס אנחנו נכתובג"כ בארצותינו ונא להם להיות
 סברים וריעים טובים לנו ולא ליונים אשר ענו אחכם • והנה אנחנו עולים באנפוכי'
 למלחמה ולכו מהרו לשלוח לנו אגרת ולהודיענו מי ומי אוהבים • ואלה דברי הברית
 אשר כרתו הרומיים עם יהודה קיימו להיותם אוהבים ועוזרים זה לזה בים וביבשה
 לעולם ואם תעמוד מלחמה (בני) הרומיים יעזרום כפי כחם ולא יחנו לאויבי היהודים
 כלי מלחמה ולא חפים ולא כל מחיה • וגם לא יקחו כל מחיה מהיהודים כי יבאו
 בעזרתם לזרה אשר תהיה ליהודים • ואמנם כאשר יבואו הרומיים לעזר היהודים המה
 יביאו מחיתם עמם וכאשר ילכו היהודים לעזר הרומיים יתנו ליהודים כל מסיחם
 ועליהם יהיו כל צרכם • ויקיימו הרומיים כל זה כאשר גזר ובקש יהודה ויועליו ואמרו
 כי לא יוסיפו אלה על אלה ולא יגרעו כאשר גזר הישיש ושיכ יועליו וכאשר גזר יהודה
 עם שרי היהודים ויועליהם • והי' אחרי כן ותשקוט הארץ כס' חדשים • בימים ההם
 החל יהודה מצבי להשמיר ולהשחית את הרשעים מקרב עמו והי' בעת ההיא בכל ערי
 יהודה ובחוף הים מעזה עד פכו היו יושבים יהודים עם מקדונים יסך ואנשי יפו ויבני
 היושבים בים עמם רצו לעלות אל ספינותיהם עם נסיהם ובניהם ובנותיהם וללכת נשמוק
 עמם בים ויאמנו היהודים בהם ויעלו עמם בספינותיה' והי' כבואם אל מקום עמוק
 בים ויעביעו בהם נפשות מאתים ויוגד ליהודה ויבך וינעק ויקרא לוס ויקרא אל ה'
 לאמר הושיעה ה' וילך אל יפו ויזר עליה ויסנה אלהים בידו ויבדל מתוכה את היהודים
 ויך כל העיר לפי חרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק וישרוף את העיר וככה עשה
 ליצנה • וישרוף הספינות שמאל ציפו ואשר מאל ציבנה ויבא העשן עד ירושלים וילך
 כח העשן והשריפה והלהבה מאתים וארבעים רים וינקס אז יהודה דמי הילדים והנשים
 אשר טבעו בים כי שרף בספינות כל הילדים והנשים אשר הבריתו מקדונים אליהם
 למלטם מיד יהודה ולא יכלו • וילך משם ויבא אל מדבר ערב ויך את גוי הערב וסלה
 כל אציריהם וישם עליהם מס ויפן לשבט לארץ יהודה • ויעבור על פיר אשר שמה ושם
 העיר כספין • והעיר פיר מצר גדולה וחזקה מאד כי מכל הגוים אשר מלכו מאז על
 כל ארצות הערב ועל ארצות דמשק וסוריהא ועל כל ארצות יהודה לא יבאו ולא

עלה על לב גוי לצור עליהם ויהי הוא הולך ויזכר ויושבי העיר בטחו על מצצתם
 וקללו את יהודה וידברו דברים על עס ה' ועל אלהינו אשר לא יאות לדבר בם וישא
 יהודה את עיניו וירא את העיר מרחוק והעיר צלורה עד למאד ויקרא יהודה אל ה'
 ויאמר אל שרי אשר נתת את ירישו ביד יהושע עבדך בקילות חרופות עמך פנה צידיו
 היום הזה את העיר הזאת ואנקמה מהם על החרפות אשר חרפו את עמך ואלהיו כי
 בטחו במצצתם ואנחנו כך בטחנו • ויקם יהודה מגיבו בשמאלו וישלוק את חרבו וידלג וירץ
 אל שער העיר ויכנולו אחריו כל בחורי החשמונאים ויפיו את השער בזפת ובו מעורבים
 קולי מדבר ויתנו בהם חם וישרפו ששער ויפל לארץ טרם חזוב יושבי העיר כי זה
 המעשה יעשו ויתן האלקים את העיר בידם ויהרגו בה הרב רב אשר לא נהיה מימי קדם.
 כי מהלך צ' ריסיס באורך ומהלך צ' ריסיס ברוסב הלך אגס הדס אשר ילא מן העיר
 ויהי כאגס מים ויסע משם וילך חש"ג ריס עד עיר סמתיאום וילא סמתיאום
 בקראתו בקי אלף רגלי וגי אלף פרסי ויתפלל יהודה אל ה' • וילעק הושיעה ה'
 וילך לקראת סמתיאום ביי אלפים איש בחור מיהודה ויתגר בו מלחמה • ויהי מלחמה
 גדולה ביניהם וישלך יהודה מחיל סמתיאום חללים בארץ ל' אלף גויות גבורים ויהרג
 גם סופיפטר שר לבאו • ויפנו גדודי סמתיאום עורף לנוס ולברוח והוא עמם •
 ויירפו בחורי ישראל אחרי סמתיאום וילכדוהו מי ויביאוהו אל יהודה וילו להסיר את
 ראשו מעליו ויבך סמתיאום ויפול על פניו ויתחנן בצכי גדול לפני יהודה אל לא
 תהרגני כי יהודים רבים יושבים בארצי ולמה לא תפדה נפשות רבות בנפש אחת אף
 כי תפדה נפשות רבות יהודיות קדושות בנפש ערל אי סמא • ואם לא תהרגני אשבע
 כך כי היטב איסיב עם כל היהודים כל ימי חיי ולא ארע להם לעולם • ויאמר השבעה
 לי ושמור נפשך מאד פן תחלל את שבעתך וישבע לו סמתיאום על הדבר הזה וישמול
 עליו יהודה ולא הרגו וישלחוהו וילך לו אל ארצו • ולא יסק עוד סמתיאום להרע
 ליהודים כל ימי חייו וישמור את השבעה כאשר נשבע • ויסע משם יהודה וילך דרך
 מדבר צערב ויפגע בחיל מלך מקרון אשר היה בא צערב לעזרתם ויכס ויצריחם וישלך
 מהם חללים לארץ כ"ח אלף גבורים • ויסע משם וילך אל עפרות העיר הגדולה וילך
 עליה ויתנה אלהים צידו וסלה בקרבה כ' אלף גבורים וישע משם וילך ח"ר ריס עד
 עיר טופוליס מיהודה וילאו לקראתו בצכי וחסמוני' ויאמרו אליו אדוננו מסות מלחמה
 וכניד היהודים שאל נא את היהודים היושבים עמנו מה מעשינו עמם כי הטיבנו להם
 בימי אנטיוכס האכזר אשר ברחו ונמלטו אלינו יהודים רבים ואנחנו החיינו אותם •
 ויעידו היהודים אשר עמם ליהודה כי כן האמת ויברכס יהודה ויחדל מעליהם • ויפן
 יהודה לבוא לירושלם לחוג את חג השביעות • ויהי אחרי חג וילא על גריגוריאום שר
 לבא אדום וילך אליהם כל' אלף רגלי ותי מאות פרשים ויתגר בם מלחמה ויפלו מגדודי
 החשמונאים ג' גבורים ביום ההוא ואז רוספיאום שר לבא אשר לגריגוריאום הוכה ויתאזר
 עם זה לרדוף את החשמונאים וכמעט השיבם אחור וירא יהודה את מפלת בחוריו ויתפלל
 אל ה' וילעק ויאמר הושיע' ה' ויחזק את לב בחוריו וידלג לפניהם ויך במחנה גריגוריאום
 וישלך מהם ארצה הרונים רבים ויקרא בקול גדול ויאמר אליך גריגוריאום וידלג עליו
 ויש את ימינו להכוחו ויהפוך גריגוריאום אחור לברוח ויננס מפני יהודה • וישלך מעליו
 ח"ר כלי מלחמתו ויברח וימלט ולא נודע עוד לא מי ולא מת • ואנשים הגידו ליהודה

יוסיפון פרק כד

מעם ארום כי אז הוכה במלחמה על יד גבור מגבורי יהודה וינס עוכה אל מדבר מרשה
אשר במדבר ארום וימת שם • ויפן יהודה ויך את כל ארץ ארום ויהרופ את כל פריהם
וישימם למס עובר ולא נמלאו מפסולי אלהי הגוים מזהב תפורים צבדי צמורי הגבורים עם
יהודה אשר הוכו ונפלו במלחמה גרינוריאוי ויביאום אל יהודה • וידע יהודה כי בגלל העון
הזה נפלו ויכרע על ברכיו ויפרוש את כפיו השמימה ויאמר ברוך ה' אלהי ישראל מגלה
הסתרים אשר גלה הנסתרות האלה לנחם את נפשי ואת נפש עמי לכל נחשוב כי הסתיר
מני ישועתו מעמו חלילה ויחזק אז לב העם לעבוד את ה' בקדושה ונטהר וישב
אל ירושלים :

פרק כד

ויהי כשמוע אחאפטר בן אנטיוכס את כל המלחמות שפשה יהודה וכל
הערים שלקח ויפר הבית אשר הי' לו עם יהוד' ויבא עליו צהיל גדול
כחול אשר על שפת הים ועמורכב ופרסים ופילים יורעמלמסמהקכ"ב • ועמוליסיאה בן דודו
ועמו עם עלום מאיי הים ויבאו אל ארץ יהודה ויחנו על ביתר וילוו עליה : ויקרא
יהודה וכל זקני ישראל אל ה' בלום ובחמונים ובצבי ויעלו פונות ויזבחו זבחי שלמים
וילעקו ביום ההוא כולם פה אחד גדולים וקטנים הושיענו ה' אלהינו • ויהי בלילה
ההוא ויקם יהודה עמו כל צמורי החמוני ויבא לילה פתאום אל מסנה המלך וישחית
מגבורי המלך ד' אלפים גבורים ואת הגדול בכל הפילים המית • ויהי לאחר הצקר
ויערוך המלך מלחמה חזקה לקראת יהודה וחזק המלחמה מאד • וירא יהודה א'
מהפילים והוא גדול מכל הפילים אשר עם המלך ועליו רוכב צהרון זהב • וישב
יהודה כי המלך רוכב עליו ויקרא ויאמר מי בכס נער וגבור • וידגב אלעזר אחיו לפניו
והוא א' מגבורי החמונים הגבורי ויאמר הנני אדוני • ויאמר לפניך הפיל הזה
הגדול עם רוכבו ראה מה תעשה וירץ למול הפיל ויפל ארצה כל הצבא לקראתו מגבורי המלך
ויך בהם מימינו ומשמאלו ולפניו ויפנו לפניו הרובים רבים • ויטצע עלמו בתוך
עמק המלחמה ויבא בין רגלי הפיל וידקרהו בחרבו על סבורו ויפול הפיל עליו וימת על
ה' ופל עמו ויעוז שם כח וגבורה לשומעיו ואכל גדול לעמו ויפלו ביום ההוא מושיעי
המלך ושריו ח"ת שרים מלבד יתר העם אשר נפלו בקרב המלחמה רבים מאד וישראל
המלך ביום ההוא פן המלחמה וילך לאהלו לנח ויגד לו לאמר הנה פיליפוס מרד
בך ומחריב את ארץ וגם דימיתריא' בן סליקס בא עליך מעיר רומה וחיל גדול עמו
ומבקש נקמת את המלכות מידיך • וישמע המלך את הדברים האלה ויירח מאד ויעש
שלוש עם יהודה • ויכרות צרות עמו וינשקהו הוא וליסיאה בן דודו • וישבעו אליו
ויאמרו לו לאמר לא נסיף עוד לבא אל ארץ היהודים ולירושלם במלחמה כל ימי חיינו
ויזליא המלך מבגדיו זהב לרוב וישא מנחה אל בית ה' אשר בירושלם וילבד את מניליאום
הפרין והוא היה איש יהודי • הוא אשר הביא אנטיוכס אביו על ירושלם לעשות את
כל הרעה אשר עשה וגם את המלך הזה אחאפטר הוא העירו והביאו ויקטף המלך עניו
ויאמר חפשוהו ויחפשוהו ויהי מגדל במקום ההוא גבוה כי אמה ולגדו אפר ורסן
לאין שיעור ומספר וילו המלך ויעלו את עניינאום הפרין על המגדל ויאמרו
ידיו ורגליו וישליכוהו מהמגדל אל האפר והרסן ויעניעוהו בעמק האפר
וימת • וה' המיתו באכזרותו ובעונותיו כי הרבה הפשיע והרשיע לעשות
מעצות

יוסיפון פרה כד

פוענות רבות לפני מוצח ה' אשר דשנו ואפרו קדש • ולכן נשפט הרשע הזה למות
 במחנק האפר והדשן • לדיק הוא ה' שנתן לו כדרכיו וכפרי מעלליו • וילך המלך
 אלופסר לדרכו מקדונה • ויהודה הנביר על עם ה' החל לשפוט עמו ולעשות נדקה ומשפט
 ובעת ההיא בא דיעטריאוס בן סליקוס אל מקדוניה ועמו חיל הרומיים וילחם עם
 אלופסר בן אנטיוכס ויגלסו ויהרג את חילו וליסיאה הנבזר בן דודו וימלך באנטוכיא
 אשר למקדון וילך אליו אלקימוס הכהן איש הבליפל אשר אכל חזיר והעיר דתו זימי
 אנטיוכס האכזר • ויאמר אלקימוס הכהן אל דמתריאוס המלך הדוני המלך ימיה לעד
 עד מתי לא תעשה משפט לעבדיך אשר היו בארץ יהודה בן מתתיהו כי גבר במרבו
 ועמו יהודים הנקראים חסידים ויהרגונו וישמידונו עקב אשר אנו מרדנו בתורתם זימי
 אנטיוכס המלך וגבא להאמין בתורתכם • וידבר אלקימוס זה כוזבים רבים לדיעטריאוס
 ויכעיסו • וישלח דמתריאוס את ניקנור שר לבאו ועמו חיל כבד מאד ופילים יורעי
 מלחמה ש' ורגלים לאין מספר • ויבאו ירושלם וישלם אל יהודה דברי שלום לאמר לכה
 אחי ונחמך פנים באהבה ונשלם ונדבר יחד דברי שלום שנינו או אלך אליך אחי אם
 תרצה ולא נבהל יהודה מדבריו וילך אל ניקנור • וילא ניקנור לקראתו ויחבקהו וינשקהו
 וישאל לו לשלום ויאמר שנוס • ויציאו כסאות וישימו לפניהם וישבו עליהם ויאמרו דברי
 שלום ויהי דה נזה לבטורי החשמונים וגבוריהם להקריב את כלי מלחמתם עמהם וגם את
 כלי מלחמתו ישאו לפניו כי אמר פן ידלגו עלי הלרים שתחוס ולא יהיו אחי כלי מלחמה
 ויעמדו מפל הכסאות ויהי כאשר דברו שניהם יחד ניקנור ויהודה דברי שלום ואהבה
 ויקומו מפל הכסאות וישבו שניהם צירושלם בשלום ואהבה ולא החננו מלחמה • ויהאב
 ניקנור את יהודה אהבה רבה ויאמר לו הלא נאה מעתה לאיש כמוך לקחת אשה ולהוליד
 בנים • וישמע יהודה לעצמו ויקח לו אשה וחתן ותלד לו בן וירא אלקימוס אהבת ניקנור
 ויהודה וילך עוד אל המלך ויגד לו כדברים האלה ויכסוב המלך אל ניקנור לאמר אם
 לא תשלם אחי את יהודה בן מתתיהו אסור בנחשתיים דע כי מות תמות ויוגר ליהודה את
 אשר שלח דיעטריאוס מלך לניקנור שר לבאו וילא מן העיר לילה ויברח ויתקע בשופר ויתן
 אות מלחמה ויאספו אביו כל לבאות החשמונים וכל בטורי החסידים וילך עמהם
 שמרונה וישב שם ויבא ניקנור אל מקדש יי ויאמר אל הכהנים סוויאו אחי את האיש
 אשר ברח הלילה מידי ואשלחנו אל המלך אסור בנחשתיים כי העלך קנף עלי להמית
 אם לא בן תעשה ואני לא אמיתו אבל אכתוב למלך עליו סודות כי איש שלומי ואוהבי
 הוא ואחם ידעתם זה • וישבעו לו הכהנים ויאמרו אליו לא בא הנה ולא ראינוהו
 מתפול סנאים • ויחרף ניקנור את היכל יי וגם ירוק ירק לעונו ויאמר אהרום את
 ההיכל הזה ולא תעזוב בו אבן על אבן גם אחריו בארץ ואהפוך את כל יסודותיו וילך
 בטרי אף ויבכו הכהנים בין האולם למוצח ויאמרו יי אלהים לבאות אשר שכנת בבית
 הזה מימי קדם ועד עתה הנא הנה כסאך בארץ והנה הרום רגלך לכל עבדך •
 וניקנור הערל הסמא מלאו לבו לחרף את ביתך ואת מקדש תפארתך והוא מתנשא לאמר
 כי יהרום את ההיכל וכי יחפור בארץ ויהפוך את יסודותיו ואנחנו לא נדע מה תעשה
 כי אם אליך נשאלו את עינינו לעשות בו נקמה • ועתה יי אלהינו קנא לבבזר שפך
 הגדול ולכבוד בית מקדשך ועשה בו נקמה וידעו כל הגוים כי בעבור אשר דבר נבלה
 על בן ימות נבל • וינטע יי אחי הנבאות את הכהנים על ידי מלאך לאמר שבעפי

יוסיפון פרה כד

אח תפלהכם וכן תעשה כדבריהם למען כבוד שמי וכבוד בית מקדשי * וניקנור היה
מחפץ את יהודה בכל צחי ירושלים * וישלח ח"ק גבורים אל בית ריקריסיוס לחפשו
כי הוא היה משרי היהודים החסידים ויברח ריקריסיוס מביתו כי אמר חולי יפגעו בי
הערלים הטמאים כי לא ימלאו את יהודה בבית * וילך לו שמרונה אל יהודה ויגד לו
את כל מעשה ניקנור * וישישו וישמחו בו האנשים והחסידים כי בזמן צימי חנטיוכי
וגמלא שלם כי קבל עליו מכוח וייסורים הרבה ונקרא אז ליהודים ושופט צירושלם.
ויהי אשר הדברים האלה והזקן ריקריסיוס שב לביתו כי האמין בניקנור כי לא ירע
לו אשרי אשר לא חפץ את יהודה בביתו וינידו פריצי ישראל לניקנור לאמר מה לך
וליהודה לנקשו לעשות בו נקמה ואחיה לא יכולת לחפשו הנה רקריסיוס סגיד מחסירי
ישראל הגדולים והוא אז ליהודים והנה בבית שלם וקטנו מעט ועשה בו נקמה מהיהודים
כי גם חנטיוכי רצה לעשות בו נקמה וימלט עידו * ויהי כשמוע ניקנור את דבריהם
ויאמר הסבתם לראות בעצמתי וכן תעשה * ויהי כאשר בקש ניקנור להראות האויב
אשר היתה בלבו על היהודים וישלח להביאו אליו וירא הוא כי שלם ניקנור אחריו
ומוראו הי' כבד בלבו ויחפז ויחזור בביתו ולא אבה לבא אל שלוחיו ויסובו את ביתו
ללכדו וכראות הישים כי נפסס עליו להמיתו וימחר הוא ויקח את החרב ויתקעה בבטנו
וישטט את עצמו בחוף גדודי ניקנור ושלוחיו ויראוהו אנשי הגדוד כי הוא נשטט ונפל
מן הגג ארצה וינוסו הנה והנה וירסיו בו מקום ויפול ארצה ויעבור את מקום
הגדודים בנפלו * ויהי בנפלו ארצה ויעמוד על אבן אחת גדולה ומרוב הדם אשר יצא
ממנו נהפך לדעת אחרת וישת צחי יריו מדמו היוצא מבני מעיו וישלך גם על
הגדודים וילעק ויקרא אל ה' ויאמר ה' הושיע' וימת ויאסף אל עמיו ויהי כשמוע
יהודה את הדברים האלה ותבער בו חמתו וישלח אל ניקנור לאמר עדוע אחיה שתאחר
ללכת אלי לא לך השרה ואראך הנה את האיש אשר בקשת הסדרה הנה הוא מלפני
אוחז בבקעה ומישור רדח אליו ויאסף ניקנור את כל סילו וילך לקראת יהודה ביום
השבת והיהודים אשר באו עם ניקנור דברו אליו לאמר צי ארוננו אל נא תעשה בזון
לחלל את יום השבת ותן כבוד לנוחן השבת ויאמר ניקנור ומה הוא השבת זמי נתנו
ויאמרו לו השבת הוא יום קדוש לאלהים ואלהים אשר בשמים מושבו וממשלתו על כל
העולם הוא נחנו * ויסרף ניקנור את אלהי השמים וידבר בזון דברים אשר לא יאותו
לכות ציושם יהודה כי ניקנור בא אליו ויאמר אל בחוריו עד מתי נתעלל ללכת למלחמה ולעשות
נקמה במחרף ומגדף כי מי הוא הכלב המת הזה המושלך המופגר אשר חרף את עוז
תפארת ישראל * (וידע יהודה כי ניקנור בא אליו ויאמר אל בחוריו עד מתי נתעלל
מתלחמה ולעשות נקמה) ילך אל ניקנור בחרי חף ובקנאה גדולה ויצא ניקנור לקראתו
בעם כבד וביד חזקה ויקרא יהודה אל ה' וילעק ויאמר ה' אלהי השמים אשר שלחת
את המלאך במחנה סנחריב אשר עמדו נערי ממוץ לקיר ויחרפון וסבית מהם מלה
ושמונים וחמש חלק הרובים וההורג לא ראינוהו עד היום הזה ועל אחת כמס וכמה
חץ תפוצל את הכלב המת הערל הטמא האיש הנליעל הזה אשר עמד בביתך ויסרף
עון וזפארתך * ותאמר ביום ההוא מלחמה גדולה ועלומה ביניהם : ויהי במלחמה וירא
יהודה את ניקנור וחרבו שלופה בידו ויקרא יהודה אליו ויאמר אליך ניקנור וירץ
אליו בכח חמתו * ויהפוך ניקנור את שבתו לכוס מפני יהודה * וידבק אותו יהודה

ויבהו בחרבו ויכריחהו לשנים וישליכהו ארנה ויפלו ביום ההוא בקרב מעט מקרון שלשים חלק והנשארם נסו וירדפס יהודה ובחוריו הלך וחקוע בשופר והמה נסים וינאלו מכל ערי ישראל לקראתם ויכוס ויכתום ולא נמלט מהם עד אחד וינאלו לפשם את החללים וימאלו זהב ואבני יקר וארנמן לרוב ויחיו את ראש ניקנור ואת הזורעות אשר נטה אל ההיכל ותלו אחס נגד השער על כן קראו שם השער ההוא שער ניקנור עד היום הזה וישמח העם מאד ויהלל את ה' על ידי שיר דוד מלך ישראל בהודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו * ומהיום ההוא והלחה עשו את היום ההוא חג ויו"ט ושמחה יין ושמחה והיום ההוא הוא יום יג לחדש אדר לפני הפורים יום אחד * וישפוט יהודא את כל עמו באמת ובתמים כל הימים ועם משפט ולדקה בארץ :

פרק חמשה ועשרים

ויהי לתקופת השנה ויקרבו ימי יהודה למות וילז ה' על יהודה לסגור את יומו ולאסוף אותו אל עמיו החסידים ולהמיתו על קדושת שמו * ויבא עליו בקירוס אשר היה אז מלך על המקדשים ושלשים חלק מבצורי מקרון עמו ויבא פתאום על יהודה והוא יושב בעיר לשם ועמו כשלשת אלפים איש מלחמה מעט יהודה וינאסו כל עם יהודה מאתו וישאר הוא ואחיו ושמונה מאות צבא מבצורי יהודה ולא הסבו פניהם ולא נחמו עורף לנוס מכל אלה * ואלה הבחורים הם אשר היו חבירי יהודה והם המה היו בחונים ונרופים בכל מלחמות יהודה אשר עשה בגוים * ויבא בקירוס בט"ו חלק איש ויערך מלחמה לימין יהודה * ויהפוך משמאלו את יתר העם ט"ו חלק ויריעו על יהודה מימינו ומשמאלו וירא יהודה המלחמה פנים ואחור כי כבדה מאד ויאמר אמונה הפעם אחר השביעי את חרבי ואשכיר עלי מרס הערלים הטמאים האלה * ויכר יהודה את בקירוס עומד מימינו כי שם היו גבוריו וקרן הימנית עמו : ויריע יהודה וידלג בקרב ויתחברו עמו מקלצ גבורי החשמונאים וילך על בקירוס ויחגר בו מלחמה גדולה ועלומה מאד * ובראשית המלחמה סלה מבצוריו ארצם שנים אלפים פגרים ויהי בעמק המלחמה וירא יהודה את בקירוס עומד בחוף המלחמה אלל העם וירץ אליו בכח חמתו ויראהו מעוטר בגבורים סביבו * ויך את גבוריו וישלך ארצה מהם הרונים רבים וסלה את כל הצא מהם לפניו מימינו ומשמאלו לאין מספר וירבו חללי יהודה אשר הפיל לאחר הרונים ביום ההוא עד אין מקום רק להחזיק כי הרונים על דרך יהודה ועליהם נער הולך וצא * ויגש מול בקירוס בחרבו שליפה מלאה דם וירא בקירוס את פני יהודה והנה פניו כפני האריה ביום עמדו לפני טרפו ואימה ודבר בפניו ויהפוך בקירוס את ערפו לנוס ויגש דרך אשדוד וירדפהו יהודה ויך לפי חרב את כל אשר היו עמו וישלך לאחר ט"ו חלק פגרים בקרב הלוע ויצח בקירוס וימלט באשדוד והחיל אשר היו אחרי יהודה רדפו אחריו וימאלו את יהודה עיף ויגע ואנשו עמו עייף ויגעו ובקירוס גם הוא ילא מן העיר לקראת אנשו כי ידע אשר אחרי יהודה הם צאים * ויחגרו ביהודה מלחמה אלה מזה ואלה מזה מכל עבר ויהודה בחוף ויפלו עוד חללים רבים מגדוד בקירוס ויפול גם יהודה בן מחתה על חללי גבורתו הרבים אשר הפיל והשניך לאחר את הרונים אשר המית * ויקחו אותו שמעון ויונתן אחיו ויקברוהו עם אבותיו בהר המודעית בכבוד גדול ויבכו אותו כ"י ימים רבים :

יוסיפון פרק כו

פרק ששה ועשרים

ויהי אחרי מות יהודה וירבו אויביו על עם
ה' ומאחור ומקדם ויאזור יונתן את שדרת
אחיו ויכהן ויבא יונתן ירושלמה ויקבל את שדרת אחיו על פי זקני ירושלים
ויקראו את שמו יהונתן וילך במתי מעט על הירדן וירדוף אותו בקירוס כסיל כבד
ויבא עליו ציוס השבת וילחמהו על הירדן וכרצות יהונתן כי לתן אותו בקירוס על המים
ויעבור במים הוא ואנשיו ויעבור אחריו בקירוס וכל חילו וישיגוהו עם אנשיו ויתגרו בם
בכל עבר ויט יהונתן את ימיו להכות את בקירוס וידעב לו
מקום לעבור ולברוס ויברח יהונתן וילך בבאר שבע אשר במדבר ויבנה את
מפלג העיר וישב בה הוא ושמעון אחיו עם בני החשמונים אשר אחו ויבא עליה
בקירוס ביד רמה ויבנה על העיר דיקויאר על העיר ימים רבים ויגר להם מאד ויאמר
שמעון ליהונתן אחיו עד מתי נבסרה בחיי הרעים האלה הלל נבסרה לנו מות ונלא אל
לרינו וכי מות נמות הטובים אנחנו מיהודה אחיגה שמת בעלחממ על קדושת ה' אלהינו
ויבא יהונתן כלילה ההוא ויך את אהל בקירוס ויהרג את אריריהם ואחיו שהיו עם
בקירוס ויפתח שמעון את השער ויד חזקה עמו מצמורים החשמונים ויבא ויך במחנה
בקירוס גם הוא מכה רבה וישרוף את האילים וכל הסוללות וכל כלי הדיק אשר בנו
מול העיר ויברח בקירוס וימלט ממדבר וירדפוהו יהונתן ואחיו וישיגוהו ויתחנן אליהם
בקירוס לבנתי והרגוהו ויאמר להשיב את כל השביה אשר שבה מארץ יהודה אנשים
וסף גרוב וישבע להם על הדבר הזה ואז חרלו מעליו וילך בקירוס לדרכו ולא יסף
פור לבוא אל ארץ יהודה וישב את כל השביה ובעת ההיא נחשקה השררה ביד יהונתן
וישפוט את עמו וישב לבטח וילחם מסביב בכל אויביו ואנטיוכוס הוא אשר נשאר משרי
מוקרון לקון מכלוב לעם יהודה ויתנשא לאמר אלך ואשמיד את עם יהודה ולא
יפיר יהודי בארץ ויבא אנטיוכוס לארץ יהודה ויבאו מהם לעזרת אנטיוכוס השר לאין מספר
וישלח יהונתן את שמעון אחיו ואת בניו להלחם באנטיוכוס כאשר הוא כי אמר אליו
בדברים האלה שמע נא שמעון הלל אתה הוא אשר תכהן בישראל אחרי ואחיה תהגב
את שדרתי ויבא שמעון למלחמה לקראת אנטיוכוס וכל בניו עמו וילך הוא מהפאה
האחת ובניו מהפאה האחרת לנען יהיה אנטיוכוס עם גדודיו ביניהם בתוך ולא ימלט
איש מהם וילכו עם בניו מגבורי החשמונים ט' אלפים גבורים מהפאה האחת והוא
הנך מהפאה האחרת ביתר העם וישוב על אנטיוכוס ושריו ויבאו שרי אנטיוכוס ועמו
על שמעון למלחמה בפאת שמעון ובניו ילאו מהפאה האחרת עם ט' אלפים הגבורים
ויהיו אנטיוכוס ושריו בתוך בין שמעון ובין בניו ויכו בהם אלה מזה ואלה מזה והם בתוך
ויך שמעון כל סיל אנטיוכוס הבא עליו ולא נמלט מהם עד אשר מלכר אנטיוכוס אשר
ברח לבדו עם ב' רוכבים ויבא שמעון אל יהונתן אחיו בהלל ובתורה לאלהים ויהונתן
יבא לקראתו עם זקני ישראל וחסידיהם וכהני עליון וטהי לשמעון ולבניו מהיום ההוא
והלל יד ושם בישראל כאשר דבר לו יהונתן אחיו כי בעלתו הנך וישב ישראל לבטח
כל ימי יהונתן איש תחת גפנו ואיש תחת תלתנו וימת יהונתן ויאסף אל עמיו זקן
ושבע ראון וטובה ויהי אחרי מות יהונתן ויכהן שמעון אחיו וינהוג את השררה על ישראל
הוא ובניו וסלמי חתן שמעון הרג את שמעון במשההוין ויקח את אשתו ואת שני בניו
ויאסור אותם בנחשמים והימים אשר משל שמעון צעם ה' שמונה שנים וימת ויאסף אל

עמיו • ויחר דבריו ומלחמותיו ומלחמות אסיו הלא הם כחובים על ספר יוסף בן
גיריון הכהן ועל ספר החשמונים ועל ספרי מלכי רומי • גם האגרת אשר שלטו
החשמונים אל הרומיים ואל גויי פרס והם אליהם לא כתבו פה והנה כחובים על
ספרי הרומיים ועל ספרי הפרסיים :

פרק כז

ולשמעון בן מתתיהו שני בנים שם הא' והוא הגדול הורקנוס ושם
השני והוא הקטן יוחנן והם הם אשר היו אסורים ציד תלמי צעל
אחותם • ויהרג תלמי את הורקנוס בן שמעון וישלח יד להרוג את יוחנן בן שמעון
ויצרה עפניו וימלט הוא יוחנן הנקרא גם הוא הורקנוס כי צהרונ תלמי את הורקנוס
בן שמעון הגדול מצניו ויקראו זקני ישראל את בן שמעון השני הקטן הורקנוס על
שם אחיו הגדול לכהו ולגבורתו • ויהי כשמוע הורקנוס והוא יוחנן כי נהרג אחיו
הגדול וינס עזתה • וירדפהו תלמי בעזה ויצא לפניו שער עזה ויסגרו אנשי עזה את
השער ולא נחמו את תלמי לצא העירה להרע להורקנוס ויצרמו עזה וילך עד העיר
הנקרא שמה רבונה וישב שם • ויהי אחרי כן ויקצץ הורקנוס את שררת שמעון אציו
ע"פ הזקנים והכהנים ויעל עולות וזבחים • וילא צלצא על תלמי צעל אחותו וינלס
אותו צהרצ ויסגור תלמי צעיר הנקרא שמה רבונא • ויגש הורקנוס הצמוד המשתרר
על ישראל צאמה וצתמים וילך על העיר צכל כלי מלחמה צאיל הצרזל וצסוללה וצכל
כלי משחית וצחי העיר צמנור גדול אז העלה תלמי את אס הורקנוס ואת אחותו
על החומה אשר למגדל ויחצסם ויאסרם לעיניו ויאסרם צשוטים וציסורים קשים
וצרים • והצמוד הורקנוס צראותו מוסר אמו ואחותו על ידו ויכמרו רחמיו עליהם ויצך
צכי גדול וילעק צצכי לאמר אחי ואחותי צעצור כן אקדל מהלחם צעיר ואל יאמר האויב
צלצו כי צצורתו ואימחתו תחדלני וישקם הורקנוס את להצ המלחמה ויכצתה תצערחה ויחדל
להלחם צעיר ואס הורקנוס הנכצדה והיקרה פרסה כפיה למול הורקנוס ותחל פניו
ותאמר לו צני הורקנוס לא על חמלה ולא על רחמי צאתפה כי אס להתצצר ולהתאזר
לנלח את אויבך הצוגר צאשתו וצי וצורע אצך • הלא כי לדה את נפסך לקחתה
כחשר לקח נפס אחיך ואלהי השמים פדה את נפסך מלרתו והוא עודנו מחזיק צרשעתו
והלא תראה חרפתו וכלימתו ומה יעשה צאשתו וחמתו לעיני העם והשרים • ומה
יש עוד תקוה צו היותך להשיצ את צני אשר המית חי אויכל לתקן את אשר עותו
צחללו את כצוד צחי לעיני העם והשרים ולפניך • ועמה צני לא על חמלה ולא על
רחמים עתה נלצ פה ולא על זה צאו אחריך צרי ישראל כי אס לנקום נקמה
ולהעציר אס ולהשמיע תרועה ותרועת איומות ונוראות ולהשיצ את האיל העננת
ולחקים את הסוללה ולהרצות השלכת אצנים ולגצר קליעת קלעים ולדרוך קשתות
ולירות חלים להמית נפשות ולחפור סביבות חומת העיר ולהפיל את העיר וללכוד
את האויב ולעשות צו נקמה וכל הנשאים מאויבי ה' וסונאים עמו ישמעו משפט
נקמתך צו וייראו ולא יצידון עוד • ואס אני אמות צמוסרו הרע והמר הנני צני
שמה צזה למען תעשה צמיתתי נקמה צו גם אני נוקמת צמותי צמנו כי ישפט צחרצך
פה וישפט נפשו צמשפט האלהים • ועמה צני אס יש את נפסך לצדדני ולהראות
אהבתך שמה צקולי ולא יכמרו רחמיך על מיתתי כי אני מעתה לא אמיר את המות
הזה

יוסיפון פרק כז

ל

הזה צמות אחר . ואחרי כן נבני ובר נדרי חזק ואמץ מלחמותיך על העיר והקדוש
 אותה ונקום נקמת בניך הקדוש מאת הבר האויב הזה ויוליכוהו בחלי ימיו וילך צלל
 חמדה . ובגלל חמלתך עלי ועל אחותך לא תשכח הריגת בניך הקדוש ואחייך הנעים
 ואם תחמול על אמן ואחותך ותשכח בניך ותשא לאלהיך . ויהי כשמוע הורקנוס
 לעקת אמו ואח דבריה ויבך בכי גדול ויהם את מחנהו צביו ותצער בו חמתו וילו
 הנסור להריע ולתקוע ולהגזיר שאון המלחמה ולהעלות את האיל המנוח ולהקים את
 הסוללו ולננות דיק ולהרבות לקלוע קלעים ולדרוך קשתות ולהסליך אנשים ולירות
 חלים . ויגש את איל הצרזל ויך את החומה ואת המגדל וינחש ותקרב העיר
 לכפול ויזעקו העם מחוץ העיר . וילך לתלמי אחד ובהלך לו העלה את אס הורקנוס
 ואת אחותו על המגדל אשר נגח צליל הצרזל ויך אותן ציפורים רעים וזרים ויאמר
 להשמיטה מהחומה חולה אס לא יחדל מעל העיר . וירא הצור הורקנוס את מכת
 אמו ואחותו ויפריה ויבך כי נכמרו רחמי עליהם כפעם בפעם ותאמר לו אמו
 בני אל תבך ולא יבך לצנך ולא תחוס עינך עלינו ולחוס מלחמותיך והתאזר והתגבר
 והתחזק והתאמץ ללכוד את אויבך ולא ירע . וכי יכמרו רחמיך על אמן ועל אחותיך
 מדוע לא יהנו מעיך ותזכור את הריגת בניך הקדוש ואחייך הנעים ותנקום נקמתם
 מהאויב ויהי בהזכירם את אביו ואת אחיו ותצער בו חמתו וילבש קנאה וילחץ את
 העיר ציד רמה וכראותו עוד את אמו ואת אחותו בלחץ השיב ידו מצלע ומהשמי
 צחמלו על אמו ועל אחותו ולא ידע מה יעשה כי בזכרו את הרב אביו ואחיו הרעים נכעם
 ותצער בו חמתו וכראותו מוסר אמו ואחותו ולחלם הרך לבו ויחמול ותגבר מלחמות
 הצור בלבו ובקרבו יותר מן המלחמה אשר הי' נלחם על העיר כי אחר בלבו אס
 אחמול על האויב ולא אלחלו הכה אחי עון הרב אביו ואחיי כי לא אהקו את נקמת
 דמם ומנו ולא חפנה לכבודם ולקדושתם ואס אלחץ העיר עד לכרי אותי הכה הואמיסר
 את אחי ואחותי לעיני בלבו האזכר ולא יחמול אף כי יאזה להרגן ועלי הוא העון
 בכל אשר ירע האויב באכזריותו לאמי ולאחותי אמנם האהיי יודע את תום לבני
 כי לא מחמלתי על האויב אחדל מהמלחמה גם לא מרלוני לסלל את כבוד אביו ואחיי
 הנכבדים על כי הנקום נקמת דמם ומנו ויש לאל ידי לעשות כן רק כי אחשוב
 אביו ואחיי נאספו אל עמם ומה יגיע להם מנקמה צמות האויב . לכן כה אמר
 הורקנוס לא תסנול נפשי לראות צמור אחי ואחותי על יד האויב ואלהים ינקום
 נקמתנו מיד האויב הצוגר על דרך האשרי ואכי חדל אני מהמלחמה ועם כל זה הכה
 שנת השמטה באה אשר היא קדש לה' ולא ארלה לשפוך דם בשנת הקדש ויהי לימים
 אחדים ותבא שנת השנע שנת השמטה אשר יסוגו זה הסיודי וישמרו כיום השנת
 ולכן חדל הורקנוס מהמלחמה וישב ירושלימה . ואז גברה על תלמי אכזריות לבנו
 ויאמר למותנתו כדברים האלה לא נשאר צעדך הנלמי עוסרס למסור את נפשי ציד
 אויבי ועתה אוריד את שיבתך ציגון שאולה כי אהרג את צחך לעיניך ואחר כך אהרג
 אותך כהרג הנחמות הממלות וילו תלמי להרג אס הורקנוס מותנתו ואת אחותו
 אשר היתה אשתו צהרג זרוע ויעשו ענדיו כן ומשך חמתו . וילא תלמי מרגוס
 עטיר כי אחר עתה ישמע הורקנוס צהרג אמו ואחותו ויצא ללכדני ויצרם אל מדינת
 פידלפיאה ממלכות המלך לעירו וישב שם עד יום מותו :

פרה שמונה ועשרים

ויהי אחרי הדברים האלה ואנטיוכוס
המקדוני שטם את שמעון ויטור לו איזה
על אשר הרג את שריו וחילו וישחיתם צימיו יונתן אחיו ויאמר לנקום נקמתם מאת
הורקנוס בנו ויאסוף עם רב כחול ויצא ציהודה ציד רמס צמנת ד' למלכותו והיא השנה
א' למלכות הורקנוס מלך יהודה וירא הורקנוס כי חיל אנטיוכוס עלום מאד ולא
יכול להלחם ויצא אל ירושלים ויסגר צה ויצא אנטיוכוס וילך על ירושלים ימיו רבים
ולא יכול לה למען גוצה חומותיה ולמען עצמיה החזקים ולמען כח גבוריה היושבים
בהוכה . ויצן אנטיוכוס מלפון העיר ירושלים ק"ל מגדלים צלוריי מקורים עם גבות י
ישם על המגדלים חיל צרזל וינגח צם את חומת ירושלים החילוה מלפון צק"ל חיל
צרזל אשר על המגדלים ותפול החומה . ויהי כראות היהודים את החומה החילוה
גופלת ויריעו תרועה על מפולת החומה וילאו גבורי ירושלים תחוץ לעיר . ויתאזרו
היהודים הגבורים לקראת אנטיוכוס וילחמו צו ויכו את כל גבורי מקדון אשר מלאם
לצם לצא העירה וירחיקו ממפולת החומה ללכת לקראת חיל אנטיוכוס העומד מנגד
מרחוק וילכו וילחמו צו . ויפילו פגרים רבים וממנה אנטיוכוס ויצריחו את אנטיוכוס
המלך מן הממנה ויפילו ויהרסו את המגדלים אשר צנה צניצ העיר וישרפו את כלי
מלחמתו אשר הקים עליהם . וירחק אנטיוכוס מן העיר כי רים ויחן צממנהו הנוחר
צם . ויהי צימים ההם ויצא חג הסוכות אשר צו הוא חק על עם יי' להעלות עולות
להקריב קרצנות ולצנות זצחים ולהלל את יי' צד' מיני עלים . וישלח הורקנוס מלאכיו
אל אנטיוכוס המלך לאמר לו כדצרים האלה אם ראית את מופתי יי' אלהינו ואורחותיו
האמנות כי הוא אלוה גדול על כל האלהים וצידו להמית ולהחיות להשפיל ולהרים
צצדו לא ותנה לנו ארוכת ח' ימים כי לא תטרידנו צמלחמה ונחוג את חג יי' אלהינו
צמשפט וכחק . ויען ויאמר אנטיוכוס למלאכיו הורקנוס שלום צואכם ואני אמלא צלון
מלכם לכבוד יי' אלהיכם וישלח מכתב להורקנוס על יד מלאכיו לאמר חגו חגיבי וסעמו
צצממחכם וכצדו את יי' אלהיכם רק יהיה לי חלק עמכם . וישלח אנטיוכוס מנחה
ליי' על יד מלאכיו עם מלאכיו הורקנוס פר צ' וקרניו מלוצשות זהב וצראשו עשרת
הב גדולה ורציד זהב צאצנים יקרות על צוארו וישלח עוד כלי כסף וכלי זהב רציי
מלאים צצצמים למנחה להיכל יי' . ותצא המנחה לפני המלך ויציתה המלך עם
מלאכיו אנטיוכוס לשער המקד' ויקחו השוערים את המנחה ההיא מיד מלאכיו אנטיוכוס
וציאוה אל הכהנים והכהנים הניפו אותה צמקדש לרלון ולכבוד וישו צו מלכיו אנטיוכוס
צצממחה וצשלום וכבוד ויגידו לו כי קצלו היהודים והמלך הורקנוס את מנחתו וכי כצדוה
הניפו לפני יי' צמקדש לרלון ולכבוד וישמח המלך אנטיוכוס מאד . והורקנוס עם
כל ישראל סעמו צחג הסוכות ההוא סעמי רצה והללו את יי' אלהים כמשפי וכחק .
והמלך הזה אנטיוכוס הטיצ לעשות מהיום ההוא והלאה עם כל ישראל גם הטיצ
לעשות צכבוד צית יי' עד מאד גם הדיק והלליח והחזיק צכבוד ה' אלהי ישראל
עד למעלה ולא כן עשה אנטיוכוס הרשע הנקרא עוד צסם אספיאנוס צלכדו את
ירושלם כי נכנס צהיכל יי' ויטנפוהו ויטנפוהו ויטנפוהו ויטנפוהו ויטנפוהו ויטנפוהו ויטנפוהו
כי הסזיר סחט צהיכל יי' וטנף את המזבח וישלך עמנו צכל פנות סהיכל ולכן מרדו
צו היהודים ולא עצדוהו וינגעוהו ססם צנגעים גדולים וצחלים רעים ונאמנים וימח
נהא

יוסיפון פרק כח

זהם צחרפה וכלימה (ויצו) כאשר הודענו זכרו. והמלך הזה אנטיוכוס הנקרא עוד
 שם פיאופ היה איש רחמים וכדא חת צית יי' ואת היכלו כרלון ישראל. וירא הורקני
 את לב אנטיוכוס כי היה שלם עם יי' ועם עמו וכי נתן אל לבו לעצוד את יי'
 וישלח אליו מלכים לכרות ברית עמו לאמר: הלא הנדלח ממך אנטיוכוס כי תאמין
 בגבורות יי' וכי הוא אלהי האלהים למה תלחץ לעמו ויריאו במלחמוי ותשניחם
 מעצרתו אם יש את לבך שלם עם יי' נכרתה ברית אחי ואחתי והיינו שנינו כאחים
 עמי לא ילך לעמך ועמך לא ילך לעמי וארדוף את אויביך ותרדוף את אויבי והיה
 זה צינינו שלום. ויקבל אנטיוכוס את מכתב הורקנוס מיד מלכיו ויקראו וישמעו
 מאוד ויכתוב קיום לשלום וברית וישלחו אל הורקנוס לאמר ארלה צבריתכם ושלומכם
 וסכנו צפת כל ימי מלכותי. ויכרות ברית אנטיוכוס עם הורקנוס ויקיימוהו. וילא
 הורקנוס לקראתו ויקבלהו ויצאם ירושלימה ויעש לו ולעצדיו משתה גדול. מאל:
 ויתן לו למנחה מאולרו ש' ככרי זהב ויקדישם הוא למקדש יי' ולצדק ציתו וילך לו אל
 ארלו. והורקנוס המלך שאל ודרש את מטמוני הזהב אשר היו בירושלם מימי דוד
 ויאצא לקחת מהם אשר יוליא על הכלחמים לעזרת עם יי' וציתו ויפתח מטעון
 אחד ממטמוני דוד מלך ישראל ויקח ממנו ג' אלפים ככרי זהב ויעצוד צו עוד זהב
 לרוב ויאמר יוסף בן גוריון על זה הדבר מלחמי עדות מסופרים אחרים אשר כתבו
 ספרים נאמני. גם הסופר הנאמן ניקולאוס הדמשקי העיד כמוני. והמלך אנטיוכוס
 כאשר ילא מירושלם ללכת אל ארלו ויאמר להורקנוס המלך בדברים האלה. אפי
 היה לעזרתי כי צריתי אתך וצריתך אתי. הנה אשרק מלך פרס לוחץ ומוחץ אותי
 ואת עמי יום יום ולא אדע מה אעשה כי לר לי ממנו מאוד לכה אתי ונלחמה עמו
 ואשר נלכוד מעריו והיה כספם וזהבם קדש ליי' אלהי מקדשכם. ויאמר אליו
 הורקנוס הנני ואעשה דברך רק את צריתך שמור כמוני. ויתן הורקנוס לנצא
 ושריו זהב לרוב וירק את חילו ויסע מירושלם ללכת עם אנטיוכוס לעזרתו ויסעו
 מירושלם שני המלכים הורקנוס ואנטיוכוס ויצאו עד כהר לוקו וילחמו עם אנדרצו
 שר נצא אשרק מלך פרס כי פגעו צושהיה צא לקראת אנטיוכוס למלחמה וידציקו
 את אנדרצו שר נצא מלך פרס ויכו מחיל פרס עם רצ. ויצן שם אנטיוכוס צנין
 גדול למראה על שם הגבורה אשר עשו שני המלכים האלה צעם פרס ויקרא את
 שמו צנין גבורה. וישלח אשרק מלך פרס כתב צהמנא אל הורקנוס המלך לאמר
 לא ידעת כי הפרסיים בנו את מקדשכם והחזיקו צמעו תפארתכם ועתה למה תרעו
 לנו בגבורתכם ואנו צלתי מטאים לכם. והלא ידעתם כי היונים הטמאי טמאו
 ותחריצו את ארלכם ואת מקדשכי מאל ועד עתה ומה תקוה יש לכם זהם וצבריתכם
 ועתה חדלו ממנו ונלחמה צאויציקי ונשמידם כי עוב לכם צמנאת פרס מאהצת יון
 ואש' הרעותם לנו עד עתה ידענו כי לא תרלונכם עשית' כן רק תפחדכם מהאויצ
 לכן לא נשית לב עליכי על זה להרע וצריחנו נקיי' אחכם. והאויצ הזה כי לא
 תהיו אתי עמו יסור לנו מעליו ונשמידהו ונשצ לצטת אנחנו ואחש. וישלח הורקנוס
 לאשרק ויורה לצריו ויסעו משם הורקנוס ואנטיוכוס וילכו מהל' שני ימים. והיה
 ציום הג' ויאמר הורקנוס לאנטיוכוס לכה אחת לצדך עם מחנה היוני' ופגע צמנתי

פרס ואני אבוא אחריך ואהם אותו ואת ממנהו והוא לא ידע • וייטצ הדצר צעיניו
וילך לבדו עם ממנהו ולא חכה את הורקנוס מלך יהודה לצלתי תחשצ לו גבור • על
מלך פרס • ויפגע באשרק מלך פרס וילחם בו ויפול בקרב ציוס שהוא כל חיל
היונים לא נשאר מהם עד אחד • המלך אנטיוכוס חתם קלו ויומו ציוס שהוא וימת
גם הוא בקרב שהוא • וירא הורקנוס כי מת אנטיוכוס ויחדל ללכת אל אשרק ויכרות
ברית עמו והיה זה שלום • והיה אחרי הדברים האלה ויש פניו הורקנוס באר' לוצה
וילך מירצתה וילך עלי' ששה חדשים ויתנס אלהים צידו וישימם למס עוצר • ויסע
מסס וילך אל עיר שמגר וילכדה וישב ויבא שכמה ויכה אותה כי לא פתח' לו
ויך את הר גריזים ויחריצ את ההיכל אשר עשה סכצלט המורני חותן מנשה הכהן
אחי עדי שר הכהנים וגדול • ויחרסו הורקנוס אחרי תלתי' שנה לצניו ויהפכחו
המלך הורקנוס עד יסודותיו ויך את הכותים הנמלאים שס וישמידם מהר שומרון
מלבד תתי מעט אשר נסו ונמלטו ויסע ממס וילך לארץ אדום ויך את דצירה ואת
מרסה אשר לאדום ויכנע את גאון אדום וישימם למס עוצר עד הגולה • ויאסרם
המלך הורקנוס ויקשרם ויכצלם ככצלי מילה וימל את צמר ערלתם ומסיוס שהוא
והלחה היו מולים ושומרים את משמרת תורת יהודה וישראל עד הגולה וכן עשה
המלך הורקנוס לכל הגויס אשר כנע ולכד וגצר עליהם • והיה צהללי' יי את דרכו
וישלח מלאכים לרומא לחדש את הצרית עט שרי רומי אחרי מות אנטיוכוס צמלחמת
אשרק מלך פרס כי אנטיוכוס הי' יד הרומיים עמו בבוא לארץ יסוד' ויגזול ערים
רצות ולא השיצם לישראל צימיו וישיצום העס מקדוני • ואלה דצרי האגרת ששלח
הורקנוס מלך יהודה אל היסיס המושל צרומא עם ש' יועליו לאמר אל היסיס המושל
צרומא ואל ש' יועליו ולכל עם רומא שלום • מן הורקנוס בן שמעון מלך יהודה
שדורס שלומכם ואודיעכם לאמר אנטיוכוס כרת ברית אחי להיותי לעזרתו והוא
לעזרתי ואלכה לי עמו נגר אשרק מלך פרס ונפגע באכדרצו שר לבאו עם חיל רצ
וללחמה בו ונלחמו • וצרותנו ללכת להלחם באשרק מלך פרס ואנו נוסעים הלך
אנטיוכוס להלחם עם אשרק ולא חכה אותי וינלחמו אשרק צמלחמה • ואני למוראי
מחיל אשרק העלום שצתי לארצי לשמרה ועתה אם רלונכם לקיים את הצרית לשלום
ולאמת צינינו הגידו לי האמת ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל
וריסתאום ואפולציוס ומודרוס יודיעו לכם ענין ארצי ומה דרכי עמכם ואהם
שלום • והיה כבוא מכתב הורקנוס אל היסיס אשר צרומא ואל יועליו כצדו וכשאו
את שלוחיו ויכתבו לו אגרת ברית וישלחוה אליו מעס כל זקני רומא להורקנוס בן
שמעון מלך יהודה שלום מן היסיס המושל צראש לרומי מן פניאוי בן מריקוס
משנהו ומן מלואוס בן מנטוניאוס שלישי ומן סימפרוניאוס בן פלדאנוס ויתר שרי
הרומיים ויועליהם מן היסיס אשר עמנו ועמו ש"כ יועלים אל הורקנוס בן שמעון
מלך יהודה שלום • ידוע יהיה לך כי אגרתך קצלנו וקראנו באהצה ושלומך שאלנו
מאת שלומיך ריסתיאוס ואפליניאוס ומודרוס הסכמיס הנלחמים וכצדנו אותם וישצו
עמנו לפני היסיס אש' צראשנו וערכו דצריהם לפניו צחמה וכל אשר שאלו מאת
היסיס ואנחנו עמו מלא חפצס ועתה אנחנו כורתים עמכם ברית ואמונה ומודיעים
לכם אשר כל הארלות והערים אשר גזל אנטיוכוס מלך מקדוניאה אשר היתה ידיו

יוסף פרק כה

א

עמו ומארכי יהיו לכם • ואשר קיים אנטיוכוס צנרית אשר כרת עמכם לטוב יקוים
עמנו ואם גזר עליכם גזירה לרעה ולקלון יופרו דבריו והערים אשר לכדתם צמלקת
אשר היו מושלי עליהם עם מקדוני ועם רומי טרם הגיע אגרתכם אלינו יהיו לכם כי
אנחנו צאמת וצמתיים כדלה צלומכם וצריחתכם ואחם שלום • והנה אנחנו כתבנו אגרות
לכל גוי וגוי מהגוי אשר נמשול עליהם לקבל צכצוד ושלום ועזרה ושמחה את השלוחי אשר
שלחתם אלינו ועוד שלחנו עמכם שלוחנו ושמו פוניאוס לשמורם מכל פגע רע • גם אגרות
כתבו לו להודיע מדי עצרו את כל הגוים צצריחתנו עמכם וצלומנו אחכם וגם דברנו לו
דבריי על פה לדבר לכם והם דברי צרית שלום ואמת כאשר גזר ישישנו עם ש"כ יועלינו
והיה זה שלום • צימייס ההם היו כלחמייס מלכי מקדון איש צאחיו והמלך הורקנוס נסע
עם כל מנחמו ויחן על שומרון וילך עליה • ויבן דיק סציה • ויהי רעצ גדול צשומרון
עד אשר אכלו השומרונים והכותיים את הנצלות המושלכות צדרך והמלך הורקנוס
נסע אז ממש וילך ירושלימה צעצור יום לום הכפורים לכפר צעד עם יי
כי מלך וכהן גדול היה • ויעצו צת שני צניו על הצא אשר צשומרון שם האחד
אנטיגנוס ושם השני אריסטוצלוס ויעל עליהם אחי אנטיוכוס מלך מקדון ויצא
צעצרת עיר שומרון כי אמר להליל את שומרון מיד צני הורקנוס אשר לרו עליה
ולחם עמכם ויתגר צם מלחמו גדולה וינס אחי אנטיוכוס מלך מקדון מפני הנערי
צני הורקנו • וימלט צעיר סטיפולו וציוס ההוא היה הורקנוס צירושלם צצית קדש
הקדשים ויתפלל צעד עם ישראל ואחר כך הזכיר את צניו צתפלתו כי דאג פן יפלו
צחרצ מלך מקדון וישמע צצית קדש הקדשים קול קורא ואומר אל תירא ואל תעלב
ואל תדאג על צניך צכן הורקנו • גמור עצודתך היום כי צאת צשלם ותלא צשלום
וישלים הורקנוס את מלאת עצודת הקדש וילא מן הקדש ויספר צאצני העם את
כל הדברים האלה • ולא האמין לו העם וישלחו רוכצי סוקים לשומרון אל המנחה
וימלאו דברי הורקנוס כנים וגאמנים ככל אשר דבר וידו ליי אלהי ישראל וישלחו
הכותיים לבן קליאופטרה מלכת מלרים ועמו בלימנדר ואיפוקרטיס שרי מקדון
ויחלו את פניהם לצא לעצרת הכותיים להליל את שומרון מיד צני הורקנוס וישמע
הורקנוס את הדבר הזה וילא מירושלם לקראת לצא מלרים ויך צהם וכה רצה
מאד וסלה מהם פגרים רצים וגם בלימנדר השר הכה וימת שם • וינוסו הנשארים
וימלטו ולא יספו עוד מלכי מקדון ומלכי מלרים להליל את שומרון ואת הכותיים
מיד ישראל וישצ המלך ויצא אל שומרון וילך עליה שנה אחת ויתנה אלהים צידו ויך
את כל זכורי לפי חרצ ויהפוך את כל מושצות הכותיים עד היסוד והכותיים אז
היו עוצדים לקליאופטרי מלכת מלרים וצלומה שר מושל צגללה • וגם את השר
ההוא שהיה שר קליאופטרה מלכת מלרים הסיר אז הורקנוס ממשלתו ואת שר מלרים
אשר עמו הרג ואת כל הצא אשר היו עמה צשומרון הכה • צימייס ההם פסע לטירו •
צן קליאופטרה העלכה המושלת על מלרים ויעצו המלריים את המלכה ויהי ידם עם
לטירו צנה ויתאזר לטירו לעלו • על ארץ יהודה להלחם צהורקנוס על אודות העיר
שומרון • וישמע הורקנוס את הדבר הזה וירק את חנניה ואת חלקיה שני שרים גדולי
משרי יהודה ויפקידם על לצא עם יהודה ללאת להלחם צלטירו וגדודיו • וילאו
השרים חנניה וחלקיה עם לצא יהודה וילחמו צלטירו וחילו ויכניעם ויפילום צקרצ •
ויצרח

יוסיפון פרה כט מב

ויצרח לטירו וילך אל אי מאיי היס ושמו קפרוס וישב שם • וינחם עוד תורקנוס
המלך ככל אויצו ומציצ ויכניעם ויפילם • וישב ישראל לצפת צימי תורקנוס המלך
איש תחת גפנו ואיש תחת תלכתו וירצו ויעלמו צמאד מאד :

פרק כט

צימים ההם כשבת המלך תורקנוס "בירושלם עיר הקדש בהשקם
ובנסתה ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו חיל יהודה
ובנימין • וישב המלך על השלחן עם חכמי ישראל והמה הפרושים המפרשים את התורה
כי תורקנוס היה תלמיד מתלמידיהם • ויהי כטוב לב המלך תורקנוס ציין ויאמר לחכמי
והמה הפרושי' אחס ידעם כי אני תלמידכם וקר למשמעכם • ועתה אם תראו אותי
כי אסור מהדרך הטובה הוכיסוני והשיבוני אל הדרך הישרה כי כן נאה לעשות ולכם
נאה להוכיח ולי נאה לקבל • ויענו הפרושים אליו ויאמרו לו סלילה לך מהדבר הזה כי
עדים אנחנו היום הזה כי לדיק אתה ובדרך ישרה אתה הולך ומלך נאמן וישר וכהן
גדול חסיד ועבד יי' אתה ולך נאה הכבוד וההוד • וישמח תורקנוס על דבריהם ויאמר
אליהם אני אשמור את משמרת יי' ומשמרתם כל הימים • ושם היה יושב אחר מן
הפרושי' ושמו אלעזר בן פועירא והוא איש שולח מדנים ואיש רע ובליעל ויען לאמר ימי המלך
תורקנוס לעולם • אם תהבת להיות לדיק כאשר דברת ולקבל תוכסת אחת כאשר השמעת
לך רד מן כסף הכהונה ורב לך כסף המלכות • ויאמר המלך אל אלעזר ולמה לא
תביד לי • ויאמר אליו כי בשבי הלכה אמן צימי אנשיוכם אפיפארוס מלך מקדון והוא
היתה חללה ולכן לא נאה לך לבא בקדש הקדשים • ויקצוף המלך מאד ויהפוך שמונס
לאבל ושמעטחם לאנחה ולמריצה ואהבתם לאיבהו שם היה יושב איש עשיר שר וגדולו הוא מן
הצדוקים ושמו יהונתן • ויאמר למלך הלא אמרתי אליך אל תאמן לדבריהם כי כוזבים
צפיהם • ועתה הם הם אשר צוו אל אלעזר לקבל אותך ולבזותך צעיני העם והשרים
ויען ויאמר המלך לפרושים אחס פשעתם כי על הקללה הזאת הנמרצת גם כי שמעתם
ושחקתם גם אני אפרוץ את גדרותיכם • ויאמר המלך לפרושים שפטו את הדבר הזה על
הקללה אשר קבל אותי אלעזר ויענו ויאמר יש עליו חבוט ומלקות ורב לך כי הפרושים
לא ישפטו מות • ויען יהונתן ויאמר הלא אמרתי לך כי מדעתם ונחפזם היתה הקללה
הזאת ויהי מהיום ההוא והלחה פשע תורקנוס בדברי הפרושים וישחזק עם הצדוקים
ויהי צדוקי • ויצו המלך ויעבירו קול במחנה ובכל ארץ ישראל לאמר כל מלמד אשר ילמד
את בניו מחורת הפרושים מות יומת • ויהרג תורקנוס מהפרושים ציום ההוא רבים וגם
את אלעזר המיקל בכבודו שרף באש וגם מדלת העם אשר היתה ידם עם הפרושים הרג
רבים • ועל כן נחצורר השנאה עליו ועל צניו וישנאוהו ישראל אותו ואת זרעו מהימים
ההם • ויאמר יוסף בן גוריון עתה אפחת שער לספר על איזה דבר נפלה המחלוקת
והמריצה צימים ההם בעם יי' הנה הפרושים היו אומרים נשמור התורה אשר מסרו
אבותינו בידינו מפורשת על פי החכמים אשר פרשו את התורה לקבלה והנה הצדוקים
אומרים לא נאמין ולא נשמע לכל מקורת כי אם לתורת משה לבד והכותי' היו באותם
הימים אחרי הצדוקים ויהיו הצדוקים בישראל לחלק אי' והחסידים לבדם עם העם ההולך
אחריהם לחלק אחר • ועל אלה המחלוקות גשרו מלחמת ונשפכו דמים רבים בעם יי'
כי דלת העם היתה ידם עם הפרושים ויהיו לעזרתם מלבד עשיריו וגבוריו כי היו עם
המלך

יוסיפון פרק ל

המלך והצדוקים ולמלך ולהם היו עוזרים :

פרק שלשים

ויאמר יוסף בן גוריון הבהן בימים ההם שאל המלך הורקנוס את פי ה' וידרשהו על אודות בניו מי הוא אשר ישב על כסאו אחריו ומי ימלוך : ויהיו לוג' בנים שם האחד אריסטובולוס ושם השני אנטיוגנוס ושם הג' אלכסנדר ואריסטובולוס ואנטיוגנוס היו נאהבים צעיני המלך . ואלכסנדר היה שנוא בעיניו וידיהו אל הגליל ולא ראה את פני אביו והי' כשאל הורקנוס את האלהים וכדרשו אותו על זה וידבר לו האלהים בחלום הלילה ויאמר אליו שא לא עיניך וראה את בןך אשר ימלוך אחריך עומד עליך והוא ישב על כסאך וישא עיניו וירא והנה אלכסנדר בנו פומד עליו וייקח הורקנוס משנתו והנה חלום ויבך וישאל עוד באלהים ולא ענה עוד על זה ויבא יומו ויבוע וימת ויאסף אל עמיו והימים אשר מלך הורקנוס על ישראל ויהודה ל"א שנה ויתר דבריו ומלחמותיו וגבורותיו אשר עשה במלחמותיו והערים אשר לקח מארס וגבורתו אשר עשה במקדון ואשר הכניע את ארס ואשר מל אחס הלז הש כתובים על ספר יוסף בן גוריון ועל ספר מלכי הרומיים והי' לפני מותו ויעבור את פי האלהים וימליך את אריסטובולוס בנו תחתיו הוא אריסטובולוס המלך הנקרא המלך הנדול והוא אשר הרחיב את גבול ישראל מאד והוא אשר לחס על צור ועל לידון וישפוך דם נפשות מהם עד אין מספר וימל את צער ערלס ויכניעם תחת יד יהודה עד אשר בא פומפיוס שר צבא רומה והוא אריסטובולוס אשר חלל את הבהונה על עצמו וייסדה מאתו וישם כתר מלכות בדאשו ויאמר רבלי צכח מלכות והי' כשבתו על כסא מלכותו ויחפור צאכזריות ויאסור את אמו ואת אחיו בנחשטים כי הי' מקנא עליהם על דבר המלוכה לאמר חולי יבגדו ביי ויאחז את אנטיוגנוס אחיו הקטן לבדו וילבש אותו ארגמן ויכבדהו כבוד גדול וישלחהו שר צבא על גדודיו ועל כל צבא גבוריו להלחם על כל גוי אשר פשע בו וילך אנטיוגנוס על כל אשר מרדו להרימו יד במלך אריסטובולוס וילחם עמהם וסלה מהם פגרים מתים ושפך דם נפשות מהם לאין מספר וישב וישב פניו לצבא ירושלמה בגבורה . והמלך אריסטובולוס חלה את חליו אשר ימות בו ויכבד עליו החולי מאד . וישמע אנטיוגנוס בדרך כי אחיו המלך חולה וכי חוליו כבד עליו וירע לו מאד וימחה ויבא אל ירושלים . והי' כאשר בא הכחור אל העיר לא הלך אל בית המלך וילך אל היכל ה' להתפלל על ישועת אחיו ורפואתו כי קצרה נפשו בעמל אחיו . והי' היום ההוא חג הסוכות והוא היום אשר הוא חק ליהודים לקבלו בכבוד ולהללו צד' מיני עצים בהלל ותורה וקרנן . ושם היה המון רב מהמון ישראל ויעבור אנטיוגנוס עם גדודיו בחצר ההיכל בתוך המון העם והוא חגור כלי קרב ומלוכ שריון כסף מזהב ויתמהו כל העם על מראהו ועל יפיו . ושם היה איש אחד ושמו יהודא החכם והוא מן החשובים שבחסידים וישא את עיניו וירא את אנטיוגנוס עובר בחצר ההיכל ויאמר לתלמידיו וגם לאנשים אחרים מהמון ישראל מי יתן מותי היום הזה ערס אשר אראה במות הכסור הזה אנטיוגנוס כי הנני רואה בחכמתי אשר ימות היום אנטיוגנוס במגדל הנקרא סימטרין ויאמרו לו תלמידיו גם מהמון העם אנשים רבים רבינו הלא כוזב יאל מפין בזה כי הנה מגדל סימטרין אשר דברת רחוק מירושלים דרך ח"ק ריסי' וכבר עבר חלי היום ואין יכיה זה . ויען ויאמר להם מי יתן בני ויהיה כוזב והי' בדברו החכם כן ויפול לארץ

וידוע כישן וכעיק וכינע מרוב הראגה אשר היתה בלבו . ויהי אחרי כן וילכו בני בליעל
 ויבידו למלך לאמר הנה אנטיגנוס אחיך בא להרגך והוא עומד במזל ההיכל חגור בכלי
 קרב עדיו עדי מלחמה גם הוא ערך עם הגדוד ובלבו לפול עליך פתאום ולאסוף
 אותך ואח כל ביתך במרצ . ויחרר הנעך וישם שומרים בשערים ובחוצות ובכל המצרי
 אשר ילכו מהם אל בית המלך וילכו אח השומרים לאמר כל איש אשר ימלאהו לבו לבא אלי
 והוא חגור כלי קרב אל תשאלוהו ואל תענו אותו ודבר כי אם שלפו חרבכם והרגוהו כרגע
 ויחר העם אשר אין עליהם כלי מלחמה אל תהרגו רק מנעו אותם מלבוזא אלי עקב
 אשר אני חולה זולתי אנטיגניס אחי הוא לבדו יבוא אלי ואשאלהו ואחקרהו על השמוע
 אשר בעצתי אם אמת היא או שקר . כה נזה המלך אל השומרים צעת ההיא והשומרי
 היו כלם גבורים וחזקים וגלמני המלך . ויהי אחרי כן וישלם המלך לקרוא לאחיו
 לאנטיגניס ולדבר אליו לאמר השלך הסריון מעליך והסר כלי מלחמותיך מעליך ומסר
 א אלי ואל תעמוד . והמלכה אשת אריסטובלוס היא ויועליה הרשעים אשר היו לה
 להפכו את מאמר המלך לאכזריות על אנטיגניס ועל המלך . ותקרא המלכה את שלים
 המלך ותאמר לו בלכתך אל אנטיגנוס אחי המלך דבר אליו לאמר אחי המלך שמע
 כי לבשת עדי מלחמה ושגרת כלי קרב והאנשים שמחים ותמהים בך וציופי העדיים
 אשר עליך ויחאו אחיך המלך לראותך בעדיי המלחמה אשר עליך וילכו אשר לא חבא
 אליו כי אם חגור בכלי קרב ומלוכש בעדי מלחמה וילך השלים וידבר אל אנטיגנוס
 ככל אשר נזה אליו המלכה אשת אריסטובלוס ויאמן הבחור בדברי השלים וילך בטם
 כי בטם באהבת אחיו המלך . ויהי בלכתו בדרכי המצרים אשר צס הולכים אל בית
 המלך והוא ממחר לבוא אליו כי היה דבר המלך נחץ על פי מאמר השלים והוא לבוש
 בעדיי מלחמה וחגור בכלי קרב והנה באחד מהמצרים ההם מגדל אחד ושמו סיטרון
 וכשם המגדל הרחוק מירושלם דרך ת"ק ריס והמגדל ההוא היה דבוק עם היכל המלך
 ויהי בעבור אנטיגנוס בדרך המגדל ההוא וידלגו עליו שומרי המלך הגבורים ויכוהו
 וספכו דמי הבחור הנעים הנקי אשר לא חפץ ולא פשע ויהרגו נקי ולדיק במגדל ההוא
 כאשר דבר לחלמירי הככם יהודה הסגיד מן הססידים ויהי אחרי כן ויוגר למלך אריסטובלוס
 כי נהרג אחיו וכמרו רחמיו על אחיו ויצעק לעקה גדולה ומרה עד מאד ויך
 את מזהו בשני אגרופיו וישמט את עלמו לארץ ותסבר הריאה אשר בקרבו ויפתחו את
 מקורי הדם אשר בחזהו ויקא המלך הדם מפיו ויהי בהקילו את הדם מיוס ליום אל
 האגן הזהב ויחן יום א' לעזר מנערו את האגן עם הדם להציא אל רופא המלך לראות
 ה עניינו וישא הנער את הכלי עם הדם ל הציאו אל הרופא ויעבור במקום אשר נהרג
 אחי המלך והנה עוד בו נחלי דמו אשר נשפך על רצפת השיש אשר שם וכל הרצפה לבועה
 מהדם ההוא וידסו רגלי הנער וידחו וימעד הנער על השיש אשר ברצפה ההוא ויפול
 ויהפוך האגן אשר בידו וישפך דם המלך על דם אחיו ההרוג ויחערב דם אנטיגנוס בדם
 המלך וילעקו גבורי המלך אשר שם על הנער ויריבו עמו ויאמרו לאמר הוי רשע מה
 זאת עשית לשפוך דם המלך על דם אחיו הנהרג . ויען הנער ויאמר לא מרצוני עשיתי
 זה כי אם נדספו רגלי וגמעדו על אבני השיש אשר ברצפה ולכן נהפך האגן בידו ונשפך
 הדם כאשר ראיתם . וישמע אריסטובלוס את כל לעקת המריבי עם הנער וישאל
 ויאמר מה קול הלעקה הזאת ומה קול החוכח והמריבות אשר אני שועז והמרישו
 גבוריו ושריו וסריסו העומדים לפכו לשחתו ולא ענוהו דבר . וכאשר המרישו ולא

יוסיפון פרק 7

ענוהו והמלך קצף עליהם ויאמר אליהם צחזקה הגירו לי מה קול הצעקה הזאת ומה קול המריבה אשר שמעתי אם לא תגירו לי האמת דעו כי מות תמותו ויענו ויגירו למלך את אשר עשה הנער אשר שפך את דמו על דם אחיו וירצו הגבורים השומרים את משמרת בית המלך עמו ויאמרו המלך ויאמרו ברוך ה' השופט צדק והדיין באמת וברוך נוקם נקמות הדם הנקי אשר סבב ונשפך דם רשע פמוני על דם אחי הצדיק אשר נהרג חנם ויאמר המלך אל נשמתו ואל גופו עד מתי גוף רשע תעזור נפשי בקרבך ולא תניחנה לאלת ממך וללכת להשפט עם נפש הצדיק אחי אמנם אתה משליך את דמי יום יום חוץ ותשפכהו בדם זבא ותתנהו ללחוך אותו השרים אשר הם הדימוני לעשות כמעשה אשר עשיתי ולהאמין הדברים אשר שמעתי מזני הצליעל ולסבוב להרוג את אחי ויהי כדברו כדברים האלה ותלא נפשו וימת ויאסף אל עמו והימים אשר מלך אריסטובלוס שנה אחת תמימה ויצא את הגוי הגדול הנקרא מאד כי אהבוהו היהודים כי היה רחב ידים ואיש נולח כי נאח את הגוי הגדול הנקרא איטריאוס וימל את צהר ערלת ויכניע תחת יד יהודה ויקראו היונים לאריסטובלוס לעפאלי לאמר ראש כי היה נכבד ואהוב ליונים ויתר דבריו וגבורותיו הלא הם כתובים על ספר יוסיפון בן גוריון הכהן ועל ספר הרומיים ועל ספר סתריין הכתובי ועל ספר תימגיני הירושלמי וימלך אלכסנדר אחיו תחתיו כי התירוהו גבורי יהודה מהמאמר אשר אסרו המלך אריסטובלוס אחיו כי קנא עליו על הממלכה הוא אלכסנדר אשר שנאו אביו הורקנס ולא רצה להמליכו כדלנו אצל מרה את פי ה' וימלך אלכסנדר כאשר דבר האלהים בסלום הלילה להורקנס אביו וישב על כסא המלכות :

פרק אחד וישראלים

ציניים הם כשנת המלך אלכסנדר על כסא מלכותו ויולא לבא על תלמירה היא עכו כי

פסעו אנשי תלמירה ציהודה ציניים הם ואז פשעה גם עזה ציהודה וילך אלכסנדר המלך אל תלמירה למלחמה וילך עליה וישלחו אנשי העיר אל לטירו בן קלעאפטרס מלכת מלרים לאמר עלה והושיענו מיד אלכסנדר מלך יהודה הנלחם עלינו וכהיה עצדיך : וימאן לטירו לבא לעזרתו כי ירא להלחם עם היהודים כי זכר את המכה אשר הכהו הורקנס מלך יהודה במלחמה בלכתו לעזרת הכותיים אשר צשומרון ועל בן חרד לצבו לבוא לעזרתם ולא חנה לבא אליהם וישלחו עוד אנשי תלמירה ויאמרו אליו אל ירך לצבך לבא להושיע את עצדיך אמנם מהר וצא ותלך עמנו ונוסף עוד לעזרתנו מלכים אחרים ויחוליק מלך לידון ומלכים אחרים יעזרונו ויהי כשמוע לטירו את הדברים האלה וכי הצטיחו אותו חכמי תלמירה להיות עצדיו ויצא באניה וילך אליהם ויהי כל חילו שלשים אלף איש מלחמה ויחדל אלכסנדר מעל תלמירה ויצא לטירו אל תלמירה ולא קבלוהו כיצא שם איש חכם ושמו דימטריאוס וידב באזני זקני תלמירה לאמ' הלא טוב לכם לישא עול אלכסנדר אשר הוא יהודי מלחת עליכ' איש נכרי ונדברו עמהם כדברים האלה פשעו צנעו וצנעו ויאמרו לקבל את אלכסנדר עליהם לאדון ולמושל ולתת לו נס ויתנהל מאד לטירו וישלח אל יחוליק מלך לידון לאמ' לכה ונתחצרה יחד ונלך למלחמה על אלכסנדר מלך יהודה ולא חנה יחוליק לערוך מלחמה נגד אלכסנדר מלך יהודה וימאן לשמוע בקול לטירו

לעירו • וישלח עוד לעירו מלאכים אל אלכסנדר לאמר והעלך יאוליוס לא ידע
 צרית ושלום יהיה ציני וצינך ואל תהי ידך לעזרת יאוליוס ונלך לידון חויצי והנה
 זה שלום וההנה צינינו וישלח לעירו אל אלכסנדר מלך יהודה לענוחה ד' אלפים
 ככרי זהב • ויקבל אלכסנדר מהנה לעירו וילך על יאוליוס מלך לידון לענוחה
 וילחם עמו • ויפל אלכסנדר פגרים רבים מנוחנה יאוליוס וינכס יאוליוס מפניו •
 ויקח אלכסנדר כל ארץ יאוליוס ועירו וישיבה ליהודה מושלים זה וישב ויצא אל
 ירושלים בגבורה ובכוח • והי אחר הדברים האלה וישלח אלכסנדר אל קלאופטרה
 אם לעירו מלאכים בכתר לאמר הנה לעירו בך פשע בך והוא יושב ומולי אם
 עובד צעינך לנקום נקמתך מנונו מהרי וצואי עם לבאך ואני אלא אם כל חילי
 ונלכדה כאשר תאזה נפשך וישמע לעירו את הדבר הזה ויקלוק אחד ויחר לו ויפשוט
 בחילו בגליל ציוס השנה • וילכוד סנכתאן העיר אשר בגליל והי מספר העם אשר
 היה בתוכה אשר נהג צעזי כעשרים אלף נפש • ומסס נסע וילך אל ליפרי ואנשי
 ליפרי סלו רבי • ויחיל לעירו בנקום ההוא ולא יכול עליהם • ויפן מסס וילך לקראת
 אלכסנדר לענוחה • והי כשמוע אלכסנדר כי לעירו בא אליו לענוחה ויאסוף את
 גבורי יהודה כי אלף ויצחק מהם וי אלפים גבורים צוגיני נחשת • (איבא תונתא
 מכי אחד לענוחה) וילא העלך אלכסנדר ציוס ההוא מירושלים בגאווה וציד רמה ויפגע
 את לעירו והוא על הירדן • ויאמר אלכסנדר אל שרי גדודיו הנה ונפול עליהם
 פתאום והנהר הנה הוא יהיה לאחריהם • ואם ינוסו לפנינו הנה הנהר יסגור
 לפנייהם הדרך ולא תהיה להם תקומה ויעותו כולם כאיש אחד • ויצעח אלכסנדר
 בגבורתו ולא צטח על יי אלהי אבותיו ולא הזכיר שם אל שרי לענוחה • ויירא לעירו
 ואנשיו מאד מפני אלכסנדר וחילו והי אתו איש חכם יודע מלחמות ואומן להלחם
 ושמו פילוסופוס והי צוא אלכסנדר עם מנחמו על לעירו ועל מנחמו ויחלק
 את הגדודים אשר ללעירו ויחגר מלחמה ציהודים פנים ואחור וילחמו עמהם מהצקר
 עד הלהרים וינלחו היהודים וסלו העון רב מנוחנה לעירו ויכו את חלי מנחמו אשר
 היה לפנייהם ולא שמו לב לחליו אשר מאחרייהם אך פילוסופוס עם חלי המנחה
 אשר חלק לא נגשו אל המלחמה עד הלהרים והי צלהרים ויגש פילוסופוס עם
 מנחמו להלחם עם היהודים ויצא אל אלכסנדר ומנחמו וימלאם עיפוי ויך בהם מכה
 רבה מאד וסלה ציוס ההוא מן היהודים לי אלף איש מלחמה ארלה כולם גבורים
 והנשאים הרה נכו • וינכס אלכסנדר מהמלחמה וימלט אל ירושלים ותהי מפלת
 היהודים ציוס ההוא גדולה מאד עקב כי צטחו על גבורתם בגאווה וציד רמה ולא
 צטחו ציי אלהי אבותם • והי צערב ויצא לעירו לאחד מן החורים וימלא שם נשים
 וילדים מהיהודים וילו להרוג אותם ולקחת מהנשים ומהילדים לבשל אותה בקדירה
 להפחיד את עם יהודה למען יאמרו עליהם כי צטר אדם יאכלו :

פרק שנים ושלשים

צעת הסיא ילאה המלכה קלאופטרה ממלרי
 להלחם עם לעירו צנה • וישמע אלכסנדר את
 שמעה וילא לקראתה ויחמצרו סניהם על לעירו לענוחה וישמע לעירו ויצרח מפניהם
 יבא צאניה וימלט אל אי ליפ"רוס • ויעזב העון רב מנחמו צחוף סי ויהרגום
 חנהיה

יוסיפון פרק לב

חנניה וחלקיה היהודים שרי קלעאפטרה ותשצ המלכה מלרימה . והמלך אלכסנדר נסע עם כל מחנהו ויפשוט צארץ המישור אשר בארם וילא על גרר אשר לארם וילר עליה ו' חדשים : וילכוד את גררה ואת צנותיה . ויסע משם וילך חממה ויחן עליה . ויהי צמלי הלילה ההוא אשר לן צמחה שם וילא תיאדרוס וגדודיו מחמת ויפלו צמחה היהודים פתאום וישליכו מהם ארלה עשרת אלפים גבורים חרוגים ויקומו היהודים חרדים לאור הצקר וילחמו עם תיאדרוס ויצריחוהו ויכו צמחה מכה גדולה מאד וינכס תיאדרוס מפניהם וילכוד המלך אלכסנדר את חממה ואת צנותיה ויסע משם וילך ויחן על רפינת וילכדה ואת צנותיה ומשם נסעו ויחכו על חנוכוס וילר המלך עליה ואת צנותיה וישצ ויצא ירושלים ויהי לתקופת השנה וילא המלך אלכסנדר מירושלים ויצא אל עזה ויחן על העיר וילר עליה כי זכר המלך את רעת אנשי עזה אשר היו אנשי עזה עם לטירו בגד היהודים וילינו שם כל גבורי היהודים עד אור הצקר . ויהי הצקר אור ויריעו היהודים וילחמו את אנשי עזה בלחץ המלחמה ויסומו את העיר וימלאו את כל הדרך מחללי יושצי עזה . ויצנו עלי דיק סביבה ותצא העיר צוננור גדולה וישלחו אנשי עזה מלאכים אל הרמי מלך הערב לאמר עלה אלינו והושיענו מיד אלכסנדר מלך יהודה ומיד היהודים הנלחמים בנו ונחיה בצדיך ויצא הרחם מלך הערב ויאוכל עמו לעזרת עזה . ויהי כאשר שמע אלכסנדר כי יצא עליו הרחם מלך הערב למלחמה . ויעזוז כגיד אחד מנגידי היהודים עם חיל רב לשמור את עזה וללור עליה וילך הוא עם יתר גדודיו לקראת הרחם מלך הערב ויחברו צו מלחמה : וינלח אלכסנדר במלחמה וינכס הרחם מפניו ורצים מהמונו הושלכו ארלה חללים וימלט הוא אל המדבר אל סלע מדברה . וישצ המלך אלכסנדר ויצא עזמה וילר אליה שנה אחת . ויהי צעת ההיא ויקם פוסיומכוס ויהרוג את אחיו השר פילותליפס כגיד עזה . ויקומו אנשי העיר להרוג פוסיומכוס וירדפוהו עד השער כי צורח היה מפניהם . ויפתח את שער עזה ויקרא את המלך אלכסנדר ואת היהודים לאמר מהרו וצואו אל העיר וכצוה . ויקומו היהודים ויריעו ויצואו אל השער וילכדו את העיר . ויצא אלכסנדר המלך העירה עזמה וילו את חילו להרוג את כל יושצי העיר עד צלי חמלה ויעשו כן . ויך אלכסנדר את כל זכורה לפי חרצ רק פוסיומכוס וכל אנשי ציהו לצדו החיו היהודים צמחה המלך וינוסו משם מאות שרים משרי העיר ויצואו אל היכל אפיליניאוס . ויגד הדבר לאלכסנדר המלך וישלח ויוליאוס מהסיכל וילו ויהרגו בחוך העיר ואת ההיכל שרף באש ואת כל כהניו שרף בחוך ההיכל גם את כל אפיליניאוס אשר היה מזהב השליכו בחוך האש צמחות המלך למרפה ולקלון לללס רק לאחר ימים לקטו הזהב מן השריפה . וישצ המלך ויצא ירושלימה וישצ על כסא מלכותו וימלוך לצמח :

פרק שדשים ושדשה

ויהי צהיות חג הסוכות ויעל המלך על המזבח כחק הכהנים ואז החלו הפרושי

יהונה החכמים לשחוק באחרוגים ובמקלות התמרים ובשרציטיהם ובכפותיהם צמחה ובטורב לצב כי חוק הוא ליהודים לשחיק צמח הסוכות צפרי עץ הדר ובכפות תמרים ואז אחד מהפרושים מלאו לבו להשליך אתרוג על המלך וישלך עליו אתרוג אחד . ויקלפו

ויקלפו גדודי המלך על הפרושים ויאמרו אליהם למה זה תחללו את כבוד המלך להשליך עלינו אתרוגים וכפות תמרים • ויענו הפרושים ויאמרו אין זה חלול כי חק הוא לנו לעשות כן • ויהי כי הרבו לדבר צאו למרפות וגדופים ויחרפו הפרושים את המלך ויאמרו לו הוי צן המחוללת למה תתגאה ותשתרר צהונה גדולה ואתה צן חללה לא לך גאה הכהוני כי אמך חללה היתה ויקלוק המלך מאד ותצער צו חמתו • ויט ימינו מעל המזבח ויאמר חרצ חרצ על הפרושים • וישלפו גדודי המלך את חרצותם וישליכו ארלה וי אלפים בחוך חלר ההיכל • וילו המלך ויצנו קיר מעלי שטים צין המזבח וצין שער הצית ומהיום ההוא והלאה ננעו את העם אלצוא אל צית ויעמדו העם בחלר ההיכל רק הכהנים צאו אל הצית כמשפט • ויהי אחרי הדצרי האלה ויאסוף המלך אלכסנדר את כל חילו ועמו וילך אל סלע המדבר אשר לערב ויך את גוי ערב וילכוד את הערים הצורות אשר לערב ומשם נסע ויצא מירדחה וילכדה ויך את מואב וישם אותו למס עובדי ואז פשעה חמת אמתח יד יהודה וילך המלך אז אל חמת ויהרסה וגם את תימרום אשר צמנת הרב וישב משם המלך ויצא אל ירושלים • ותהי מלחמה חזקה ומריצה גדולה צין אלכסנדר וצין הפרושי ותחרך המלחמה וי שנים • ויהרגו אלכסנדר צענים האלה מיהודים אשר עם הפרושי כי אלף מלמד אשר המית מהם צמלחמה ויקרא אלכסנדר את כל העם ויאמר אליהם מהרו לצבכם והשליכו הסגלה מקרבכם ואל תשנאו אותי וכל משפט אשר תאמרו אלי אעשה • ויענו העם ויאמרו אליו אם מות חמות אז נעור את לצבינו כי איש מות אחת ומשפט מות עליך שהרגת אנשים עוצים מומך ופשעת צעדת הפרושי ויפשעו היהודים צמלך אלכסנדר וילכו אל דימטריאוס ויצא ויחן עם צבכם • ויהי לדימטריאוס חיל עי אלף פרשים מגדורי מקדון וחילו חיל עלום וגורא מאד • וירא אלכסנדר כי פשעו צו היהודים ולא יכול להשיצם אליו ולחידע מה יעשה וישכור ששת אלפים פרשים מגדורי מקדון ויקח עשרים אלף איש מגדורי יהודה אשר היו עמו וילך לקראת דימטריאוס וישלח דימטריאוס לפתוי את היהודי אשר עם אלכסנדר וגם אלכסנדר שלח לפתוי את היהודי אשר עם דימטריאוס ותחגר מלחמה גדולה צין אלכסנדר וצין דימטריאוס העוז ליהודים הפושעים צאלכסנדר ויפלו צמלחמה רבים מגדורי אלכסנדר עד כי נפלו כל גדודיו וישאר הוא לצדו • וגם רבים מגדורי דימטריאוס נפלי כי עד מות עמדו ולא הסבו פניהם וימותו כלם • וימלט אלכסנדר ההרה צדד ומשומם ויאספו אליו כששת אלפים גבורים מגדורי ישראל ויירא אלכסנדר להלחם עם דימטריאוס עוד • אחר הדצרים האלה ורצי מיהודי אשר עם דימטריאוס נפלו על אלכסנדר לעזרתו ויואל להלחם עם דימטריאוס ויצרח דימטריאוס מפני אלכסנדר כי ראה כי נפלו לעזרתו המון רב מיהודים • ותהי עוד מלחמה גדולה וחזקה צין אלכסנדר וצין היהודים אשר עם הפרושים ורצים סלה מהם ארלה צמלחמותיו וינסו הנשאים צצית שמש וירדוף אחריהם וילכוד את העיר ויתפוש סמנה מאות מגדולי הפרושים ויצאם ירושלימה • וישב צמשתה צמקום גבוה עם נסיו ועם פלגסיו וילו לחלות אותם על עלים של ת"ת זקני הפרושים על כן קראו היהודים את שמו אלכסנדר הדוקר צמקרו חרצ וימלך על היהודים צחזקה ויהי אחרי כן ויאסף את כל עמו וילך על רים וילכדה • ומשם נסע אל חשמונה וילכדה ציד רמה • ויסע משם וילך וילך על גלואס ועל

יוסיפון פרק דג

ועל סליפואוס וילר עליהם וילכדו וילכדו את גלסא ואת גצע חנטיוכוס היא העיר
הגדולה ויהרוב גם את דימטריאוס צמקוס ההוא • ויש צירוסלס מקץ ג' שנים אשר
הלך למלחמה ויקצלוהו כל היהודים בכבוד גדול ויהללו אותו כחק היונים על גבורתו
צעת ההיא • וירדו היהודים • ככל הארץ וינשלו • ככל ארץ אדום וכל ארץ מואב
ועמו וכל ארץ פלשת וכל ארץ הערצ עד סלע מדברה • ואלה שמות הערים אשר
לא הרס המלך אלכסנדר כלכדו אותם במלחמה ויהי זהם בחוף הים נגדל סיתרטיין
לאפילנוס ואסדוד ועזה ואנטירנוס ורפאים ודינוקרה ואת חצרון ואת מרשה אשר
לאדום ואת סטיפולי אשר לאדום • ואת גררה ואת גולן ואת סליאויא ואת חסבון
ואת מידבא ואת צחירו ואת אגנין ואת עין זורה ואת קוליקוס ואת אזנן ואת פילו •
כל אלה הם הערים אשר לא הרס המלך אלכסנדר כי באו בצרית עמו וימלו את
צטר ערלתם וישצו בעריהם גם מערי מלך ארם קיים לישראל עשר ערים צלורות
ויחר ערי ארם • מלך • ויהי צעת ההיא ויפול אלכסנדר המלך בחולי ויהי חוליו קדחת
רביעית ואף כי האריך עליו חולי הקדחת ג' שנים לא סר מן המלחמה • וילא לבא
על רגזה אשר לצגרים המקדוני וילר עליה ימים רבים כי ילא צמחנהו עם אשתו
ועם פלגסיו • ויהי צהגיע יום מותו ותלך המלכה אלכסנדרה אשת אלכסנדר המלך
ותאמר לו אחי ידעת את האיצה אשר היתה לך עם הפרושים ועתה שני צניך הם
קטנים ואני אשה אל מי תעצזני וציד מי תפקדני ותצך אלכסנדרה המלכה מאד
לפני המלך • ויאמר לה המלך צאי איענך נא עלה ולא תסור ממנה וייעצ לך ולצני
אחרי והיה צמותי הסתירי את גופי מכל העם הזה וחננו אותי כאשר יעש' לחנוטי
ומשחת אותי בצעמי • לבחתי יצאש וגנזי אותי עד לבדך את העיר הזאת • והיה
צלכדך את העיר הזאת תשאי את גופי עמך אל ירושלם כאיש אשר הוא חולה ואל
חגלי סודך כי אם לסריסין הנאמנים לך והיה צבואך ירושלם קראי הפרושים אויבי
וגלי להם הסוד ונקרי להם גופו ודברת אליהם כדברים אלה • הנה אלכסנדר אויביכם
עת והנה לכם את גופו עשו צו הנשפט כעוצ צעיניכם כי אם כה תאמרי אליהם
הנה הם ציותר יכבדו אותך ואותי יקצרו בכבוד • כי אנכי ידעתי את ילרם הטוב
כי איצה לא יעורו אצל הם רחמנים והם יעזרו אותך על המלכות כי כל העם
ישמע לדבריהם ולחם ממשלה על עם יי' לעשות כרונם ואת עשי כל אשר יליו
אותך הם ולכי צעלחם ועשי הטוב צעניהם ומלטי על העיר ועל העם עד אשר
יגדלו הנערים • ותעש המלכה כן ותלכד את העיר ואחרי לכדה אותו ותלך אל
ירושלם ותקרא אל הפרושים ותאמר להם ככל אשר ליה אותם אלכסנדר לאמר להם •
ויקראו הפרושים את העם ויקצרו את המלך בכבוד גדול • וידברו צאזני העם וימליכו
את אלכסנדרה המלכה אשת אלכסנדר המלך על כל ערי יהודה וישראל ולא כפל דבר
מדברי אלכסנדר אלה • והימים אשר מלך אלכסנדר המלך על כל עם ישראל
ויהודה כ"ז שנה וימת ויאסף אל עמיו • ויתר דבריו וגבורותיו וכל אשר עשה הלא
הם כתובי על ספר יוסף בן גוריון אשר אלל הרומיים ועל ספר מלכי הרומיים •
ויסכב המלך עם אבותיו ותמליך אלכסנדרה אשתו תחתיו •

פרק ארבע ושלשים

ויהי כשנתה על כסא מלכותה ותקרא רבי
הפרושים ושריהם ותחן להם ממשלה על כל

העם

העם ותשלח ותצא את הפרושים וכל המקומות אשר צרחו אליהם מפני חמיה הורקנו
ומפני אלכסנדר זעלה וחרא המלכה כי החלו שני צניה לצוא צאנשים ותחן להורקנום
צנה הגדול והוא הורקנום השלישי לשם הורקנום את הכהונה הגדולה כי היה איש חס
וישר וענו ואם אריסטובולוס צנה הקטן והוא אריסטובולוס השני לשם אריסטובולוס
הפקידה לשר הלצא כי היה צמור יפה חומר ויפה מראה וקל צרגליו ותפקידהו
צראש הלדוקים להיותו לשר הלצא ועוד שלחם ותוליא מצית האסורין כל הפרושים
שאמר חמיה ואשה ותקיים כל החורה אשר הפרו חמיה וזעלה ותשלח המלכה לכל
המלכים שכבשו הורקנום חמיה ואלכסנדר אשה לחת לה את צניה לערצון ויצאו
לה את צניהם ותקחם ותתפסם ותעכצם אתה להיותם לערצון לה למען
לא יפגעו אציהן מתחת ידה ותמליך המלכה על ישראל ויהודי צנחת בהשקט וצבולו
ואין שטן ואין פגע רע צימיה וישלחו כל המלכים אשר סביבותיה אליה ונחמת כסף
וזה מדי שנה צנכה כל ימיה ויהי צישראל ויהודה שלום ואמת צימיה רק רבי הפרושי
אחרי כן העירו מריצות ומלחמות עם שרי הלדוקי ויצאו שרי הפרושים ועמהם
הורקנום הכהן הגדול בן המלכה ויאמרו אליה לאמר גצירתנו המלכה לעולם תחיי
ותהגברי ותתחזקי על אויבי עם יי חנה בא צדיקו את שרי הלדוקי אשר יעלו את
המלך אלכסנדר אישך לאויב אותנו ויתנו לו עלה רעה לתלות את ת"ת הפרושים אשר
תלה המלך אלכסנדר אישך וגשפטם על פי החורה ותאמר להם המלכה הנה לפניכם
עשו כעוז צעיניכם וילכו רבי הפרושים ויהרגו את ראשי שרי הלדוקי ועמו לדוקים
אחרים רבי ויצאו שרי הלדוקים ועמהם אריסטובולוס בן המלכה שר לצאם וידברו
אל המלכה לאמר אדונתנו המלכה לעולם תחיי ושולטת על אויבי עם יי תהי כל
הימים ואל תשכחי גצירתנו המלכה הטורה והקדושי את כל התלאו אשר עברו
על ראשנו עם אלכסנדר אישך וכל החרות אשר ראינו עמו במלחנו גדולות ונוראות
אשר עשינו עמו ושמנו את כפשו ככפנו נכגד צעבור חיו ומלחמה את מלחמותיו וכליל
אותו נכף כל מצקשי נפשו ועתה למה נמות כלאן לצח יוצל בלא חטא וצלא עול ועל
לא חמם ככפיו בהרימוך את אויבי אלכסנדר אישך עלינו ותשפילי אותנו אשר היינו
אזהציו כי עתה בהשפילך אותנו ישמחו כל אויביך וכי ישמע הרחם מלך הערב ויתר
אויביך את הדבר הזה ישישו וישמחו מאד כי ראו את גבורותיו ואת מלחמותיו כי בהזכיר
איש את שמנו לפני הרחם ולפני יתר אויבי יי רוגזים וחליים ורועדים צמקו מושבותיה
אף כי ממראה פנינו או מלחמותינו וגבורותינו וחלילה לנו גצירתנו לעבור על מלותך
ולמרוד כך כי מלכה את ואנחנו עבדיך ועתה דעי המלכה גצירתנו כי אנחנו לא נשא
עוד עול רבי הפרושים אויבינו על לוארנו ולא נמות כלאן לצח יוצל צידם ואם
ייעיב צעיניך בלא מירושלים אל ערי יהודה ונחיה צספלות ולא נראה צרעת עמנו עוד
ויתנו את קולם צצכי ויצכו וגם היא צכתה עמהם ואז פתח פיו אריסטובולוס וידבר
לאמו דברי מארות וקללות כי הראה את מחשבתו והוליא את כל דוחו ככסיל
ומלכה עשתה כחק הנשים ולא היתה אתה עלה ותען ותאמר עליהם לאו לכם
מירושלים וצחרו לכם ערים מערי יהודה ושצו צהם ואל תשצו צירושלים עם רבי הפרושי
כי הם אויביכם ויעשו כן וילאו מירושלים שרי הלדוקים ויעשו מהם שרי החיילים
ויתפשו להם ערים וישצו צהם הלדוקים צעת הטיא פשעה עיר דמשק על ישראל
ויהודה כי תלמי הנקא מניליאוס פשע צחוכה לצלתי תת נס למלכי אלכסנדרה

יוסיפון פרק דד

כחק שנה צמח * ותשלח המלכה את אריסטובולוס צנה עם לצאות העם אשר עם
רצי הפרושי * כי לא היה עמהם לצאות העם אשר עם הלדוקי * ילאו מירושלי * וישנו
צערי יהודה אשר תפסו להם * וילא אריסטובולוס שר לצאת המלכה אלכסנדרה עם
לצאות העם אשר עם הפרושים וצלתי הלדוקים מירושלם וילכו דמשק ויצאו שם
ויסו צו אחר כך צצח וכלמה וצעת ההיא ילא תיגראן מלך ארמעניא ששלם מאות
אלף לוצשי סריונות עם רם ועלום וישם פניו לצוא אל ארץ יהודה * ותשמוע המלכה
את הדבר הזה ותפחד המלכה והעם מאד מפני תיגראן ותשלח מלאכים וונחה לקראתו
וינלאוהו כלחם צעכו היא תלמי * ומלאכי המלכה שלחו אל תיגראן לשלוח להם
אנחה כי פחדו ונענו וישלח תיגראן ידו אל המלאכים ואל המנחמישאל להם לשלום
המלכ * ויהלל * ויצרכ * ויכרות צרית עם מלאכים * צעת ההיא הוגד לתיגראן לאמר
כיליצים שר רוני צדפו את מתרדאת ולא השיגו נמלע צהרי פרם ועתה שצ ויפסע
גדוד צארץ ארמעניא * וכשמוע תיגראן את הדבר וימער וילך אל ארמעניא להושיע
את ארלו ולהלילה מיד ליצלים * ויאמר תיגראן עוז לנו לשמור את ארלנו אשר ידענוה
מנלחמות ארץ נכריה אשר לא ידענוה :

פרק המשה ושלשים

צימים ההם חלתה המלכה אלכסנדרה
את חליה אשר נחתה צה * וירא אריסטובולוס
כי קרצו יוני אמו למות ויעזב את אשתו ואת צניו צירושלם עם משפחתה להיותם
לו בעזרה מן העיר * והוא לקח אמו אחד מאוהציו וילא מירושלם לילה וילך לצא
אל ערי יהודה לגור באשר יגורו הלדוקים אוהצי אציו וצתחלת מנוסחו ויצא גצעתה
מקום אשר ישצ גלוסטום אוהצו גצור הלדוקים וילא עמו מן הגצעה ללכת לאסוף
את חיל הלדוקים והי אחרי כן ויגידו למלכה כי צרה אריסטובולוס צנה וכי הולך
לאסוף את חיל הלדוקים ויגידו לה לאמר כי הנא אריסטובולוס צע"ו יום לכד כ"צ
עיר * ואז המלכה וכל עם יהודה החלו להיות ציראה ופחד כי יחר יושצי הערים
נופלים עליו לעזרתו ומלו המלכה ללכוד את אשת אריסטובולוס ואת צניו ואת כל
משפחת אשתו וילכדום . ותלו עוד ויחנו אותם צנושמר מהמשמרות אשר כנגד ההיכל
לצלתי ינלאו מנוסה * והי אחרי כן ותגדל יד גצורי הלדוקים ותהי חזקה מיד
גצורי עם יהודה ויתחצרו עם אריסטובולוס ויצאו השדה ויתקעו צנופז ויחנו אות מלחמה
כי כאסף אליו המון רצ מהר הלצנון ומהר הגליל ונכל ארץ ממשלם ישראל * אז
אחזה רעה גדולה את הורקנוס צנה הגדול ואת זקני הפרושים וגם המלכה פחדה
מאד מפני אריסטובולוס צנה . ותתחלחל המלכה מאוד צדאגה צנה וצדאגה הסולי אשר
נחתה צו * אז צאו שרי הפרושים לפני המלכ * ועמהם הורקנוס צנה הגדול וישתחוו
לפניה ויאמרו אליה מלכה הקדושה שמועי לנו כי נדצר אליך דצרינו הנא עון ימשצ לנו
כי נעשה דצר צלא עלתך ואת צחיים * הלא ידעת כי אריסטובולוס צנך הקטן מאיים
ומראה לנו פחד גדול כי הוא מוכן ציר רמה לצא עלינו למחות את שמינו ולהרוג
לאחיו צנך הגדול החם וישר * ועתה מלכתנו הקדושה והסכמה צני עלתך ועזרתך
ונדעה מה נעשה צרשינך . ותען המלכה ותאמר להם שמו מני שמו וסורו מעלי
כי עיפה נפשי מאד ואיני צגצול החיים והנא אני עומדת ציכלתי ומשתדלת לשלם את
נפשי למלך אשר נתנה ואיכנה תוכלו לדצר אתי כדצרים האלה צעת הזאת לא עת

פנות

פנות לכפשי על עסקי העוה"ז הוא העת הזה . אזל היא עת פנותה אל עסקי עולם
הנשמות לתור אחר מנוח' ושל' ואחם עשו כעוז צעיניכם בעסק המלוכה הנה אחכם
כסף וזהב לרוב צאולרותי וגם צאולרו' רצו' ואלולרו' המלכ' אשר היו לפני והנה
לכם לצא הגבורי' אשר בהיכלי ואחם עשו כחפכם וכחכמתם כי אני חין יכולת צי
מעתי לצוא עמכם בעלי על דצרי מלכ' העולי הזה השפל יתמור' כי אני הולכת
בדרך כל הארץ ואני עומדת היום למשפט איכה חפיד רוחי אל אלהים אשר נתנה
ויחי כדצרה אליהם כדצרים האלה ויתם קלה ויצא עתה ויפגור יומה ותמת ותאסף
על עמה והימים אשר מלכה אלכסנדרה המלכה תשעה שנים ויהיו כל ימי' ל"ז
שנים . והאשה אשת חיל ואור ומושלת צדקה וכוזשת לילדה ולא פשעה צאלה' ולא
סרה ממלותיו כי חכמה ודעת היו אה וערמה לעוז היתה צקדנה ולרוב חכמתה
וגדול שכלה הגיעה לגבול הגדת העתידות וצחכמתה כי רבה היתה מרימה צימיה את
אזהציה ומשפילה את אויציה ואת שונאיה ותהי תשועה גדולה לישראל כל ימיה .
ועל כן אחרי מותה תללות רבות ולדות חזקות ומלחמות למחו צצית מלכותה עקצ
אשר צימיה שקטה הארץ . והיא צימיה ארץ אחרת מארלות פגוים לא חמדה ללכת
ללור עליה רק ארלות הפגוים אשר לכד והכה הורקנוס חמיה ואחריו אלכסנדר אישה
ותצוצי' אל ארץ ישראל הנה הן שומרה המלכה מאד ותמלטן מלדה עד יום מותה .
ותהי אלכסנדרה המלכ' עד יום מותה ועד עת פ'ודת' שלמה צשכלה וצדעתה ולא
סרה מנע ותה אחרי הלך והיושר עד אחרית חלדה עד פה חמו דצרי אלכסנדרה המלכה
הקדושה ויהי זכרה לישראל לישועה ולצרכה ולשלום: ויתר דצריה ועוז הנהגותיה וישרה
ולדקה ודעתה וחכמתה ועסקיה הטובים עם כל מלכ' הפג' ושלוס מלכותה עמהם
וכבוד ישראל וגבורתו צימיה הלא הם כתוצים על ספר יוסף הכהן אשר כתב למלכ' רומה :

ספר חמישי

פרק ששה ושרשים כה אמר יוסף הכהן בן גוריון הכהן הסופר
את קורות ישראל ואת תללותיו להיו' זכרם
למורס השכל לצאי' אחריו כי יתצוננו צספריו ומהם יתצוננו צחכדי י"י . ועתה ישר
צעייכי לספר את המעשים אשר נעשו צישראל אחרי מלכות אלכסנדרה המלכ' וכל
התללות אשר מלאו את אצותינו אחרי עצו' עת מלכותה ותועה כי כל כותב אשר
יכתוב ספרים ואשר יגיד דצרים עתיקים ויעיד עליהם עליו לכתוב על סדר צנחת
וישוב דעת לצלתי שכות את המעשים אשר נעשו להמיר עוצר צצוא אחריו . ולא
אעשה כמעשה טיטוס הסופר הרומי אשר צכתצו את ספר הזכרונות למלכ' הרומיים
כתב זכרון אלופטר צן אנטיוכס טרם זכרון אנטיוכס אציו והמיר הסדר . גם כתב
צו דצרים אשר לא כתאמתו לו מפי סופרים כאמנים עד אשר כועלו זקני רומי צימי
לשרוף את ספרו ולכן ראוי לכל איש אשר יחצר ספרים להעיד בהם על ספורים
לכתוב דצרי אמת ולצלתי המלא דצבריו משגם . ויהי זה מהיום והלא' לישראל לעדות
לכל הסופרים יצאו אחרי וירלו לכתוב ולהעיד כי יאמרו ככה וככה לוס יוסף הכהן
אשר

יוסיפון פרק לו

אשר הי' ראש הסופרים אשר כתבו הספרים הנמלאים בישראל ונלמד סופרי העשרים וארבע
ספרים הקדושים אשר היו סופרים נאמנים על פי ה' הם היו טרם זמני ונלמד סופרי
ספרי חכמי שלמה המלך ע"ה וסופרי ספרי חכמי ישראל אשר היו סופרים נאמנים
ע"פ רוח הקודש וגם הם היו טרם זמני. והנה אני יוסף הכהן לקטתי בספרי אשר
עשיתי לזכרון ולעדות ישראל דברים רבים וספרי סופרים אחרים נאמנים אשר
כתבו תלמות מעשה אבותינו ואזכרו אותם וכתבתי בספרי לישראל וגם בספרי הגדול
אשר כתבתי לזקני רומה כן עשיתי כי כתבתי לעדות דברים רבים ופי סופרים רבים
נאמנים על כן זכרתי זה פה להיותו לעדות לכל סופרי ישראל כי יעידו אמת ולא
ידברו כ"ז. וזה ראוי לכל איש אשר יעשה ספרים לכתוב דבר אמת כי כן וו הסופרי
הראשונים וקיומו וקבלו האחרונים כי ראוי והגון הוא שיסוב כל ספר שיכתוב על
קוטבי התורה הקדוש והתנ"כי ואשר ספרי הנבואה שהם האמת מה לו לאדם צעל
תצוה לדבר סקר כי דברי סקרים לא יכון וידבר יוסף הכהן את הדברים אלה בספרו
זה בשנת ע"ג לאליפואירם הישיש אשר הוא מושל ברומה צעל ש"כ יועליה. והיא
שנת ט' למלכות אלכסנדר המלך הקדוש אשר מלכה על ישראל ויהודה באמת
וצמנים. בשנה ההיא ציני אלפואירם הישיש ציני ציניאוס ואורטינטיאוס. וסליאוס
שרי רומה טרם מות אלכסנדר המלך כשצעי חדשים חדשו הסרים הנזכרים צמלות
הישיש וש"כ יועלי רומי את הצרית אשר היתה צין שרי רומא אצותיהם וצין שרי
עם יהודה אשר היו טרם מלך אלכסנדר המלך מושלים על ישראל ויכתבו הסרים
הם הרומיים את הצרית הנזכר וקיימוה עם שרי יהודה וירושלם ויחדשו את דברי
הצרית צעל צרל על לוח נחשת צירושלם שרי רומא ושרי יהודה יחד וכן עשו הסרי
הנזכרים לצרית צרוא כי הלכו שרי יהודה עם הסרים הרומיים אל רומא ויחדשו
את דברי הצרית גם שמה צמרס אנוס על לוח נחשת להיותם למשמרת ולזכרת.
ובשנה ההיא מתי אליפואיראס והמלך צת ע"ג שנה צמנת ט' שנים למלכותו והיא
ואליפואיראס עם שריה ושריו חדשו הצרית הנזכר ועל ידה הית' תשועה לישראל אחרי
מותה כי כרתו צרית יוספי רומי עם ישראל ולא הריעו להם עד עצור שנים רבות
כי סעשו ישראל ונתחת יד הרומיים כאשר נספר עוד. צינים הם אחרי מות אלכסנדר
המלך כג' חדשים התעורר מלחמה שני האחים הורקנוס הגדול וארוסתצלוס הקטן
צני אלכסנדר המלך ואלכסנדר המלך. ותי המלחמה הזאת ציניהם חזקה מאד על
ירדן יריחו וישפך דם נפשות עד אין נספר בישראל ויפלו פגרים רבים מהמון ישראל
ביום ההוא וילחץ אריסתצלוס ונצוריו את לבא הורקנוס ולא יכלו גבורי הורקנוס לעמוד
לפניה ולשאת את כוזד מלחמותיהם. ויהפכו גבורי הורקנוס את ערפם וינסו דרך
ירושלים וירדוף אריסתצלוס עם גבוריו אחריהם הלך והכות עד ערי ירושלם וינלח
אריסתצלוס צקרצ ההיא והנשארי מלצא הורקנוס התחצרו עם אריסתצלוס והוא
וכל עם יהודה לרו על ירושלם וילחמו עליה ויצקשו להפיל את חומותיה צעצור
הורקנוס הנמלט צתוכה. ויסגרו את העיר ציד רומה ויאזרו אנשי המלחמה אשר
לאריסתצלוס באזור אשר צמתנים. והורקנוס צהלר לו צהצד עליו המלחמה הוליא
את אשת אריסתצלוס ואת צניו מצית האסירים אשר אסרתם אלכסנדר המלך אמו
וילכו הורקנוס את האשה ואת צניה להיותם עמו למשמרת למלט את נפשו מחרצ
אחיו

אחיו צגלל אשתו וזכיו אז ילאו זקני ישראל וזקני הכהנים מירושלם וילכו אל המענה ויצאו אל אריסתצלום ויצכו ויתחננו לו לכרות צרית עם אחיו ולהיות אריסתצלום מלך על כל עם ישראל ויהודה והורקנום אחיו כהן גדול צהיכלה' ולהיות הורקנום צכו תחת ידו ולהיות משנהו ויבסשו הזקנים מאריסתצלום לכרות צרית על הדבר הזה ויחזו אריסתצלום על הדבר הזה ויעשו כן • וילא הורקנום מחוץ לעיר לקבל את אחיו ויצא אריסתצלום הפעיר ויקבל את המלכות צהודות זקני ישראל ויהודה וצהודות הורקנום אחיו • ויכרות אריסתצלום צרית עם הורקנום אחיו ויצאו צהיכלה' וישצעו אים לאחיו וירא כל העם וילכו אים לדרכו לעירו ואים לארצו ותשקוט הארץ וגם המלחמה שקטה :

פרק ד'

ויהי אחרי הדברים האלה ויהי אוהב אחד להורקנום אים אשר שמו אנטיפטר והי' האים ההיא אים עשיר וגדול מאד בכסף ובזהב ובמקני ובעבוד' רבה מאד ויהי הוא גבור חיל למלחמה ואים עצות עמוקות ואים עצות בכל חכמה וערמ' ומרמ' וגוונ' דעת אנשים והוא אים תחבולות בכל אשר יפנה הוא אנטיפטר אשר היה נגיד על כל גוי אדום וישימם למס עובד כאשר כחצו בספר הד' • את אנטיפטר זה הפקיד עליהם המלך אלכסנדר בעודו נער • ויקם אנטיפטר אשה מזרע המלוכה אשר לאדום ותלד לו ד' בנים ואלה שמותם שם הא' פסיאה ושם הב' הורדוס הוא הורדוס אשר מלך ושם הג' יוסף ונת היתה לו ושמה שלומית ושם אשתו קסדון האדומית • ולכן אצרו הסיפרים אשר קדמוני כי האים הזה אנטיפטר הוא אדומי אבל יקולום סופר הגאמן אשר כי האים הזה הי' יהודי • והאמת כי הי' משועי יהודי מאותם היהודים ששבו מצבל אל ירושלם בימי נחמיה בן חכלי' ועזרא סכהן הסופר • ויהי צהיות האים הזה אוהב להורקנום נועץ אריסתצלום להרוג את אנטיפטר כי ידע צהיותו אוהב גדול להורקנום • וישצע אנטיפטר את הדבר הזה ויירא מאד מפני אריסתצלום וידבר על לב עם גבורי יהודה ויפתה אותם בדברו אליהם כדברים האלה לאמר דבר סתר לי אליכם קדושי הי' כי אראה חמם ושוד בנוי קדום כמוכם ועון רב וחסא גדול ורשע עצום ונעדר' האמת והאדק והיושר מביניכם ואינינו כי מדוע הצעיר ירדה בגדול וימלך אריסתצלום היום הזה וילכוד המלכות בחזקה ולא מפי אלהיסולא צראון זקני עמו כי אם מלך אליכם בסתר ובמלחמה ובספך דם רב מעם יי' ועתה ישראל שימו לבבכם על דברי ואהבו דק ואמת ושלאו רשע ושקר ודעו מה תעשו להעמיד מלכות ישראל במשפט ואדק • ויהי כי הרבה לדבר עמהם ויגוונ' דעת זקני ישראל ויאמרו לו ומה ומה נעשה כי הורקנום כרת צרית עמו והודה לו במלכות ומי יצא אחר המלך מי יפתה הורקנום לסור אל עצתינו ולחלל את שבועתו אשר נשבע עם אחיו צהיכלה' ללקיים הצרית ביניהם • ויענם אנטיפטר לאמר אני אפתה את הורקנום ויצא אלינו להיותו עמנו לעזה אחת • וישלח אנטיפטר מלאכים אל הורקנום לפתוחו בסתר ולאמר לו כדברים האלה • צחר לך מנוסה והמלט ושמע לעצת אנטיפטר אוהבך הגאמן כי אריסתצלום אחיך מתנחם לך להרגך כי יועצו יעצוהו לאמר כל הימים אשר הורקנום אחיך לא חבון לעולם אתה ומלכותך כי הוא גדול ממך ולו משפט המלוכה על פי יי' ועל פי זקני ישראל והיה צהמיתך אותו חבון אתה ומלכותך : ויתיעצו כל יועלי אריסתצלום אחיך על ככה ויקיימו העצה להורגך וישמע הורקנום את הדבר הזה ולא האמין כי היה מס וישר וענו מחד' וירא אנטיפטר

יוסיפון פרק לז

אנטיפטר כי הורקנוס לא האמין לדבריו ולא חדל אנטיפטר לדבר אליו בדברים האלה
יומם ולילה והוא לא האמין . ויוליא כסף וזהב וישכור אזהבים לדבר אל הורקנוס בדברי
אנטיפטר ויעשו כן . והי בהפיתו אותו בערמתו ויאמנהו לברוח ויאמר אליו דוס כך עד
אשר אלך ואפנה לך מקום אשר תמצא בו מניחה ומנוס וילא אנטיפטר מירושלם וילך אל
סלע מדברה אל מקום היכל הרחם מלך הערב . וישמח הרחם וילא לקראתו כי היה
אזהבו מאחמול שלשום ויכרו' עמו ברית וישבע לו לבלתי יסגיר את הורקנוס ביד מנכסי
נפשו . וישב אנטיפטר אל ירושלים ויגד להורקנוס את כל אשר עשה . וילא עמו מירושלם
לילה וילכו מהלך ימים רבים עד סלע מדברה אל היכל הרחם מלך הערב : וילא הרחם
לקראת הורקנוס ברכב ונפרשים ויקבלהו בכבוד גדול ויהיו יחד בביתו ובהיכלו ימים
אחרים . והי אחרי כן ויולא אנטיפטר להסית את מלך הערב לבא עם הורקנוס אל
ירושלם ולהלחם עם אריסטובולוס ולהשיב את המלוכה להורקנוס . ויעאן הרחם לבא
להלחם עם היהודים כי גי פעמים הכהו אלכסנדר במלחמה ויקח מידו את ערי המצור
אשר לערב . ויאמר לו אנטיפטר אל ירך לבך לעלות עמנו כי יש אחנו יד רמה מגבורי
ישראל להלחם עם אריסטובולוס ויען הרחם ויאמר אם תשיבו לי את כל הארץ ואת עשרת
ערי מסכנות הערים אשר לקח אלכסנדר מדי אז אני אעלה להלחם עם אויביכם .
וישבע לו הורקנוס להשיב את כל הארץ ואת עשרת הערים ההם . ויאות לו הרחם בזה
ויאסוף את חיל לבא גבוריו ויסע עמהם וילך להלחם על ירושלים בחיל גי אלף פרשים
ועם רב ועלום מאד . ויסעו מסלע מדברה ויבא אל ארץ יהודה . וילא אריסטובולוס
לקראתם ויחגר שם מלחמה גדולה עד מאד והי ביום המלחמה ויפלו עם רב על
הורקנוס ועל אנטיפטר לעזרתו והי כראוי אריסטובולוס כי נפל המון רב מחיל יהודה
על הורקנוס ויעזוב את המחנה וינס אל ירושלם בדר . ושומם כי כל אנשי חילו הגבורים
נוספו על הורקנוס ועל אנטיפטר ויסע הרחם מלך הערב ויחנעל ירושלים עם כל עסייהודה
וכל עם הערב אשר אתו רק כל אנשי ירושלם והכהנים היו עם אריסטובולוס המלך נאמני'
והי מיום ליום למחמה המלחמה וגדלה מאד ויגדל שאון המלחמה עד החדש הראשון בטוי'
לחדש . ואז רבים חסידים ולדיקים עזבו ארץ יהודה וילכו לגור מצרים ולחוג את חג המזות
מפני המלחמות שבארץ יהודה בעת ההיא הקיפו את ירושלם מפה ומפה עם יהודה ועם
הערב והי אז מסתחר בעם יהודה איש חסיד ושמו חוני והי לדיק ואהוב לאלהיו אשר
בזמן ומצא שלם והוא היה עומד בפרץ ומתפלל בעבור עם ה' ובהעלר השמי' ולא יהיה
מטר הנה האיש הזה אשר שמו חוני היה מתפלל ושאל מטר מעם יי' . ויי' היה עונהו
חמיד בתפלתו ולא היה מאחר שאלתו כה עשה חוני פעמים רבות בסיות בצורת בארץ יהודה
והי ביום המלחמה וימצאו את חוני נחבא במחנה יהודה ויוליכוהו לפני ראשי סיהודים
ויעמידוהו בחוך העסויאמרו לו הראשים והעם התפלל על הדבר הזה אשר קרה לנו אולי
יעשה יי' למען שמו ויענך כאשר ענה אותך על שאלת המטר ויתן בדינו את אריסטובולוס ואת
הכהני' אשר עמו ויען אותי חוני ויאמר אחס עם יי' והם כהניו ואני מתפלל עליכם וגם על כהניו
אתפלל ולא אקלל ולא אאור את כהני יי' ויפלטו בו ויאמרו לו דע אם לא תעשה כחפצנו דע כי
מות תמות . והי בהצר לו וישא עיניו השמימה ויפרוש את כפיו ויתפלל ויאמר יי'
אלהי השמים מלך העולם כולו אשר נפש כל חי בידך ויאר מסכבות לבב אנוש עמך
ובהניך והכן לבבם אליך ולא תענה אלה על אלה לרעה כי אם לטובה כי אלה עמך
ואלה

ואלה הם כהניך ויהי צהתפללו בדברים האלה ויפלו עם רשעי יהודה עליו פתאום
 וימיתוהו ולא אחר ימי את נקמתו ויד את מחנה יהודה בדבר (וימיתוהו) וימיתו המון רב
 מיהודה על דם חוגי • ויהי אחרי כן וידברו הכהנים מעל החומה אל הצבא לאמר
 ישראל עם יי חנו יד לאלהי ישראל אלהיכם ולבית מקדשו וקחו לכם כבשים ועתודים
 ואילים ומזבחה וזבח הזהב כמשפט כי חג המצות הוא היום אל ישבתו עולות מעל המזבח
 ויהיה עליכם אשם • ויענו העם את הכהנים ויאמרו אליהם חנו לנו כסף וזהב לכל
 חיל ואיל אלף דרכמונים זהב וכן לכל כבש וכן לכל עמוד ואנחנו נתן לכם שאלת
 חפצכי כרצונכם ויתן אריסטובולוס והכהנים את הזהב ולא נתנו להם את הזהב ויגזלו
 הרשעים החפצים את הזהב • ויתפללו הכהנים ויאמרו אל יי על דבר אשר גזלו רשעי
 העם את זבחי יי ולא אחר ימי את הנקמה ויך את העם ברעב גדול עד היות איפת
 חטים בדרכמון אחד זהב :

פרק שמונה ושלשים

בימים ההם פומפיוס הגדול שר לבא רומי
 יבא צביל כבד על תיגראן מלך ארמניה
 וישלח את סבאורוס והוא אחד מעבדיו וילך עליו לתת מרוצה לארס • ובא סבאורוס
 לדמשק וישלח אליו אריסטובולוס מלאכים לקראתו להיות בעזרתו וישלח לו זהב רב
 למנחה • ויקח סבאורוס את הזהב מיד מלאכי אריסטובולוס וישלח אגרת אל הרחם
 מלך הערצ לירושלם לאמר • חדל לך מעל ירושלם ואם לא תחדל דע כי רומיים יבאו
 עליך ויהי כקרוח הרחם את אגרת סבאורוס ויחדל מעל ירושלם וילך לו • וגם הורקנוס
 ואנטיפטר הלכו עמו כי כשל עוזר ונפל עוזר ואז יבא אריסטובולוס מירושלם ומתי מעט
 עמו וירדוף אחרי הרתי ואחרי הורקנוס ואנטיפטר וידביקום בגזעת ליפרון וילחם צב
 וינצח במלחמה וישלך ארצם ששם אלפים הרומי נבזרים מעם הערצ וגם מיהודה אשר
 עם הורקנוס סלה פגרים רבי ארצה ויהרעו במלחמה ההיא גם את קופלוס אחי אנטיפטר
 ויבא אריסטובולוס וימלוך על יהודה • ויהי אחרי הדברים האלה ויבא גם פומפיוס
 הגדול שר לבא רומי אל דמשק וישלחו אליו כל הגוים אשר סביב דמשק מלאכי במנחות
 וגם אריסטובולוס שלח אליו מנחה גפן זהב משקלה חמש מאות ככרי וגם גן זהב
 הקרא ערפיון בלשון יון לפי מה שנראה אלי יוסף • וידבר יוסף זאת
 הגפן וזו הגן אני רחיתי בהיכל יאצים הכלל אשר צרומה והיה כתוב על הגפן בדברים
 האלה : זאת הגפן אשר שלח אריסטובולוס מלך יהודה אל רומא • ויהי אחרי הדברים
 האלה ויבאו מלאכים אל פומפיוס מהורקנוס ומאריסטובולוס יחד וישלח הורקנוס את
 אנטיפטר וגם אריסטובולוס שלח את נוקמוראס ויבא נוקמוראס אל פומפיוס ויתחנן
 אליו להיות ירו לעזרת אריסטובולוס כי נתן לו ת' ככרי זהב • וגם אנטיפטר כאשר הכיר
 כי העה אותו נוקמוראס לעזרת אריסטובולוס כי נתן לו את הזהב וידבר אליו בסתר
 לאמר מה לך לעזרת אריסטובולוס ולקחת השומר מידו שלא עוב לך למשול על גוי רב
 ועמוס כזה גוי יהודה ויהי לך שם ותעשה דבר גדול אשר אבותיך לא עשו כמוהו • וזה
 כי תפזור את הורקנוס על המלוכה כי אם תעזרהו הוא יהיה עבדך וכל עם יהודה יהיו
 כבדיך ויהי כשמוע פומפיוס את הדברים האלה דברי אנטיפטר וישמח מאד ויאמר
 לאנטיפטר אם כה חפצכם דמו לכם עד אפחה בדברי את אריסטובולוס ואולי יבוא אלי כי

יוסיפון פרק לח

ירא אנכי להחברו עמו פן יערוך עלממה במעצרות היהודים והוא יוכל צוה על אויביו
 למנוע אותם מארצו אבל חכו עד אשר יבא אלי וארממו ואבא עמו ירושלימה אז חסן
 את המלוכה להורקנוס רק על מנת כן כי חסנו לנו מן ככל שנה: ויאמר אנטיפטר כן
 נעשה וכל אשר אקיים אני הורקנו מקיימו וישבע לו על הדבר הזה ויהי אחרי כן
 ויאמר פומפיוס קרא לנוהומידאס ויבא אלי וארממו ואחויבא אליו וידבר לאמר מהר לך
 לאמר לאדוניך אריסטובולוס כה אמר פומפיוס שר לבא רומא מהר בוא אלי ואל תעטור והנה
 אנטיפטר בידי ואני מחכה אותך בדמשק עד אשר תבוא אלי ואחזק את המלוכה בידך
 כי כן גזר הימים וש"כ יועליו ואלה דברי האגרת אשר שלח פומפיוס אל אריסטובולוס
 לאמר מאל פומפיוס שר לבא רומי אל אריסטובולוס המלך ואל שרי המלוכה אשר לכהני
 י ולעם יהודה שלום ידוע יהיה לכם כי אני קבלתי להצחכם בקבלה נכונה ועלי
 לקיים חפצכם כרצונכם וידוע יהיה לך אריסטובולו כי הגפן והגן אשר שלח אלי
 קבלתים ולרומא אותם שלחתי וכי הגיעו אל הימים שמח הוא גם עסש"כ יועליו וישמו
 את מנחתך בהיכל יאצים ויהללו אותך על ככה ויתפללו עליך במקום ההוא וכתב
 אלי הימים לחזק את הממלכה בידך ועתה חס טוב בעיניך מהר בוא אלי אל דמשק
 ואעשה חפצך כטוב וכישר בעיניך והאגרת הזאת הנה היא כתובה אל ספר קיום מלכות
 רומא ויהי אחרי כן וילך אריסטובולוס אל דמשק אל פומפיוס הגדול שר לבא סיל
 רומא ונכורס וגם הורקנוס ואנטיפטר וזקני יהודה אשר היו עם הורקנוס ועם
 אנטיפטר היו בדמשק כבר ויאמרו זקני יהודה אל פומפיוס שפוט השר הגדול ואיש
 הרחמים משפט אמת ולדק בין שני האחים האלה דע אדוננו כי אריסטובולוס ירדה
 בפך על אחיו הגדול ממנו והכזיר את עולנו כי לכד את המלוכה בחרב ובדומם
 במנחמה וימלוך בחזקה על ארץ יהודה ויפל לארץ את אחיו הגדול ממנו ועוד לא
 רב לו צוה אבל הנה את כל הגוים אשר הם שכנינו והיו אוהביו מתמול שלשום והוא
 סבב להיות אויביו כי שפך דם רב מהם בארלס והנה הוא חכור לעמו ולנכרים ויבא
 אנטיפטר אלף עדים זקנים מזקני יהודה ויעידו כלם על הדברים האלה ויען אריסטובולוס
 את פומפיוס ויאמר אמת האדון כי אחי הורקנוס גדול ממני אבל הוא עלל וחלשולא
 באה לו למלוך ואני לא חמדתי מלוכה ולא להבתי למלוך אבל ראיתי כי אצלת יד העם
 וכי פשעו כל עבדי יהודה אשר כבשו אבותינו מהגוים אשר סביבותינו וישנו כסף סוררת
 ואפס עלור ועזוב ואני כאשר ראיתי כי כן קבלתי המלוכה ונלחמתי והשיבותי אותם תחת
 יד יהודה ועוד כי כה צוה אבי לפני מותו אשר אני למלוך אחרי אמי כי ראף אפ
 פללות אחי ואח חסר דעתו וימלא אריסטובולוס עדים רבים ויעידו בדברים האלה
 והעדי' אשר נתן היו כלם בחורים לוצטי תכלת וארגמן ועליה עדיי הזהב ואבן יקרה
 ויחמה פומפיוס על פאר הבחורים ועל הדרי יפים ויען ויאמר אל הזקני העם הזה
 כולם מלכי אחרי המלך שימלוך בפס הזה על עם יהודה ואשרינו אנחנו חס נוכל למלוך
 על עם כזה כי עתה ילך שמנו בכל הארץ ופחדנו ומורא' יפול על כל הגוים כי נוכל
 להכניע את הגוי העז הזה ואחרי כן נסע פומפיוס מדמשק ללכת לירושלם לראוי מה
 יאמרו העם באורות המלוכה עם מי האמת והיושר משני האחי ואריסטובולוס והורקנוס
 עמו ויהי בדרך ויריבו שני האחי על אודות המלוכה ויחרפו זה את זה לפני פומפיוס
 ושחקס הוא בנעם וגם הגוים אנשי הערים אשר לכד אריסטובולוס לעהו אל פומפיוס
 מארסטובולו

עאריסחובלום אשר הכניעם ויקרא פומפיוס אל אריסחובלום ויאמר לו להשיב את הערים לבעליהם ולכתוב בכתב ידו לקיים להם קיום כי לא יבא עליהם עוד למלחמה וישמע אליו אריסחובלום וישב להם את הערים ויכתוב להם בכתב ידו לקיים להם הכתב ככל אשר נאוו פומפיוס וירב עוד הורקנוס עם אריסחובלום על אודות המלוכה ויאמר אליהם פומפיוס להסיר את המלוכה ממנו ולחמה אל הורקנוס אחיו הגדול ממנו ויזרח מלפניו יוספ וילך ופיהו לא שאל ויבא אריסחובלו דליונה וילך ויעבור פילוסוסטיפולי ומסס נספ ויבא אלכסנדרונה וישב שם ויחר חף פומפיוס מאד ויסב עליו את כל פורח המלחמה אשר סבב לשלחו על פרס וירדוף אחריו פומפיוס וירדיקוהו באלכסנדרונה ויזר על העיר ויאמרו חכמי אריסחובלום אליו לאמר עה לך למרוד ברומיים אשר חרזה כי הם כמעט רודים בכל העולם בראיותך כי אין לנו כם מבני עמנו כי נוספו עליהם וישמע אליהם ולעצמם ויבא אל פומפיוס וישאלוהו שלום וירב עוד באחיו על דבר המלוכה וישב עוד ויבא אלכסנדרונה ויהי ממחרת ויבא אריסחובלום מן העיר היא סציר אלכסנדרונה ויחקק בשופר וימרוד וילך ירושלם ופומפיוס אחריו וכל פורח סיל רומיים עמו וכל כווד לבאס נספו מעס וילכו הלך ובוא עד יריסו עיר הרים ויחנו שמה ובקרא שם העיר עיר הרים כי במקום שהוא היה צומח אילן אשר שמן הנקרא בלסאס אשר ממנו יבא השמן הטוב הנקרא שמן הפרסון והוא שמן פנג ויאמר יוספ בן בוריון העץ הזה לא נראה מעולם במקום אשר כי אם ביריסו ורבי מלכים מעלבי הארץ וגם כל מלכי מצרים לקחו מנטעי העץ וינסו לעט מהם בארצם במקומות רבי ולא קבל העץ את פכע הארץ כי יבש והיה העץ שהוא ביריסו עד חרבן בית שני והיה כאשר נחרב בית המקדש השני אז נעזק העץ מיריסו אל מצרים ולמקומות אחרים במקום ידוע והיה שם עד היום הזה וגם עורנו מעט ביריסו ג"כ ונקרא עיר יריסו עיר הירם להיות ממעלה הירם אשר מועדי י"י קרואים בו עליה גם כי נמולדו יהיה כאשר יהיה לא יראה בשום מקום ממקומות היישוב סרס הראותו ביריסו ולכן העדי הנאמנים אשר היו באים להציד אל זקני ישראל על ראיות הירם היו באי מיריסו כי כל עד אשר היה בא להעיד על ראיות הירם מעס לא היתה נמצא בעדותו פכח מזוכה ושגנה ולא בן עדי שאר המקומות כי היו פעמים רבות שוגגים בעדותם וגבולים :

פרק לט

ויה אחריו בן וישבם פומפיוס מיריסו וילך אל ירושלם וירא פומפיוס את גובה סומת העיר ואת רום מגדליה ואבניה וירא את שמשותיה ואת הדר יפיה ואת זיוה וישתגע עד להפליא בראותו הוד העיר ויאמר פומפיוס מי יקלע אבן בקלע או מי יורה חץ בקשת על העיר הקדושה הזאת הלא סיבס ידו ויאמר עוד אשרי המלך אשר ימלוך צעיר הזאת ואשרי העם היושב בתוכה ויהי אחריו בן ויבא אריסחובלו אליו וישאלוהו לשלום ויקבלוהו באהבה ויבססו על אשר עמד ויקבלוהו פומפיוס ויכפר לו ויעשעמו שלום ויאמר לו אריסחובלו כל אשר תאמר אלי אעשה וכל אשר תשי עלי אתן רק כי תעזרני על המלכות ולא תפילני לפני אויבי ויאמר לו פומפיוס את כלי הזהב אשר צהיכל ואת האבנים היקרות אשר שם הניחה אלי ואשלחם לארץ רומא אל היכל יאבס ואז אעשה כל רצונך ויאמר אריסחובלו לעשו בן ויאמר אליו בן אעשה וישלח פומפיוס את גביאירס אים גבור ויר רמה אחו מגבור רומא

יוסיפון פרק דט

רומא לקחת את הכלים ואת האבנים היקרות מהיכל יי' אשר בירושלים • וימלאו הכהנים
 והעם לחת את אשר שאל פומפיוס ויכריסו את גביחורם מן העיר ורבים מגבורי רומה
 סלו במלחמה בחוץ ירושלים • על כן קלף פומפיוס ויתן את אריסתו בלוי' במשמ' ויאסרהו
 בנחשתיים • ויגש אל העיר להלחם עליה ביד רמה וירא והנה העיר בצורה מאד מכל
 פאה כי בהר מרום הרי' יושבת וזאת צפון כי הוא מישור נה • ושם ערך פומפיוס את
 כל כלי מלחמתו ואת כל סילו עמו ביד חזקה מאד כי כל סיל רומה חש' שלה אל
 פרס ומרי נקבץ אל ירושלים • וינחו אנשי ירושלים במלחמה על פומפיוס פתאום ויריעו
 ויחנו מרובה גדולה על מחנהו וישליכו עהם החוני' רבים ארצה • ויבהל פומפיוס על
 גבורת האנשים ועל קלות הבחורי' ויחשוב לנסוע מעל העיר • ויהי אחרי כן
 ויהי מלחמה גדולה בחוץ עיר ירושלים בין אנשי אריסתו בלוי' ובין אנשי הורקנוס כי
 אנשי הורקנוס אמרו לפתוח את העיר לקבל פומפיוס בעיר • ואנשי אריסתו בלוי'
 מנעו מזה ולא אבו להביאו אל העיר • ותחזק המלחמה הפנימית על ככה מהמלחמה
 שהייתה וימת עם רב מיהודים במלחמה הזאת • ויהי כשמוע פומפיוס את הדבר הזה ויגש
 אל הסער להלחם ויפתחו היהודים אנשי הורקנוס את הסער ויקבלו את פומפיוס עם כל
 סילו בחוץ העיר • וילכו פומפיוס את ירישם את היכל המלך רק את היכל יי' לא לכד
 כי הכהנים סגרו את שערי הבית אשר להיכל יי' • וילכדו מבואו' ההיכל וילחמו בהם
 זכח • ויהי בחודש הרביעי וילחמו הכהנים עד י"ז בו ויהי ביום היום בהעלות המנחה
 ויקריבו הכהנים הזבחים והעולות לפני מזבח יי' • וגם פומפיוס הקריב את חיל
 הסרול לנגח מגדל ההיכל ויך את המגדל וישמיטהו ארצה ויפתחו קרני ההיכל • ויעל
 רחשונה על המגדל קורטיליוס ואחריו עלם פומפיוס ופאסחו' ופונאו' ויר גדולה עמו
 מגבורי פומפיוס ומרבותם שלופות בידם • וינחו אל ההיכל צעת אשר הכהנים זבחים
 את הזבח ומקריבי' את העולות לפני יי' • וילעדו בחוץ ההיכל הלוך והכו' זכהני
 יי' והמה עוזדים בעבודת יי' • ולא חרדו הכהנים ולא פחדו מן הסרבות השלופות
 לא רבו מן הרמחים המבהיקים ולא רבו מן הפגרים המחים
 המופלים בחוץ היכל יי' אבל על הפגרים הלכו הכהנים לעבוד את עבודת ה' ולזכות
 זבחיו ולעלות עולותיו ולהקריב קרבנותיו • ואמרו הכהנים חיש אל רעהו חזקו ונחזקו
 כהני יי' ונהרג לפני מזבח יי' כי טוב לנו לעות במשמרתו ולא נעזב את משמרת יי' ולא
 נשליך את עבודתו מגבדנו • ויעשו כן וילכו כהני יי' בלא פחד ובלא יראה בחוץ לעד
 המלחמה כאשר ילך איש בעומק השלום והיה בנפול הכהן המקריב את זבחו וזא' כהן
 אחר תחתיו ויקם מידו את הקרבן ויקריבהו הוא • ובהרג גם הוא וינח רעהו ויעשה
 כמעשהו עד חום כל עבודת יי' מיד הכהנים ביום היום • ויהנו הכהנים כולם
 פגורים אפוד בר ומלובשים בצבדי קדש ויפלו פגרי חללי הכהנים על פגרי זבחים
 ויחערז דמם בדם הזבח וימותו כלם בקדושה לפני מזבח ה' • וידבר עוד יוסף בן
 צוריון הכהן בספרו על אודות הכהנים האלה לאמר כל אשר דברתי על כהני יי' לא
 שקרתי בו רק האמת הגדתי • וכל אשר יקרא בספרי זה ולא יאמין ילך ויקרא בספרי
 סופרים אחרים אשר העידו כמוני כי סופרים רבים העידו כן • והנה המעשה הזה גם
 לן כחוב בספר ניקולי' מדמשק ועל ספר כתר' בון הכפחורי ועל ספר פיעוס הרומי
 אשר כתב מעשה פומפיוס הרומי ועל ספרים אחרים • ויאמר עוד יוסף הכהן דברים